

กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ
กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

เรืออากาศโท โกษิก เฉลิมหมู่

GRAD VRU

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

พ.ศ. 2559

STRATEGIES FOR LEARNING MANAGEMENT OF AIR TECHNICAL TRAINING
SCHOOL OF ROYAL THAI AIR FORCE

FLYING OFFICER GOSIK CHALERMMOO

GRAD VRU

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF DOCTOR OF EDUCATION
IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION
GRADUATE SCHOOL
VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY
UNDER THE ROYAL PATRONAGE PATHUM THANI

2016

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษา
ทหารอากาศ กองทัพอากาศ
ชื่อนักศึกษา เรืออากาศโท โกษิก เฉลิมหมู่
รหัสประจำตัว 53B74650112
ปริญญา ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา การบริหารการศึกษา

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ช่อเพชร เบ้าเงิน) (รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ คชสิทธิ์)

..... กรรมการ กรรมการ

(อาจารย์ พลเอก ดร.เกษมชาติ นเรศเสนี) (อาจารย์ ดร.ชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ พลเอก ดร.เกษมชาติ นเรศเสนี)

..... กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ช่อเพชร เบ้าเงิน)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิ

(ดร.วัฒนธรรม ระยัปศรี)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิ

(อาจารย์ ดร.สมชาย เทพแสง)

.....

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ
	กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ
ชื่อนักศึกษา	เรืออากาศโท โกซิก เฉลิมหมู่
รหัสประจำตัว	53B74650112
ปริญญา	ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ช่อเพชร เบ้าเงิน
กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	อาจารย์ พลเอก ดร.เกษมชาติ นเรศเสนีย์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ 2) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ 3) เพื่อศึกษาเส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ และ 4) สร้างข้อแนะนำกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ การดำเนินการวิจัยมีสี่ขั้น ขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 21 คน ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 ขั้นที่ 3 นำข้อมูลที่ได้จากขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 มากร่างรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ จัดสนทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ได้มาจากเลือกแบบเจาะจง วิเคราะห์เชิงเนื้อหาแล้วนำมาสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.90 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำอากาศ ที่ศึกษามาแล้วอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 630 คน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณจากอัตราส่วนจำนวนพหามิตีร์ต่อจำนวนคน โดยใช้อัตราส่วน 1 : 15 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ขั้นที่ 4 ผู้วิจัย วิเคราะห์สภาพแวดล้อมการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ร่วมกับการนำปัจจัยที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด จากขั้นที่ 3 นำมากร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ จัดสนทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง วิเคราะห์เชิงเนื้อหา นำมาสร้างแบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 15 คน ประเมิน

ผลการวิจัยพบว่า

1) สภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ประกอบด้วย 5 ด้าน มีการดำเนินการ อยู่ในระดับมากทุกด้าน ค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านครู ด้านบรรยากาศทางการเรียน ด้านส่งเสริมคุณลักษณะทางทหาร และด้านการวัดและประเมินผล

2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ ประกอบด้วย 6 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ ด้านเจตคติทางการเรียน ด้านการสนับสนุนของครู ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง ด้านรับรู้ความสามารถของตนเอง ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านลักษณะมุ่งอนาคต ซึ่งมีองค์ประกอบย่อย 21 องค์ประกอบย่อย

3) เส้นทางการความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ ทั้ง 6 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กันเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเรียงลำดับจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ ด้านเจตคติทางการเรียน ด้านการสนับสนุนของครู ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง ด้านรับรู้ความสามารถของตนเอง ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และด้านลักษณะมุ่งอนาคต ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.79, 0.73, 0.61, 0.56, 0.52 และ 0.50 ตามลำดับ และรูปแบบความสัมพันธ์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ $\chi^2 = 603.34$, $df = 351$, $p = 0.67$, $GFI = 0.99$, $AGFI = 0.97$, $RMSEA = 0.00$, $RMR = 0.01$ ปัจจัยที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ มากที่สุด ได้แก่ ด้านเจตคติทางการเรียน

4) กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ โดยนำปัจจัยด้านเจตคติทางการเรียนมาสร้างข้อแนะนำ จำนวน 5 กลยุทธ์ ดังนี้ กลยุทธ์ที่ 1) ด้านหลักสูตร โดยประสานความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาทางทหารทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์การเรียนการสอน ให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียนจ่าอากาศ ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทหารที่เป็นประโยชน์แก่กองทัพอากาศ กลยุทธ์ที่ 2) ด้านครู โดยส่งเสริมครูให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทั้งทางด้านวิชาการ และการมีจิตวิญญาณของการเป็นครูทหารอย่างแท้จริง กลยุทธ์ที่ 3) ด้านบรรยากาศทางการเรียน โดยเร่งรัดพัฒนาสภาพแวดล้อมทางการศึกษา เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจใฝ่เรียนรู้แก่นักเรียนจ่าอากาศ โดยพัฒนาห้องสมุด แหล่งสืบค้นความรู้ และห้องอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาให้ทันสมัย สวยงาม และสามารถเชิดชูตัวอย่างของวีรกรรม และบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ กลยุทธ์ที่ 4) ด้านส่งเสริมคุณลักษณะทางทหาร โดยส่งเสริมครูปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนจ่าอากาศเห็นคุณค่าของการศึกษา ให้มีความรู้ควบคู่กับการเสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหารอาชีพ และยึดมั่นในอุดมการณ์ความรักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างแท้จริง กลยุทธ์ที่ 5) ด้านการวัดและประเมินผล โดยพัฒนาระบบการวัด และประเมินผลหลักสูตรจ่าอากาศให้มีประสิทธิภาพ และเป็นระบบที่มีมาตรฐาน สามารถประเมินผลได้ ซึ่งกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 กลยุทธ์ มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : กลยุทธ์ กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ โรงเรียนจ่าอากาศ

Thesis Title	Strategies for Learning Management of Air Technical Training School of Royal Thai Air Force
Student	Flying Officer Gosik Chalermmoo
Student ID	53B74650112
Degree	Doctor of Education
Field of Study	Educational Administration
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr.Chopetch Boutngern
Thesis Co - Advisor	General Dr.Kasemchart Naressenie

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the states of strategies for learning management of Air Technical Training School. 2) to study factors influencing strategies for learning management of Air Technical Training School. 3) to study path analyses of casual factors influencing strategies for learning management of Air Technical Training School and 4) to design policy recommendation of strategies for learning management of Air Technical Training School. The research is conducted in four action stages. According to the 1st and the 2nd stages, the researcher studied, analyzed and synthesized the related documents and designed a 5 - rating scale questionnaire with reliability at 0.89. The sampling of 21 was experts. The 3rd stage was collected data from the 1st and 2nd stages to develop path analyses of casual factors influencing strategies for learning management of Air Technical Training. The purposive sampling of 9 experts discussed and evaluated a 5-rating scale questionnaire with the reliability at 0.90. The respondents were 630 students at Air Technical Training School who studied at least one year were sampling group. The researcher determined 1: 15 of respondents. The statistics employed for data analysis in terms of average, standard deviation, correlation analysis and confirmatory factor analysis. The 4th stage retrieved from learning management environment of Air Technical Training School and the most factors loading of the causal factors by surveying 9 purposive sampling experts to the most factor loading the causal factors. The results of the most factor loading were evaluated by 15 experts.

The results showed as follows:

1) The states of Strategies for learning management of Air Technical Training School of Royal Thai Air Force were rated a high level, ranking from the highest mean as following: curriculum management, teacher management, learning environment,

traits for the military, and evaluation and measurement.

2) Factors influencing strategies for learning management of Royal Thai Air Force, included 6 factors: Attitude towards Learning, Support from Teacher, Support from Parents, Self - Efficacy, Achievement Motivation and Future Orientation and consisted of 21 indicators.

3) There were positive relationships among six of casual factors influencing the learning strategy of Air Technical Training School of Royal Thai Air Force at the 0.05 level of significance. Included 6 factors: Attitude towards Learning, Support from Teacher, Support from Parents, Self - Efficacy, Achievement Motivation and Future Orientation. The correlation value were 0.79, 0.73, 0.61, 0.56, 0.52 and 0.50 respectively and consistent with the empirical data at statistical significance: $\chi^2 = 603.34$, $df = 351$, $p = 0.67$, $GFI = 0.99$, $AGFI = 0.97$, $RMSEA = 0.00$, $RMR = 0.01$. The most factor loading was Attitude towards Learning.

4) Strategies for learning management of Air Technical Training School of Royal Thai Air Force was Attitude towards Learning of 5 strategies: 1) Curriculum management strategy; the school have to join an academic collaboration both national and international military educational institutions to exchange knowledge, teaching experiences and access the school objectives for transmitting military technologies to our Thai Air Force. 2) Teacher management strategy; the school should enhance teachers knowledge and capabilities both academic aspect and spiritual development as military teachers 3) Learning environment strategy; the school have to improve and develop teaching and learning environment to promote learning inspiration for Air Technical Training students, for instance, library, material resources, modern audio visual and practice equipment in order to elevate the heroism of the Royal Thai Air Force epitomes. 4) Traits for the military strategy; students are promoted educational values and desirable characteristics of traits for the military of the Air Force so that they have to realize ideology in patriotism, religion and monarchy. 5) Evaluation and measurement strategy, the school has to develop efficiency evaluation and measurement system, professional standard and accountability evaluation. In conclusion, all of 5 strategies for learning Management suitability and possibility are at a high level.

Keywords: Strategies, Strategies for Learning Management, Air Technical Training School

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยความกรุณาและเมตตาอย่างยิ่งจากท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ช่อเพชร เบ้าเงิน ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ พลเอก ดร.เกษมชาติ นเรศเสนีย์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านวิธีวิทยาการวิจัย ทักษะการทำวิจัย และประสบการณ์ต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย ตลอดจนเสียสละเวลาให้คำปรึกษาแก้ไขข้อบกพร่องและชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ของวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทั้งสองเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ คชสิทธิ์ อาจารย์ ดร.ชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์ อาจารย์ ดร.สมชาย เทพแสง และดร.วิฒนธรรม รัชย์ศรี ที่กรุณาร่วมเป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ให้ผู้วิจัย พร้อมให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่กรุณาตรวจเครื่องมือในการวิจัย ผู้ให้ทดลองใช้เครื่องมือ ผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ และร่วมสนทนากลุ่ม ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนจำอากาศ และนักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่ให้ความอนุเคราะห์และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี และขอขอบคุณ พี่ เพื่อน น้อง รวมถึงเพื่อนร่วมรุ่นอันเป็นกัลยาณมิตรทุกคน สำหรับความช่วยเหลือ แนะนำ ตลอดจนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ และเป็นกำลังใจที่ดียิ่งทำให้ผู้วิจัยมีความสุขตลอดระยะเวลาการศึกษา

ผู้วิจัยขอระลึกถึงพระคุณ คุณพ่อคุณแม่ คุณครูอาจารย์ทุกท่าน ผู้คอยให้กำลังใจส่งเสริมสนับสนุนและให้โอกาสทางการศึกษาแก่ผู้วิจัยเสมอมา ตลอดจนให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยอย่างดียิ่ง ประโยชน์ใด ๆ ที่ผู้อ่านได้รับจากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบคุณความดีทั้งหมด แก่ทุกท่านผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จในครั้งนี้

เรืออากาศโท โกษิก เฉลิมหมู่

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	8
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
1.5 สมมติฐานการวิจัย.....	11
1.6 ขอบเขตการวิจัย.....	12
1.7 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	14
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	18
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
2.1 บริบทโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ.....	20
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับนโยบาย.....	21
2.3 การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนจำอากาศ.....	29
2.4 การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ.....	31
2.5 ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้.....	39
2.5.1 เจตคติทางการเรียน.....	41
ความหมายของเจตคติทางการเรียน.....	41
ความสำคัญของเจตคติทางการเรียน.....	44
องค์ประกอบของเจตคติทางการเรียน.....	46
2.5.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	49
ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	50

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	53
องค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	56
2.5.3 การรับรู้ความสามารถของตนเอง.....	59
ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเอง.....	59
ความสำคัญของการรับรู้ความสามารถของตนเอง.....	62
องค์ประกอบของการรับรู้ความสามารถของตนเอง.....	66
2.5.4 การสนับสนุนของครู.....	70
ความหมายของการสนับสนุนของครู.....	71
ความสำคัญของการสนับสนุนของครู.....	71
องค์ประกอบของการสนับสนุนของครู.....	73
2.5.5 การสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	75
ความหมายของการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	75
ความสำคัญของการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	78
องค์ประกอบของการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	79
2.5.6 ลักษณะมุ่งอนาคต.....	84
ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต.....	84
ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต.....	87
องค์ประกอบของลักษณะมุ่งอนาคต.....	89
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	92
2.6.1 งานวิจัยในประเทศ.....	92
2.6.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	100
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	105
3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	105
ตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ	
กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ.....	107
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	107
ขอบเขตการวิจัย.....	107

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	107
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	109
วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	109
แผนการดำเนินงาน.....	109
ตอนที่ 2 ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของ	
โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ.....	110
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	110
ขอบเขตการวิจัย.....	112
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	112
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	112
วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	112
แผนการดำเนินงาน.....	112
ตอนที่ 3 ศึกษาเส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการ	
การเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ.....	112
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	112
ขอบเขตการวิจัย.....	114
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	114
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	117
วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	117
แผนการดำเนินงาน.....	119
ตอนที่ 4 เพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ	
กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ.....	121
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	121
ขอบเขตการวิจัย.....	121
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	121
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	122
วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	122
แผนการดำเนินงาน.....	122

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	123
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	123
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	125
ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ.....	126
ตอนที่ 2 ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของ โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ.....	132
ตอนที่ 3 เพื่อศึกษาเส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหาร จัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ.....	144
ตอนที่ 4 เพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ.....	174
การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในองค์กร โรงเรียนจำอากาศ.....	174
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	195
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	195
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	199
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	222
บรรณานุกรม.....	223
ภาคผนวก.....	253
ผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์.....	254
ผนวก ข แบบสัมภาษณ์.....	255
ผนวก ค เอกสารประกอบการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ.....	261
ผนวก ง ข้อเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ.....	263
ผนวก จ แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม.....	267
ผนวก ฉ ตารางสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ.....	279
ผนวก ช แบบสอบถามการวิจัย.....	287
ประวัติผู้วิจัย.....	295

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1	แสดงเทคนิควิธีการและผลที่ได้รับในแต่ละขั้นตอนการวิจัย..... 105
3.2	แสดงจำนวนนักเรียน จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา..... 114
3.3	ผลการสังเคราะห์เกณฑ์ดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล..... 119
4.1	แสดงค่าความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์..... 127
4.2	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการดำเนินการบริหาร จัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ..... 128
4.3	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตรวจสอบความเหมาะสม การ ดำเนินการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ..... 130
4.4	สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของ โรงเรียนจำอากาศ..... 133
4.5	ตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหาร จัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ..... 136
4.6	แสดงค่าความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 140
4.7	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ขององค์ประกอบการบริหารจัดการ เรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ..... 141
4.8	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ..... 142
4.9	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรการบริหารจัดการเรียนรู้ กับปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของนักเรียนจำอากาศ..... 145
4.10	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของ การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ..... 146
4.11	ค่าสถิติ Bartlett ดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน ขององค์ประกอบการบริหารจัดการ เรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ..... 146
4.12	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลกลยุทธ์การเรียนรู้..... 147
4.13	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของ ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธ ศึกษาทหารอากาศ ด้านเจตคติทางการเรียน..... 149

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.14 ค่าสถิติ Bartlett ดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านเจตคติทางการเรียน..	149
4.15 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านเจตคติทางการเรียน..	150
4.16 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	152
4.17 ค่าสถิติ Bartlett ดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	152
4.18 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.	153
4.19 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง.....	155
4.20 ค่าสถิติ Bartlett ดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง.....	155
4.21 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง.....	156
4.22 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของครู.....	158
4.23 ค่าสถิติ Bartlett ดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของครู.....	158

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.24 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของครู.....	159
4.25 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	161
4.26 ค่าสถิติ Bartlett ดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	162
4.27 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	163
4.28 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านลักษณะมุ่งอนาคต.....	165
4.29 ค่าสถิติ Bartlett ดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ด้านลักษณะมุ่งอนาคต.....	165
4.30 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านลักษณะมุ่งอนาคต....	166
4.31 ค่าสถิติ Bartlett ดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน ของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ.....	169
4.32 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ.....	170
4.33 สถานภาพทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ.....	179

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.34 ความเหมาะสมของกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษา ทหารอากาศ กองทัพอากาศ.....	180
4.35 ความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษา ทหารอากาศ กองทัพอากาศ.....	183
4.36 ข้อเสนอแนะที่มีการปรับปรุงแก้ไข จากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ.....	187

GRAD VRU

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
1.2 โมเดลเชิงสมมติฐานการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ.....	11
2.1 องค์ประกอบของการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ.....	24
2.2 โมเดลองค์ประกอบของการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ.....	39
2.3 โมเดลเชิงสมมติฐานปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ.....	41
2.4 โมเดลองค์ประกอบด้านเจตคติต่อการเรียน.....	49
2.5 โมเดลด้านเจตคติต่อการเรียนที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ.....	49
2.6 โมเดลองค์ประกอบด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	58
2.7 โมเดลแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ....	58
2.8 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองและความคาดหวัง.....	63
2.9 โมเดลองค์ประกอบด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง.....	70
2.10 โมเดลด้านการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ.....	70
2.11 โมเดลองค์ประกอบด้านการสนับสนุนของครู.....	74
2.12 โมเดลด้านการสนับสนุนของครูที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ.....	75
2.13 โมเดลองค์ประกอบด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	83
2.14 โมเดลด้านการสนับสนุนของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ.....	83
2.15 โมเดลองค์ประกอบด้านลักษณะมุ่งอนาคต.....	91
2.16 โมเดลลักษณะมุ่งอนาคตที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ.....	91

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.17 โมเดลเชิงสมมติฐานปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน จำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ.....	103
4.1 โมเดลเชิงสมมติฐานปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน จำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ.....	139
4.2 โมเดลเชิงสมมติฐานปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน จำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ.....	144
4.3 โมเดลการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ.....	148
4.4 โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษา ทหารอากาศ ด้านเจตคติทางการเรียน.....	151
4.5 โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษา ทหารอากาศ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	154
4.6 โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษา ทหารอากาศ ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง.....	157
4.7 โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษา ทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของครู.....	160
4.8 โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธ ศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	164
4.9 โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษา ทหารอากาศ ด้านลักษณะมุ่งอนาคต.....	167
4.10 โมเดลโครงสร้างเชิงเส้นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพล ต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ.....	168
4.11 โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิง สาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหาร อากาศ.....	172
4.12 โมเดลความสัมพันธ์การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหาร จัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ	173

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาจึงเป็นหัวใจของการพัฒนามนุษย์ ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทำให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข และก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามยุคสมัย ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ความตอนหนึ่งว่า “...การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้าง และพัฒนาความรู้ความคิด ความประพฤติ และคุณธรรมของบุคคล สังคม และบ้านเมืองใดให้การศึกษาที่ดีแก่เยาวชนได้อย่างครบถ้วน ล้วนพอเหมาะกันทุก ๆ ด้าน สังคม และบ้านเมืองนั้นก็จะมีพลเมืองที่มีคุณภาพซึ่งสามารถธำรงรักษาความเจริญมั่นคงของประเทศชาติไว้ และพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไปได้โดยตลอด...” (สำนักราชเลขาธิการ, 2524)

จากการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยในระยะหลายปีที่ผ่านมาซึ่งมีการปฏิรูปทั้งโครงสร้างการบริหาร หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน แต่คุณภาพการศึกษายังไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ดังจะเห็นได้จากรายงานผลการการศึกษาซึ่งสะท้อนคุณภาพการศึกษาที่ตกต่ำของประเทศไทย ดังเช่นรายงานการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (Programme for International Student Assessment: PISA) ปี ค.ศ. 2003 พบว่า ผลการประเมินคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ และด้านการอ่านนานาชาติของประเทศไทย มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยขององค์การความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organisation for Economic Co-operation and Development: OECD) (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2549) ผลจากการสำรวจโดย OECD พบว่า มีนักเรียนไทยถึงร้อยละ 47 รู้วิทยาศาสตร์ต่ำกว่าระดับพื้นฐานขณะเดียวกันผลการประเมินขององค์การยูเนสโก (UNESCO) พบว่า ประเทศไทยควรปรับปรุงคุณภาพการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2551) และผลจากการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ปี 2548 พบว่า ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาต่าง ๆ ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกวิชา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2550) และสถาบันเพื่อการพัฒนาการจัดการระหว่างประเทศ (International Institute of Management Development: IMD) ได้จัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่าง ๆ (World Competitiveness) พบว่า ด้านการศึกษาของประเทศไทย ในปี 2549 อยู่อันดับที่ 48 จาก 61 ประเทศ ปี 2550 อยู่อันดับที่ 46 จาก 55 ประเทศ และ ปี 2551 อยู่อันดับที่ 43 จาก 55 ประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551) ซึ่งทั้งผลจากการประเมินนักเรียนนานาชาติ PISA ผลการสำรวจของ OECD ผลการประเมินขององค์การยูเนสโก (UNESCO) ผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและ

ประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ปี 2548 และผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของ IMD เป็นตัวสะท้อนคุณภาพการศึกษาไทยที่อยู่ในช่วงภาวะตกต่ำ

กลยุทธ์การบริหารเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่ต้องใช้เทคนิค วิธีการ การวางแผนในการบริหารจัดการของโรงเรียนให้การบริหารเกิดประสิทธิภาพ การบริหารงานให้ประสบความสำเร็จนั้นต้องอาศัยการวางแผน และวิธีการที่ดีกลยุทธ์ถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้การทำงานประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ พวงรัตน์ เกษรแพทย์ (2543) ได้ให้ความหมายของกลยุทธ์ ดังนี้ กลยุทธ์ เป็นคำที่มีรากศัพท์มาจากภาษากรีกโบราณ ซึ่งเป็นคำที่ใช้ในความหมายของศิลปะและศาสตร์เกี่ยวกับยุทธการทางทหารซึ่งคำศัพท์ “กลยุทธ์” หรือ “Strategy” มาจากคำสองรวมกันคือ “Stratos” ซึ่งหมายถึง “กองทัพ” และ “Legei” ซึ่งหมายถึง “การนำหรือผู้นำ” กล่าวอีกนัยหนึ่งกลยุทธ์หมายถึงเรื่องราวการวางแผนยุทธศาสตร์บัญชาการรบเพื่อนำกองทัพเข้ารุกศัตรูเพื่อชัยชนะ โดยการใช้สรรพกำลังและเทคนิควิธีอันชาญฉลาดให้เกิดประสิทธิและประสิทธิผลนั่นเอง ต่อมาคำนี้ได้ถูกนำมาใช้ในการบริหารวางแผนองค์การหมายถึงวิธีการที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ แนวคิดของ ธงชัย สันติวงษ์ (2533) ได้ให้ความหมายของกลยุทธ์ (Strategy) คือ กลยุทธ์ขององค์การต่อสภาพแวดล้อม ที่จะเป็นแผนที่นำทางในการขับเคลื่อนให้องค์การผ่านไปสภาพแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนนี้ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ นโยบาย และแผนกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่องค์การจะนำมาใช้

โรงเรียนจำอากาศ มีหน้าที่ผลิตนักเรียนสายอาชีวศึกษาเมื่อเตรียมตัวบรรจุเข้ารับราชการในกองทัพอากาศเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ดังนั้น โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ จึงมีวิธีการเรียนการสอนแตกต่างจากสถาบันอาชีวศึกษาทั่วไป นอกจากศึกษาหาความรู้แล้ว ต้องอยู่ภายใต้กฎ ระเบียบ วินัยทางทหารตลอดเวลา มีผู้บังคับการโรงเรียนจำอากาศ เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ มีหน้าที่ให้การศึกษาและฝึกอบรมนักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ภารกิจ ปรัชญา คำขวัญ และวัตถุประสงค์ ไว้ดังนี้

1) วิสัยทัศน์ (Vision)

โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ได้กำหนดวิสัยทัศน์เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายใน ไว้ดังนี้ “เป็นสถาบันที่มุ่งมั่นผลิตนายทหารชั้นประทวนหลักทุกสายวิทยาการ ให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ และเป็นทหารอาชีพที่เพียบพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับกองทัพอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

2) พันธกิจ (Mission)

โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ได้กำหนดพันธกิจไว้ดังนี้ ให้การฝึกศึกษาและอบรมนักเรียนจำอากาศ ให้มีความเป็นทหารอาชีพ สามารถปฏิบัติงานตามความชำนาญเฉพาะด้านในแต่ละเหล่าทหาร

3) ภารกิจ

โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ มีหน้าที่ให้การฝึกศึกษา และอบรมนักเรียนจำอากาศ โดยมีผู้บังคับการโรงเรียนจำอากาศ เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

4) ปรัชญา

ทักษะดี หมายถึง การปฏิบัติงานในระดับผู้ปฏิบัติงาน มีความชำนาญในงานเฉพาะด้านตามเหล่าทหารสามารถปฏิบัติงานในสายงานแต่ละสายวิทยาการได้

มีวินัย หมายถึง การมีลักษณะท่าทางและจิตใจเป็นทหาร มีความกล้าหาญเข้มแข็ง อดทน รักหมู่คณะ เคารพในระบบอาวุโส และมีความรับผิดชอบต่อภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง การปลูกจิตสำนึกให้เห็นคุณค่าของการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีเทคนิคต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

เชิดชูคุณธรรม หมายถึง การเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม และสำนึกในความเป็นไทย มีความรักชาติ ดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5) วัตถุประสงค์ (Objectives)

เป็นสถาบันหลักขั้นต้นของกองทัพอากาศ ที่ผลิตนายทหารประทวน ให้กับส่วนราชการต่าง ๆ ของกองทัพอากาศ ตามแต่กองทัพอากาศจะกำหนด

โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ มุ่งเน้นการพัฒนาปรับปรุงการบริหารงานเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และการปฏิบัติงาน เน้นผลผลิต จึงได้กำหนดให้โรงเรียนมีการดำเนินงานตามกระบวนการสร้างแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนโรงเรียนจำอากาศ ให้มีความชัดเจน และครบขั้นตอนตามกระบวนการ 5 ด้าน ดังนี้

1) ด้านหลักสูตร

โรงเรียนจำอากาศ เป็นสถาบันหลักขั้นต้นของกองทัพอากาศ มีหน้าที่ในการผลิตนายทหารประทวนหลักให้กับสายวิทยาการต่าง ๆ การผลิตนายทหารประทวนหลักนั้น หลักสูตรในการจัดการศึกษามีหลายหลักสูตรในชั้นปีเดียวกัน เป็นหลักสูตรที่ผสมผสานระหว่างแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 – 2559) กับนโยบายด้านการศึกษาของกองทัพไทย (คำสั่งกองทัพไทย (เฉพาะ) ที่ 55/51) และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโรงเรียนจำอากาศ ดังนี้ 1) ความสอดคล้องระหว่างแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 – 2559) กับหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโรงเรียนจำอากาศ ได้แก่ การพัฒนาคนอย่างรอบด้านและสมดุล การสร้างสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญาและการเรียนรู้ 2) ความสอดคล้องระหว่างนโยบายด้านการศึกษาของกองทัพไทย (คำสั่งกองทัพไทย (เฉพาะ) ที่ 55/51) กับ หลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโรงเรียนจำอากาศ ได้แก่ การปลูกฝังอุดมการณ์ของความรักชาติ การ

พัฒนาความรู้ให้มีมาตรฐานทางด้านวิชาการเทียบเท่าภาครัฐ และเอกชน การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับภารกิจของกองทัพ มีการปรับปรุงหลักสูตรบ่อยครั้งจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาให้ทันสมัย

2) ด้านครู

โรงเรียนจ่าอากาศ ให้การส่งเสริมสนับสนุนครูให้ถึงพร้อมซึ่งการเป็นผู้ที่มีความรู้คุณธรรมจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพครูอันควรค่าแก่การยกย่อง และเคารพบูชาของลูกศิษย์ มีคุณวุฒิและความสามารถในการจัดการเรียนการสอน สามารถพัฒนาผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์อันเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและความก้าวหน้าในวิชาชีพได้ ตลอดจนมีความสามารถในการให้บริการวิชาการแก่สังคมและชุมชนจนได้รับการยอมรับและยกย่องเชิดชูเกียรติ การดำรงชีวิตอยู่ด้วย สถานศึกษามีการส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาฝึกอบรมวิชาการหรือวิชาชีพ รวมทั้งการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอย่างต่อเนื่อง, สถานศึกษามีการสนับสนุนครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ได้รับการศึกษาหรือทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกอย่างต่อเนื่อง, สถานศึกษามีการสนับสนุนครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ได้รับการพัฒนา โดยมีโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรร่วมกับสถานศึกษาอื่น หรือหน่วยงานองค์กรภายนอกอย่างต่อเนื่อง, สถานศึกษามีการส่งเสริมครู และบุคลากรทางการศึกษาให้ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านบริการวิชาการ/วิชาชีพระดับชุมชน ท้องถิ่น จนถึงระดับชาติอย่างต่อเนื่อง และสถานศึกษามีการสนับสนุนครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เหมาะสมกับความเป็นครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง แต่โรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ยังขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง

3) ด้านบรรยากาศทางการเรียน

โรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศเป็นสถาบันที่ชายไทยส่วนใหญ่มีความปราศนาที่จะเข้ามาเรียน เมื่อนักเรียนได้มาเรียนในสถาบันนี้แล้วเกิดความภูมิใจ ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ และท่าที ทางบวก ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญเห็นคุณค่าและประโยชน์ พร้อมทั้งได้รับความเอื้ออาทร จากรุ่นพี่ ครู อาจารย์ จึงทำให้นักเรียนมีสภาพแวดล้อมที่ดี มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบที่จะกระทำการใด ๆ จนบรรลุเป้าหมาย มีความทะเยอทะยาน และมีความพยายามที่จะมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ที่สังคมยอมรับ เล็งเห็นความสำคัญของผลดีที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จึงมีการวางแผนเพื่อควบคุมตนเองให้ปฏิบัติเป็นขั้นตอนตามแผนที่วางไว้เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต เป็นความรู้สึกนึกคิดเป็นแรงผลักดันที่ทำให้นักเรียนจ่าอากาศแต่ละคน สามารถทำงานให้บรรลุเป้าหมาย จัดให้มีกิจกรรมศึกษาดูงาน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ในสายวิทยาการต่าง ๆ ตลอดจนปลูกฝังให้มีความรักชาติ ซึ่งบรรยากาศทางการเรียนของนักเรียนจ่าอากาศเป็นสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ผู้เรียน ครู ผู้บริหารและบุคลากรอื่น ๆ ที่อยู่ภายในโรงเรียนจ่าอากาศทั้งอาคารสถานที่ และตัวบุคคล บรรยากาศภายในโรงเรียนนั้นมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนการสอน ทำให้

ผู้เรียนสามารถรับรู้ และพัฒนาการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี เป็นสิ่งที่ช่วยให้ครู และนักเรียนสามารถเรียนรู้ และจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังพบว่าอาคารเรียนทฤษฎีธรรม มีอายุการใช้งานมานาน ขาดความชัดเจนในระดับนโยบายการย้ายหน่วยทำให้ขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาอุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย

4) ด้านคุณลักษณะทางทหาร

โรงเรียนจ่าอากาศ ดำเนินการฝึกอบรมวิชาทหารให้กับนักเรียนจ่าอากาศ ให้มีคุณลักษณะทางทหารเหมาะสม สอดคล้องกับปรัชญาของโรงเรียนจ่าอากาศ ดังนี้

ทักษะดี หมายถึง การปฏิบัติงานในระดับผู้ปฏิบัติงาน มีความชำนาญในงานเฉพาะด้านตามเหล่าทหารสามารถปฏิบัติงานในสายงานแต่ละสายวิทยาการได้

มีวินัย หมายถึง การมีลักษณะท่าทางและจิตใจเป็นทหาร มีความกล้าหาญเข้มแข็ง อดทน รักหมู่คณะ เคารพในระบอบอาวุโส และมีความรับผิดชอบต่อภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง การปลูกจิตสำนึกให้เห็นคุณค่าของการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีเทคนิคต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

เชิดชูคุณธรรม หมายถึง การเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเสียสละ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักชาติ ดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

การปรับเปลี่ยนคุณลักษณะทางทหาร เป็นการพัฒนาเด็กหนุ่มบุคคลพลเรือนใช้ชีวิตเป็นอิสระมาโดยตลอด ต้องเข้ามารับการฝึกศึกษาในโรงเรียนที่มีกฎ ระเบียบที่เข้มงวดย่อมเกิดความท้อแท้

5) ด้านการวัดและประเมินผล

โรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ได้รับความรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) โรงเรียนจ่าอากาศ ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา รอบสาม (พ.ศ. 2554 - 2558) จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ระดับสถาบัน เป็นขั้นตอนในการวัดสิ่งที่สถานศึกษาจัดให้กับนักเรียนว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด รวมถึงเป็นการประเมินครูผู้สอนด้วยว่าการจัดการเรียนการสอนนั้นมีจุดบกพร่องตรงไหนเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น การประเมิน และการติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนจ่าอากาศ เป็นขั้นตอนในการวัดสิ่งที่สถานศึกษาจัดให้กับนักเรียนว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด รวมถึงเป็นการประเมินครูผู้สอนด้วยว่าการจัดการเรียนการสอนนั้นมีจุดบกพร่อง ตรงไหนเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่การวัดและประเมินผลของโรงเรียนจ่าอากาศ บุคลากรบางคนยังไม่เข้าใจเรื่องการวัดผลและประเมินผลที่ถูกต้อง ทำให้การวัดและประเมินผล ไม่ถูกต้องตามศักยภาพผู้เรียน

ซึ่งสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ มีการจัดการเรียนการสอนหลายหลักสูตรในชั้นปีเดียวกัน จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาให้ทันสมัย ยังขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง อาคารเรียนทรุดโทรม มีอายุการใช้งานมานาน ขาดความชัดเจนในระดับนโยบายการย้ายหน่วยทำให้ขาดความต่อเนื่องในการพัฒนา อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย การปรับเปลี่ยนคุณลักษณะทางทหาร การพัฒนาเด็กหนุ่มบุคคลพลเรือนใช้ชีวิตเป็นอิสระมาโดยตลอด ต้องเข้ามารับการฝึกศึกษาในโรงเรียนที่มีกฎ ระเบียบที่เข้มงวดย่อมเกิดความท้อแท้ บุคลากรบางคน ไม่เข้าใจเรื่องการวัดผลและประเมินผลที่ถูกต้อง ทำให้การวัดและประเมินผล ไม่ถูกต้องตามศักยภาพผู้เรียน ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ที่ได้องค์ประกอบกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านครู ด้านบรรยากาศทางการเรียน ด้านส่งเสริมคุณลักษณะทางทหาร และด้านการวัดและประเมินผล

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ นั้นยังขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บราวน์ (Brown, 1982) พบว่า บรรยากาศทางการเรียน ทักษะคติต่อการเรียน วิธีการสอนของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีอิทธิพลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในส่วนที่เป็นเป้าหมายทางการเรียนของผู้เรียน ความตั้งใจเรียน การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน ความเชื่ออำนาจในตนของผู้เรียน และความพยายามของผู้เรียนที่พยายามจะเอาชนะอุปสรรคทางการเรียน และการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าการเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่เหมาะสมจะช่วยให้ส่งเสริมให้การเรียนรู้ประสบผลดียิ่งขึ้น ฟรีดแมน (Freedman, 1996) พบว่า ความเชื่อในความสามารถของตนเองส่งผลต่อการใช้ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ที่สำคัญ ได้แก่ การบริหารเวลา ความเพียรพยายาม การกำกับตนเองทางการเรียน และความวิตกกังวลในการเรียน และยังพบว่าเพศหญิงและเพศชายมียุทธศาสตร์การเรียนรู้ในการกำกับตนเองทางการเรียนแตกต่างกันนอกจากนี้ยังพบว่าความวิตกกังวลในการเรียนมีผลต่อการกำกับตนเอง และความเชื่อในความสามารถของตนเอง มอทซ์ (Motz, 1996) พบว่า ภายใต้สภาพแวดล้อมหรือบรรยากาศทางการเรียน ความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการพัฒนายุทธวิธีที่มีประสิทธิภาพ ที่จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ที่จะแสวงหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ นาม จุง (Nam Jung, 1996) พบว่า ยุทธวิธีต่าง ๆ ทางการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและตัวแปรแรงจูงใจ ได้แก่ ความมุ่งหวังที่ต้องการประสบผลสำเร็จในอนาคตทางการเรียน เจตคติทางการเรียนและเหตุผลที่ทุ่มเทให้กับการเรียน เป้าหมายทางการเรียน เนื้อหาวิชาที่เรียนและบรรยากาศทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรส (Roces, 1997) พบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้และตัวแปรแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษา ซึ่งได้แก่ ความเชื่อในความสามารถของตน แรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก และคุณค่าของงานมีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้ พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ต่างกัน มีความเพียรพยายาม การบริหารเวลา ตลอดทั้งการแสวงหาความช่วยเหลือต่างกัน พิทักษ์นิลนพคุณ (2538) พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้กลวิธีการเรียนที่มีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษประกอบด้วยกลวิธีการประเมินตนเอง การฝึกปฏิบัติ การเชื่อมโยงความคิด จินตนาการและเสียง และการใช้ท่าทาง การจัดทำโครงสร้างเพื่อการเรียนรู้ การทบทวน และการดูแลอารมณ์และลดความวิตกกังวลในการเรียน ศิริภรณ์ เทพฉิม (2541) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษารายบุคคลแบบเผชิญความจริงมีคะแนนเฉลี่ยยุทธวิธีการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นแบบกลุ่มเผชิญความจริง ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และคมเพชร ฉัตรศุภกุล (2543) พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลในทางบวกต่อกลยุทธ์การเรียนรู้และการศึกษาของนักเรียนมากที่สุด คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บรรยากาศทางการเรียน บรรยากาศในครอบครัวสัมพันธ์ภาพระหว่างครูกับนักเรียน อายุ สถานที่พักอาศัยในหอพัก และสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนตามลำดับ นอกจากนี้แล้วยังมีทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่แสดงให้เห็นว่า มีปัจจัยหลายประการที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ของนักเรียน วชิราภรณ์ ประสพศิลป์ (2546) พบว่า ตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุเฉพาะ การมุ่งความสนใจสู่การเรียน การฝึกปฏิบัติและการร่วมมือกับผู้อื่น ตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปวีณรัตน์ มณีวรรณ (2548) ได้ทำการศึกษาตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเรียน ความเชื่ออำนาจภายในตน ลักษณะมุ่งอนาคต เจตคติต่อการเรียน และตัวแปรระดับห้องเรียน ได้แก่ บรรยากาศทางการเรียน และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับนักเรียนกับตัวแปรระดับห้องเรียนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรระดับนักเรียนทุกตัวแปรกับกลยุทธ์การเรียนรู้ ญัฐวรรณ กาบคำ (2551) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ พบว่า ตัวแปรเจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง และการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ เสาวคนธ์ พิมพ์วงษ์ (2553) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ ประกอบด้วยแบบวัตยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนในด้านลักษณะมุ่งอนาคต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน การรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่า แต่ละปัจจัยนั้นมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันทั้งสิ้น

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่ศึกษากลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ เพื่อให้ทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างข้อแนะนำเสนอกกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธ

ศึกษาทหารอากาศ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนโดยเฉพาะโรงเรียน
จำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 สภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ เป็น
อย่างไร

1.2.2 ปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธ
ศึกษาทหารอากาศ และมากน้อยต่างกันอย่างไร

1.2.3 เส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้
ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ เป็นอย่างไร

1.2.4 การสร้างกลยุทธ์ในการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษา
ทหารอากาศ เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหาร
อากาศ

1.3.2 เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ
กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

1.3.3 เพื่อศึกษาเส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการ
เรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

1.3.4 เพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหาร
อากาศ

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการสังเคราะห์ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหาร
จัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นประเด็น
ดังต่อไปนี้

การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ซึ่งประกอบด้วย
5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านครู ด้านบรรยากาศทางการเรียน ด้านส่งเสริมคุณลักษณะทางทหาร
และด้านการวัดและประเมินผล

โดยตัวแปรปัจจัยต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ดังนี้

ด้านเจตคติทางการเรียนจากงานวิจัยของ อีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2547); ปวีณรัตน์ มณีวรรณ (2548); ญัฐวรรณ กาบคำ (2551); ชัยวิจิต เชียงชนะ (2552); เสาวคนธ์ พิมพวงษ์ (2553) และแนวทางในการวิจัยตามแนวคิดของ เบลกิน และสกายเดล (Belkin & Skydell (1979)

ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จากงานวิจัยของ ญัฐวรรณ กาบคำ (2551); ชัยวิจิต เชียงชนะ (2552); เสาวคนธ์ พิมพวงษ์ (2553); Freedman (1996); Roces (1997) และแนวทางในการวิจัยตามแนวคิดของ แอทคินสัน (Atkinson, 1966)

ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียน จากงานวิจัยของพิทักษ์ นิลนพคุณ (2539); ปวีณรัตน์ มณีวรรณ (2548); ญัฐวรรณ กาบคำ (2551); เสาวคนธ์ พิมพวงษ์ (2553); Roces (1997) และแนวทางในการวิจัยตามแนวคิดของแบนดูรา (Bandura, 1986)

ด้านการสนับสนุนของครู จากงานวิจัยของ พิทักษ์ นิลนพคุณ (2539); ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และคมเพชร ฉัตรศุภกุล (2543); พิไลลักษณ์ อ่อนละมุล (2546); อีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2547); ปวีณรัตน์ มณีวรรณ (2548); Brown (1982) และแนวทางในการวิจัยตามแนวคิดของบลูม (Bloom, 1976)

ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง จากงานวิจัยของ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และคมเพชร ฉัตรศุภกุล (2543); พิไลลักษณ์ อ่อนละมุล (2546); หทัยรัตน์ รุ่งธรงค์ดี (2552); เสาวคนธ์ พิมพวงษ์ (2553) และแนวทางในการวิจัยตามแนวคิดของ โอลสัน (Olson, 1979)

ด้านลักษณะมุ่งอนาคต จากงานวิจัยของ ปวีณรัตน์ มณีวรรณ (2548); หทัยรัตน์ รุ่งธรงค์ดี (2552); เสาวคนธ์ พิมพวงษ์ (2553) และแนวทางในการวิจัยตามแนวคิดของมิเชล (Mischel, 1974)

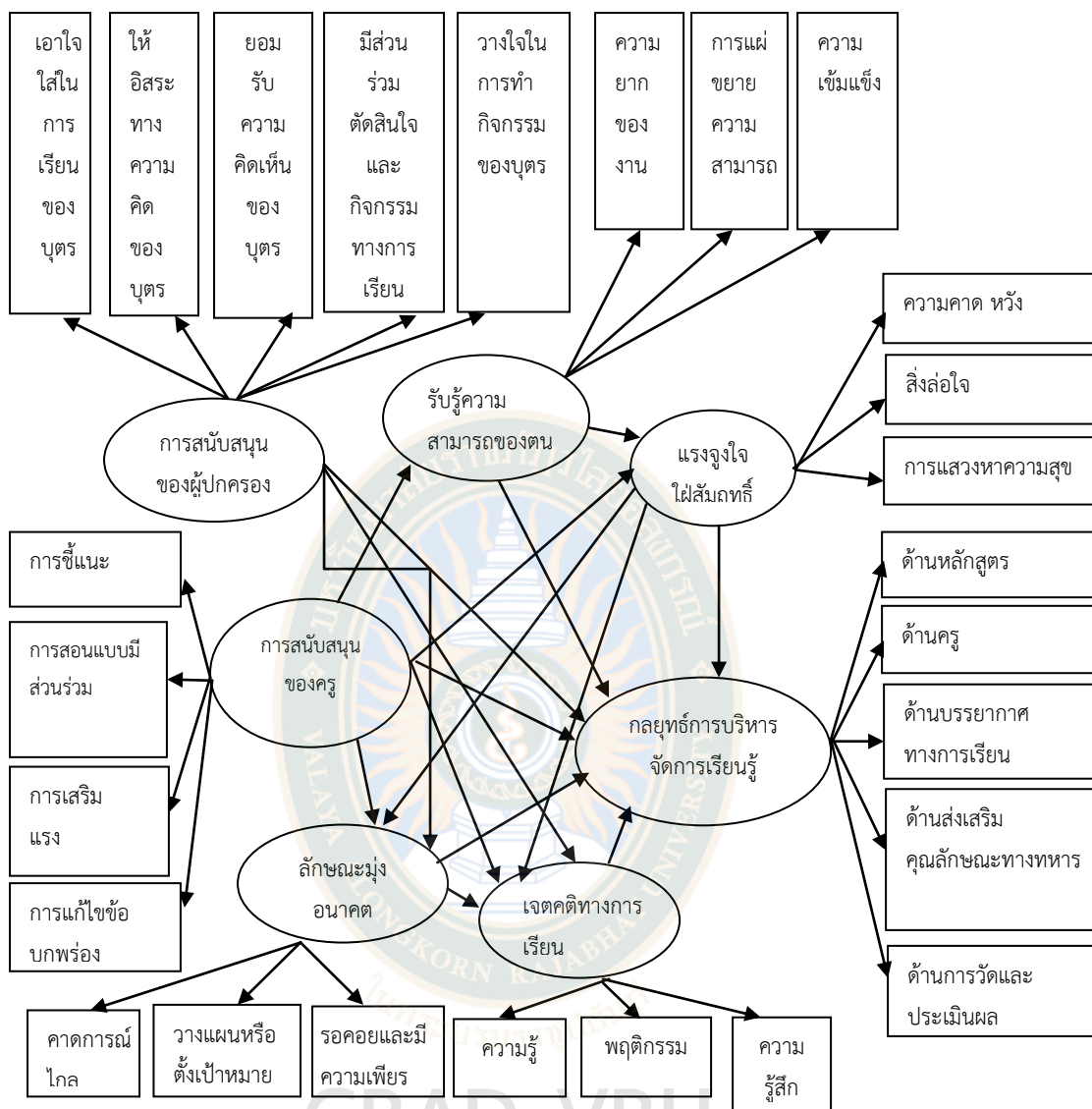
จากที่กล่าวมาข้างต้นนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย มีลักษณะดังภาพที่ 1.1

GRAD VRU

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากกรอบแนวคิดดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมาสร้างเป็นโมเดลเชิงสมมติฐาน มีลักษณะดัง
ภาพที่ 1.2

ภาพที่ 1.2 โมเดลเชิงสมมติฐานกลยุทธการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ

จากภาพประกอบ สัญลักษณ์ต่าง ๆ สามารถอธิบายได้ ดังนี้

- แทน ตัวแปรแฝง
- แทน ตัวแปรสังเกตได้
- แทน ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยตัวแปรที่อยู่หัวลูกศรจะเป็นตัวแปรผลที่ได้รับอิทธิพลจากตัวแปรสาเหตุ

1.5 สมมติฐานของการวิจัย

ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะให้ครูผู้สอนได้นำไปใช้จัด

กิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดผลตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์แก่ผู้เรียน ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานการวิจัย ดังนี้

1.5.1 ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านลักษณะมุ่งอนาคต ด้านรับรู้ความสามารถของตนเอง ด้านการสนับสนุนของผู้ครู และสนับสนุนของผู้ปกครอง มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

1.5.2 ปัจจัยด้านเจตคติทางการเรียน มีอิทธิพลทางตรงต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

1.5.3 กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านเจตคติทางการเรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านลักษณะมุ่งอนาคต ด้านรับรู้ความสามารถของตนเอง ด้านการสนับสนุนของผู้ครู และสนับสนุนของผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษาของนักเรียนจำอากาศ

1.6 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี และผลงานการวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ตามกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อใช้วิเคราะห์ศึกษาการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ เพื่อสร้างนำเสนอกลยุทธ์ในการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ดังนี้

1.6.1 ขอบเขตของเนื้อหา

จากการวิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ มีขอบเขตของการวิจัยนี้ ดังนี้

1) ตัวแปรอิสระ คือ ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน จำอากาศ ประกอบด้วย

1.1) ด้านเจตคติทางการเรียน ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ พฤติกรรม ความรู้สึกหรืออารมณ์

1.2) ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความคาดหวัง สิ่งล่อใจ และการแสวงหาความสุข

1.3) ด้านรับรู้ความสามารถของตนเอง ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความยากของงาน การแผ่ขยายความสามารถ ความเข้มแข็ง

1.4) ด้านการสนับสนุนของครู ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ การชี้แนะ การมีส่วนร่วม การเสริมแรง และการแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ

1.5) ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ เอาใจใส่ในการเรียนของบุตร ให้อิสระทางความคิดของบุตร ยอมรับความคิดเห็นของบุตร มีส่วนร่วมตัดสินใจ และกิจกรรมทางการเรียน วางใจในการทำกิจกรรมของบุตร

1.6) ด้านลักษณะมุ่งอนาคต ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความสามารถในการคาดการณ์ไกล การวางแผนหรือตั้งเป้าหมายในอนาคต และการรู้จักรอคอยและมีความเพียรพยายาม

2) ตัวแปรตาม คือ กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศกรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านครู ด้านบรรยากาศทางการเรียน ด้านส่งเสริมคุณลักษณะทางทหาร และด้านการวัดและประเมินผล

1.6.2 ขอบเขตด้านประชากร

1.6.2.1 ประชากร

1) ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ผู้วิจัยได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ การสนทนากลุ่ม จำนวน 9 คน และตรวจสอบการบริหารจัดการเรียนรู้ ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร นักวิชาการ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของโรงเรียนจำอากาศ จำนวน 21 คน

2) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ โดยผู้วิจัยศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ การสนทนากลุ่ม จำนวน 9 คน และตรวจสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร นักวิชาการ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของโรงเรียนจำอากาศ จำนวน 21 คน

3) ศึกษาเส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนจำอากาศ ที่ได้เข้ารับการศึกษในโรงเรียนจำอากาศ มาแล้วอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 630 คน

4) เพื่อสร้างข้อเสนอแนะกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร นักวิชาการ จำนวน 9 คน

1.6.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาเฉพาะโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ เลขที่ 171/1 ถนนพหลโยธิน แขวงสนามบิน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

1.7 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1.7.1 การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินงานของโรงเรียนจำอากาศในด้านการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีระบบครอบคลุมการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้จนถึงการประเมินผล ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านครู ด้านบรรยากาศทางการเรียน ด้านส่งเสริมคุณลักษณะทางทหาร และด้านการวัดและประเมินผล

1.7.1.1 ด้านหลักสูตร หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาครูในโรงเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรของโรงเรียนทางทหาร และการส่งเสริมให้ครูจัดทำ และพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียน ให้สอดคล้องกับปรัชญาของโรงเรียนจำอากาศ โดยการประชุมชี้แจง/ อบรม/ สัมมนาการใช้หลักสูตรให้ครอบคลุมเชื่อมโยงกันตามมาตรฐานในหลักสูตร การจัดทำหลักสูตร และเอกสารประกอบอย่างพอเพียงทุกระดับชั้น การนำหลักสูตรไปใช้ การสนับสนุนให้ครูทำกิจกรรมตามหลักสูตร การประเมินผลการใช้หลักสูตร และนำผลที่ได้มาพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมความต้องการของกองทัพอากาศ

1.7.1.2 ด้านครู หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาครูในโรงเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจโดยการประชุมชี้แจง/ อบรม/ สัมมนาการใช้เกี่ยวกับหลักสูตร การสร้างบรรยากาศทางการเรียน การส่งเสริมคุณลักษณะทางทหาร การวัดและประเมินผล และการส่งเสริมให้ครูพัฒนาทักษะในการสร้างผลงานนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย เพื่อการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์และต่อยอดทางวิชาการหรือวิชาชีพ ตลอดจนพัฒนาการเรียนการสอน สนับสนุนงบประมาณจัดหาสื่อ นวัตกรรมเพื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ให้สอดคล้องกับปรัชญาของโรงเรียนจำอากาศ

1.7.1.3 ด้านบรรยากาศทางการเรียน หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณจัดหาสื่อ/ สื่อทัศนูปกรณ์ อุปกรณ์การฝึก/ เครื่องช่วยฝึก/ นวัตกรรมเพื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาให้เพียงพอ พัฒนาระบบฐานข้อมูลเชื่อมโยงประสานกันเป็นเครือข่ายภายในสถาบันให้สามารถทำงานได้อย่างสมบูรณ์ และการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมของโรงเรียน มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยให้ครู และนักเรียนสามารถเรียนรู้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้

1.7.1.4 ด้านส่งเสริมคุณลักษณะทางทหาร หมายถึง การดำเนินการของโรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ และลักษณะท่าทาง จิตใจเป็นทหาร มีความกล้าหาญเข้มแข็ง อดทน รักหมู่คณะ เคารพในระบอบอาวุโส มีความรับผิดชอบต่อภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

1.7.1.5 ด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง การดำเนินการของโรงเรียนเกี่ยวกับการจัดอบรมครูให้มีความรู้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยการชี้แจงนักเรียนก่อนการวัดผล การจัดเครื่องมือวัดผล และกำหนดระยะเวลาในการวัด สนับสนุนให้วิเคราะห์แบบทดสอบประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร จัดทำและปรับปรุงแบบทดสอบ จัดทำคลังข้อสอบ และการวัดผลการเรียนตามระเบียบกำหนด รวมทั้งจัดทำข้อมูลสถิติผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.7.2 ปัจจัยเชิงสาเหตุ หมายถึง ตัวแปรหรือกลุ่มตัวแปรที่สัมพันธ์ในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงหรือทางอ้อมหรือทั้งโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ

1.7.3 ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ หมายถึง ตัวแปรที่นำมาศึกษาในรูปเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ วัดได้จากองค์ประกอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1.7.3.1 ด้านเจตคติทางการเรียน หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก หรืออารมณ์ และพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนของนักเรียนจำอากาศ ที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1) ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียน เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินกิจกรรมการเรียน

2) พฤติกรรม หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับความพร้อมที่จะประพฤติปฏิบัติตน หรือตอบสนองกิจกรรมการเรียนในทิศทางที่จะสนับสนุน หรือคัดค้านขึ้นอยู่กับความเชื่อของนักเรียนจำอากาศ ที่ได้จากการประเมินผลพฤติกรรมที่แสดงออกมา จะมีความสอดคล้องกับความรู้สึกนั้น

3) ความรู้สึกหรืออารมณ์ หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศ เกี่ยวกับความรู้สึกหรืออารมณ์ที่มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนเป็นผลต่อเนื่อง มาจากการที่นักเรียนประเมินกิจกรรมนั้น แล้วมีความพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการกิจกรรมนั้น

1.7.5.2 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบต่อตนเอง ความมุ่งมั่นพยายามของนักเรียนจำอากาศ ในความมั่นใจ การรับรู้ฐานะและบทบาทของตน ความเอาใจใส่ พากเพียรพยายาม เพื่อความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศ ที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1) ความคาดหวัง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอาภาศเกี่ยวกับการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงผลการกระทำของตน หรือความกล้าที่จะทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จได้ตามที่ตนได้ตั้งใจไว้ แม้ว่าจะมีอุปสรรคก็ยังไม่ทำให้เกิดความย่อท้อ ยังคงสามารถทำสิ่งนั้น ๆ ต่อไป โดยมีความมั่นใจว่าตนสามารถที่จะกระทำสิ่งนั้นให้สำเร็จได้ด้วยความถูกต้อง

2) สิ่งล่อใจ หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอาภาศเกี่ยวกับความพึงพอใจที่ได้รับจากการทำงาน เป็นความพึงพอใจตามที่ตนคาดหวังถึงความสำเร็จ

3) การแสวงหาความสุข หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอาภาศ เกี่ยวกับการกระทำการใดสำเร็จแล้วตนย่อมได้รับความสุข หรือได้รับการยกย่องชมเชยจากผู้อื่น เป็นความพึงพอใจกับการกระทำแล้วตนเองมีความสุข

1.7.5.3 ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอาภาศ ในด้านความยากของงาน การแผ่ขยายความสามารถ และความเข้มแข็ง เกี่ยวกับการตัดสินใจว่าจะสามารถทำงานได้ในระดับใด และมีความมั่นใจที่จะเผชิญกับปัญหาได้ ที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอาภาศ ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1) ความยากของงาน หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอาภาศเกี่ยวกับตนเองว่าจะสามารถปฏิบัติได้เมื่อต้องแก้ปัญหา ที่มีความยุ่งยากแตกต่างกัน

2) การแผ่ขยายความสามารถ หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอาภาศเกี่ยวกับตนเองว่ามีความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่แตกต่างไปจากที่ตนเคยพบได้

3) ความเข้มแข็ง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอาภาศเกี่ยวกับตนเองว่ามีความมั่นใจที่จะเผชิญกับปัญหาได้

1.7.5.4 ด้านการสนับสนุนของครู หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถของครู ในการดำเนินการการชี้แนะ การสอนแบบมีส่วนร่วม และการเสริมแรงทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง ที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอาภาศ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1) การชี้แนะ หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอาภาศเกี่ยวกับการที่ผู้สอนบอกจุดประสงค์ของการเรียนการสอนอย่างชัดเจน

2) การสอนแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอาภาศเกี่ยวกับการที่ผู้สอนพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

3) การเสริมแรง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอาภาศเกี่ยวกับการที่ผู้สอนชมเชย และกล่าวสนับสนุนเพื่อเพิ่มความถี่ของพฤติกรรมที่ปรารถนาของผู้เรียนให้สูงขึ้น

4) การแก้ไขข้อบกพร่อง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับครูผู้สอนวินิจฉัยและแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงข้อบกพร่อง หรือส่วนที่ยังไม่บรรลุประสงค์และมีการแก้ไข โดยมีการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยดูจากข้อมูลย้อนกลับนั้น

1.7.5.5 ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับการที่ผู้ปกครองเอาใจใส่ในการเรียนของบุตร ให้อิสระทางความคิดของบุตร ยอมรับความคิดเห็นของบุตร มีส่วนร่วมตัดสินใจ และวางใจในการทำกิจกรรมของบุตร ที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1) เอาใจใส่ในการเรียนของบุตร หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับการที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนจำอากาศ เอาใจใส่สนใจในการเรียนของบุตร จัดหาหนังสือที่ดีมีประโยชน์เหมาะสมสำหรับวัยอุปกรณ์การเรียนที่จะเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนให้แก่บุตรอย่างเพียงพอ และให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียน

2) ให้อิสระทางความคิดของบุตร หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับการที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองของตน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความอิสระเคารพสิทธิในการเลือกกิจกรรมของบุตร

3) ยอมรับความคิดเห็นของบุตร หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับการที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนจำอากาศให้ความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจลูกอย่างเพียงพอ ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุตรในการตัดสินใจของบุตรทั้งเรื่องการเรียนรู้ และเรื่องอื่น

4) มีส่วนร่วมตัดสินใจ หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับการที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความสนใจ และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ร่วมกัน

5) วางใจในการทำกิจกรรมของบุตร หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับการที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองเห็นความสำคัญของกิจกรรมทางการเรียน และไว้วางใจนักเรียนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนสังเกตว่าเด็กที่อยู่ในความปกครองชอบทำกิจกรรมอะไร พยายามหาสิ่งที่มีประโยชน์ให้นักเรียนได้ทำตามความชอบ

1.7.5.6 ด้านลักษณะมุ่งอนาคต การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศที่เล็งเห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่าหรือมากกว่าผลที่จะได้รับในปัจจุบัน ซึ่งสามารถคาดการณ์ไกลเพื่อวางแผนอนาคต การวางแผนหรือตั้งเป้าหมายในอนาคต และการรู้จักรอคอยและมีความเพียรพยายาม ที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1) การคาดการณ์ไกล หมายถึง ความสามารถในการคาดคะเนแนวโน้มของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เห็นความสำคัญของอนาคต และตัดสินใจเลือกการกระทำอย่าง

เหมาะสม ได้แก่ การนึกถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนตระหนักถึงอนาคตของตนทางด้านการศึกษามีการเตรียมพร้อมก่อนเรียน และทำงานมีการวางแผนด้านการเรียน อาชีพ และการทำงานในอนาคต

2) การวางแผนหรือตั้งเป้าหมาย หมายถึง การกำหนดเป้าหมายต่าง ๆ ในอนาคตเพราะเชื่อว่าการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้นั้นเกิดขึ้นกับตัวเองได้เช่นเดียวกับที่เคยเกิดขึ้นกับผู้อื่น จึงมีการตั้งจุดหมายในการเรียน และทำงานเพื่อให้เรียน และงานนั้นเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน เป็นขั้นตอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ได้แก่ การวางแผนด้านการศึกษาหรืออาชีพ มีการจัดตารางเรียน และการทำงาน การจัดระบบเพื่อป้องกันข้อผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นเกี่ยวกับการเรียน และการทำงาน

3) การรอคอยและมีความเพียรพยายาม หมายถึง ความสามารถในการตระหนักู้ และเห็นความสำคัญของผลการกระทำอย่างสม่ำเสมอไม่ลดลงจากเดิม ได้แก่ การรู้จักอดทนรอสิ่งที่ต้องการ การรู้จักเรียงลำดับสิ่งที่จะต้องทำเพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดได้ในอนาคต

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 เพื่อทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

1.8.2 ได้กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

1.8.3 ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมการเรียนการสอน โดยนำไปประกอบการพิจารณาพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนจำอากาศต่อไป และเพื่อเป็นประโยชน์กับโรงเรียนอื่น ๆ และผู้ที่สนใจจะศึกษาโดยทั่วไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการวิจัย ดังนี้

- 2.1 บริบทของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับนโยบาย
- 2.3 การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนจำอากาศ
- 2.4 การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ
- 2.5 ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ
 - 2.5.1 เจตคติทางการเรียน
 - ความหมายของเจตคติทางการเรียน
 - ความสำคัญของเจตคติทางการเรียน
 - องค์ประกอบของเจตคติทางการเรียน
 - 2.5.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - องค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - 2.5.3 การรับรู้ความสามารถของตนเอง
 - ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเอง
 - ความสำคัญของการรับรู้ความสามารถของตนเอง
 - องค์ประกอบของการรับรู้ความสามารถของตนเอง
 - 2.5.4 การสนับสนุนของครู
 - ความหมายของการสนับสนุนของครู
 - ความสำคัญของการสนับสนุนของครู
 - องค์ประกอบของการสนับสนุนของครู
 - 2.5.5 การสนับสนุนของผู้ปกครอง
 - ความหมายของการสนับสนุนของผู้ปกครอง
 - ความสำคัญของการสนับสนุนของผู้ปกครอง
 - องค์ประกอบของการสนับสนุนของผู้ปกครอง

2.5.6 ลักษณะมุ่งอนาคต

- ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต
- ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต
- องค์ประกอบของลักษณะมุ่งอนาคต

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

2.6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 บริบทโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

ประวัติของโรงเรียนจำอากาศ

สมัยก่อนกองทัพอากาศ ไม่มีโรงเรียนที่ผลิตนายทหารประทวนมาแต่เดิมการเลื่อนฐานะเลื่อนยศ และตำแหน่ง โดยมากพิจารณาจากผลการปฏิบัติงานทั่ว ๆ ไปมากกว่าการศึกษา ด้วยเหตุนี้กองทัพอากาศ จึงมีจำอากาศที่ได้มาจากทหารกองประจำการ ที่สมัครรับราชการต่อเป็นส่วนใหญ่ และเมื่อได้ปฏิบัติงาน จนมีความชำนาญมากขึ้นก็ได้เลื่อนยศ เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ จนได้เป็นนายทหารสัญญาบัตร ได้มีกฎเกณฑ์ด้านวิทยาการทางการศึกษามาพิจารณา ต่อมา พ.ศ. 2483 เกิดกรณีพิพาทอินโดจีน กองทัพอากาศต้องประสบเหตุการณ์รบที่แท้จริง จึงเห็นความสำคัญของการศึกษา เพราะเหตุว่าในการรับใช้เพียงแต่ความกล้าหาญ และความชำนาญยังไม่เพียงพอ และตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบทหารจะต้องมีความรอบรู้ในหลักวิชา และสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องด้วยความสำคัญ และความจำเป็นของการศึกษาดังกล่าวกองทัพอากาศ จึงได้ดำเนินการเพื่อวางรากฐานโครงการศึกษาขึ้น ดังต่อไปนี้ ในปี พ.ศ. 2491 ได้ปรับปรุงอัตรากำลังกองทัพอากาศขึ้นใหม่ กำหนดให้แผนกอาวุธกองโรงเรียนการบิน และแผนโรงเรียน เป็นหน่วยขึ้นตรงอยู่กับกรมเสนาธิการทหารอากาศ กิจกรรมของแผนโรงเรียน ในเบื้องต้นนั้น เริ่มต้นด้วยการจัดโรงเรียนจำอากาศทหารราบ โดยคัดเลือกจากทหารประจำการเข้ารับการศึกษาตามหลักสูตร เพื่อผลิตออกเป็นผู้บังคับประจำหมู่ทหารประจำการต่อไป กองทัพอากาศได้ปรับปรุงอัตรากำลังใหม่ และประกาศใช้อัตรา ทอ.91 แผนกโรงเรียนได้เปลี่ยนฐานะ เป็นกรมยุทธศึกษาทหารอากาศ และได้เริ่มบริหารงานตั้งแต่ 7 มกราคม 2491 ในขณะนั้น สายวิทยาการต่าง ๆ ได้จัดตั้งโรงเรียนของตนขึ้น เช่นโรงเรียนฝึกการช่างอากาศของกรมช่างอากาศ โรงเรียนสื่อสารของกรมสื่อสาร กองโรงเรียนถ่ายรูป กองโรงเรียนพลาธิการ กองโรงเรียนการอาวุธ และกองโรงเรียนพยาบาล จนในปี พ.ศ. 2495 กองโรงเรียนดังกล่าวได้รวมกันเป็นกองโรงเรียนจำอากาศ ขึ้นตรงต่อกรมยุทธศึกษาทหารอากาศต่อมาได้ และเปลี่ยนคำว่า กองโรงเรียนจำอากาศเป็นโรงเรียนจำอากาศ มีผู้บังคับการโรงเรียนจำอากาศ เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ มีหน้าที่ให้การศึกษาและฝึกอบรมนักเรียนจำอากาศ ดังนี้

โรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ภารกิจ ปรัชญา คำขวัญ และวัตถุประสงค์ ไว้ดังนี้

1) วิสัยทัศน์ (Vision)

โรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ได้กำหนดวิสัยทัศน์เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายในไว้ดังนี้ “เป็นสถาบันที่มุ่งมั่นผลิตนายทหารชั้นประทวนหลักทุกสายวิทยาการ ให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ และเป็นทหารอาชีพที่เพียบพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับกองทัพอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

2) พันธกิจ (Mission)

โรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ได้กำหนดพันธกิจ ไว้ดังนี้ ให้การฝึกศึกษาและอบรมนักเรียนจ่าอากาศ ให้มีความเป็นทหารอาชีพ สามารถปฏิบัติงานตามความชำนาญ เฉพาะด้านในแต่ละเหล่าทหาร

3) ภารกิจ

โรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ มีหน้าที่ให้การฝึกศึกษา และอบรมนักเรียน จ่าอากาศ โดยมีผู้บังคับการโรงเรียนจ่าอากาศ เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

4) ปรัชญา

ทักษะดี หมายถึง การปฏิบัติงานในระดับผู้ปฏิบัติงาน มีความชำนาญในงานเฉพาะด้านตามเหล่าทหารสามารถปฏิบัติงานในสายงานแต่ละสายวิทยาการได้

มีวินัย หมายถึง การมีลักษณะท่าทางและจิตใจเป็นทหาร มีความกล้าหาญเข้มแข็ง อดทน รักหมู่คณะ เคารพในระบอบอาวุโส และมีความรับผิดชอบต่อภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง การปลุกจิตสำนึกให้เห็นคุณค่าของการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีเทคนิคต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

เชิดชูคุณธรรม หมายถึง การเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเสียสละ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมและสำนึกในความเป็นไทย มีความรักชาติ ดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5) วัตถุประสงค์ (Objectives)

เป็นสถาบันหลักขั้นต้นของกองทัพอากาศ ที่ผลิตนายทหารประทวน ให้กับส่วนราชการต่าง ๆ ของกองทัพอากาศ ตามแต่กองทัพอากาศจะกำหนด

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับนโยบาย

ความหมายของนโยบาย

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของนโยบายไว้ว่า นโยบายเป็นคำที่มาจากภาษาบาลี หมายถึง แนวทางกับคำว่า “อุบาย” เข้าด้วยกัน ก็คือ อุบายหรือกลเม็ดที่จะชี้ทำไปสู่วัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง แปลความได้ว่า หลักและวิธีปฏิบัติซึ่งถือเป็นแนวดำเนินการนั่นเอง นอกจากนี้ วิโรจน์ สารรัตนะ (2548) ได้กล่าวว่า นโยบาย หมายถึงข้อความที่บอกให้ทราบถึงทิศทางของการเปลี่ยนแปลงขององค์กร หรือของสังคม ทิศทางดังกล่าวอาจจะอธิบายถึงเรื่องอะไร เพื่ออะไร อย่างไร และเพียงใด ของความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ยังได้จำแนกความหมายของนโยบายออกเป็น 3 กลุ่มความหมาย โดยกลุ่มแรก นโยบาย หมายถึง ข้อความที่บอกให้ทราบถึงกิจกรรมหรือการกระทำ (Activity or Action) อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ซึ่งในที่สุดจะแปรรูปออกมาเป็นแผนงาน โครงการที่กำหนดขึ้น ข้อความ เจิงนโยบายในความหมายนี้ จะบอกถึงเป้าหมายปลายทางของกิจกรรม แนวทำปฏิบัติ และคุณประโยชน์ของกิจกรรมหรือการกระทำที่กำหนดนั้น กลุ่มความหมายที่สอง นโยบายหมายถึงข้อความที่บอกให้ทราบถึงแนวทำหรือวิธีการ (Strategy or Means) อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง เพื่อเป็นเครื่องชี้แนะและกำหนดแนวทางปฏิบัติจากปัจจุบันสู่นาคต ส่วนกลุ่มความหมายที่สาม นโยบายนั้น หมายถึง ข้อความที่บอกให้ทราบถึงคุณค่าและการตัดสินใจ (Value and Decision) ซึ่งนโยบายประเภทนี้จะบ่งบอก ทำเลือกที่มีหลายทางว่าทางเลือกใดดีที่สุด หรือเหมาะสมที่สุด

สรุปได้ว่า นโยบายคือ หลักหรือวิธีการปฏิบัติซึ่งถือเป็นแนวทางดำเนินการ ที่ผู้บริหารใช้ในการตัดสินใจเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปโดยถูกต้อง และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยปกติแล้วนโยบายจะถูกประกาศใช้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้การบริหาร จัดการเป็นไปอย่างมีระบบและเป็นทางการ นโยบายนอกจากจะแสดงให้เห็นถึงทิศทางของการเปลี่ยนแปลงแล้ว ยังมีการระบุเป้าหมาย และแนวทางหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือผสมผสานกัน

ความสำคัญของนโยบาย

นโยบายเป็นเครื่องชี้นำการบริหารองค์กร และกรอบในการแก้ปัญหา โดยเป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้บริหารทราบว่าทำอะไร และใช้ปัจจัยใดบ้าง ทั้งยังเป็นเสมือนเข็มทิศ และหางเสือที่ช่วยให้การบริหารงานดำเนินไปถูกทิศทาง ซึ่งจะช่วยสนับสนุนความชอบธรรมในการใช้อำนาจของผู้บริหาร ช่วยให้เกิดการพัฒนาการบริหารในแง่ของการนำนโยบายไปปฏิบัติ สำหรับการบริหารงานสถานศึกษาใดจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับนโยบายที่ดี ของนโยบายของสถานศึกษานั้น

วิโรจน์ สารรัตนะ (2548) กล่าวถึงนโยบายที่ดี ว่ามีลักษณะดังนี้ คือ 1) ต้องมีเป้าหมายที่ส่งผลประโยชน์แก่องค์กรหรือประชาชนโดยส่วนรวมมากที่สุด 2) ครอบคลุมภารกิจทุกด้าน และมีความสอดคล้อง สนับสนุนซึ่งกันและกันไม่ขัดแย้งกัน 3) ควรได้มาจากการถ่วงรอนถึงความสำคัญหรือความต้องการ 4) นโยบายที่ดีควรประกอบด้วยเป้าหมาย แนวทาง กลวิธีที่ดี ดำเนินการได้ รวดเร็ว และเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด 5) ต้องมีเนื้อหาเป็นหลักในการดำเนินงานและมีหลักประกันในการประเมิน

ความสำเร็จทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และ 6) นโยบายที่ดีจะเป็นข้อความที่ชัดเจน ถ่ายทอดไปสู่ผู้ปฏิบัติได้โดยง่าย และมีความเข้าใจตรงกัน

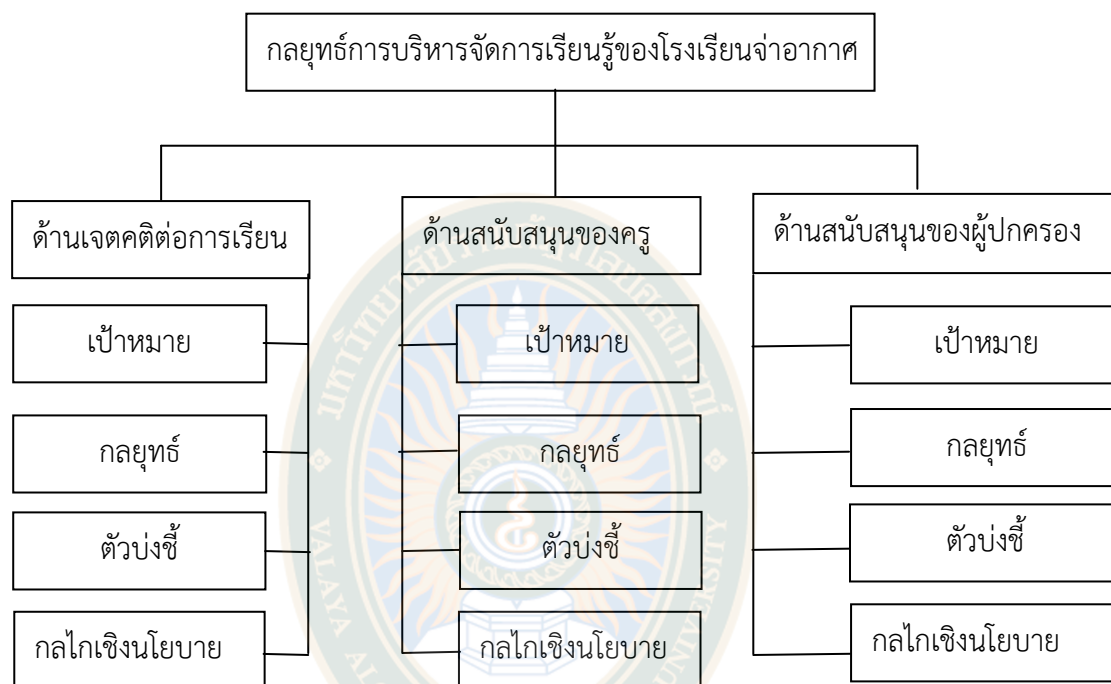
สรุป นโยบายเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เพราะนโยบายเป็นเครื่องบ่งชี้ทิศทางการบริหาร และเป็นข้อมูลที่ผู้บริหารพิจารณาใช้เพื่อการตัดสินใจและสั่งการ การบริหารงานโดยปราศจากนโยบาย องค์ประกอบของนโยบาย

องค์ประกอบของนโยบาย หมายถึง ปัจจัยที่เป็นคุณสมบัติสำคัญพื้นฐานของนโยบาย เพื่อให้ง่ายต่อการบ่งชี้กำหนดว่า สิ่งใดเป็นนโยบายหรือไม่เป็น ประชุม รอดประเสริฐ (2545) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบของนโยบาย สามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ 1) ปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบพื้นฐาน (Fundamental Factor) หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้กำหนดนโยบายต้องคำนึงถึงอยู่ตลอดเวลา หากไม่คำนึงถึงอาจทำให้นโยบายขาดความสมบูรณ์และไม่สามารถปฏิบัติได้ เช่น ปัจจัยที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ ปัจจัยที่เกี่ยวกับผู้กำหนดนโยบาย วิธีการ หรือกระบวนการในการดำเนินนโยบาย ปัจจัยที่เกี่ยวกับข้อมูลและเอกสารต่าง ๆ 2) ปัจจัยที่เป็นสิ่งแวดล้อม (Environmental Factors) หมายถึงสิ่งแวดล้อมในสังคมที่ผู้กำหนดนโยบายต้อง คำนึงถึง เพราะสิ่งแวดล้อมในสังคมมีผลกระทบต่อการกำหนดนโยบาย เช่น ปัจจัยทางการเมือง และวัฒนธรรมการเมือง ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ และประวัติศาสตร์

นอกจากนั้น Carl Joachim Friedrich (1979 อ้างถึงใน วิโรจน์ สารรัตนะ, 2554) ยังได้กล่าวถึงโครงสร้างของนโยบายที่สอดคล้องกันด้วยว่าในการกำหนดนโยบายสิ่งแรกที่ต้องมีคือ วัตถุประสงค์ (Objective) ซึ่งมีขอบเขตกว้างขวาง และเป็นข้อความที่แสดงออกถึงอุดมการณ์หรือปรัชญาในการกระทำให้เป็นไปตามมุ่งหวัง วัตถุประสงค์หนึ่ง ๆ ประกอบด้วยจุดมุ่งหมาย (Purpose) หรือจุดหมาย (Aim) หรือเป้าหมาย (Target หรือ Goal) เป็นจำนวนมาก ที่จุดมุ่งหมายหรือจุดหมาย และเป้าหมายก็คือผลงานสุดท้าย (Ultimate Result) ของวัตถุประสงค์นั่นเองเมื่อวัตถุประสงค์ได้รับการกำหนดขึ้นองค์ประกอบต่อไปคือ นโยบาย วัตถุประสงค์หนึ่งอาจมีหลายนโยบาย ซึ่งผู้ปฏิบัติงานจะต้องตัดสินใจใช้นโยบายดำเนินงานที่มีความเป็นไปได้ถูกต้องมีเหตุผล ประหยัดเวลา ทุนทรัพย์ และกำลังงานเมื่อกำหนดนโยบายแล้วการที่จะทำให้นโยบายดำเนินงานได้ย่อมต้องอาศัยองค์ประกอบที่เรียกว่า กลยุทธ์ (Strategy) ที่ผู้ปฏิบัติงานจะต้องเลือกเอาวิธีการที่ดีที่เหมาะสม และต้องอาศัยวิธีการ (Methods) ซึ่งเป็นวิธีหรือแนวทางเฉพาะที่กำหนดขึ้นเพื่อการดำเนินงาน

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบของนโยบาย หมายถึง ส่วนสำคัญที่ประกอบกันเข้าทำให้เกิดเป็นนโยบายขึ้นมา องค์ประกอบที่สำคัญของนโยบายมี 2 องค์ประกอบคือ 1) วัตถุประสงค์ของนโยบาย และ 2) แนวทางของนโยบาย หรือเครื่องมือของนโยบาย ผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบของกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ดังนี้คือ เป้าหมาย กลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ และกลไกเชิงนโยบาย ชื่อนำเสนอกกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรม

ยุทธศาสตร์ศึกษาทหารอากาศ ใน 3 ด้าน คือ 1) ด้านเจตคติทางการเรียน 2) ด้านสนับสนุนของครู และ 3) ด้านสนับสนุนของผู้ปกครอง โดยจะนำเสนอในองค์ประกอบของแต่ละด้าน สามารถแสดงให้เห็นในภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบของข้อเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

จากภาพที่ 2.1 องค์ประกอบของข้อเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ สามารถอธิบายได้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 เป้าหมาย

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของเป้าหมายไว้ว่า เป็นสิ่งที่เราต้องการไปให้ถึง มาจากความต้องการ ความหวัง จินตนาการ ความใฝ่ฝัน ที่ผู้บริหารสร้างขึ้น แต่ต้องอยู่ในกรอบที่ไม่เพ้อฝัน และสามารถบรรลุได้ด้วยกระบวนการจัดการ เป้าหมาย ไม่ได้เป็นตัวบ่งบอกความสำเร็จ หากแต่การกระทำเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายต่างหาก จะมีความหมายต่อความสำเร็จ ที่คาดหวัง หลายองค์กรมีเป้าหมาย แม้กระทั่งแผนดำเนินงานมากมายแต่ไม่ค่อยบรรลุเมื่อลงมือทำ เพราะขาดการติดตามงาน ไปให้ความสำคัญของเป้าหมายมากกว่าการกระทำ เมื่อถึงปลายปีที่ต้องมาทบทวนเป้าหมาย มักพบว่าไปได้ไม่ถึงไหน เป็นได้แค่เป้าหมายที่สวยงาม

สรุปได้ว่า เป้าหมาย คือ สิ่งที่เราต้องการให้ไปถึงตามที่ได้คาดหมายไว้หรือกำหนดไว้ หรือ เป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต เป้าหมาย คือระดับหรือมาตรฐานของผลการปฏิบัติงานที่คาดหวัง องค์กรกำหนดเป้าหมายเพื่อใช้เป็นหลักเปรียบเทียบวัดความก้าวหน้าและความสำเร็จขององค์กร

องค์ประกอบที่ 2 กลยุทธ์

การบริหารงานให้ประสบความสำเร็จนั้นต้องอาศัยการวางแผนและวิธีการที่ดี กลยุทธ์ถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้การทำงานประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

พวงรัตน์ เกษรแพทย์ (2543) ได้ให้ความหมายของกลยุทธ์ ดังนี้ กลยุทธ์ เป็นคำที่มีรากศัพท์มาจากภาษากรีกโบราณ ซึ่งเป็นคำที่ใช้ในความหมายของศิลปะและศาสตร์เกี่ยวกับยุทธการทางทหาร ซึ่งคำศัพท์ “กลยุทธ์” หรือ “Strategy” นั้นมาจากคำสองคำรวมกันคือ “Stratos” หมายถึง “กองทัพ” และ “Legoi” ซึ่งหมายถึง “การนำหรือผู้นำ” กล่าวอีกนัยหนึ่ง กลยุทธ์หมายถึงเรื่องราวการวางแผน ยุทธศาสตร์บัญชาการรบเพื่อนำกองทัพเข้ารุกศัตรูเพื่อชัยชนะ โดยการใช้สรรพกำลังและเทคนิควิธีอันชาญฉลาดให้เกิดประสิทธิ และประสิทธิผลนั่นเอง ต่อมาคำนี้ได้ถูกนำมาใช้ในการบริหารวางแผน องค์กรหมายถึง วิธีการที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ธงชัย สันติวงษ์ (2533) ได้ให้ความหมายของกลยุทธ์ (Strategy) คือ กลยุทธ์ขององค์กรต่อสภาพแวดล้อม ที่จะเป็แผนที่น่าทางในการขับเคลื่อนให้องค์กรผ่านไปสภาพแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนนี้ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ นโยบาย และแผนกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่องค์กรจะนำมาใช้

กล่าวโดยสรุป กลยุทธ์การบริหาร หมายถึง การใช้เทคนิค วิธีการ การวางแผนในการบริหารจัดการของโรงเรียนให้การบริหารเกิดประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วยเป้าหมาย กลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ และกลไกเชิงนโยบาย

องค์ประกอบของการจัดการเชิงกลยุทธ์

องค์ประกอบของการจัดการเชิงกลยุทธ์ เป็นขั้นตอนการบริหารกลยุทธ์เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกัน และสามารถทบทวนและเวียนกลับมา โดยพิจารณาจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งองค์กรจะต้องเผชิญและปรับกลยุทธ์ให้สามารถดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม ตามสถานการณ์ ดังมีขั้นตอน ดังนี้ (วัฒนา วงศ์เกียรติวัฒน์ และคนอื่น ๆ, 2548)

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก และภายในองค์กร (Internal and External Environment Analysis)

1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร (External Environment Analysis)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรเป็นปัจจัยที่อยู่เหนือการควบคุมขององค์กร มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เป็นไปไม่ได้ที่จะติดตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมได้ทุกอย่าง ผู้บริหารควรจะมีมุ่งเฉพาะปัจจัยทางสภาพแวดล้อมที่สำคัญเท่านั้น

1.1) สภาวะแวดล้อมโดยทั่วไปเป็นปัจจัยที่ไม่กระทบต่อการดำเนินงานระยะสั้นขององค์กร แต่มีผลต่อการตัดสินใจในระยะยาว ได้แก่ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง กฎหมาย เทคโนโลยี ภูมิศาสตร์ และ ปัจจัยระหว่างประเทศ

1.2) สภาวะแวดล้อมของการดำเนินงาน ประกอบไปด้วยปัจจัยที่เฉพาะเจาะจง และ กระทบต่อการบริหารงานขององค์กรในทันที เช่น คู่แข่งขัน ลูกค้า แรงงาน และ ผู้จัดการจำหน่าย

2) การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายในองค์กร เป็นปัจจัยภายในที่ขึ้นกับทรัพยากรและความสามารถขององค์กรเอง จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารสามารถควบคุมได้

2.1) โครงสร้างขององค์กร โดยพิจารณาการวางแผน มาตรฐานกระบวนการปฏิบัติงาน ระบบการควบคุม วัฒนธรรมองค์กร

2.2) ระบบ และระเบียบวิธีการปฏิบัติงานเป็นการวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็ง โดยพิจารณาจากสายงาน หรือ หน้าที่ของงานด้านต่าง ๆ โดยเปรียบเทียบกับคู่แข่ง หรือ การดำเนินงานที่ผ่านมาในอดีต การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร

2.3) บรรยากาศการทำงาน โดยพิจารณาทักษะ และความสามารถของผู้บริหาร จรรยาบรรณของผู้บริหาร ทักษะของพนักงาน ทักษะความสามารถในการทำงาน ขวัญ และกำลังใจ

2.4) ทรัพยากรการบริหาร เป็นปัจจัยภายในที่ขึ้นกับทรัพยากร และความสามารถขององค์กรเอง

ขั้นที่ 2 การวางแผนกลยุทธ์

การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ เป็นกระบวนการเริ่มแรกของการบริหารเชิงกลยุทธ์ ซึ่งในการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์จะประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ การพัฒนากลยุทธ์ ตามแต่ละองค์กรจะเลือกกำหนดใช้

1) วิสัยทัศน์ (Vision)

วิสัยทัศน์ หมายถึง ความคาดหวังในอนาคตขององค์กรที่ต้องการจะเป็น (โดยมิได้กำหนดวิธีการไว้) เป็นข้อความที่เป็นทิศทางในการกำหนดพันธกิจขององค์กร ซึ่งเป็นสถานภาพอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลาย ๆ อย่างที่องค์กรมุ่งหมาย มุ่งหวัง หรือประสงค์จะเป็นหรือจะมีในอนาคต ในการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร มีประเด็นที่ควรพิจารณา ดังนี้

1.1) ลักษณะของวิสัยทัศน์ที่ดี

- (1) มีขอบเขตของการปฏิบัติงาน
- (2) มีความชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้
- (3) เป็นภาพเชิงบวกที่ทุกคนในองค์กรมุ่งศรัทธา และสะท้อนถึงความ เป็นเลิศ
- (4) เป็นข้อความเชิงบวก ปลุกเร้า และดึงดูดใจ

- (5) สมาชิกทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมในการกำหนด
- (6) คำนึงถึงลูกค้าเป็นประการสำคัญ
- (7) มีความสอดคล้องกับค่านิยมขององค์กร
- (8) มีความสอดคล้องกับแนวโน้มในอนาคต

1.2) ปัจจัยในการกำหนดวิสัยทัศน์

- (1) ข้อมูลข่าวสารทั้งภายในและภายนอกองค์กร
- (2) องค์กรความรู้ของบุคลากรในองค์กร
- (3) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ปราศจากการยึดติดรูปแบบ และวิธีการเดิม ๆ
- (4) ความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร
- (5) การผสมผสานจินตนาการ และดุลพินิจในด้านศักยภาพ และความสามารถของบุคลากร ตลอดจนทักษะ และประสบการณ์ในลักษณะขององค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization)
- (6) ความสามารถในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กร และแนวโน้มต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำด้วยวิธีการคิดแบบเชิงระบบ
- (7) เป็นการกำหนดทางเลือกขององค์กรในการเดินไปสู่อนาคตว่าจะใช้กลยุทธ์ใดเป็นตัวนำ
- (8) เป็นการรวมพลังของความมุ่งมั่นต่อการสร้างนวัตกรรมเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นรูปธรรม

1.3) ประโยชน์ของวิสัยทัศน์ต่อการบริหารองค์กร

- (1) เป็นการกำหนดอนาคตขององค์กรที่ทุกคนศรัทธา
- (2) เป็นการฟันฝ่าความท้าทายใหม่ ไม่หลงไหลไปกับความสำเร็จในอดีต
- (3) การมีวิสัยทัศน์ร่วม ก่อให้เกิดการทำงานเป็นทีมโดยมีความมุ่งมั่นไปสู่เป้าหมายเดียวกัน

2) พันธกิจ (Mission)

พันธกิจ หมายถึง การกำหนดขอบเขตของงาน หรือบทบาทหน้าที่อย่างกว้าง ๆ ที่องค์กรต้องทำเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ ในการกำหนดพันธกิจมีประเด็นที่ควรพิจารณา ดังนี้

2.1) ข้อความพันธกิจ

ข้อความพันธกิจ จะเป็นการแสดงแนวคิด และวิธีการดำเนินงาน เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนด ซึ่งจะระบุขอบเขตการปฏิบัติงานขององค์กรที่เกี่ยวกับการผลิต และการให้บริการจะอธิบายถึงค่านิยม และลำดับความสำคัญต่าง ๆ ขององค์กร บ่งบอกถึงทิศทางในอนาคตขององค์กร โดยจะเลือกแนวทางที่เป็นไปได้เพื่อไปสู่เป้าหมาย และเป้าประสงค์ขององค์กร

2.2) ความสำคัญในการกำหนดพันธกิจให้ชัดเจน

- (1) เพื่อเป็นหลักสำคัญในการกำหนดเป้าหมาย และทิศทางขององค์กร
- (2) เพื่อเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์หรือมาตรฐานในการจัดสรรทรัพยากร
- (3) เพื่อความสะดวกในการแปลความหมายของวัตถุประสงค์ในโครงสร้างการทำงาน การออกแบบงาน และการกำหนดความรับผิดชอบ โดยคำนึงถึงต้นทุน เวลา และตัวชี้วัดการทำงานที่สามารถควบคุมและประเมินผลได้

2.3) แนวทางการกำหนดพันธกิจจะต้องตอบคำถามต่อไปนี้

- (1) อะไรคือเหตุผลในการตั้งหรือคงอยู่ขององค์กร และอะไรคือเป้าหมายหลักขององค์กร

(2) ลักษณะเด่นหรือเอกลักษณ์ขององค์กรคืออะไร

(3) ผลผลิตที่สำคัญในปัจจุบันและอนาคตคืออะไร

2.4) ส่วนประกอบที่สำคัญของข้อความพันธกิจมีดังนี้

(1) ใครคือลูกค้าขององค์กร

(2) ผลผลิตที่สำคัญขององค์กรคืออะไร

(3) องค์กรมีการแข่งขันในตลาดใด

(4) เทคโนโลยีขั้นพื้นฐานขององค์กรคืออะไร

- (5) องค์กรจะบรรลุวัตถุประสงค์ในลักษณะใด เพื่อความอยู่รอด และความเจริญเติบโต

3) วัตถุประสงค์ (Objectives)

วัตถุประสงค์ หมายถึง สิ่งที่ต้องการต้องการให้บรรลุตั้งแต่ระยะสั้นจนถึงระยะยาวที่เป็นเป้าหมายสูงสุดขององค์กร ซึ่งวัตถุประสงค์จะเป็นตัวบ่งชี้ว่าองค์กรต้องการประสบผลสำเร็จอะไร (What) และเมื่อใด (When) วัตถุประสงค์ที่ดีควรระบุไว้ในรูปของปริมาณ (Quantity) หรือตัวเลขที่ชัดเจนที่สามารถวัดได้

4) การพัฒนากลยุทธ์ (Strategy Development)

กลยุทธ์คือทางเลือกที่ดีที่สุดขององค์กร เพื่อดำเนินการจากจุดที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไปสู่เป้าหมายในอนาคต ที่กำหนดไว้ การพัฒนากลยุทธ์ต้องคำนึงถึงโอกาส และอุปสรรคตลอดจนจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร แล้วเลือกวิธีที่ได้เปรียบคู่แข่งให้มากที่สุด

องค์กรประกอบที่ 3 ตัวบ่งชี้

คำว่า “Indicator” ในภาษาไทยมีการใช้คำอย่างหลากหลาย เช่น ตัวบ่งชี้ ตัวชี้วัด ตัวชี้นำ ดัชนี และเครื่องชี้วัด เป็นต้น คำเหล่านี้ถูกใช้เป็นมาตรฐานทางสถิติ หรือเครื่องชี้สภาวะบางอย่างเพื่อใช้วิเคราะห์เกี่ยวกับสภาพการณ์ หรือภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับปัจจัยการผลิต

กระบวนการดำเนินงาน การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่หรือผลผลิต หรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ในที่นี้ขอใช้คำว่า “ตัวบ่งชี้” เป็นคำกลาง ๆ สำหรับสื่อความหมายถึง “Indicator” มีผู้ให้คำนิยามของ “ตัวบ่งชี้” อย่างหลากหลาย Johnstone (1981) กล่าวว่าตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวแปรหรือตัวประกอบ (Factor) ที่ใช้วัด เพื่อให้ได้คุณค่าหรือคุณลักษณะ ซึ่งบ่งบอกสถานภาพของลักษณะหรือผลของสิ่งใดสิ่งหนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

สรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้เป็นค่าที่สังเกตได้ ซึ่งชี้ให้เห็นคุณลักษณะสภาพการณ์ของสิ่งที่ศึกษาเป็นองค์รวมอย่างกว้าง ๆ ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งซึ่งมีลักษณะเชิงคุณภาพ หรือปริมาณที่มีความชัดเจนเพียงพอที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ การวางแผนการดำเนินงาน และการกำกับดูแลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

องค์ประกอบที่ 4 กลไกเชิงนโยบาย

กลไกของนโยบาย หรือเครื่องมือของนโยบายในทางปฏิบัติ ผู้วิจัยกำหนดองค์ประกอบย่อยของแต่ละองค์ประกอบหลักของนโยบาย มีผู้ให้ความหมายกลไก พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมายว่า ตัวจักรต่าง ๆ โดยปริยาย หมายความว่า บุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ ระบบหรือองค์การที่บุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ ปฏิบัติงานร่วมกัน คุจเครื่องจักรระบบที่จะให้งานสำเร็จตามประสงค์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546) ดังนั้น กลไกเชิงนโยบาย จึงหมายถึงระบบที่จะทำให้งานตามนโยบายสำเร็จตามประสงค์ หรือเป้าหมาย

เกณฑ์การพิจารณาข้อนำเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ โดยใช้มาตรฐานการประเมินของ Guskey (2000) แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ 1) ด้านความเหมาะสม คือ พิจารณาจากกระบวนการได้มาซึ่งข้อนำเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ มีความครอบคลุมเนื้อหา การใช้ถ้อยคำ สำนวน การจัดกลุ่มหรือลำดับของกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ 2) ด้านความเป็นไปได้ คือ พิจารณาจากความสามารถข้อนำเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ โดยการมีทรัพยากรเพียงพอที่จะปฏิบัติได้ ปลอดภัยจากความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น ซึ่งมีปัจจัยสนับสนุน คือ การมีระเบียบข้อบังคับ กฎหมายที่เอื้อให้ปฏิบัติได้

2.3 การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ของโรงเรียนจำอากาศ

2.3.1 วิสัยทัศน์ (Vision)

“เป็นสถาบันที่มุ่งมั่นผลิตนายทหารชั้นประทวนหลักทุกสายวิชาการ ให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ และเป็นทหารอาชีพที่เพียบพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับกองทัพอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

2.3.2 พันธกิจ (Mission)

ให้การฝึกศึกษา และอบรมนักเรียนจำอาภาศ ให้มีความเป็นทหารอาชีพ สามารถปฏิบัติงานตามความชำนาญเฉพาะด้านในแต่ละเหล่าทหาร

2.3.3 เป้าประสงค์ (Goal)

- 1) โรงเรียนจำอาภาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ จัดการประชุมผู้ปกครอง เพื่อให้มีความสำคัญกับการเรียนการสอนของโรงเรียนจำอาภาศ
- 2) ผู้บริหารสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และให้การยอมรับเพื่อเป็นพื้นฐานความไว้วางใจของผู้ปกครอง และเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนจำอาภาศ
- 3) เปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียนจำอาภาศ

2.3.4 เป้าหมาย (Target)

- 1) มีคุณลักษณะทางทหาร ฝึกอบรมวิชาทหารเบื้องต้น และวิชาทหารทางยุทธวิธี ให้เป็นไปตามแผนการฝึกที่กำหนด
- 2) ปกครองบังคับบัญชา ฝึกอบรมความประพฤติ วินัย แบบธรรมเนียมของทางราชการ ให้แก่นักเรียนจำอาภาศ
- 3) อบรมคุณธรรมจริยธรรม และเสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย จิตใจ ให้แก่นักเรียนจำอาภาศ

2.3.5 วัตถุประสงค์ (Objectives)

- 1) ผลิตนายทหารชั้นประทวนหลักทุกสายวิทยาการ ให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ และเป็นทหารอาชีพที่เพียบพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับกองทัพอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) พัฒนาการศึกษา ฝึกอบรมนักเรียนจำอาภาศ ให้ปฏิบัติงานในระดับผู้ปฏิบัติงาน มีความชำนาญในงานเฉพาะด้านตามเหล่าทหารสามารถปฏิบัติงานในสายงานแต่ละสายวิทยาการได้
- 3) มีลักษณะท่าทางและจิตใจเป็นทหาร มีความกล้าหาญเข้มแข็ง อดทน รักหมู่คณะ เคารพในระบบอาวุโส และมีความรับผิดชอบต่อการกิจที่ได้รับมอบหมาย
- 4) ปลุกจิตสำนึกให้เห็นคุณค่าของการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีเทคนิคต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเสียสละ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม
- 5) สำนึกในความเป็นไทย มีความรักชาติ ดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.3.6 นโยบายขององค์กร (Organization Policy)

- 1) พัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักเรียนจำอากาศ
- 2) แผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา
- 3) การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา

2.4 การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ

โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ได้จัดการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นมาตรฐาน อีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการ ได้ตั้งศูนย์ส่งเสริมประสิทธิภาพ ที่เน้นการพัฒนาปรับปรุงการบริหารงานเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ และการปฏิบัติงาน เน้นผลผลิต จึงได้กำหนดให้โรงเรียนมีการดำเนินงานตามกระบวนการสร้างแผนกลยุทธ์ของโรงเรียนโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ให้มีความชัดเจน และครบขั้นตอนตามกระบวนการวางแผน 5 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านหลักสูตร

โรงเรียนจำอากาศ มีหน้าที่ในการผลิตนายทหารประทวนหลักให้กับสายวิทยาการต่าง ๆ การจัดการศึกษาใช้หลักสูตรที่ผสมผสานระหว่างแผนการศึกษาแห่งชาติ กับนโยบายด้านการศึกษาของกองทัพไทย และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโรงเรียนจำอากาศ พัฒนาความรู้ให้มีมาตรฐานทางด้านวิชาการเทียบเท่าภาครัฐ และเอกชน ซึ่งจัดการศึกษาของมีหลายหลักสูตรในชั้นปีเดียวกัน การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับภารกิจของกองทัพ

อรรถ บัวศรี (2545) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ดังนี้ หลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหากิจกรรม และมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้

การบริหารหลักสูตรได้นำกระบวนการบริหารงานมาประยุกต์ใช้เพื่อให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ กระบวนการบริหารมีประโยชน์ต่อการทำงาน ดังนี้ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535)

- 1) ช่วยให้การบริหารหลักสูตรสะดวก และรวดเร็วขึ้น เพราะมองเห็นงาน ปัญหาของความซ้ำซ้อน และสามารถมอบหมายงานได้ถูกต้อง
- 2) ช่วยให้ผู้บริหารสามารถนำเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ในการปรับปรุงการทำงานให้ทันกับความเปลี่ยนแปลง และความก้าวหน้าของงาน
- 3) ช่วยให้สถานศึกษาได้ขยายเติบโต และก้าวหน้ามองเห็นปัญหาทำให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ได้ตามที่วางไว้
- 4) ช่วยส่งเสริมตัวบุคคลในการทำงาน การจัดหน่วยงาน การบริหารงาน ได้งานเหมาะกับบุคคล เพื่อให้บุคคลปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ

5) ช่วยให้ผู้บริหารได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ กระตุ้นให้บุคคลในองค์การทำงานอย่างมีอิสระ และมีความคิดริเริ่ม

6) ช่วยในการจัดหมวดหมู่ของงาน ให้เป็นไปตามความเหมาะสม และรวดเร็ว ช่วยให้มีผลการประเมินผล และติดตามผลการปฏิบัติงาน

โรงเรียนจำอากาศ เป็นสถาบันหลักขั้นต้นของกองทัพอากาศ มีหน้าที่ในการผลิตนายทหารประทวนหลักให้กับสายวิทยาการต่าง ๆ การผลิตนายทหารประทวนหลักนั้น หลักสูตรถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการศึกษา จึงต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกันระหว่างแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 – 2559) และนโยบายด้านการศึกษาของกองทัพไทย (คำสั่งกองทัพไทย (เฉพาะ) ที่ 55/51) ซึ่งหลักสูตรโรงเรียนจำอากาศ ยังไม่มีความสอดคล้องกันหลายประเด็น จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาให้ทันสมัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธาดา เคี่ยมทองคำ (2554) พบว่า ความสอดคล้องระหว่างแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 – 2559) กับหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโรงเรียนจำอากาศ พบว่า ในส่วนที่สอดคล้องกันได้แก่ การพัฒนาคนอย่างรอบด้านและสมดุล การสร้างสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญาและการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับภารกิจของกองทัพ มีการปรับปรุงหลักสูตรบ่อยครั้งจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาให้ทันสมัย

สรุป การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนจำอากาศ ในการบริหารจัดการด้านหลักสูตร ซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องเนื้อหาที่ใช้การจัดการเรียนการสอน รูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ที่ใช้ วิธีการวัดและการประเมินผลผู้เรียน โดยที่ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารจัดการ วางแผน แนวทางปฏิบัติต่าง ๆ ดังนั้นการบริหารจัดการด้านหลักสูตรหลักสูตรจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

ด้านที่ 2 ด้านครู

ครูทุกคนทำงานเป็นทีมในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านการจัดกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ มีความรู้ ความเข้าใจในการวิเคราะห์ศักยภาพผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง ทั้งทางด้านพฤติกรรม และด้านการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน มีการจัดทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และแสวงหาเทคนิคใหม่ ๆ เสมอ มีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการกำหนดมาตรฐานในการทำงานของครู เพื่อให้ครูปฏิบัติงานอย่างตั้งใจเพื่อให้การจัดการศึกษาเกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุด ทั้งแก่ผู้เรียน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางจัดการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติงานของผู้มีหน้าที่จัดกระบวนการเรียนรู้ไว้ด้วย ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพครูจะต้องยึดถือเป็นแนวทางการปฏิบัติ เช่นเดียวกัน ซึ่งมีดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี้, 2545, น. 14-27)

1) การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ (มาตรา 22)

2) จัดสาระการเรียนรู้ โดยเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา กล่าวคือ (มาตรา 23)

2.1) ความรู้เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน สังคมโลก รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของสังคมไทย และระบบการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.2) ความรู้และทักษะ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์เรื่องจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลยั่งยืน

2.3) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการระยুক্তใช้ภูมิปัญญา

2.4) ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ ด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

2.5) ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

3) จัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (มาตรา 24 (1))

4) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้ มาใช้เพื่อป้องกัน และแก้ปัญหา (มาตรา 24 (2))

5) จัดกิจกรรม ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (มาตรา 24 (3))

6) จัดการเรียนการสอน โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา (มาตรา 24 (4))

7) จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ทั้งนี้ ผู้สอน และผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอน และวิทยาการประเภทต่าง ๆ (มาตรา 24 (5))

8) จัดการเรียนรู้อให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ที่มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคลากรในชุมชน ทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาการเรียน ตามศักยภาพ (มาตรา 24 (6))

9) จัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ สังเกต พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา (มาตรา 26)

10) จัดทำสาระ ของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชน และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่นรวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ โดยสาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการ และวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคน ให้มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม (มาตรา 27, 28)

11) ร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษา อบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญา และวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การพัฒนาระหว่างชุมชน (มาตรา 29)

12) พัฒนาระบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และดำเนินการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน แต่ละระดับการศึกษา (มาตรา 30)

13) พัฒนาขีดความสามารถ ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของผู้เรียน เพื่อให้มีความรู้ และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (มาตรา 66)

14) ปฏิบัติงาน และประพฤติปฏิบัติตนตามมาตรฐาน และจรรยาบรรณของวิชาชีพ ครู (มาตรา 53)

โรงเรียนจำอากาศ ให้การส่งเสริมสนับสนุนครูให้ถึงพร้อมซึ่งการเป็นผู้ที่มีความรู้คุณธรรม จรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพครูอันควรค่าแก่การยกย่อง และเคารพบูชาของลูกศิษย์ มีคุณวุฒิ และความสามารถในการจัดการเรียนการสอน สามารถพัฒนาผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์อันเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและความก้าวหน้าในวิชาชีพได้ จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า โรงเรียนจำอากาศยังขาดแคลนบุคลากรทางการศึกษาและครูผู้สอนจบไม่ตรงกับสาขาวิชาที่สอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธาดา เคี่ยมทองคำ (2554) พบว่า โรงเรียนจำอากาศ ยังขาดแคลนบุคลากร ซึ่งการปฏิบัติงานของครู อาจารย์ เป็นการกำหนดมาตรฐานในการเรียนของนักเรียน เพื่อให้ครูปฏิบัติงานอย่างตั้งใจเพื่อให้การจัดการศึกษาเกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุด ทั้งแก่ผู้เรียน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา

สรุป การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนจำอากาศ ในการกำหนดมาตรฐานในการทำงานของครู เพราะครูเป็นสิ่งที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา คาดหวังที่จะได้รับทั้ง ผู้เรียน พ่อ แม่

ผู้ปกครอง ผู้บริหาร เพื่อให้การจัดการศึกษากระบวนการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานของครูได้มาตรฐานและมีคุณภาพ ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) ครูที่สอนวิชาพื้นฐาน 2) ครูที่สอนวิชาชีพตามเหล่าทหาร 3) ครูฝึกวิชาทหาร

ด้านที่ 3 ด้านบรรยากาศทางการเรียน

บรรยากาศทางการเรียนของนักเรียนเป็นสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ผู้เรียน ครู ผู้บริหาร และบุคลากรอื่น ๆ ที่อยู่ภายในโรงเรียนจำอากาศทั้งอาคารสถานที่และตัวบุคคล บรรยากาศภายในโรงเรียนนั้นมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนสามารถรับรู้ และพัฒนาการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี เป็นสิ่งที่ช่วยให้ครูและนักเรียนสามารถเรียนรู้ และจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน

จำรัส นองมาก (2547) ได้กล่าวถึง สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเรียนอย่างมีความสุขของผู้เรียน มีดังนี้

1) บรรยากาศในห้องเรียน สภาพทั่วไปต้องสะอาดเรียบร้อย นักเรียนได้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อม และบรรยากาศที่เหมาะสม เช่น มีป้ายนิเทศให้ความรู้ มุมประสบการณ์ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองมากที่สุด มีกฎ หรือระเบียบในการปฏิบัติตน มีความผูกพันกับเพื่อนฝูงในทางที่ดี และมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อเสริมผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน เช่น ผลงานของผู้เรียนที่ทำให้ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง และชื่นชมผลงานของผู้อื่น เป็นต้น

2) บรรยากาศในโรงเรียน สภาพในโรงเรียนโดยทั่วไปต้องสะอาด สวยงาม ร่มรื่น ปลอดภัย โรงเรียนต้องทำให้นักเรียนรู้สึกว่าโรงเรียนเปรียบเสมือนบ้านที่สองของเขาที่เมื่อเขามาอยู่ที่โรงเรียน ก็มีความรู้สึกสะดวก สบาย และอบอุ่นมีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ห้องสมุดห้องปฏิบัติการต่าง ๆ สวนหย่อม ไม้ดอกไม้ประดับ ฯลฯ ต้องพร้อมที่จะให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาหาความรู้ และปฏิสัมพันธ์ของบุคลากรในโรงเรียนกับนักเรียน กับผู้ปกครองนักเรียน และกับบุคลากรในโรงเรียนด้วยกันต้องเป็นไปในทางที่ดีเป็นที่ประทับใจของผู้พบเห็น

3) ความพร้อมของผู้เรียน ผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ จึงจะเรียนวิชาในวิชาหนึ่งได้อย่างมีความสุข ความพร้อมทางร่างกายนอกจากสภาพปกติไม่เจ็บป่วย หิวโหย ง่วงนอน หรืออาการอื่น ๆ ทางร่างกายแล้วจะต้องหมายถึงความพร้อมของวัสดุ อุปกรณ์ ที่จำเป็นต่อการเรียนในเนื้อหาวิชานั้น ๆ ส่วนความพร้อมทางด้านจิตใจ เป็นความรู้สึกของผู้เรียน ทำอย่างไรจะให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่อยากจะเรียน ซึ่งถ้าครูผู้สอนสามารถทำให้ผู้เรียนชอบใจวิชาที่สอนนั้นแล้ว ความรู้สึกเช่นที่ว่าก็จะเกิดขึ้นเอง

4) ความพร้อมของผู้สอน ครูผู้สอนที่มีความพร้อมจะสามารถจัดกิจกรรมได้อย่างมั่นใจ การสอนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ความพร้อมของครูสอนจะเกี่ยวข้องกับการวางแผนการสอน การศึกษาเอกสารหลักสูตร คู่มือครู เอกสารความรู้ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการจัดทำกิจกรรมการสอน การออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดทำเอกสารประกอบการจัดกิจกรรม เช่น ใบงานแบบงานบันทึกการสังเกตพฤติกรรม แบบบันทึกคะแนน ฯลฯ และนอกจากนั้นจะต้องเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ให้พร้อมที่จะอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน

โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ มีอาคารเรียนที่ทรุดโทรม มีอายุการใช้งานมานาน ขาดความชัดเจนในระดับนโยบายการย้ายหน่วยทำให้ขาดความต่อเนื่องในการพัฒนา อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ และไม่ทันสมัย เอกสารตำราในห้องสมุดไม่สอดคล้องกับการเรียนการสอน และขาดความเชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลภายนอก

สรุป การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนจำอากาศ ในการจัดบรรยากาศภายในโรงเรียน และสภาพแวดล้อมของโรงเรียน มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยให้ครู และนักเรียนสามารถเรียนรู้ และจัดการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้

ด้านที่ 4 ด้านคุณลักษณะทางทหาร

เป็นลักษณะโดยรวมของบุคคลทั้งรูปลักษณ์ทางกาย อารมณ์สังคม สติปัญญา และพฤติกรรม ซึ่งทำให้มีลักษณะแตกต่างกันในแต่ละบุคคล บุคลิกภาพบางอย่างก็ติดตัวมาแต่กำเนิด และบางอย่าง ก็ได้รับผลจากการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสภาพแวดล้อม หรือในสังคมที่ใกล้ชิด ซึ่งแต่ละคนมีการพัฒนา และประสบการณ์ที่ไม่เหมือนกัน บุคลิกภาพจึงมีลักษณะเป็นของเฉพาะตัว

โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ มีกระบวนการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนาบุคคลพลเรือนให้เป็นทหารอาชีพนั้น เป็นการพัฒนาที่ยากลำบาก ต้องใช้พลังแห่งการทุ่มเท จึงประสบผลสำเร็จตามที่ต้องการได้ การเปลี่ยนแปลง และพัฒนาพลเรือนเหล่านี้ให้มีคุณลักษณะ ตามที่กองทัพอากาศได้กำหนดไว้ โดยต้องมีกระบวนการเป็นขั้น ต้องเริ่มจากเบาไปหาหนัก ต้องคำนึงอยู่เสมอว่าเด็กหนุ่มบุคคลพลเรือนใช้ชีวิตเป็นอิสระมาโดยตลอด ต้องเข้ามารับการฝึกศึกษาในโรงเรียนที่มีกฎ ระเบียบที่เข้มงวด ย่อมเกิดความท้อแท้ได้โดยง่าย สิ่งที่โรงเรียนจำอากาศดำเนินการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีความพร้อมการมีลักษณะท่าทาง และจิตใจเป็นทหาร มีความกล้าหาญเข้มแข็ง อดทน รัก หมู่คณะ เคารพในระบบอาวุโส สอดคล้องกับแนวคิดของ วิเชียร วิเชียรธรรม (2544) ได้กล่าวว่า โรงเรียนเตรียมทหารดำเนินการปรับปรุง และพัฒนาให้มีความพร้อม ให้มีความรู้ทั้งทางด้านวิชาการในระดับมัธยมปลาย และวิชาทหารเบื้องต้น มีศรัทธายึดมั่นในอุดมการณ์ สามัคคี มีวินัย อดทน กล้าหาญ เสียสละทุกอย่างเพื่อชาติบ้านเมืองได้ มีความสามารถในการใช้อาวุธยุทธโศปกรณ์ การต่อสู้ป้องกันตัว การฝึกทางทหาร มีความแข็งแรง ทนทาน บุคลิกภาพสง่างาม และน่าเกรงขาม

สรุป การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนจำอากาศ เกี่ยวกับการที่ปรับบุคลิกภาพของนักเรียน จำอากาศให้มีลักษณะท่าทาง และจิตใจเป็นทหาร มีความกล้าหาญเข้มแข็ง อดทน รักหมั่น คณะ เคารพในระบบอาวุโส มีความรับผิดชอบต่อการกิจที่ได้รับมอบหมาย

ด้านที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลเป็นการติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน เป็นขั้นตอนในการวัดสิ่งที่สถานศึกษาจัดให้กับนักเรียนว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด รวมถึงเป็นการประเมินครูผู้สอนด้วยว่าการจัดการเรียนการสอนนั้นมีจุดบกพร่อง ตรงไหน เพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ สังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ และรูปแบบการศึกษา

สุวิมล ว่องวานิช (2546) กล่าวถึงขั้นตอนการวัดและประเมินผล มีขั้นตอนที่สำคัญ 7 ขั้นตอน ได้แก่

1) กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของการเรียนรู้ในด้านที่จะวัดการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมนี้จะต้องกำหนดให้ชัดเจนล่วงหน้าตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้ อันเป็นการระบุความต้องการให้ผู้เรียนได้อะไรบ้างจากการเรียนรู้ในด้านนี้ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ชัดเจน และครอบคลุมเป็นเครื่องชี้ทิศทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล คุณลักษณะที่มุ่งประเมินบางอย่างมีความเป็นนามธรรม เช่น ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ผู้สอนควรกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติของคุณลักษณะดังกล่าวก่อน แล้วจึงกำหนดออกมาเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่บ่งชี้คุณลักษณะนั้น ๆ อีกทีหนึ่ง

2) กำหนดวิธีการวัดผล การวัดผลจะมีวิธีการหลักอยู่ 3 วิธี ได้แก่

2.1) การทดสอบ (Testing) วิธีการนี้สำหรับการวัดความสามารถของผู้เรียนโดยเฉพาะความสามารถของพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เช่น การทดสอบความสามารถทางภาษาไทย การทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหา หรืออาจใช้ในการวัดคุณลักษณะทางจิตวิทยาด้วยเครื่องมือทดสอบเฉพาะ เช่น การวัดบุคลิกภาพ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบทดสอบ แบบวัดทางจิตวิทยา เป็นต้น

2.2) การสอบถาม (Questioning) เหมาะสำหรับการวัดคุณลักษณะที่เป็นสิ่งเฉพาะตัวบุคคล เช่น ความคิดเห็น เจตคติ ความสนใจ โดยอาจใช้การสัมภาษณ์ (Interview) การตอบแบบสอบถาม (Questionnaire) หรือการรายงานตนเอง (Self Report) เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์แบบวัดทางจิตวิทยา เป็นต้น

2.3) การสังเกต (Observing) เหมาะสำหรับการวัดคุณลักษณะที่สะท้อนออกมาในรูปพฤติกรรมได้อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นคุณลักษณะด้านความสามารถหรือคุณลักษณะเฉพาะตัวบุคคล เช่น

การสังเกตทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ การสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม การสังเกตความสามารถในการปฐมพยาบาล เครื่องมือที่ใช้จะเป็นแบบสังเกตหรือแบบบันทึก

3) การเลือก / สร้างเครื่องมือวัด เครื่องมือในการวัดผล มีที่มาใน 3 แนวทาง ได้แก่ การใช้เครื่องมือมาตรฐานที่มีอยู่แล้ว การดัดแปลงเครื่องมือที่มีผู้สร้างไว้แล้ว หรือการสร้างเครื่องมือเองทั้งหมด ผู้สอนสามารถจัดหาเครื่องมือได้ทั้ง 3 แนวทางตามความเหมาะสมสำคัญที่ว่าผู้สอนต้องมั่นใจได้ในคุณภาพของเครื่องมือนั้น หากผู้สอนจะสร้างเครื่องมือเอง ควรจะได้ศึกษาตัวอย่างของเครื่องมือที่เคยมีผู้สร้างไว้ก่อน และใช้ความพิถีพิถันในการดัดแปลง หรือสร้างเครื่องมือให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนเพื่อให้สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนให้มากที่สุด

4) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ในกรณีที่มีการดัดแปลง หรือสร้างเครื่องมือใหม่ ผู้สอนควรจะต้องตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้วยเสมอ อย่างน้อยที่สุดควรได้มีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของโครงสร้างของเครื่องมือ และความสอดคล้องระหว่างข้อความคำถามหรือพฤติกรรมที่มุ่งสังเกตกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่วัด หลังจากที่ได้ใช้เครื่องมือในการวัดไปแล้วผู้สอนควรใช้ผลการตอบของผู้เรียนมาตรวจสอบความเที่ยง และความตรงเชิงเกณฑ์สัมพัทธ์ หรือความตรงเชิงโครงสร้างของเครื่องมืออีกครั้งหนึ่ง รวมทั้งการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อ เพื่อปรับปรุงเครื่องมือที่จะใช้ในคราวต่อไป และนำไปสู่การสร้างคลังข้อสอบที่มีคุณภาพในที่สุด

5) การบริหารการวัดผล เมื่อผู้สอนมีเครื่องมือวัดผลที่มีคุณภาพแล้ว ในเวลาทำการวัดผล ผู้สอนจะต้องพิถีพิถันในการใช้เครื่องมือให้ถูกต้องตามหลักการใช้เครื่องมือ นั้น ๆ

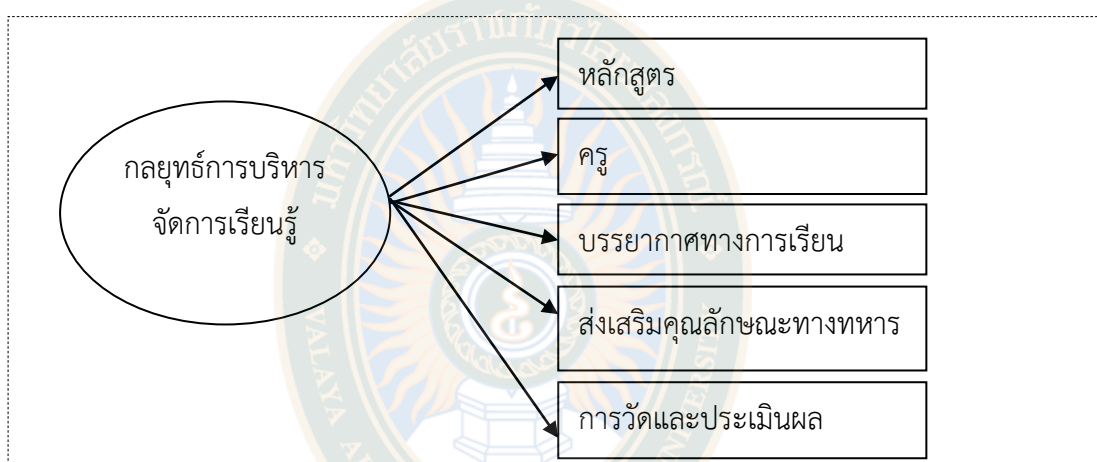
6) การตัดสินค้าจากผลการวัด ในการประเมินหรือตัดสินค้าจากผลการวัดผู้สอนต้องเลือกเกณฑ์ที่เหมาะสมกับเครื่องมือ และเป่าประสงค์ในการประเมินที่กำหนดไว้ตั้งแต่แรก เครื่องมือมาตรฐานส่วนใหญ่จะมีเกณฑ์ในการตัดสินผลมาให้อยู่แล้ว ผู้สอนสามารถตัดสินผลจากเกณฑ์ดังกล่าวได้

7) การให้ผลป้อนกลับจากการวัดและประเมินผล หลังจากทำการประเมินผลแล้ว ผู้สอนจะต้องให้ผลป้อนกลับแก่ผู้เรียนโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และปรับปรุงตัวได้ดีกว่าการให้ผลป้อนกลับล่าช้า ทั้งนี้การให้ผลป้อนกลับที่จะเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนที่สุดนั้น ผลป้อนกลับควรจะต้องมีความชัดเจน และเฉพาะเจาะจงสำหรับผู้เรียนแต่ละคน

โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ได้ติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนจำอากาศ เป็นขั้นตอนในการวัดสิ่งที่สถานศึกษาจัดให้กับนักเรียนว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด รวมถึงเป็นการประเมินครูผู้สอนด้วยว่าการจัดการเรียนการสอนนั้นมีจุดบกพร่องตรงไหนเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น การติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนจำอากาศ เป็นขั้นตอนในการวัดสิ่งที่สถานศึกษาจัดให้กับนักเรียนว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด เพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สรุป การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนจ่าอากาศ ในการวัดและประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียน เป็นขั้นตอนในการวัดสิ่งที่สถานศึกษาจัดให้กับนักเรียนว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด รวมถึงเป็นการประเมินครูผู้สอนด้วยว่าการจัดการเรียนการสอนนั้นมีจุดบกพร่อง ตรงไหน เพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้องผนวกกับการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ สามารถนำมาสรุปสร้างเป็นโมเดลเชิงสมมติฐานกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ มีลักษณะดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 โมเดลองค์ประกอบของกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ

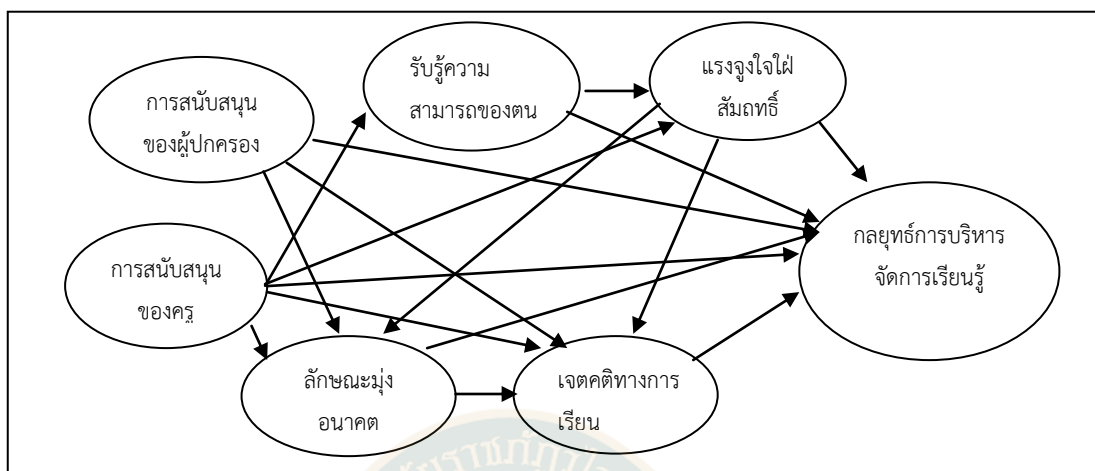
2.5 ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ

ปัจจัยเชิงสาเหตุ หมายถึง ตัวแปรหรือกลุ่มตัวแปรที่สัมพันธ์ในรูปแบบที่เป็นสาเหตุโดยตรงหรือทางอ้อม หรือทั้งโดยตรงและทางอ้อมต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสรุปเป็นองค์ประกอบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ตามแนวคิดของ พิทักษ์ นิลนพคุณ (2539) พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้กลวิธีการเรียนที่มีผลทั้งทางตรง และทางอ้อมสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษประกอบด้วยกลวิธีการประเมินตนเอง การฝึกปฏิบัติ การเชื่อมโยงความคิด จินตนาการและเสียง และการใช้ท่าทาง การจัดทำโครงสร้างเพื่อการเรียนรู้ การทบทวน และการดูแลอารมณ์และลดความวิตกกังวลในการเรียน ตามลำดับ ศิริภรณ์ เทพฉิม (2541) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษารายบุคคลแบบเผชิญความจริง มีคะแนนเฉลี่ยยุทธวิธีการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเผชิญความจริง ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และคมเพชร ฉัตรศุภกุล (2543) พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลในทางบวกต่อกลยุทธ์การเรียนรู้และการศึกษาของนักเรียนมาก

ที่สุด คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บรรยากาศทางการเรียน บรรยากาศในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน พิไลลักษณ์ อ่อนละมุล (2546) พบว่า บรรยากาศในการเรียนการสอน และบรรยากาศในครอบครัวของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับยุทธวิธีในการเรียนของนักเรียน และนักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมมียุทธวิธีในการเรียนโดยรวมสูงกว่าก่อนการให้คำปรึกษา ปวีณรัตน์ มณีวรรณ (2548) ได้ทำการศึกษาตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเรียน ความเชื่ออำนาจภายในตน ลักษณะมุ่งอนาคต เจตคติทางการเรียน และตัวแปรระดับห้องเรียน ได้แก่ บรรยากาศทางการเรียน และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับนักเรียนกับตัวแปรระดับห้องเรียน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรระดับนักเรียนทุกตัวแปรกับกลยุทธ์การเรียนรู้ ญัฐวรรณ กาบคำ (2551) พบว่า เจตคติทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเรียน การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง และการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับกลยุทธ์การเรียนรู้ในภาพรวม เสาวคนธ์ พิมพ์วงษ์ (2553) ได้ทำการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ ประกอบด้วย แบบวัดยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนในด้านลักษณะมุ่งอนาคต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน การรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง พบว่า แต่ละปัจจัยมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันทั้งสิ้น Freedman (1996) พบว่า ความเชื่อในความสามารถของตนเองส่งผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่สำคัญได้แก่ การบริหารเวลา ความเพียรพยายาม Nam Jung (1996) พบว่า ยุทธวิธีต่าง ๆ ทางการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตัวแปรแรงจูงใจ ได้แก่ ความมุ่งหวังที่ต้องการประสบผลสำเร็จในอนาคต ทางการเรียน และเจตคติทางการเรียน Roces (1997) พบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้และตัวแปรแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษา ซึ่งได้แก่ ความเชื่อในความสามารถของตน ความวิตกกังวล แรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก และคุณค่าของงานมีความสัมพันธ์กัน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น จะเห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลทางตรงสามารถนำมาสรุปสร้างเป็นโมเดลเชิงสมมติฐานได้มีลักษณะดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 โมเดลเชิงสมมติฐานปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

2.5.1 เจตคติทางการเรียน

เจตคติ มีรากศัพท์จากภาษาลาตินว่า “Aptus” แปลว่า โน้มเอียงเหมาะสมเป็นคำนาม เป็นสภาพทางจิตอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก ความคิด และการกระทำของบุคคล และเป็นตัวการสำคัญที่กำหนดแนวทางการแสดงออกของพฤติกรรม ถ้าศึกษาในสาขาที่ตนไม่สนใจ หรือเลือกผิดพลาด จะก่อให้เกิดผลเสียคือ เกิดความเบื่อหน่ายไม่สนใจบทเรียนทำให้ชีวิตไม่ประสบผลสำเร็จ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าเจตคติเป็นแรงผลักดันให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจ ความสนใจความ ตั้งใจ ความมีใจรัก ถ้าได้ศึกษาในสาขาที่ตนไม่สนใจ หรือเลือกผิดพลาดก่อให้เกิดผลเสียคือ เกิดความเบื่อหน่ายไม่สนใจบทเรียน ทำให้ชีวิตไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะเจตคติเป็นแรงผลักดันให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจ ความสนใจ ความตั้งใจ ความมีใจรัก ซึ่งมีเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ให้ความหมายของเจตคติทางการเรียน ไว้ดังนี้

ความหมายของเจตคติ

กู๊ด (Good, 1973) ได้ให้ความหมายเจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงหรือแนวโน้มของบุคคลที่จะตอบสนองต่อสิ่งของ สถานการณ์หรือค่านิยม โดยปกติจะแสดงออกมาพร้อมกับความรู้สึกและอารมณ์ ทัศนคติไม่อาจสังเกตได้โดยตรงแต่จะอ้างอิงได้จากพฤติกรรมที่แสดงออกทั้งที่เป็นพฤติกรรมทางภาษาและไม่ใช้ภาษา

บัญญัติ ชำนาญกิจ (2542) ได้ให้ความหมายเจตคติ หมายถึง สภาพทางจิตใจของบุคคลแต่ละบุคคลที่เกิดจากประสบการณ์เรียนรู้ และมีความพร้อมเพื่อที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ในทางใดทางหนึ่ง เช่น ชอบหรือไม่ชอบ สนับสนุนหรือต่อต้าน

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธ์ (2543) ได้ให้ความหมายเจตคติ หมายถึง กิริยาท่าทีรวม ๆ ของบุคคลที่เกิดจากความพร้อมหรือความโน้มเอียงของจิตใจ ซึ่งแสดงออกต่อสิ่งเร้าหนึ่ง ๆ เช่น ต่อ วัตถุประสงค์ของ และสถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคม โดยจะแสดงออกมาในทางสนับสนุน (Positive) ซึ่งมีความรู้สึกดี เห็นชอบต่อสิ่งนั้นหรือในทางต่อต้าน (Negative) ซึ่งมีความรู้สึกที่ไม่เห็นดีไม่เห็นชอบต่อสิ่งเร้า นั้น ๆ

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543) ได้ให้ความหมายเจตคติ หมายถึง ความรู้สึก เชื่อศรัทธาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จนเกิดความพร้อมที่จะแสดงการกระทำออกมา ซึ่งอาจเป็นไปได้ในทางดี หรือไม่ดีก็ได้ เจตคดียังไม่เป็นพฤติกรรมแต่เป็นตัวการที่ทำให้เกิดพฤติกรรม ดังนั้นเจตคติจึงเป็น คุณลักษณะของความรู้สึกที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในใจ

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2543) ได้ให้ความหมายเจตคติ หมายถึง สภาพการแสดงออก ของจิตใจในการตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ ความรู้สึก หรือความเชื่อใน สิ่งต่าง ๆ เจตคติ นั้นเป็นนามธรรม เป็นการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน ซึ่งเป็นการยากที่จะวัด เจตคติโดยตรงแต่เจตคตินั้นสามารถวัดได้ทางอ้อมโดยวัดจากความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น

วิวัตร์ พงษ์สุภา (2544) กล่าวว่า เจตคติ เป็นศัพท์ที่มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า ทักษณคติ ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Attitude” หมายถึง ท่าทีความรู้สึกของคน ซึ่งเป็นอำนาจ หรือ แรงขับอย่างหนึ่งที่แฝงไว้ในจิตใจของมนุษย์ และพร้อมที่จะกระทำอย่างไร อย่างหนึ่ง เจตคติในการเรียน ของนักเรียนทุกวิชา หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อวิชาต่าง ๆ แสดงออกในรูปของความพอใจ สนับสนุน เห็น ด้วย ไม่เห็นด้วย ชอบ ไม่ชอบ

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2545) ได้ให้ความหมายเจตคติ หมายถึง แนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมสนองต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้งคน วัตถุประสงค์ของ หรือความคิด เจตคติ อาจเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีเจตคติทางบวกต่อสิ่งใดก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญกับสิ่งนั้นแต่ถ้ามี เจตคติในทางลบก็จะหลีกเลี่ยง

ปรียาพร วงศ์อนุตโรจน์ (2551) ได้ให้ความหมายเจตคติ หมายถึง ความชอบ ไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึกเชิงฝักใฝ่ใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มักจะเกิดขึ้นเมื่อเรารับรู้หรือ ประเมินสิ่งนั้น ๆ เราจะเกิดอารมณ์ความรู้สึกบางอย่างควบคู่กันไปกับการรับรู้ นั้น เจตคติมีทั้ง พฤติกรรมภายนอกที่สังเกตได้ และพฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยง่าย

จันทน์ เทือกทอง (2551) ได้ให้ความหมายเจตคติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก หรือ แนวโน้มพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสถานการณ์หนึ่ง ๆ อาจเป็นทางบวกหรือทางลบ เช่นชอบ ไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจ เป็นต้น เจตคติของแต่ละบุคคลอาจเกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้ตามประสบการณ์ และ มีอิทธิพลโดยตรงต่อพฤติกรรม

มณิกา เรื่องสินชัยวานิช (2551) ได้ให้ความหมายเจตคติ หมายถึง ความคิดเห็น หรือความรู้สึกของนักเรียนที่มีการเรียน ทั้งทางด้านดีและไม่ดี ความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลแสดงพฤติกรรมในการสนองต่อการเรียน

เยาวลักษณ์ ศรีสุนนท์ (2552) ได้ให้ความหมายเจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อบุคคลสิ่งของหรือสถานการณ์ใด ๆ มีผลทำให้บุคคลแสดงความรู้สึกออกมาทั้งทางบวกและทางลบ

พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552) ได้ให้ความหมายเจตคติ ต่อการเรียน หมายถึง สภาพความรู้สึกของจิตใจ และอารมณ์ต่าง ๆ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียน

หทัยรัตน์ รุ่งธณศักดิ์ (2552) ได้ให้ความหมายเจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น และความโน้มเอียงที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง หรือต่อบุคคลตามการรับรู้ที่เคยได้รับในเรื่องนั้น ๆ เจตคติของแต่ละบุคคลที่มีต่อสถานการณ์เดียวกันย่อมแตกต่างกันไปได้หลายลักษณะตามที่แต่ละบุคคลได้รับจากการเรียนรู้และประสบการณ์

ศุภลักษณ์ ภิรมย์ภักดี (2553) ได้ให้ความหมายเจตคติ หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่แสดงออกอย่างมีทิศทาง และมีน้ำหนักชอบหรือไม่ชอบมาก-น้อยเพียงใด

ชัยวิชิต เขียรชนะ (2552) ได้ให้ความหมายเจตคติ หมายถึง ระดับเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการศึกษเล่าเรียน มีประเด็นสำคัญคือ การที่นักเรียนมีความสนใจที่เป็นภาวะผลักดันภายในตัวนักเรียน การมีความรู้จนเกิดความเข้าใจที่สัมพันธ์กับอารมณ์และความรู้สึก การประเมินค่าความรู้สึกที่สนองต่อการเรียน และการแสดงออกต่อการเรียน

วนิดา ดีแป้น (2553) ได้ให้ความหมายเจตคติ หมายถึง สภาพจิตใจ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจเป็นวัตถุ เหตุการณ์ บุคคลหรือสิ่งที่อยู่รอบตัวในลักษณะยอมรับหรือปฏิเสธที่ส่งผลให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นตามสภาพจิตใจหรือความรู้สึกนั้น ๆ

วิมล ประจงจิตร (2553) ได้ให้ความหมาย เจตคติเป็นตัวการสำคัญที่กำหนดแนวทางการแสดงออกของพฤติกรรม และเจตคติมีอิทธิพลเชิงสาเหตุต่อผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มะลิวรรณ พันธุ์นิล (2553) ได้ให้ความหมายเจตคติทางการเรียน หมายถึง แนวโน้มเป็นอารมณ์ ความรู้สึกความเชื่อ ค่านิยมที่มีต่อสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเรียน เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดต้องประกอบด้วยทั้งสามองค์ประกอบเสมอ แต่จะมีปริมาณมากน้อยแตกต่างกันไป โดยปกติบุคคลมักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่ แต่ก็ไม่เสมอไปทุกกรณี ในบางครั้งเรามีเจตคติอย่างหนึ่งแต่ก็ไม่ได้แสดงพฤติกรรมตามเจตคติที่มีอยู่ก็ได้

จิตติพร เชื้อบัณฑิต (2553) ได้ให้ความหมายเจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิด อารมณ์ ท่าทีของบุคคลที่แสดงออกมาในลักษณะชอบ ไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจ หรือเฉย ๆ ถ้านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชานั้น ๆ ก็จะได้เรียนได้ดี ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย

เสาวคนธ์ พิมพ์พงษ์ (2553) ได้ให้ความหมายเจตคติ หมายถึงความคิดความรู้สึกและความโน้มเอียงของบุคคล อันเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็นบุคคล วัตถุ เหตุการณ์ของนักเรียนทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญเห็นคุณค่าและประโยชน์ที่จะนำไปใช้ เจตคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง แต่สามารถสรุปพลาตพิงได้จากพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นพฤติกรรมที่มีความคงที่

ปิยนุช สิงห์สถิต (2553) ได้ให้ความหมายเจตคติ หมายถึง ท่าที ความรู้สึก ความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือประสบการณ์ใดประสบการณ์หนึ่ง ซึ่งเป็นตัวกำหนดปฏิบัติการตอบสนองของแต่ละบุคคลในการแสดงออกของพฤติกรรม

สุชฤกษ์ ดีโนนโพธิ์ (2554) ได้ให้ความหมาย เจตคติทางการเรียน หมายถึง ความคิดเห็น หรือความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ซึ่งอาจเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ ความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนด ให้บุคคลแสดงพฤติกรรมในการสนองต่อการเรียน

กล่าวโดยสรุป เจตคติทางการเรียน หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก หรืออารมณ์ และพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนของนักเรียนจำอากาศ ที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ความสำคัญของเจตคติ

ผู้วิจัยได้รวบรวมความสำคัญของเจตคติ จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

สุรางค์ โค้วตระกูล (2537) ได้ให้ความสำคัญของเจตคติไว้ ดังนี้

- 1) เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้
- 2) เจตคติเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้าหรือหลีกเลี่ยง เจตคติจึงมีทั้งบวกและลบ เช่น ถ้านักเรียนมีทัศนคติบวกต่อวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนจะชอบเรียนคณิตศาสตร์ เมื่ออยู่ชั้นมัธยมศึกษาจะเลือกเรียนสาขาวิทยาศาสตร์ ตรงข้ามกับนักเรียนที่มีทัศนคติลบต่อคณิตศาสตร์ ก็จะไม่ชอบหรือไม่มีแรงจูงใจที่จะเรียน

- 3) เจตคติประกอบด้วย องค์ประกอบเชิงความรู้สึกอารมณ์ (Affective Component) องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือการรู้คิด (Cognitive Component) และองค์ประกอบเชิงพฤติกรรม (Behavior Component)

- 4) เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ง่าย การเปลี่ยนแปลงของเจตคติอาจจะเปลี่ยนแปลงจากบวกเป็นลบหรือจากลบเป็นบวก บางครั้งเรียกว่าการเปลี่ยนแปลงทิศทางของเจตคติหรืออาจจะเปลี่ยนแปลงความเข้มข้น (Intensity) หรือความมากน้อย เจตคติบางอย่างอาจจะหยุดเลิกไปได้

5) เจตคติเปลี่ยนแปลงตามชุมชนหรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก เนื่องจากชุมชนหรือสังคมหนึ่ง ๆ อาจจะไม่มีความนิยมที่เป็นอุดมการณ์พิเศษเฉพาะ ค่านิยมเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อเจตคติของบุคคลที่เป็นสมาชิก ในกรณีที่ต้องการเปลี่ยนแปลงเจตคติจะต้องเปลี่ยนค่านิยมด้วย

6) สังคมประภท (Socialization) มีความสำคัญต่อพัฒนาการเจตคติของเด็กโดยเฉพาะต่อความคิดและหลักการที่เป็นนามธรรม อุดมคติ เช่น เจตคติต่อเสรีภาพในการพูด การเรียนเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพเศรษฐกิจสังคมสูง จะมีเจตคติบวกสูง

ธีระวุฒิ เอกะกุล (2542) ได้ให้ความสำคัญของเจตคติ ว่าเป็นความรู้สึกที่ซึบงอก ลักษณะที่ไม่แสดงออกมาภายนอกให้บุคคลอื่นเห็นหรือเข้าใจก็ได้ ซึ่งมีลักษณะทั่วไปที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1) เจตคติเป็นเรื่องของอารมณ์ (Feeling) อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไข หรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลจะมีการกระทำที่เสสรังโดยแสดงออกไม่ใหตรงกับความรูสึกของคนเมื่อเขาารู้ตัวหรือรู้ว่ามีคนสังเกต

2) เจตคติเป็นเรื่องเฉพาะตัว (Typical) ความรูสึกของบุคคลอาจเหมือนกันแต่รูปแบบการแสดงออกแตกต่างกันไป หรืออาจมีการแสดงออกที่เหมือนกันแต่ความรูสึกต่างกันได้

3) เจตคติมีทิศทาง (Direction) การแสดงออกของความรูสึกสามารถแสดงออกได้ 2 ทิศทาง เช่น ทิศทางบวกเป็นทิศทางที่สังคมปรารถนา และทิศทางลบเป็นทิศทางที่สังคมไม่ปรารถนา ได้แก่ ซื่อสัตย์-คดโกง, รัก-เกลียด, ชอบ-ไม่ชอบ, ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น

4) เจตคติมีความเข้ม (Intensity) ความรูสึกของบุคคลอาจเหมือนกันในสถานการณ์เดียวกัน แต่อาจแตกต่างกันในเรื่องความเข้มที่บุคคลรูสึกมากน้อยต่างกัน เช่น รักมาก รักน้อย ขยันมาก ขยันน้อย เป็นต้น

5) เจตคติต้องมีเป้า (Target) ความรูสึกจะเกิดขึ้นลอย ๆ ไม่ได้เช่น รักพ่อแม่ ขยันเข้าชั้นเรียน ขี้เกียจทำการบ้าน เป็นต้น

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543) ได้ให้ความสำคัญหรือมิติของเจตคติ แนวคิดของนักจิตวิทยาหลายคน ส่วนใหญ่ของเจตคติมีลักษณะ ดังนี้

1) เจตคติขึ้นอยู่กับการประเมินโนภาพของเจตคติ แล้วเกิดเป็นพฤติกรรมแรงจูงใจ เจตคติเป็นเพียงความรู้สึกโน้มนียงจากการประเมินยังไม่ใช่พฤติกรรม

2) เจตคติเปลี่ยนแปรความเข้มขันตามแนวของทิศทางตั้งแต่บวกจนถึงลบ นั่นคือเป็นการแสดงความรู้สึกว่าไปทางบวกมากหรือน้อย ไปทางลบมากหรือน้อย ความเข้มขันศูนย์ ก็คือไม่รูสึก

3) เจตคติเกิดจากการเรียนรู้มากกว่ามีมาเองแต่กำเนิด

4) เจตคติขึ้นอยู่กับเป้าเจตคติหรือกลุ่มสิ่งเร้าเฉพาะอย่าง สิ่งเร้าทั้งหลายอาจเป็นคน สัตว์ สิ่งของ สถาบัน มโนภาพ อุดมการณ์ อาชีพหรือสิ่งอื่น ๆ ก็ได้

5) เจตคติมีค่าสหสัมพันธ์ภายในเปลี่ยนแปลงไปตามกลุ่ม

6) เจตคติมีลักษณะมั่นคงและทนทานเปลี่ยนแปลงได้ยากนั่นคือถ้าเป็นเจตคติจริง ๆ แล้วการเปลี่ยนแปลงจะช้าและทำได้ยาก

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543) ได้ให้ความสำคัญของเจตคติมีลักษณะ ดังนี้

1) เจตคติเกิดจากประสบการณ์สิ่งเร้าต่าง ๆ รอบตัวบุคคล การอบรมเลี้ยงดู ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม

2) เจตคติเป็นความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เป็นความพร้อมภายในจิตใจ มากกว่าภายนอกที่สังเกตได้

3) เจตคติมีทิศทางของการประเมิน เช่น ชอบ ไม่ชอบ

4) เจตคติมีความเข้มข้น เช่น ชอบมากที่สุด ชอบปานกลาง

5) เจตคติมีความคงทน เป็นสิ่งที่บุคคลยึดมั่นถือมั่น และมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรม ของบุคคลนั้น

6) เจตคติมีทั้งพฤติกรรมภายใน และพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมภายในเป็น สภาวะจิตใจซึ่งหากไม่แสดงออกก็ไม่สามารถจะรู้ได้ว่าบุคคลนั้นมีเจตคติอย่างไร ส่วนเจตคติภายนอก จะแสดงออกเมื่อถูกกระตุ้น

7) เจตคติจะต้องมีสิ่งเร้าจึงจะตอบสนองขึ้น

จากข้างต้นสรุปได้ว่า ความสำเร็จของเจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ เป็นความรู้สึก ภายในที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมลักษณะของเจตคติทางบวก เจตคติทางลบ และเจตคติที่เป็นกลางเจตคติมี ลักษณะมั่นคง ทนทาน แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้เนื่องจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม และการเรียนรู้

องค์ประกอบของเจตคติ

ผู้วิจัยได้รวบรวมองค์ประกอบของเจตคติ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2532) ได้สรุปองค์ประกอบของเจตคติในทางสังคมวิทยา เจตคติ ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ

1) องค์ประกอบทางความรู้เชิงประเมินค่า (Cognitive Evaluation Component) หมายถึง การรู้ การคิด ความเชื่อ ตลอดจนข้อสันเหตุทั่วไปเกี่ยวกับวัตถุ (Cognitive Component) มีลักษณะที่มีทิศทางประกอบด้วย ทางด้านดีหรือเลว ประโยชน์หรือโทษ จึงไม่ใช่ข้อเท็จจริง (Fact) ตามปกติเนื้อหาที่สำคัญที่สุดขององค์ประกอบนี้ คือ ความเชื่อเชิงประเมินค่าว่าสิ่งนั้นดีหรือเลว มี ประโยชน์หรือมีโทษอย่างไร

2) องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความชอบ ไม่ชอบสิ่งหนึ่งหรือความพอใจ ไม่พอใจสิ่งหนึ่งในองค์ประกอบนี้เจตคติต่อสิ่งหนึ่งของบุคคลจะต้องสอดคล้องกับทิศทางขององค์ประกอบแรกของเขาด้วย กล่าวคือ ถ้าบุคคลเชื่อว่าสิ่งใดมีประโยชน์ บุคคลก็จะชอบและพอใจสิ่งนั้น ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลเชื่อว่าสิ่งนั้นเลวหรือมีโทษ บุคคลก็ไม่ชอบ ไม่พอใจสิ่งนั้น

3) องค์ประกอบทางด้านมุ่งกระทำ (Behavioral Intention Component) หมายถึง ลักษณะทางจิตใจที่เกี่ยวกับพฤติกรรม คือ ความโน้มแน่วที่จะกระทำ (Action Tendency) หรือเจตนาที่จะกระทำ (Behavioral Intention) หรือมุ่งกระทำ

ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543) ได้สรุปว่า นักจิตวิทยาได้มีแนวความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของเจตคติแตกต่างกันอยู่ 3 กลุ่ม คือ

1) เจตคติมีองค์ประกอบเดียว ตามความคิดหรือแนวความเชื่อนี้พิจารณาได้จากนิยามเจตคติกลุ่มนี้จะมองเจตคติเกิดจากการประเมินเป้าของเจตคติว่ารู้สึกชอบหรือไม่ชอบ

2) เจตคติมีสององค์ประกอบ ตามแนวคิดนี้มองเจตคติประกอบด้วย องค์ประกอบด้านสติปัญญา (Cognitive) และด้านความรู้สึก (Affective)

3) เจตคติมีสามองค์ประกอบ แนวความคิดนี้เชื่อว่าเจตคติมี 3 องค์ประกอบ หรือ (Three Components) ได้แก่

3.1) ด้านสติปัญญา (Cognitive Component) ประกอบไปด้วย ความรู้ความคิด และความเชื่อที่ผู้นั้นมีต่อเป้าเจตคติ

3.2) ด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกหรืออารมณ์ของคนใดคนหนึ่งที่มีต่อเป้าเจตคติว่า รู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้น หลังจากการสัมผัสหรือรับรู้เป้าเจตคติแล้ว สามารถแสดงความรู้สึกโดยการประเมินสิ่งนั้นว่าดีหรือไม่ดี

3.3) ด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นแนวโน้มของการกระทำหรือจะแสดงพฤติกรรม เจตคติเป็นพฤติกรรมซ่อนเร้นในขั้นนี้เป็นการแสดงแนวโน้มของการกระทำต่อเป้าเจตคติเท่านั้นยังไม่แสดงออกจริง

สุรางค์ โค้วตระกูล (2545) ได้อธิบายองค์ประกอบของเจตคติไว้ ดังนี้

1) เจตคติเป็นสิ่งที่เรารู้
2) เจตคติเป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งร้าย หรือหลีกเลี่ยง ดังนั้น เจตคติจึงมีทั้งทางบวก และทางลบ

3) เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ องค์ประกอบเชิงความรู้สึก อารมณ์ องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือการรู้คิด และองค์ประกอบเชิงพฤติกรรม

4) เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ง่าย การเปลี่ยนแปลงเจตคติจะเปลี่ยนแปลงจากทางบวกเป็นทางลบ ซึ่งบางครั้งเรียกว่าการเปลี่ยนแปลงทิศทางของเจตคติ หรืออาจเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นหรือความมากน้อย

5) เจตคติเปลี่ยนแปลงไปตามชุมชน หรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก เนื่องจากชุมชนหรือสังคมหนึ่ง ๆ อาจมีค่านิยมที่เป็นอุดมการณ์พิเศษเฉพาะ ดังนั้น ค่านิยมเหล่านี้จึงมีอิทธิพลต่อเจตคติของสมาชิกสังคมนั้น การเปลี่ยนแปลงเจตคติต้องเปลี่ยนแปลงค่านิยม

6) สังคมประภคิต (Socialization) มีความสำคัญต่อการพัฒนาการทางด้านเจตคติของเด็กโดยเฉพาะเจตคติต่อความคิดและหลักการที่เป็นนามธรรม เช่น อุดมคติ เจตคติต่อเสรีภาพในการพูดการเขียน

เบลกิน และสกายเดล (Belkin & Skydell, 1979) ได้อธิบายองค์ประกอบของเจตคติไว้ ดังนี้

1) องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็นความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินค่าสิ่งเร้านั้น ๆ

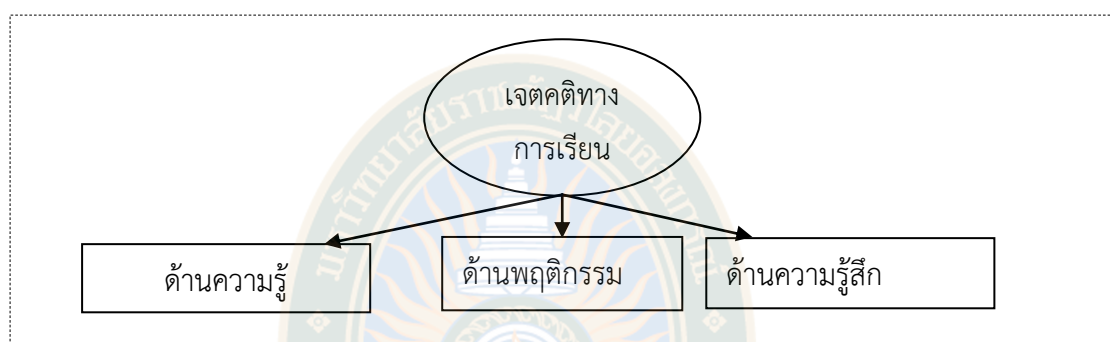
2) องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคลประเมินค่าสิ่งเร้านั้น แล้วพบว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว องค์ประกอบทั้งสองอย่างมีความสัมพันธ์กัน เจตคติบางอย่างจะประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจมาก แต่ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์น้อย เช่น เจตคติที่มีต่องานที่ทำ ส่วนเจตคติที่มีต่อแฟชั่นเสื้อผ้าจะมีองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์สูง แต่มีองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจต่ำ

3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioural Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ ที่ได้รับการประเมินค่าให้สอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่

สรุปได้ว่า เจตคติประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบย่อย คือ ด้านการความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ และองค์ประกอบด้านพฤติกรรม ที่นอกเหนือไปจากการฝึกทักษะและการปรับความรู้พื้นฐาน เน้นให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ ซึ่งให้เห็นความสำคัญของการเรียนให้มั่นคง

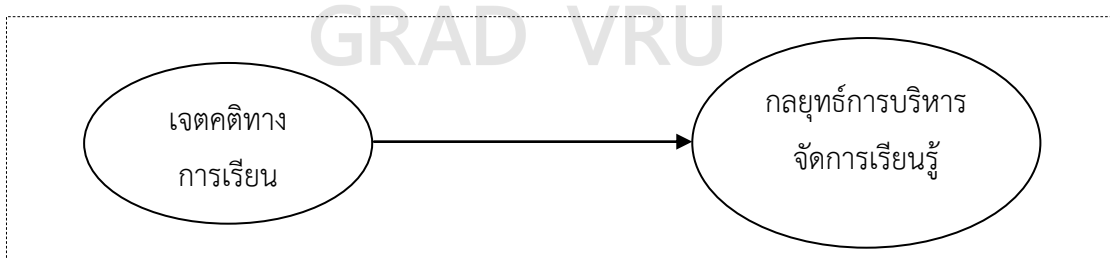
ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสรุปเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านเจตคติทางการเรียน ดังงานวิจัยของ อีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2547) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เจตคติทางการเรียน การสอนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้สูง

กว่าการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบบรรยาย ญัฐวรรณ กาบคำ (2551) พบว่า ตัวแปรเจตคติทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกลยุทธ์การเรียนรู้ ชัยวิจิต เชียงชนะ (2552) พบว่า กลยุทธ์จิตพิสัย คือ เจตคติทางการเรียน และ เสาวคนธ์ พิมพวงษ์ (2553) พบว่า เจตคติทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับแบบวัดยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียน ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ด้านเจตคติทางการเรียน จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาสรุปสร้างเป็นโมเดลตัวบ่งชี้ด้านเจตคติทางการเรียนมีลักษณะดังภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 โมเดลองค์ประกอบด้านเจตคติทางการเรียน

จากภาพที่ 2.4 สามารถนำมาสร้างเป็นโมเดลด้านเจตคติทางการเรียนที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ มีลักษณะดังภาพที่ 2.5

ภาพที่ 2.5 โมเดลด้านเจตคติทางการเรียนที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

2.5.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นมูลฐานของการเรียนรู้ และถือว่ามีผลสำคัญ การที่จะทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต้องอาศัยแรงขับภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า และจะนำไปสู่การเรียนรู้

ตามเป้าหมาย ทั้งนี้กิจกรรมการเรียนของนักเรียนจำอาภาศจะสำเร็จมากน้อยเพียงใดจะขึ้นอยู่กับระดับความมากน้อยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแต่ละบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญ เพราะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบที่จะกระทำการใด ๆ จนบรรลุเป้าหมาย มีความทะเยอทะยาน และมีความพยายามที่จะมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ที่สังคมยอมรับ ซึ่งเป็นแรงขับหรือความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จและมีวิธีการที่จะทำให้สำเร็จตามความปรารถนาการศึกษา ซึ่งมีเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ ดังนี้

ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ผู้วิจัยได้รวบรวมความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1953) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการด้านความสำเร็จสูง เหมาะกับงานด้านการตลาด หรือพนักงานขาย หรือเป็นผู้ประกอบธุรกิจอิสระของตนเอง เนื่องจากงานเหล่านี้ ล้วนต้องการได้ข้อมูลป้อนกลับ ต้องอาศัยความรับผิดชอบส่วนตัวสูง รวมทั้งเปิดโอกาสให้กำหนดเป้าหมายของงานได้เอง ส่วนผู้ที่มีความต้องการความรักใคร่ผูกพันสูง มักมีแรงจูงใจต่องานประเภทงานบริการสังคมงานลูกค้าสัมพันธ์ เนื่องจากงานเหล่านี้ จำเป็นต้องสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น และประการสุดท้าย สำหรับผู้ที่มีความต้องการอำนาจ มีแรงจูงใจสูงที่ต้องการมีอิทธิพล และผลกระทบต่อผู้อื่น จึงเหมาะสำหรับงานหนังสือพิมพ์ หรืองานด้านบริหาร อย่างไรก็ตามจากผลงานวิจัยของ แมคเคลแลนด์ พบว่า ผู้บริหารที่มีประสิทธิผลที่สุด ควรมีความต้องการด้านการความรักใคร่ผูกพัน อยู่ในระดับต่ำ มีความต้องการด้านอำนาจสูง โดยมีความสามารถในการใช้อำนาจเพื่อเป้าหมายขององค์การเป็นต้น ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สรุปได้ว่าเป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีแข่งกับมาตรฐานที่ดีเยี่ยมหรือทำให้ดีกว่าบุคคลอื่นความพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ความรู้สึกสบายใจ เมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว

แอทคินสัน (Atkinson, 1966 อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2551) สรุปไว้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้ตัวว่าการกระทำของตนต้องได้รับการประเมินจากตนเองหรือบุคคลอื่นโดยเทียบกับมาตรฐานอันดีเยี่ยมผลจากการประเมินอาจเป็นที่พอใจเมื่อกระทำจนสำเร็จหรือไม่พอใจเมื่อกระทำไม่สำเร็จก็ได้

ลินด์เกรน (Lindgren, 1967) เน้นความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในรูปของความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) ซึ่งเปรียบได้กับความต้องการขั้นสูงของ มาสโลว์ เรียกว่า Self - Actualization เป็นความเข้าใจที่จะเข้าใจตนเองทั้งในด้านความสามารถ ความถนัด รวมถึงศักยภาพอื่น ๆ และจะมีความปรารถนาที่จะใช้ความสามารถ และศักยภาพนั้นอย่างเต็มที่

ไวเนอร์ (Weiner, 1972) ได้สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงว่า มีลักษณะตั้งใจทำงาน อดทนต่อความล้มเหลว ชอบเลือกงานสลับซับซ้อน ชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเอง

ซูติมา ใจดี (2540) ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง พลังหรือกำลังใจ อันแน่วแน่ของบุคคลที่จะเอาชนะสิ่งที่ตนคาดหวังไว้ รวมทั้งความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จในงานที่ยุ่ยากไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อแก้ปัญหาอันจะนำตนไปสู่ความสำเร็จ

ประสาธ อิศรปริดา (2544) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่ได้รับความสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ มีความต้องการที่จะเป็นผู้นำในการทำงานอย่างอิสระ มีความเพียรพยายามที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอันสูงส่งที่ตั้งไว้

งามตา วนินทานนท์ (2544) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง พลังความต้องการของบุคคลในสิ่งที่ดีเยี่ยมมีความมานะบากบั่น พินฝ่าอุปสรรคในการทำงาน ต้องการความสำเร็จในการทำงานที่ยาก และทำได้ดีกว่าคนอื่น ๆ รู้วิธีแก้ปัญหาจนประสบความสำเร็จอย่างถาวร ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจึงเป็นผู้ที่ตั้งใจทำงาน เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพสูง เห็นความสำคัญของงานและคุณภาพของงานมากกว่าลาภยศสรรเสริญ

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2545) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่ประกอบพฤติกรรม ที่จะประสบผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพื่อหวังรางวัล แต่ทำเพื่อประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

กอบชัย โพธิ์นาแค (2546) กล่าวว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาหรือความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีตามที่ตั้งใจไว้ และมีความพยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่าง ๆ ตลอดจนความพยายามที่จะทำให้ได้ดีกว่าบุคคลอื่น

นิกสัน วงโพธิ์ (2548) ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง พลังหรือกำลังใจที่ต้องการจะกระทำในสิ่งต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายตามที่คาดหวังไว้ รวมทั้งความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จในงานที่ยุ่ยากไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคขัดขวาง

นพชัย วงศ์บุญ (2548) ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งหวัง หรือความพยายามที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ลุล่วงไปด้วยดี เพื่อให้ตนประสบผลสำเร็จ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง และพยายามทำให้ดีกว่าบุคคลอื่น ๆ เพื่อให้ได้มาตรฐานตามจุดประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (255) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้ได้ความสำเร็จ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความมานะพยายามอดทนทำงานมีแผน ตั้งระดับความหวังไว้สูงและพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้

จันทน์ เทือกทอง (2551) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง มูลฐานของการเรียนรู้ และถือว่ามีผลสำคัญที่จะทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ต้องอาศัยแรงขับภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า และจะนำไปสู่การเรียนรู้ตามเป้าหมาย ทั้งนี้กิจกรรมการเรียนรู้จะสำเร็จมากน้อยเพียงใดจะขึ้นอยู่กับระดับความมากน้อย ของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแต่ละบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญ เพราะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบที่จะกระทำการใด ๆ จนบรรลุเป้าหมาย มีความทะเยอทะยาน และมีความพยายามที่จะมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ที่สังคมยอมรับ

มณิกา เรื่องสินชัยวานิช (2551) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี มีความทะเยอทะยานสูง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง ความพยายามหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาที่จะนำตนไปสู่ความสำเร็จ จะมีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อทำไม่สำเร็จ หรือประสบความสำเร็จล้มเหลว

เยาวลักษณ์ ศรีสุนนท์ (2552) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการที่จะกระทำการต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และแข่งขันด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยม หรือทำให้ดีกว่าบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และวิตกกังวลเมื่อไม่ประสบความสำเร็จ หรือพบกับความล้มเหลว มาว่าสิ่งนั้นจะยากเพียงใดก็จะฟันฝ่าอุปสรรคนั้นไปให้ได้

พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะเรียนรู้ทางภาษาไทยให้ประสบความสำเร็จ หรือทำได้ดีกว่าบุคคลอื่น พยายามต่อสู้อุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดที่วางไว้

ชัยวิชิต เขียรชนะ (2552) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ระดับแรงจูงใจที่มีต่อการศึกษาหาความรู้ ความขยัน ความมีระเบียบวินัย และความตั้งใจของผู้เรียนที่แสดงความพยายามที่มุ่งสู่ความสำเร็จ มีประเด็นสำคัญ คือ การที่นักเรียนมีการคิดในแง่บวกเชิงสร้างสรรค์ มุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ การมองอนาคตข้างหน้า มองเป้าหมายระยะยาว การสร้างภาพในใจเพื่อจูงใจ กระตุ้นจิตใจด้วยการสร้างการให้รางวัลกับตนเอง และการประเมินความรู้สึกต่อการเรียนไม่ต่ำเกินไป

ปิยนุช สิงห์สถิต (2553) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนจะกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

จิตติพร เชื้อบัณฑิต (2553) ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาหรือความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะบรรลุถึงความสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ นักเรียนที่มีแรงจูงใจ

ใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ดังนั้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เสาวคนธ์ พิมพ์วงษ์ (2553) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนา หรือความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้โดยพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคไม่ท้อถอยต่อความล้มเหลว ต้องการทำอะไรให้ดีกว่าคนอื่น เพื่อให้เป็นไปตามที่ตัวเองตั้งมาตรฐานเอาไว้

สุขฤกษ์ ดีโนนโพธิ์ (2554) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนา หรือความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีตามที่ตั้งใจไว้ และมีความสามารถที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่าง ๆ ตลอดจนความพยายามที่จะทำให้ได้ดีกว่าบุคคลอื่น

สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบต่อตนเอง ความมุ่งมั่นพยายาม ของนักเรียนจำอากาศ ในความมั่นใจ การรับรู้ฐานะและบทบาทของตน ความเอาใจใส่ พากเพียรพยายาม เพื่อความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศ ที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ

ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ผู้วิจัยได้รวบรวมความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1961) ได้ให้ความสำคัญแรงจูงใจทางสังคมเป็น 3 ประเภท คือ

1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จและมีความวิตกกังวลเมื่อล้มเหลว

2) แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบ หรือรักใคร่ชอบพอกับคนอื่น สิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่จะกระทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้เป็นที่ยอมรับจากผู้อื่น

3) แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้มา ซึ่งอิทธิพลที่เหนือกว่าคนอื่น ๆ ในสังคม ทำให้บุคคลแสวงหาอำนาจเพราะเกิดความรู้สึกว่าการทำอะไรให้ได้เหนือคนอื่นเป็นความภาคภูมิใจ ผู้มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูงจะเป็นผู้ที่มีความพยายาม และควบคุมสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่มีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1961) เน้นความสำคัญในเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าแรงจูงใจทางด้านอื่น ๆ เพราะเห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นสำคัญมากที่สุด สำหรับความสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะตั้งใจเรียน และประสบ

ผลสำเร็จในการเรียน ในทางตรงข้ามกับนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะขาดความสนใจ ไม่มีความตั้งใจเรียน และจะประสบความสำเร็จต่ำในการเรียนที่สุด ซึ่งแมคเคลแลนด์ (McClelland, 1961) สรุปความสำคัญของคนที่มีความใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีลักษณะพฤติกรรม ดังต่อไปนี้

1) กล้าเสี่ยงอย่างเหมาะสม (Moderate Risk-Taking) มีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว ไม่ชอบงานที่ต้องอาศัยโชคกลาง ไม่พอใจทำสิ่งที่ยาก ๆ ซึ่งต้องใช้ความสามารถ หากแต่จะเลือกทำสิ่งที่ยากเหมาะสมกับความสามารถของตนเองและการกระทำสิ่งที่ยากได้สำเร็จนั้นทำให้ตนเองพอใจ

2) ความกระตือรือร้น (Energetic) หรือความขยันขันแข็งในการกระทำสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ จะเอาใจใส่มานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทาย ยึดความสามารถของตนเอง เป็นงานที่ต้องใช้สมองขบคิด และขจัดทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกว่าได้ทำงานสำเร็จลุล่วงไป

3) ความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Responsibility) จะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจของตนเอง ไม่หวังการยกย่องชมเชยจากผู้อื่น ต้องการการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น มีอิสระในการคิดและทำ

4) ต้องการทราบผลของการตัดสินใจ (Knowledge of Result of Decision) จะติดตามผลการตัดสินใจของตนเองว่าเป็นอย่างไร เพื่อปรับปรุงการกระทำของตนเองให้บรรลุเป้าหมายดีกว่าเดิม

5) คาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation of Future Possibilities) เป็นผู้ที่มีการวางแผนการระยะยาว (Long-Range Planning) เพราะเล็งเห็นการณ์ไกล

6) มีทักษะในการจัดระบบงาน (Organizational Skill) ให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานอย่างเป็นระบบ

แอทคินสัน (Atkinson, 1966 อ้างถึงใน ญัฐวรรณ กาบคำ (2551) ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับ ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และเขามีความเชื่อว่าสิ่งกระตุ้นที่จะทำให้บุคคลประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Ta) ขึ้นอยู่กับผลบวกขององค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1) สิ่งโน้มน้าวจิตใจที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ (Ts) ได้แก่ ผลคูณของ

1.1) แรงจูงใจที่มุ่งสู่ความสำเร็จ (Ms)

1.2) ความเข้มของความมุ่งหวังหรือโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ (Ps)

1.3) ค่าของสิ่งล่อใจ (Incentive Value) ที่เป้าหมายของความสำเร็จ (Is)

2) สิ่งโน้มน้าวจิตใจที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว (Tf) ขึ้นกับผลคูณของ

2.1) แรงจูงใจที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว (Maf)

2.2) โอกาสที่จะประสบความสำเร็จ (Pf=1-Ps)

2.3) ค่าของสิ่งล่อใจที่เป็นเป้าหมายของความล้มเหลว (Tf=1-Is)

3) องค์ประกอบซึ่งเป็นอิทธิพลจากภายนอก (Extrinsic tendency = Text) ซึ่งจะ ทำให้บุคคลเกิดความปรารถนาอยากจะทำกิจกรรมนั้น ๆ

สรุป แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ แอทคินสัน ในรูปของสมการได้ ดังนี้

$$\begin{aligned} T_a &= T_s + T_f + T_{ext} \\ &= (M_s \times P_s \times T_s) + (M_{af} \times P_f \times I_f) + T_{ext} \end{aligned}$$

เฮอร์แมนส์ (Hermans, 1970) ได้รวบรวมลักษณะสำคัญของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ 10 ประการ ดังนี้

1) มีระดับความทะเยอทะยานสูง
2) มีความหวังอย่างมากว่าตนจะประสบผลสำเร็จ ถึงแม้ว่าผลจากการกระทำของตนเองนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส

- 3) มีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้นไป
- 4) อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
- 5) เมื่องานกำลังทำอยู่ถูกขัดจังหวะหรือถูกรบกวนจะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ
- 6) รู้สึกว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง และสิ่งต่างๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว
- 7) คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก
- 8) เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก
- 9) ต้องการให้เป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่นโดยพยายามทำงานของตนให้ดี
- 10) พยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนให้ดีเสมอ

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542) ได้กล่าวถึงความสำคัญของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ดังนี้

- 1) เป็นผู้มีความบากบั่น พยายาม อดทน เพื่อจะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
- 2) ต้องการงานให้ดีที่สุด โดยเน้นถึงมาตรฐานที่ดีเลิศของความสำเร็จ
- 3) ชอบความท้าทายของงาน โดยมุ่งทำงานที่สำคัญให้ประสบความสำเร็จ
- 4) ชอบแสดงออกถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน
- 5) ชอบแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์
- 6) ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นขั้นตอน และมีการวางแผน
- 7) ชอบยกเหตุผลมาประกอบคำพูดอยู่เสมอ
- 8) อยากทำให้ผู้อื่นยกย่องว่าทำงานเก่ง

พรรณี ชูทัยเจนจิต (2545) ได้กล่าวถึงความสำคัญของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ดังนี้

1) เป็นผู้ที่มีความมานะบากบั่นพยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่าง ๆ พยายามที่จะไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง

2) เป็นผู้ทำงานมีแผน

3) เป็นผู้ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551) ได้ให้ความสำคัญถึงลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีลักษณะต่อไปนี้

1) มีความกล้า โดยการกล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญกับความสำเร็จหรือความล้มเหลว

2) มีความมุ่งมั่นพยายาม ชอบทำงานที่ท้าทายความคิดและความสามารถ

3) มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง รู้หน้าที่และภารกิจของตนเอง

4) มีความรอบรู้ในการตัดสินใจและติดตามผลการตัดสินใจของตนเอง

5) มีความสามารถในการคาดการณ์ล่วงหน้าได้แม่นยำ

6) มีความสามารถที่จะเลือกทำงานที่จะประสบความสำเร็จได้มากและด้วยความสามารถที่มีอยู่

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ ความปรารถนาของนักเรียนที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ ต้องการชัยชนะในการแข่งขันหรือการกระทำ และรับผิดชอบที่จะกระทำกิจกรรมใด ๆ จนบรรลุเป้าหมาย หรือแข่งขันให้ได้มาตรฐานอันดีเยี่ยมโดยเฉพาะในการเรียน

องค์ประกอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ผู้วิจัยได้รวบรวมองค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

แอทคินสัน (Atkinson, 1966) กล่าวว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มี 3 องค์ประกอบ คือ

1) ความคาดหวัง (Expectation) หมายถึง การคาดการณ์ล่วงหน้าถึงผลการกระทำของตน หรือความกล้าที่จะทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จได้ตามที่ตนได้ตั้งใจไว้ แม้ว่าจะมีอุปสรรคก็ยังไม่ทำให้เกิดความย่อท้อ ยังคงสามารถทำสิ่งนั้น ๆ ต่อไป โดยมีความมั่นใจว่าตนสามารถที่จะกระทำสิ่งนั้นให้สำเร็จได้ด้วยความสามารถ

2) สิ่งล่อใจ (Incentive) หมายถึง ความพึงพอใจที่ได้รับจากการทำงาน เป็นความพึงพอใจตามที่ตนคาดหวังถึงความสำเร็จ

3) ความพึงพอใจในการแสวงหาความสุข หมายถึง การกระทำการใดสำเร็จแล้วตนเองย่อมได้รับความสุข หรือได้รับการยกย่องชมเชยจากผู้อื่น เป็นความพึงพอใจกับการกระทำแล้วตนเองมีความสุข

เฮอร์แมน (Hermans, 1970) ได้รวบรวมลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ 10 ลักษณะ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1) มีระดับความทะเยอทะยานสูง
2) มีความหวังอย่างมากว่าตนจะประสบความสำเร็จ แม้ว่าผลจากการกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส

- 3) มีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้นไป
- 4) อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
- 5) เมื่องานที่กำลังทำอยู่ถูกขัดจังหวะ หรือถูกรบกวน จะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ
- 6) รู้สึกว่าเวลาที่ไม่หยุดนิ่ง และสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว
- 7) คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคต
- 8) เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับหนึ่ง
- 9) ต้องการให้เป็นที่รู้จักของผู้อื่น โดยพยายามทำงานของตนให้ดี
- 10) พยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนให้ดีเสมอ

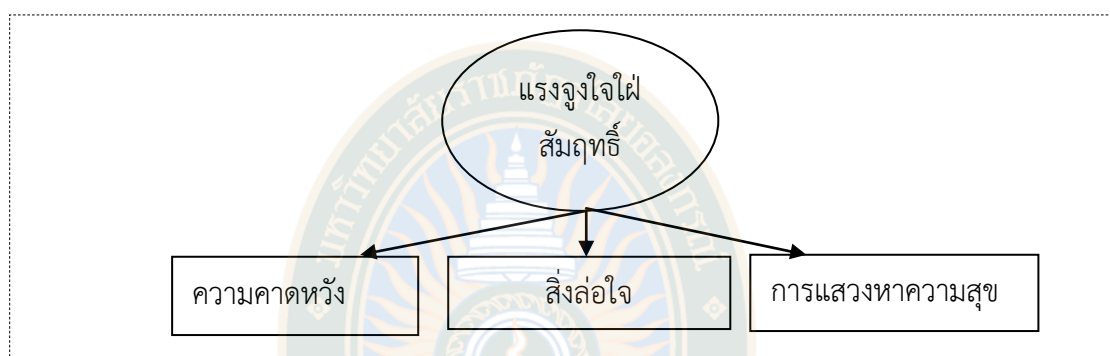
แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1961) ได้กำหนดลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า มุ่งที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จมากกว่าที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว

1) มักที่จะเลือกทำในสิ่งที่ทำได้ และเหมาะสมกับกำลังความสามารถของเขา
2) คิดว่าทุกสิ่งจะสำเร็จจากความตั้งใจจริง และการทำงานจริงของตนเองไม่เชื่อสิ่งมหัศจรรย์

3) จะทำอะไรเพื่อให้บรรลุมาตรฐานของตนเอง ไม่มีจุดมุ่งหมายที่รางวัลหรือชื่อเสียง กล่าวโดยสรุปได้ว่า ลักษณะของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ การรู้จักตั้งเป้าหมายในสภาพที่เป็นจริง กระตุ้นและให้กำลังใจการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อช่วยให้ตัดสินใจว่าการกระทำนั้น ๆ ให้ผลดีขึ้นกว่าเดิมและรู้ว่าจะทำอย่างไรต่อไป

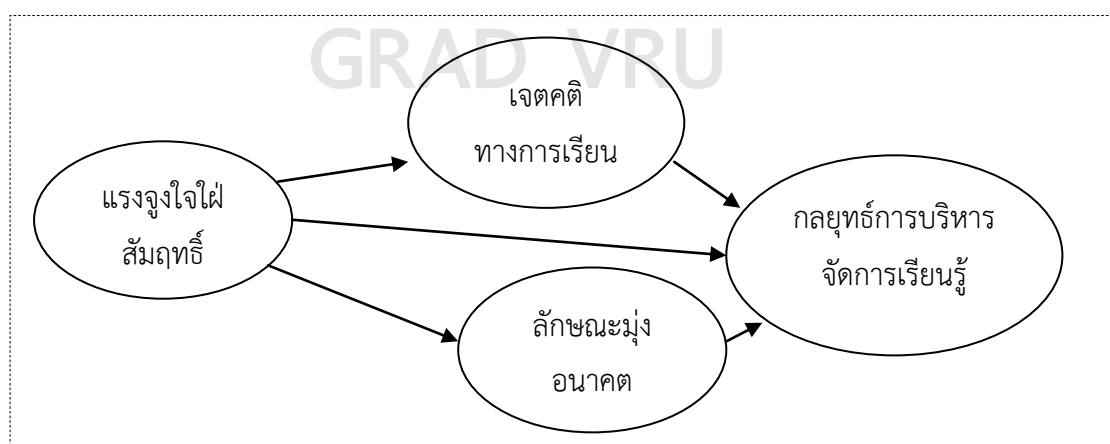
ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสรุปเป็นองค์ประกอบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตามแนวคิดของ ฌ็องวรรณ กาบคำ (2551) พบว่า ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกลยุทธ์การเรียนรู้ในภาพรวม เสาวคนธ์ พิมพิวงษ์ (2553) ได้ทำการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ ประกอบด้วยแบบวัดยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนในด้านลักษณะมุ่งอนาคต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน

การรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง พบว่า แต่ปะจจัยนั้นมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันทั้งสิ้น Nam Jung (1996) พบว่า ยุทธวิธีต่าง ๆ ทางการเรียน ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตัวแปรแรงจูงใจ ได้แก่ ความมุ่งมั่นที่ต้องการ ประสบผลสำเร็จในอนาคตทางการเรียน เจตคติทางการเรียน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ สามารถนำมาสรุปแนวทางในการวิจัยตามแนวคิดของแอทคินสัน (Atkinson, 1966) มีลักษณะดังภาพที่ 2.6

ภาพที่ 2.6 โมเดลองค์ประกอบด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ผู้วิจัยจึงได้นำมาสร้างเป็นโมเดลเชิงสาเหตุด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อ กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ มีลักษณะดัง ภาพที่ 2.7

ภาพที่ 2.7 โมเดลแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน จำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

2.5.3 การรับรู้ความสามารถของตนเอง

การรับรู้ความสามารถของตนเอง เป็นความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองเป็นอย่างไร และอยากเป็นอย่างไร การดำเนินชีวิต เช่น ความรู้สึกหรือความเชื่อมั่น ในความสามารถของตนเอง ความรู้สึกท้อแท้ ท้อถอย เมื่อประสบกับความยากลำบาก ความรู้สึกโดดเดี่ยว การกล้าแสดงออก หรือไม่กล้าแสดงออกต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นแรงผลักดันเบื้องต้นที่ทำให้เด็กแต่ละคน สามารถทำงาน ให้บรรลุเป้าหมายได้มากหรือน้อยแตกต่างกัน อันจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของตน ซึ่งมี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ให้ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเอง ไว้ดังนี้

ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเอง

แบนดูรา (Bandura, 1977) ได้ให้ความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง เป็นการตัดสินใจความสามารถของตนเองว่าจะสามารถทำงานได้ในระดับใด ในขณะที่ความคาดหวังเกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้นนั้น เป็นการตัดสินใจว่าผลกรรมใดจะเกิดขึ้นจากการกระทำพฤติกรรมดังกล่าว อย่างเช่นที่นักกีฬาที่มีความเชื่อว่าเขากระโดดได้สูงถึง 6 ฟุต ความเชื่อดังกล่าวเป็นการตัดสินใจความสามารถของตนเองการได้รับการยอมรับจากสังคม การได้รับรางวัล การพึงพอใจในตนเองที่กระโดดได้สูงถึง 6 ฟุต เป็นความคาดหวังผลที่จะเกิดขึ้น แต่จะต้องระวังความเข้าใจผิดเกี่ยวกับความหมายของคำว่า ผลที่เกิดขึ้นในที่นี้จะหมายถึงผลกรรมของการกระทำพฤติกรรมเท่านั้น มิได้หมายถึงผลที่แสดงถึงการกระทำพฤติกรรม เพราะว่าผลที่แสดงถึงการกระทำพฤติกรรมนั้นจะพิจารณาว่าพฤติกรรมนั้นสามารถทำได้ตามการตัดสินใจความสามารถของตนเองหรือไม่ นั่นคือจะกระโดดได้สูงถึง 6 ฟุตหรือไม่ซึ่งการจะกระโดดได้สูงถึง 6 ฟุตหรือไม่นั้น มิใช่เป็นการคาดหวังผลที่จะเกิดขึ้น ซึ่งมุ่งที่ผลกรรมที่จะได้จากการกระทำพฤติกรรมดังกล่าว การรับรู้ความสามารถของตนเอง และความคาดหวังผลที่จะเกิดขึ้นนั้นมีความสัมพันธ์กันมาก โดยที่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองนี้มีผลต่อการตัดสินใจ ที่จะกระทำพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งจะเห็นได้จากภาพความคาดหวังเกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้นดังกล่าวแน่นอน แต่ถ้ามีเพียงด้านใดสูงหรือต่ำ บุคคลนั้นมีแนวโน้มจะไม่แสดงพฤติกรรม

แบนดูรา (Bandura, 1978) ในการพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองนั้น ได้เสนอว่ามีอยู่ด้วยกัน 4 วิธี คือ

1) ประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (Mastery Experiences) ซึ่ง Bandura เชื่อว่าเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเอง เนื่องจากว่าเป็นประสบการณ์โดยตรง ความสำเร็จทำให้เพิ่มความสามารถของตนเอง บุคคลจะเชื่อว่าเขาสามารถที่จะทำได้ ดังนั้น ในการที่จะพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองนั้น จำเป็นที่จะต้องฝึกให้เขามีทักษะเพียงพอที่จะประสบความสำเร็จได้พร้อม ๆ กับการทำให้เขารับรู้ว่าเขามีความสามารถจะกระทำเช่นนั้น จะทำให้เขาใช้ทักษะที่ได้รับการฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด บุคคลที่รับรู้ว่าคุณเองมี

ความสามารถนั้น จะไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ แต่จะพยายามทำงานต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการ

2) โดยการใช้ตัวแบบ (Modeling) การที่ได้สังเกตตัวแบบแสดงพฤติกรรมที่มีความซับซ้อน และได้รับผลกระทบที่พึงพอใจก็จะทำให้ผู้ที่สังเกตฝึกความรู้สึกว่าเขาจะสามารถที่จะประสบความสำเร็จได้ถ้าเขาพยายามจริง และไม่ย่อท้อ ลักษณะของการใช้ตัวแบบที่ส่งผลต่อความรู้สึกว่าเขามีความสามารถที่จะทำได้นั้น ได้แก่ การแก้ปัญหาของบุคคลที่มีความกลัวต่อสิ่งต่าง ๆ โดยที่ให้ผู้ดูตัวแบบที่มีลักษณะคล้ายกับตนเองก็สามารถทำให้ลดความกลัวต่าง ๆ เหล่านี้ได้

3) การใช้คำพูดชักจูง (Verbal Persuasion) เป็นการบอกว่าบุคคลนั้นมีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จได้ วิธีการดังกล่าวนี้ค่อนข้างง่าย และใช้กันทั่วไปซึ่ง Bandura ได้กล่าวว่า การใช้คำพูดชักจูงนั้นไม่ค่อยจะได้ผลนัก ในการที่จะทำให้คนเราสามารถที่พัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งถ้าจะให้ได้ดี ควรจะใช้ร่วมกับการทำให้บุคคลมีประสบการณ์ของความสำเร็จ ซึ่งอาจจะต้องค่อย ๆ สร้างความสามารถให้กับบุคคลอย่างค่อยเป็นค่อยไปให้เกิดความสำเร็จตามลำดับขั้นตอน พร้อมทั้งการใช้คำพูดชักจูงร่วมกัน ก็ย่อมที่จะได้ผลดีในการพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตน

4) การกระตุ้นทางอารมณ์ (Emotional Arousal) การกระตุ้นทางอารมณ์มีผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในสภาพที่ถูกขมขู่ในการตัดสินใจถึงความวิตกกังวลและความเครียดของคนเรานั้นบางส่วนจะขึ้นอยู่กับกระตุ้นทางสรีระ การกระตุ้นที่รุนแรงทำให้การกระทำไม่ค่อยได้ผลดี บุคคลจะคาดหวังความสำเร็จเมื่อเขาไม่ได้อยู่ในสภาพการณ์ที่กระตุ้นด้วยสิ่งที่ไม่พึงพอใจ ความกลัวก็จะกระตุ้นให้เกิดความกลัวมากขึ้น บุคคลก็จะเกิดประสบการณ์ของความล้มเหลว อันจะทำให้การรับรู้เกี่ยวกับความสามารถของตนต่ำลง

แบนดูรา (Bandura, 1986) ได้ใช้คำว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Perceived Self-Efficacy) โดยให้ความจำกัดความว่า เป็นการที่บุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของตนเองที่จะจัดการ และดำเนินการกระทำพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยที่ไม่ได้กล่าวถึงคำว่าคาดหวังอีกเลย Bandura มีความเชื่อว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองนั้น มีผลต่อการกระทำของบุคคล 2 คน อาจมีความสามารถไม่ต่างกัน แต่อาจแสดงออกในคุณภาพที่แตกต่างกันได้ ถ้าพบว่าคน 2 คนนี้ มีการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกัน ในคนคนเดียวก็เช่นกัน ถ้ารับรู้ความสามารถของตนเองในแต่ละสภาพการณ์แตกต่างกัน ก็อาจจะแสดงพฤติกรรมออกมาได้แตกต่างกันเช่นกัน Bandura เห็นว่าความสามารถของคนเรานั้นไม่ตายตัว หากแต่ยืดหยุ่นตามสภาพการณ์ ดังนั้นสิ่งที่จะกำหนดประสิทธิภาพของการแสดงออก จึงขึ้นอยู่กับรับรู้ความสามารถของตนเองในสภาวะการณีนั้น ๆ นั่นเอง นั่นคือ ถ้าเรามีความเชื่อว่าเรามีความสามารถ เราก็จะแสดงออกถึงความสามารถนั้นออกมา คนที่เชื่อว่าตนเองมีความสามารถจะมีความอดทน อุทิศสาคะ ไม่ท้อถอยง่าย และจะประสบความสำเร็จ ในที่สุด

ซังค์ (Schunk, 2000) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง ความเชื่อมั่นของบุคคลเกี่ยวกับความสามารถที่จะเรียนรู้ หรือกระทำพฤติกรรมตามความสามารถที่มีอยู่ซึ่งไม่เหมือนกับการที่เราจะรู้ว่าทำอะไร เป็นการประเมินทักษะ และความสามารถของบุคคลออกมาเป็นการกระทำตามระดับความสามารถที่มี

สมิท และคนอื่น ๆ (Smith et al., 2003 อ้างถึงใน ญัฐวรรณ กาบคำ, 2551) ได้ให้ความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นการตัดสินใจ การกระทำของบุคคลว่าสามารถปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ได้หรือไม่ และมีระดับความมั่นใจในการปฏิบัติเท่าใด

วิลาสลักษณ์ ชิววลี (2538) ได้ให้ความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง การรับรู้ความสามารถของตนเองมีผลต่อพฤติกรรมของคนในหลาย ๆ ด้านด้วยกันโดยผ่านกระบวนการหลัก 4 ประการ ดังนี้

1) กระบวนการรู้คิด (Cognitive Process) การรับรู้ความสามารถของตนเองมีแบบแผนการคิดที่สามารถส่งเสริมหรือบั่นทอนผลการปฏิบัติงานได้ บุคคลจะตีความสถานการณ์ และคาดการณ์ในอนาคตอย่างไรขึ้นอยู่กับว่าเขามีความเชื่อในความสามารถของตนเอง คนที่เชื่อว่าตนเองมีความสามารถสูง จะมองสถานการณ์ที่เป็นภาพความสำเร็จ และเป็นสิ่งที่น่าสนใจทางกระทำของเขา ส่วนคนที่ตัดสินว่าตนเองด้อยความสามารถ จะตีความสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนว่าเป็นความเสี่ยง และมีแนวโน้มจะมองเห็นภาพความล้มเหลวอยู่ในอนาคต

2) กระบวนการจูงใจ (Motivation Process) ความสามารถที่จะจูงใจตนเอง และกระทำตามที่ตั้งเป้าหมายจะมีพื้นฐานมาจากกระบวนการคิด ขณะที่คิดคาดการณ์ในอนาคตจะทำให้เกิดแรงจูงใจ และการควบคุมการกระทำของตนเองได้ กล่าวคือ สิ่งที่เกิดคาดการณ์ในอนาคตจะทำให้เกิดแรงจูงใจ และการกระทำซึ่งถูกควบคุมด้วยการกำกับของตน บุคคลที่รับรู้ความสามารถของตนเอง และตั้งเป้าหมายไว้สูงจะมีแรงจูงใจในการกระทำ และจะปฏิบัติงานได้ดีกว่าคนที่สงสัยในความสามารถของตนเอง

3) กระบวนการด้านความรู้สึก (Affective Process) การรับรู้ความสามารถของตนเองมีผลกระทบต่อประสบการณ์ทางอารมณ์ โดยผ่านการควบคุมตนเอง ทางด้านการคิด การกระทำ และความรู้สึกในด้านการคิด ความเชื่อในความสามารถของตนเองมีอิทธิพลต่อความสนใจ และการตีความเหตุการณ์ในชีวิตซึ่งอาจให้ความรู้สึกในทางบวกหรือทางลบก็ได้ การรับรู้ความสามารถของตนเองจะจัดการกับสภาวะทางอารมณ์ โดยการส่งเสริมการกระทำที่มีประสิทธิผลเพื่อเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมในลักษณะที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ได้ ส่วนด้านความรู้สึกจะเกี่ยวข้องกับการรับรู้ว่าคุณสามารถทำให้ภาวะทางอารมณ์ของคุณที่ไม่ดีให้ดีขึ้นได้หรือไม่

4) กระบวนการเลือก (Selection Process) บุคคลมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงพฤติกรรม และสภาพการณ์ที่เขาเชื่อว่ายากเกินความสามารถของเขา และบุคคลจะกระทำกิจกรรมและเลือก สิ่งแวดล้อมที่เขาแน่ใจว่ามีความสามารถที่จะจัดการได้ ผู้ที่ยังมีความรับรู้ความสามารถของตนเองสูง จะเลือกกิจกรรมที่มีความท้าทาย

สุกัญญา กาวีรัตน์ (2550) ได้ให้ความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเองทางการ เรียน หมายถึง การที่บุคคลเชื่อมั่นในความสามารถและประสิทธิภาพในการเรียนของตนว่าจะสามารถ แสดงพฤติกรรม และกระทำกิจกรรมอันใดให้สำเร็จลุล่วงตามที่ตนเองกำหนดเป้าหมายไว้ได้

มณิกา เรื่องสินชัยวานิช (2551) ได้ให้ความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเอง ทางการเรียน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ทักษะคิดหรือการรับรู้เกี่ยวกับตนเองในด้านต่าง ๆ เกิดจาก ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียน

เยาวลักษณ์ ศรีสุนนท์ (2552) ได้ให้ความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเอง ทางการเรียน หมายถึง การรับรู้ตนเองในด้านต่าง ๆ ทั้งความรู้สึกความคิด ความสามารถ ลักษณะรูปร่าง และคุณค่าทั้งทางบวก และทางลบในการเรียน

เสาวคนธ์ พิมพวงษ์ (2553) ได้ให้ความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง การที่บุคคลเชื่อมั่นในความสามารถ และประสิทธิภาพของบุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถ ของตนเองว่าสามารถกระทำพฤติกรรม กิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมาย ให้ประสบผลสำเร็จตามที่ คาดหวังไว้ในสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจงได้หรือไม่ ซึ่งการรับรู้ความสามารถของตนเองนี้สามารถใช้ ทำนายพฤติกรรมของบุคคลได้

สรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอาอากาศ ในด้านความยากของงาน การแผ่ขยายความสามารถ และความเข้มแข็ง เกี่ยวกับการตัดสินใจว่าจะ สามารถทำงานได้ในระดับใด และมีความมั่นใจที่จะเผชิญกับปัญหาได้ ที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การ บริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอาอากาศ

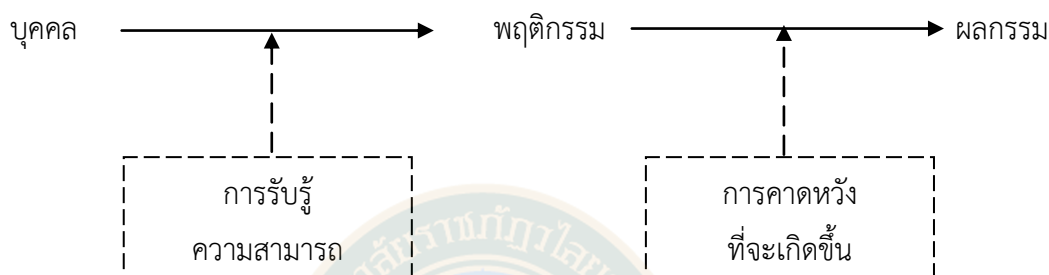
ความสำคัญการรับรู้ความสามารถของตนเอง

ผู้วิจัยได้รวบรวมความสำคัญของการรับรู้ความสามารถของตนเอง จากเอกสาร และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

แบนดูรา (Bandura, 1977) ได้ให้ความสำคัญของการรับรู้ความสามารถของตนเอง ว่ามีผลต่อการตัดสินใจที่จะกระทำพฤติกรรม การที่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมใดหรือไม่ขึ้นอยู่กับ ปัจจัย 2 ประการ ดังนี้

1) ความคาดหวังในความสามารถของตน (Efficacy Expectation) ซึ่งต่อมาแบนดูรา ได้เปลี่ยนเป็นการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self- Efficacy) นั่นคือ การรับรู้ความสามารถของตน ที่จะจัดการ และดำเนินการกระทำพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมายตามที่คาดหวังไว้

2) คาดหวังในผลกรรมที่จะเกิดขึ้น (Outcome Expectation) หมายถึง ความเชื่อที่บุคคลประมาณค่าถึงพฤติกรรมเฉพาะอย่างที่จะปฏิบัติได้นำไปสู่ผลลัพธ์ตามที่คาดหวังไว้เป็นการหวังในผลที่จะเกิดขึ้นที่เนื่องมาจากพฤติกรรมที่ได้กระทำไปแล้ว ดังภาพที่ 2.8

ภาพที่ 2.8 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองและความคาดหวังผลที่จะเกิดขึ้น

จากภาพที่ 2.8 แสดงให้เห็นว่าประสบการณ์ในอดีตจากผลที่เกิดขึ้นจากภาพ การกระทำนั้นทำให้บุคคลพอที่จะคาดคะเนได้ว่าผลของการกระทำของตนจะออกมาในลักษณะใด เช่นเดียวกับผลของการกระทำดังกล่าวจะเป็นอย่างไรนั้น ส่วนใหญ่ก็อยู่ที่การตัดสินใจของตนเองว่าจะสามารถปฏิบัติได้ดีเพียงใดภายใต้สถานการณ์เฉพาะคนที่มีความสามารถสูงก็คาดหวังถึงผลจากการกระทำที่มีประสิทธิภาพสูง ในขณะที่คนสงสัยในตนเองก็จะคาดหวังการกระทำที่ไม่ค่อยจะมีประสิทธิภาพ ซึ่งก่อให้เกิดผลของการกระทำที่ไม่อยู่ในระดับที่ควรจะเป็นแต่ความคาดหวังในผลจากการกระทำก็ไม่สามารถที่จะแยกให้เป็นอิสระจากการตัดสินใจการกระทำของตนเองได้ อันเป็นจุดกำเนิดของความคาดหวังในผลของการกระทำนั้น ทั้งนี้เพราะผลของการกระทำอาจจะไม่ขึ้นอยู่กับหรือไม่สัมพันธ์กับความสามารถของตนเอง ถ้าการกระทำใดก็ตามที่ไม่ก่อให้เกิดผลที่ต้องการ

แบนดูรา (Bandura, 1977) ได้ให้ความสำคัญของการรับรู้ความสามารถของตนเองว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง และคาดหวังผลที่จะเกิดขึ้นนั้นมีความสัมพันธ์กัน นั้นมีความสำคัญต่อการตัดสินใจที่จะกระทำพฤติกรรมของบุคคลบุคคล ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และความคาดหวังเกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้นสูง มีแนวโน้มที่จะกระทำอย่างแนบนอน แต่ถ้ามีเพียงด้านใดสูงหรือต่ำ บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะไม่แสดงพฤติกรรมเขาเชื่อว่าการที่มนุษย์ใช้วิธีการควบคุมสิ่งแวดล้อมที่ได้มาซึ่งผลลัพธ์อันพึงปรารถนา และป้องกันผลลัพธ์ที่ไม่พึงปรารถนาจะมีคุณค่ามหาศาล และจะเป็นแหล่งจูงใจที่สำคัญของมนุษย์ต่อไป

การลงมือกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้บังเกิดผลบางประการนั้น ไม่มีกลไกใดสำคัญไปกว่าความเชื่อในความสามารถของตนเอง ถึงแม้ว่าความรู้และทักษะจะเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานให้บรรลุผล แต่ก็ยังไม่เพียงพอเพราะบุคคลมักไม่ปฏิบัติให้ดีที่สุด แม้ว่าบุคคลจะรู้ว่าตนต้องทำอะไรบ้าง

เพื่อที่จะทำงานให้สำเร็จลุล่วง แต่หากบุคคลไม่เชื่อว่าตนมีความสามารถ ก็ไม่สามารถที่จะปฏิบัติงานให้ลุล่วงไปได้ (Bandura, 1986) การเชื่อมั่นว่าตนเองมีความสามารถเป็นแรงเสริมให้บุคคลมีความพยายาม และกระตือรือร้นที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นได้สำเร็จมากขึ้น และถ้าได้รับผลลัพธ์ตามที่ตนต้องการหรือคาดหวังไว้จะเป็นแรงเสริมให้บุคคลมีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และเกิดความกลัวน้อยลงเมื่อพบกับเหตุการณ์เช่นเดิมอีก ในทางกลับกัน ถ้าบุคคลเคยล้มเลิกพฤติกรรม ด้วยสาเหตุใดก็ตามจะส่งผลให้บุคคลรับรู้ในความสามารถของตนเองต่ำลง และเกิดความกลัวต่อเหตุการณ์ที่ต้องเผชิญ ซึ่งองค์ประกอบของการรับรู้ความสามารถของตนตามแนวคิดของ Evans ว่าเกิดจาก 4 แหล่งที่สำคัญต่อไปนี้

การประสบความสำเร็จจากการกระทำ

การประสบความสำเร็จจากการกระทำนี้เป็นแหล่งที่มีอิทธิพลมากที่สุดเพราะเป็นประสบการณ์ที่แท้จริงของบุคคล ความสำเร็จทำให้ประเมินตนเองสูง ส่วนความล้มเหลวบ่อย ๆ ทำให้ประเมินความสามารถของตนเองต่ำลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าความล้มเหลวหลายครั้งนั้นเกิดก่อนที่บุคคลจะรู้สึกว่าจะตนมีความสามารถอย่างดีแล้ว

การสังเกตตัวแบบ

การที่เห็นบุคคลอื่นที่คล้ายคลึงกับตนประสบความสำเร็จก็สามารถเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนได้ คือบุคคลจะเห็นว่าตนก็มีความสามารถที่จะกระทำกิจกรรมในทำนองเดียวกันนั้นได้สำเร็จเช่นกัน และการที่สังเกตผู้อื่นที่เห็นว่ามีความสามารถใกล้เคียงกับตนล้มเหลวทั้ง ๆ ที่เขาได้พยายามมากแล้วก็จะทำให้การตัดสินความสามารถของตนเองต่ำลงได้

การพูดชักจูง

การพูดชักจูงเป็นวิธีการที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย ที่จะทำให้บุคคลเชื่อว่าเขามีความสามารถที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จได้ การพูดชักจูงให้ได้ผลมากขึ้นจะต้องเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ การพูดชักจูงในเรื่องที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงอาจจะทำลายความรู้สึกของผู้ฟังว่าตนมีความสามารถได้และทำให้ผู้ชักจูงไม่ได้รับความเชื่อถือ

สภาวะทางกายและอารมณ์

บุคคลมักใช้ข้อมูลทางกายและอารมณ์ในการประเมินความสามารถของตน เช่นการตื่นเต้นมากเกินไปทำให้ทำกิจกรรมได้ไม่ดี บุคคลจะคาดการณ์ว่าตนทำได้สำเร็จเมื่อสภาวะทางกายปกติหรือไม่เครียดหรือเหนื่อยอ่อน การตัดสินความสามารถของตนจะต้องผ่านกระบวนการรู้คิด (Cognitive Process) กล่าวคือ บุคคลจะมีการคัดเลือกซึ่งน้ำหนักและบูรณาการข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ บางคนจะบวกข้อมูลเรื่องความสามารถของตนเข้าด้วยกัน ยิ่งถ้ามีหลายตัวบ่งชี้ก็ยิ่งเชื่อว่าตนมีความสามารถ ส่วนบางคนก็จะรวมในลักษณะของการคูณ คือให้น้ำหนักแก่สิ่งบ่งชี้บางตัวมากกว่าบางตัว เพราะแหล่งบ่งชี้ถึงความสามารถแต่ละแหล่งนอกจากจะให้ข้อมูลมากน้อยแตกต่างกันแล้วยังให้

ข้อมูลที่เชื่อถือได้มากน้อยแตกต่างกันด้วยความสามารถในการตระหนักได้อย่างชัดเจนถึงแหล่งที่ให้ข้อมูลความสามารถ ความสามารถในการให้นำหนักความสำคัญของข้อมูล และความสามารถในการรวมข้อมูลต่าง ๆ เข้าด้วยกันจะดีขึ้น ถ้าบุคคลมีทักษะในการจัดกระทำกับข้อมูลเพิ่มมากขึ้นซึ่งทักษะดังกล่าวได้แก่ ความตั้งใจ ความจำ การอ้างอิง และการบูรณาการเพื่อสร้างมโนทัศน์เรื่องความสามารถของตน

แบนดูรา(Bandura, 1986)ได้ให้ความสำคัญของการรับรู้ความสามารถของตนเอง ว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นกลไกทางจิตอันหนึ่งของมนุษย์ การรับรู้ความสามารถของตนมิได้เกิดขึ้นจากการคาดคะเน แต่เกิดจากการประมวลปัจจัยต่าง ๆ เช่น รูปแบบการคิด หรือปฏิกิริยาทางอารมณ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองนี้ ส่งผลต่อองค์ประกอบทางด้านจิตวิทยาหลายด้าน ดังนี้

1) การเลือกกระทำพฤติกรรม (Choice Behavior) ในการดำเนินชีวิตประจำวัน บุคคลจะมีการตัดสินใจอยู่ตลอดเวลาว่าจะเลือกทำพฤติกรรมใด ทำนานแค่ไหน และจะทำพฤติกรรมใดก่อน การที่บุคคลตัดสินใจกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการรับรู้ความสามารถของตนเอง

2) การใช้ความอดสาหะพยายามทำงาน (Effort Expenditure and Persistence) การตัดสินใจความสามารถของตนเองเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลจะใช้ความพยายามมากเท่าใดในการทำงาน และยืนหยัดต่อสู้ในการกระทำหรือในสถานการณ์ที่กีดกันได้นานเพียงใด

3) รูปแบบและปฏิกิริยาทางอารมณ์ (Thought Patterns and Emotional Reactions) การตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของบุคคล มีอิทธิพลต่อรูปแบบการคิดและปฏิกิริยาทางอารมณ์ของบุคคลในระหว่างที่เขากำลังทำพฤติกรรม และมีผลเกี่ยวกับการคาดคะเนถึงเหตุการณ์ภายนอกของเขา

4) ยอมรับในผลของการกระทำมากกว่าโชคชะตา (Humans Producers Rather than Simply Foreteller of Behavior) บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงจะเลือกงานที่มีลักษณะท้าทาย และใช้ความพยายามเป็นอย่างมากที่จะให้งานนั้นประสบความสำเร็จ ซึ่งเขาจะยอมรับผลต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเอง

โยเดอร์ และ พรอคเตอร์ (Yoder & Proctor, 1988 อ้างถึงใน จุฑามาศ ชูจันทร์, 2549)สรุปความสำคัญของพฤติกรรมบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองไว้ดังนี้

- 1) แสดงความคิดเห็นมั่นใจ ปราศจากความเกรงกลัวผู้ใด
- 2) ยึดถือความเชื่อของตนเองอย่างมั่นคง
- 3) เป็นมิตรกับผู้อื่นได้ง่าย
- 4) มีความคล่องตัวสูง มีความกระตือรือร้นอยู่เสมอ
- 5) ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

6) รับผิดชอบต่อผู้นำโดยปราศจากการลังเล

บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองมีลักษณะต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้ คือ มีความมั่นใจในตนเอง มีความกล้าแสดงออก สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีความเป็นผู้นำมีความคิดสร้างสรรค์ เป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบ และสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม

องค์ประกอบการรับรู้ความสามารถของตนเอง

ผู้วิจัยได้รวบรวมองค์ประกอบของการรับรู้ความสามารถของตนเอง จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นการตัดสินใจของบุคคลอย่างแน่นอนเกี่ยวกับความมั่นใจในความสามารถในการดำเนินกิจกรรมบางอย่างให้สำเร็จด้วยความสามารถที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับมิติ (Dimension) 3 มิติ ดังนี้ แบนดูรา (Bandura, 1986)

1) มิติด้านขนาด (Magnitude) เป็นการคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของคนที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลในการกระทำพฤติกรรมหนึ่ง ๆ หรือมีความแตกต่างในบุคคลเดียวกันเมื่อต้องกระทำพฤติกรรมที่ต่างกัน เช่น เมื่อนำงานต่าง ๆ มาเรียงลำดับกันตามลำดับความยาก การคาดหวังในความสามารถของตนเองจะแตกต่างกันไป โดยบางคนจะหยุดที่งานง่ายบางคนจะหยุดที่งานซึ่งมีความยากปานกลาง และบางคนหยุดที่งานยากมาก

2) มิติด้านการแผ่ขยาย (Generality) การคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองจะแผ่ขยายจากสถานการณ์หนึ่งไปสู่อีกสถานการณ์หนึ่งได้ แต่ประสบการณ์บางอย่างก็อาจจะจำกัดความคาดหวังของบุคคลในขณะที่ประสบการณ์บางอย่างสามารถแผ่ขยายไปสู่พฤติกรรมในสถานการณ์ที่ต่างกันได้

3) มิติด้านความเข้มแข็ง (Strength) การคาดหวังในความสามารถของตน ถ้ามีความเข้มแข็ง เมื่อประสบกับเหตุการณ์ที่ไม่เป็นไปดังที่คาดไว้ อาจจะหวั่นไหวและสูญหายไปได้ แต่ถ้าการคาดหวังนั้นมีความเข้มแข็งมากบุคคลจะพยายามต่อสู้กับอุปสรรค แม้จะเจอกับเหตุการณ์ที่ไม่สอดคล้องกับความคาดหวังบ้างก็ตาม

พัฒนาการของการรับรู้ความสามารถของตนเอง

ประสบการณ์ของเด็กแต่ละคน ในสิ่งแวดล้อมที่ต่างกันจะเป็นพื้นฐานของการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Bandura, 1989) ในแต่ละช่วงพัฒนาการของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความสามารถในการเผชิญปัญหาวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่กำลังก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่เป็นวัยเรียนรู้ที่จะรับผิดชอบต่อตนเองในทุกด้านของชีวิต ต้องฝึกทักษะใหม่ ๆ มากมายเพื่อเข้าสู่สังคมในวัยผู้ใหญ่เรียนรู้การมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม และการมีคู่ครองซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในวัยนี้ นอกจากนี้ในวัยรุ่นจะเป็นช่วงที่จะต้องมีการตัดสินใจในการเลือกแนวทางในการดำเนินชีวิตของตนเอง ซึ่งต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถต่าง ๆ เพิ่มขึ้นหลายด้าน ทั้งในด้านความสนใจต่อสิ่งต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง และลึกซึ้ง

สามารถใช้ความคิดของตนได้อย่างเป็นอิสระ ประเมินค่าตนเองเป็นไปอย่างตรงต่อข้อเท็จจริง ความสามารถที่มีเพิ่มขึ้นจะช่วยให้สามารถสะสมความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และเรียนรู้วิธีการ ดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้ดีขึ้น เพื่อนำมาซึ่งการดำเนินชีวิตที่ ราบรื่นตั้งแต่วัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ ความเชื่อมั่นในความสามารถของแต่ละบุคคลนั้นจะสร้างขึ้นมาจาก ประสบการณ์ที่ได้รับมาแต่ละช่วงวัย นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นการทำงานหลายอย่างที่ต้องใช้ ความสามารถ ซึ่งจะเป็นประสบการณ์ และแบบอย่างของกันและกัน นำไปสู่พฤติกรรมที่แสดงออกตาม การรับรู้ความสามารถของตนเอง การเรียนรู้ทางสังคมจึงเกิดขึ้นอย่างมากในกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนจึง เป็นแหล่งพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเอง การไม่มีความสัมพันธ์กับเพื่อนจะมีผลต่อการพัฒนา บุคลิกภาพที่เกี่ยวกับความสามารถ และทำให้เกิดการรับรู้ว่าคุณเองไม่มีความสามารถทางสังคมในการ ที่จะสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนได้

พัฒนาการของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความสำคัญมากที่สุดและต้องปรับตัวอย่างยากลำบากที่สุดระยะ หนึ่งของชีวิต เพราะเป็นระยะที่กำลังก้าวระหว่างความเป็นเด็กและผู้ใหญ่ จึงมีผู้นิยมเรียกวัยรุ่นนี้ด้วยฉายา ต่าง ๆ เช่น “วัยรุ่นวัยวุ่น” หรือ “วัยรุ่นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต” เรื่องราวของวัยรุ่นสลับซับซ้อนใน ระยะนี้มีลักษณะพัฒนาการต่าง ๆ ที่เป็นด้านเด่น ๆ ทั้งทางด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และ ด้านสติปัญญา

พัฒนาการทางกาย

พัฒนาการทางด้านร่างกายของวัยรุ่นเห็นได้ชัดตั้งแต่วัยรุ่นแรกเริ่ม การเปลี่ยนแปลงที่ เกิดขึ้นนี้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทั้งส่วนที่มองเห็น เช่น รูปร่าง น้ำหนัก ส่วนสูง และส่วนที่มองไม่เห็นหรือ มองเห็นได้ยาก เช่น การเจริญเติบโตของกระดูก ระบบอวัยวะภายในต่าง ๆ เช่น ระบบต่อมระบบการ หมุนเวียนของโลหิต การพัฒนาทางกายที่สำคัญของวัยรุ่นคือ การพัฒนาของระบบทุติยภูมิทางเพศ เด็กหญิงจะปรากฏว่ามีหน้าอก สะโพกขยาย และมีประจำเดือน มีขนขึ้นในที่ลับ เช่นเดียวกับผู้ใหญ่ เด็กหญิงที่มีอัตราการเจริญเติบโตของร่างกายเร็วกว่าเพื่อน ๆ และอยู่ในชั้นต่ำกว่า ป.6 จะเป็นผู้ที่มี ปัญหาในการปรับตัว แต่ถ้าเด็กหญิงที่มีการเจริญเติบโตเร็ว แต่เรียนชั้นสูง คือ ป.6 หรือ ม.1 เด็กจะไม่มี ปัญหาในการปรับตัว ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเจริญเติบโต และบุคลิกภาพของเด็กหญิง จะต้องพิจารณาถึงระดับการศึกษาควบคู่ไปด้วย ส่วนเด็กผู้ชายนั้น ต่อมาเพศจะพัฒนาเซลล์สืบพันธุ์ อันได้แก่อสุจิ มีหนวด เครา ปรากฏบนใบหน้า เด็กชายที่เจริญเติบโตช้าจะมีปัญหาในการปรับตัว และ มักจะเข้ากับเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกันไม่ได้ มักจะรู้สึกว่าคุณเองมีปมด้อยและมีพฤติกรรมเรียกกรอง ความสนใจจากผู้อื่น

พัฒนาการทางด้านอารมณ์

พัฒนาการทางด้านอารมณ์ การเปลี่ยนแปลงทางกายอย่างรวดเร็วเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่ทำให้อารมณ์วัยรุ่นเปลี่ยนแปลงได้ง่าย สับสน อ่อนไหว มีความเข้มของอารมณ์สูงไม่มั่นคง วัยรุ่นมักเกิดความกลัว วิตกกังวล โกรธ ริษยา ฯลฯ ซึ่งอารมณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะ การควบคุมอารมณ์ต่าง ๆ นั้นให้มีประสิทธิภาพที่ดีเท่ากับผู้ใหญ่ เรามีความเชื่อว่าคนจะประสบความสำเร็จได้ต้องมีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาด และคนทั่วไปมักจะมองความเฉลียวฉลาดในแง่ของความคิดอ่าน การคิดริเริ่ม ความมีเหตุผล การรู้จักวางแผน ความคิดรวบยอด ความจำ ซึ่งความเฉลียวฉลาดในแง่มุมนี้ มีแบบทดสอบทางจิตวิทยา ที่ได้รับการพัฒนามาเป็นเวลานานหลายแบบ และให้ผลสรุปออกมาในรูปของไอคิว โดยสรุปว่า คนที่มีไอคิวสูงคือ คนฉลาด และคนฉลาดควรจะประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงาน หรือด้านอื่น ๆ ที่เขาสนใจจะทำ การศึกษาทางจิตวิทยา พบว่า คนที่มีไอคิวสูงจำนวนมากประสบความสำเร็จในหลายๆด้านทั้งด้านการทำงาน และชีวิตครอบครัว นักจิตวิทยาทางตะวันตกได้ให้ความสนใจ และศึกษาเกี่ยวกับความฉลาดอีกรูปแบบหนึ่งคือ ความฉลาดทางอารมณ์ นักวิจัยส่วนใหญ่เห็นพ้องกันว่า การที่คนจะประสบความสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับไอคิวเพียง 20 % ส่วนที่เหลือเป็นส่วนของการเข้าสังคม ความสัมพันธ์กับผู้อื่น การรับรู้อารมณ์ของตนเอง การจัดการกับอารมณ์และความตึงเครียด ครอบครัวมีบทบาทอย่างยิ่งที่จะพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ให้แก่เด็ก ซึ่งทำได้โดยการอบรมเลี้ยงดูเด็กด้วยบรรยากาศที่เป็นประชาธิปไตย มีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน รู้จักรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการสื่อสารกันอย่างตรงไปตรงมา หลีกเลี่ยงการทำร้ายทางจิตใจ และอารมณ์ (Emotion Abuse) ไม่ว่าจะเป็คำพูด การกระทำใด ๆ ต่อกัน พ่อแม่ควรเป็นฝ่ายที่ต้องเข้าใจในตัวลูกก่อน แทนที่จะต้องให้ลูกๆมาเข้าใจพ่อแม่ การที่จะต้องเสริมสร้างให้ลูกๆ มีความฉลาดทางอารมณ์ที่ดี หรือมี EQ ดีนั้น พ่อแม่ต้องแสดงความเป็นผู้มี EQ สูงให้เกิดเสียก่อน หรือทำให้เด็กเห็น เมื่อเด็กได้เห็นการประพฤติปฏิบัติที่ดี ลูกก็จะทำตามแบบอย่างที่ดีที่เขาได้เห็น

พัฒนาการทางด้านสติปัญญา

ในวัยรุ่นมีการพัฒนาเป็นไปอย่างรวดเร็วมาก ลักษณะพัฒนาการทางสติปัญญาของวัยรุ่นคือ มีความจำดีมากแต่ไม่ค่อยใช้ความจำของตนให้เป็นประโยชน์ มีสมาธิดี โดยเฉพาะในเรื่องที่ตนสนใจมากเป็นพิเศษ มีความคิดเจริญกว้างขวาง พยายามแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ และมีจินตนาการมาก นอกจากนี้วัยรุ่นยังมีความเชื่อมั่นต่าง ๆ เป็นไปอย่างรุนแรง มักเชื่ออย่างจริงจัง ซึ่งนับว่ามีทั้งประโยชน์และโทษ วัยรุ่นสามารถที่จะคิดในสิ่งที่เป็นามธรรมได้ เด็กวัยนี้จะให้ความสนใจในปรัชญา ศาสนา สามารถที่จะใช้เหตุผลเป็นหลักในการตัดสินใจ

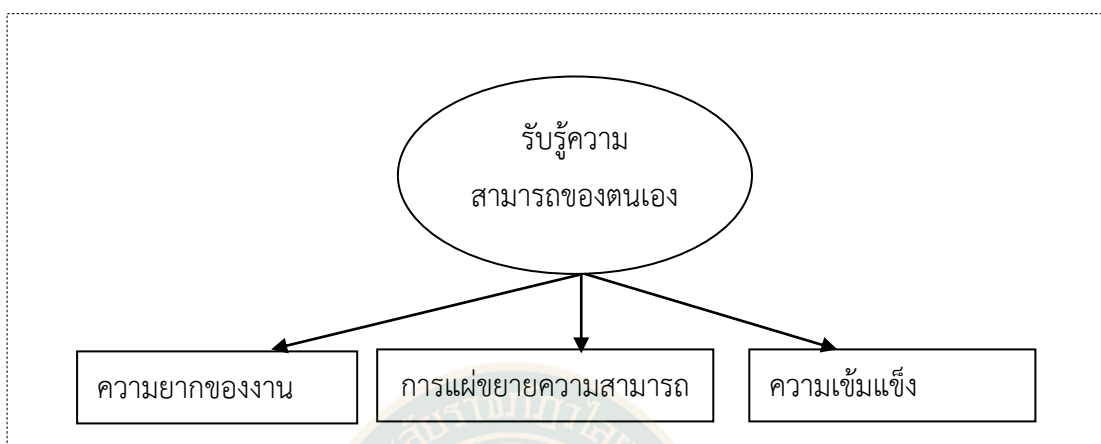
พัฒนาการทางด้านสังคม

วัยรุ่นระยะนี้ต้องการเป็นอิสระและเป็นตัวของตัวเอง มีความต้องการอย่างรุนแรงให้ตนเป็นที่ยอมรับนับถือของเพื่อนและบุคคลในสังคม กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อความ

ประพุดติ การแต่งกาย และกิริยาท่าทาง มักมีความกังวลและลำบากใจในการที่จะทำให้ตนเองสามารถเข้ากับเพื่อนต่างเพศได้ โดยเป็นสาเหตุให้เกิดความกังวลหมกมุ่น เพราะสิ่งที่วัยรุ่นต้องการมากที่สุดคือการได้เป็นที่รัก นอกจากนี้วัยรุ่นมักหลงใหลบุคคลที่มีความเก่ง และมีชื่อเสียงในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นความคิดที่ไม่ยั่งยืน เพื่อนร่วมวัยมีความสำคัญต่อวัยรุ่นมาก วัยรุ่นมักจะคบเพื่อนที่มีความสนใจและมีความนิยมน่วมกัน การคบเพื่อนของวัยรุ่นหญิงมักจะจริงจัง และมีเพื่อนสนิทที่จะปรับทุกข์กันได้ ส่วนวัยรุ่นชายอาจจะจะเป็นเพื่อนร่วมสนุก แต่มักไม่สนิทเหมือนวัยรุ่นหญิง

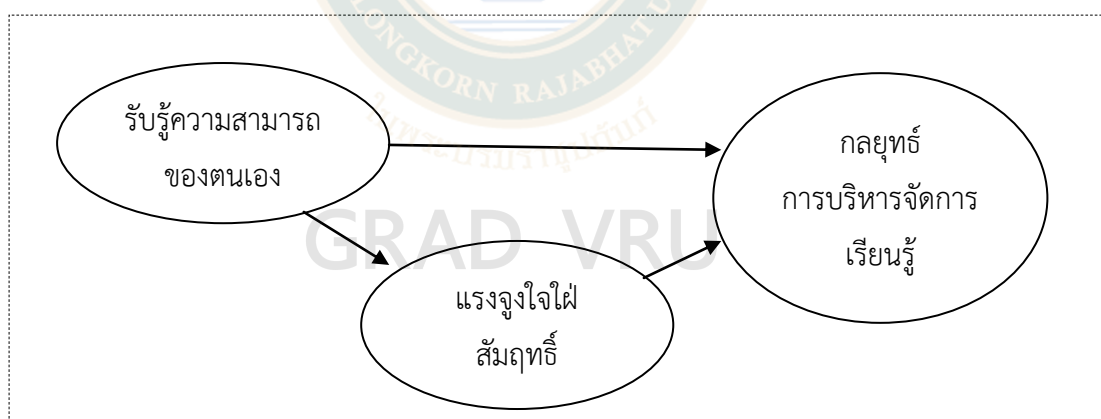
สรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีผลต่อการกระทำของบุคคล ที่อาจมีความสามารถไม่แตกต่างกัน แต่อาจแสดงออกในคุณภาพที่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสรุปเป็นองค์ประกอบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ แนวคิดของ พัททัง นิลนพคุณ (2539) พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์ของตัวปัจจัยการเรียนรู้ ประกอบด้วยกลยุทธ์ประเมินตนเอง การฝึกปฏิบัติ การเชื่อมโยงความคิดจินตนาการและเสียง และการใช้ท่าทาง การจัดทำโครงสร้างเพื่อการเรียนรู้ การทบทวน และการดูแลอารมณ์และลดความวิตกกังวลในการเรียน ตามลำดับ ปวีณรัตน์ มณีวรรณ (2548) พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเรียนมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับนักเรียนกับตัวแปรระดับห้องเรียน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรระดับนักเรียนทุกตัวแปรกับกลยุทธ์การเรียนรู้ ณัฐวรรณ กาบคำ (2551) พบว่า ตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกลยุทธ์การเรียนรู้ในภาพรวม เสาวคนธ์ พิมพิวงษ์ (2553) พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ ประกอบด้วย การรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียน Roces (1997) พบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้และตัวแปรแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษา ซึ่งได้แก่ ความเชื่อในความสามารถของตน ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ปัจจัยด้านความรับรู้ความสามารถของตนเองสามารถนำมาสรุปแนวทางในการวิจัยตามแนวคิดของแบนดูรา (Bandura, 1986) ซึ่งสามารถนำมาสรุปมีลักษณะดังภาพที่ 2.9

ภาพที่ 2.9 โมเดลองค์ประกอบด้านการวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง

ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นโมเดลเชิงสาเหตุด้านการรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียนมีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ มีลักษณะดังภาพที่ 2.10

ภาพที่ 2.10 โมเดลด้านการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

2.5.4 การสนับสนุนของครู

ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการการเรียนการสอน ถ้าครูสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะทำให้แก่นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นของนักเรียน ประสิทธิภาพ ซึ่งผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จในการเรียน

ซึ่งได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วม ในการเรียนการสอนการเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และการรู้ผลสะท้อนกลับของการกระทำว่าถูกต้องหรือไม่ ซึ่งมีเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ให้ความหมายของการสนับสนุนของครูไว้ดังนี้

ความหมายของการสนับสนุนของครู

พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552) ได้ให้ความหมายการสนับสนุนของครู หมายถึง พฤติกรรมของครูที่มีประสิทธิภาพในการสอน ในด้านการเตรียมการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การใช้สื่อ เทคโนโลยีที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ การค้นหาข้อมูลย้อนกลับ และการซ่อมเสริมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน

มะลิวรรณ พันธุ์นิล (2553) ได้ให้ความหมายการสนับสนุนของครู หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมที่ครูแสดงออกด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ วิธีการและเทคนิคการสอน การใช้สื่อการสอน การใช้หลักจิตวิทยา และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อมุ่งพัฒนานักเรียนทั้งในด้านความรู้ความสามารถ เจตคติ และทักษะตามจุดประสงค์การเรียนรู้

จิตติพร เชื้อบัณฑิต (2553) ได้ให้ความหมายการสนับสนุนของครู หมายถึง ความสามารถของครูผู้สอนในการเข้าใจภาระงานชุดในการเรียนการสอนให้เกิดกับผู้เรียน โดยการจัดลำดับส่วนประกอบของเนื้อหา การอธิบาย การเสนอทบทวนและกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจภาระงานชุด สามารถเรียนรู้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูง ถ้าครูสามารถถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนได้เข้าใจในเนื้อหาที่นักเรียนเรียนด้วยความเข้าใจ สนุกกับการเรียน ก็จะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วนิดา ดีแป้น (2553) ได้ให้ความหมายการสนับสนุนของครู หมายถึง ความสามารถของครูผู้สอนในการเข้าใจภาระงานชุดในการเรียนการสอนให้เกิดกับผู้เรียนโดยการจัดลำดับส่วนประกอบของเนื้อหาการอธิบายการเสนอทบทวนและกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจภาระงานชุดสามารถเรียนรู้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูง

สรุปได้ว่า การสนับสนุนของครู หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถของครู ในการดำเนินการชี้แนะ การสอนแบบมีส่วนร่วมและการเสริมแรง ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง ที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ความสำคัญการสนับสนุนของครู

สุพิน บุญช่วงศ์ (2531) ได้ให้ความสำคัญของการสนับสนุนของครูไว้ว่า การสนับสนุนของครูควรมีองค์ประกอบดังนี้

1) มีการส่งเสริมนักเรียนให้เรียนด้วยการกระทำจึงจะเป็นการเรียนที่ให้ประสบการณ์ที่มีความหมาย

2) มีการส่งเสริมให้นักเรียนเรียนด้วยการทำงานเป็นกลุ่มเป็นการเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและการยอมรับซึ่งกันและกัน

3) มีการตอบสนองความต้องการของนักเรียน

4) มีการสอนให้สัมพันธ์ระหว่างวิชาและวิชาอื่น ๆ หลักสูตรเป็นอย่างดี

5) มีการใช้สื่อการสอนเพื่อสร้างความสนใจและช่วยให้นักเรียนสนใจมากขึ้น

6) มีกิจกรรมให้นักเรียนทำหลายอย่างโดยให้ลงมือปฏิบัติจริงและดูแลผลการปฏิบัติของตนเอง

7) มีการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการใช้ความคิดอยู่อย่างเสมอด้วยการซักถามหรือให้แสดงความคิดเห็น

8) มีการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักเรียน

9) มีการใช้การจูงใจในระหว่างการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นและชี้แนวทางให้นักเรียนเกิดความสนใจตั้งใจในการเรียนและทำกิจกรรมยิ่งขึ้น

10) มีการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแบบประชาธิปไตยด้วยการเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น มีการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการวางแผนงานร่วมกับครู

11) มีการสร้างความสนใจก่อนลงมือทำการสอนอยู่เสมอ

12) มีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลาโดยวิธีการต่างๆ

พระธรรมปิฎก (2540) ได้ให้ความสำคัญของการสนับสนุนของครูไว้ว่า เมื่อพิจารณาตามหลักธรรมเกี่ยวกับความสำคัญของการสนับสนุนของครู ควรประกอบด้วยองค์คุณกัลยาณมิตรหรือกัลยาณมิตร 7 ประการ คือ

1) ปิโย น่ารัก คือ เข้าใจถึงจิตใจ สร้างความรู้สึกสนิทสนมเป็นกันเอง ขวนใจผู้เรียนให้อยากเข้าไปปรึกษาไต่ถาม

2) ครู น่าเคารพ คือ มีความประพฤติสมควรแก่ฐานะ ทำให้รู้สึกอบอุ่นใจเป็นที่พึ่งได้และปลอดภัย

3) ภาวนียो น่าเจริญใจ คือ มีความรู้จริง และเป็นผู้ฝึกฝนปรับปรุงตนเองอยู่เสมอเป็นที่น่ายกย่อง ควรเอาอย่าง ทำให้ศิษย์เอืออ้าง และรำลึกถึงด้วยความซาบซึ้ง มั่นใจ และภาคภูมิใจ

4) วัตตา รู้จักพูดให้ได้เหตุผล คือ รู้จักชี้แจงให้เข้าใจ รู้ว่าเมื่อไรควรพูดอะไร อย่างไร คอยให้คำแนะนำว่ากล่าวตักเตือนเป็นที่ปรึกษาได้

5) วจขโม ออดทนต่อถ้อยคำ คือ พร้อมที่จะรับฟังคำปรึกษา ซักถาม แม้จุกจิกตลอดจนคำล่วงเกิน และคำตักเตือนวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ ออดทนฟังได้ไม่เปื้อนหน้าไม่เสียอารมณ์

6) ลีกซิง ให้เข้าใจได้ และสอนศิษย์ให้ได้เรียนรู้เรื่องราวที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไป คัมภีร์รัฐจะกะถัง กัตตา คือ กล่าวชี้แจงเรื่องต่าง ๆ ที่ยุ่งยาก

7) โน จักรฐาน นิโยะเย คือ ไม่ชักจูงศิษย์ไปในทางเสื่อมเสียหรือเรื่องเหลวไหล
มณิภา เรื่องสินชัยวานิช (2551) ได้ให้ความสำคัญของการสนับสนุนของครูไว้ว่า
ประสิทธิภาพของผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จในการเรียน ซึ่งได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมใน
การเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และการรู้ผลสะท้อนกลับของการกระทำ
ว่าถูกต้องหรือไม่

องค์ประกอบของการสนับสนุนของครู

บลูม (Bloom, 1976) ครูที่มีคุณภาพควรมีองค์ประกอบในการสอนซึ่งสามารถสรุปได้
ดังนี้

1) การชี้แนะ (Cues) หมายถึง การที่ผู้สอนบอกจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
อย่างชัดเจน

2) การสอนแบบมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การที่ผู้สอนพยายามให้ผู้เรียน
มีส่วนร่วมในการเรียน การสอน

3) การเสริมแรง (Reinforcement) หมายถึง การที่ผู้สอนชมเชย และกล่าวสนับสนุน
เพื่อเพิ่มความถี่ของพฤติกรรมที่ปรารถนาของผู้เรียนให้สูงขึ้น

4) การให้ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง (Feedback/ Corrective) การ
ให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง ครูผู้สอนควรมีการวินิจฉัยและแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงข้อบกพร่องหรือส่วน
ที่ยังไม่บรรลุประสงค์และมีการแก้ไข โดยมีการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยดูจาก
ข้อมูลย้อนกลับนั้น

มะลิวรรณ พันธุ์นิล (2553) กล่าวว่า องค์ประกอบของการสนับสนุนของครู ควรมี ดังนี้

1) ครูมีความสามารถด้านวิชาการ

2) ครูมีวิธีสอนและเทคนิคการสอนที่หลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3) ครูใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและหลากหลาย

4) ครูมีหลักจิตวิทยาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของ

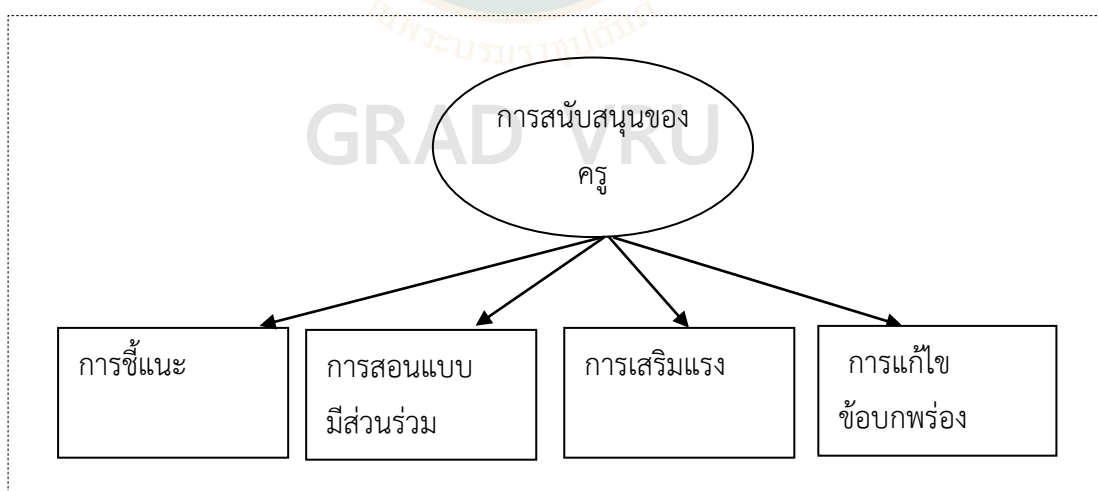
ผู้เรียน

5) ครูใช้หลักการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย

โดยสรุป องค์ประกอบของการสนับสนุนของครู ประกอบด้วย การจัดการกระบวนการเรียน
การสอนที่ดี ให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสมตลอดจนมีการติดตามผล และแก้ไขข้อบกพร่องในการ
เรียนของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

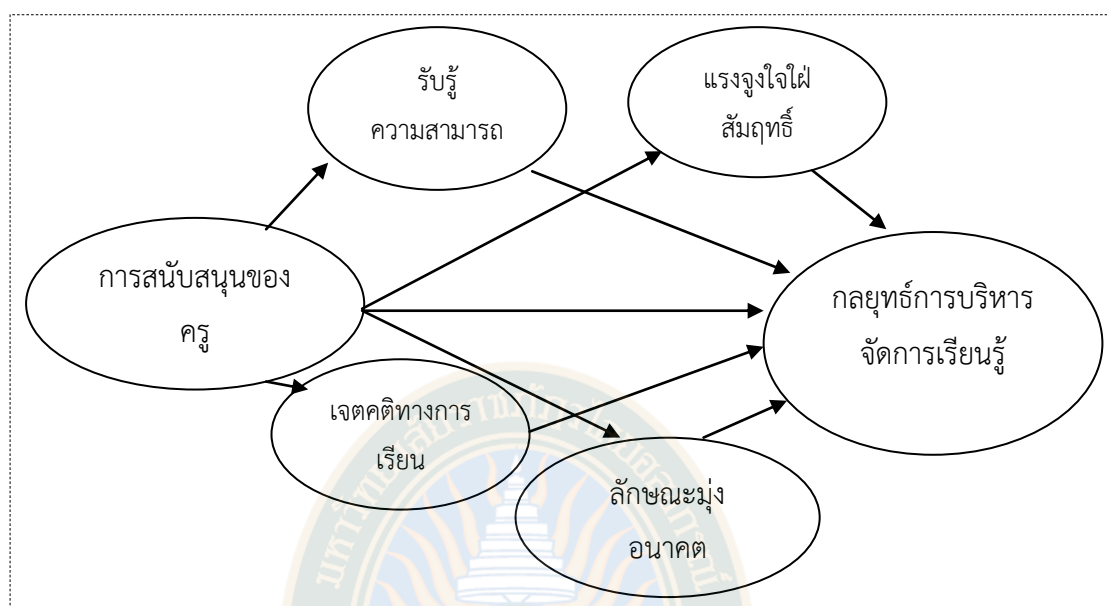
ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสรุปเป็นองค์ประกอบของ
ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษา
ทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของครูตามแนวคิดของ พิทักษ์ นิลนพคุณ (2539) พบว่ารูปแบบ

ความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้กลวิธีการเรียนที่มีผลทั้งทางตรง และทางอ้อมสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยกลวิธีการประเมินตนเอง การฝึกปฏิบัติ การเชื่อมโยงความคิด จินตนาการและเสียง และการใช้ท่าทาง การจัดทำโครงสร้างเพื่อการเรียนรู้ การทบทวน และการดูแล อารมณ์และลดความวิตกกังวลในการเรียน ตามลำดับ ศิริภรณ์ เทพฉิม (2541) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษารายบุคคลแบบเผชิญความจริง มีคะแนนเฉลี่ยยุทธวิธีการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาเป็นแบบกลุ่มเผชิญความจริง ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และคมเพชร ฉัตรศุกกุล (2543) พบว่าตัวแปรที่ส่งผลในทางบวกต่อกลยุทธ์การเรียนรู้และการศึกษาของนักเรียนมากที่สุด คือ สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน พิไลลักษณ์ อ่อนละมุล (2546) พบว่า บรรยากาศในการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับยุทธวิธีการเรียนของนักเรียน อีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2547) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ประกอบด้วย การสอนของนักศึกษาและความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้สูงกว่าการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบบรรยาย ปวีณรัตน์ มณีวรรณ (2548) ได้ทำการศึกษาตัวแปร ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับนักเรียนกับตัวแปรระดับห้องเรียน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรระดับนักเรียนทุกตัวแปรกับกลยุทธ์การเรียนรู้ Brown (1982) พบว่า วิธีการสอนของครู มีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ปัจจัยด้านสนับสนุนของครู สามารถนำมาสรุปแนวทางในการวิจัย ด้านการสนับสนุนของครู ซึ่งสามารถนำมาสรุปมีลักษณะดังภาพที่ 2.11

ภาพที่ 2.11 โมเดลองค์ประกอบด้านการสนับสนุนของครู

จากภาพที่ 2.11 สามารถนำมาสร้างโมเดลเชิงสมมติฐานปัจจัยเชิงสาเหตุด้านการสนับสนุนของครูที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ มีลักษณะดังภาพที่ 2.12

ภาพที่ 2.12 โมเดลด้านการสนับสนุนของครูที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน จ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

2.5.5 การสนับสนุนของผู้ปกครอง

ทักษะปัญญาของเด็กเริ่มเกิดขึ้นภายในครอบครัว และครอบครัวยังเป็นพลังสำคัญในช่วงการศึกษาในโรงเรียนของเด็ก ลักษณะสำคัญที่สุดของครอบครัวไม่ใช่ฐานะของพ่อแม่หรือระดับการศึกษาแต่เป็นลักษณะทางจิตวิทยาภายในครอบครัว บรรยากาศทางปัญญา และบรรยากาศทางอารมณ์ภายในครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของเด็ก ซึ่งมีงานวิจัยหลายชิ้นชี้ให้เห็นว่า การส่งเสริม และช่วยเหลือด้านการเรียนจากบิดามารดา และความคาดหวังของบิดามารดา มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักเรียนอย่างมาก มากกว่าอิทธิพลของครูกับโรงเรียน ซึ่งมีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ให้ความหมายของการสนับสนุนของผู้ปกครอง ไว้ดังนี้

ความหมายของการสนับสนุนของผู้ปกครอง

สุชาติ ลีตระกูล (2524) ได้ให้ความหมายการสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2532) ให้ความเห็นว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองควรจัดกระบวนการสภาพแวดล้อมที่บ้าน ให้เอื้อต่อการศึกษาล่าเรียนของบุตร เช่น การส่งเสริมการเรียนรู้ด้านภาษา ความอบอุ่นในครอบครัว การสนับสนุน และแนะแนวทางด้านวิชาการ ความคาดหวังของบิดามารดาต่อระดับการศึกษาของบุตร เป็นต้น เป็นสิ่งที่สามารถดำเนินการได้โดยไม่มีเงื่อนไขเรื่อง

สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม กล่าวคือ แม้อบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจต่ำ ก็สามารถจัดกระบวนการเหล่านี้ให้บุตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ บิดามารดาควรให้ความรักความอบอุ่นแก่บุตรพร้อมทั้งการสนับสนุน แนะนำแนวทางต่าง ๆ มีความใกล้ชิดกับบุตรอย่างแท้จริง ที่สำคัญยิ่งคือบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะต้องมีความตั้งใจและมุ่งมั่นที่จะแนะนำอบรมสั่งสอนบุตรในปกครองของตน กระบวนการเหล่านี้มีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

เกษม วัฒนชัย (2539) ได้ให้ความหมายการสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การที่ผู้ปกครองที่คาดหวังในตัวบุตรสูงก็จะให้ความสนใจใส่ใจเรื่องการศึกษาของบุตรโดยการถ่ายทอดความเชื่อ และค่านิยมที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาไปยังบุตรโดยที่บุตรจะรับความเชื่อ ค่านิยมนั้น และรับความรู้ต้องการ ความคาดหวังของผู้ปกครองว่าต้องการให้บุตรตั้งใจเรียนมีความมานะพยายามในการเรียน มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสม

นิเทศ เจริญภักดิ์ (2543) ได้ให้ความหมายการสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตเด็ก พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นตัวจักรสำคัญที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อเด็กทั้งในด้านบุคลิกภาพ ทักษะคิด ความเชื่อ ค่านิยม ความประพฤติ รวมไปถึงความสำเร็จในชีวิต ก็ว่าได้ ถ้าพิจารณาถึงความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะพ่อแม่ ผู้ปกครองมุ่งหวังต่อความสำเร็จของลูกหลาน ย่อมต้องการให้เด็กได้รับการศึกษาในระดับสูงสุดเท่าที่จะทำได้ พ่อแม่ผู้ปกครองที่เข้าใจจะให้ความสนใจในการศึกษาของเด็ก ให้คำแนะนำในการเรียนแก่เด็กเป็นอย่างดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นแรงกระตุ้นให้เด็กสามารถทำการศึกษาเล่าเรียน จนประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

วิวัตร์ พงษ์สุภา (2544) กล่าวว่า การสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การให้การสนับสนุนทางการศึกษา หาวิธีการช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่เพื่อจะช่วยให้เด็กเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน

กอบชัย โปธินาแค (2546) ให้ความหมายการสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้ปกครองของนักเรียนแสดงออกในด้านการสอดส่องดูแล ส่งเสริมและสนับสนุนในเรื่องการเรียนของนักเรียน

นพชัย วงศ์บุญ (2548) การได้รับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การที่ผู้ปกครองนักเรียนให้การส่งเสริมการจัดหาหนังสือ และเอกสาร วารสาร จัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการเรียน

ประยูร ไชยวรรณ (2548) กล่าวว่าหน้าที่สำคัญของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน นอกเหนือจากการอบรมเลี้ยงดูอบรมบ่มนิสัย คือ การให้การสนับสนุนด้านการศึกษาแก่นักเรียน ดังนั้นความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการศึกษาก็เป็นตัวกำหนดว่านักเรียนจะได้รับการศึกษาอย่างไร

พรพรรณ สีละมนตรี (2546) ได้ให้ความหมายการสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง หมายถึงการสนับสนุนของผู้ปกครองให้นักเรียนได้รับโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาการเรียน

มณิกา เรื่องสินชัยวานิช (2551) ได้ให้ความหมายการสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง ปกครองสนับสนุนส่งเสริมให้กำลังใจกับเด็ก ปกติเด็กจะรู้สึกยุ่งยากลำบากใจเป็นอันมากที่จะคงไว้ซึ่งความสนใจ เอาใจใส่ต่อภาวะเงื่อนไข และข้อตกลงเกี่ยวกับการเรียน เด็กเกือบทุกคนจะต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ในบางลักษณะที่มีความพิเศษในการเรียนรู้หรือในบางภารกิจเกี่ยวกับการเรียนรู้ เว้นเสียแต่ว่ามีใครสักคนคอยให้ความช่วยเหลือให้เขากระทำการกิจที่ยุ่งยากเป็นพิเศษสำหรับเขาให้เสร็จสิ้นเขาอาจจะรู้สึกล้มเหลว ผิดหวัง อันเนื่องมาจากรู้สึกว่าคุณเองมีความสามารถทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ โดยปกติแล้วเด็กควรได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้กำลังใจ ทั้งที่อยู่ที่บ้าน และต้องการใครสักคนคอยให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียน อย่างไรก็ตามควรมีใครสักคน (ที่บ้าน ในโรงเรียน หรือในชุมชน) ที่สามารถสามารถให้การสนับสนุนสิ่งที่เด็กต้องการในบางเวลา มิฉะนั้นแล้วเด็กจะมีความรู้สึกที่โรงเรียนเป็นสถานที่ ที่ก่อให้เกิดความยุ่งยากลำบากใจเป็นอย่างมาก เป็นสถานที่ที่เขาไม่ยอมไป ไม่อยากอยู่ การแนะนำ และการสนับสนุนบางประการที่ ทางบ้านจะสามารถให้ได้

พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552) ได้ให้ความหมายการสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การที่ผู้ปกครองเอาใจใส่ในส่วนที่เกี่ยวกับการเรียน การอ่านหนังสือ และการทำการบ้านของนักเรียน

เยาวลักษณ์ ศรีสุนนท์ (2552) ได้ให้ความหมายการสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้ปกครองของนักเรียนที่แสดงออกในด้านการสอดส่องดูแล ส่งเสริมและสนับสนุนในเรื่องการเรียนของนักเรียน

จิตติพร เชื้อบัณฑิต (2553) ได้ให้ความหมายการสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การที่ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษา เพราะผู้ปกครองสามารถจัดสภาพแวดล้อมที่บ้านให้เอื้อต่อการศึกษาของนักเรียนได้ตลอดจนสามารถสนับสนุนการเรียน และแนะนำแนวทางต่าง ๆ ให้นักเรียน จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

วิมล ประจงจิตร (2553) ได้ให้ความหมายการสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การที่ผู้ปกครองติดตาม ดูแล เป็นกำลังใจ และเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักเรียน จัดสภาพแวดล้อมภายในบ้านให้เอื้อต่อการเรียนรู้เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อให้มีความรู้เพิ่มเติมในการเรียน สอนให้นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง ให้เด็กได้ทำกิจกรรมที่ตนสนใจ

ปิยนุช สิงห์สถิต (2553) ได้ให้ความหมายการสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ปกครองสามารถช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นโดยส่งเสริมดูแลเอาใจใส่ และสนใจต่อการเรียนของนักเรียนด้วยกลวิธีต่าง ๆ อย่างเหมาะสม พร้อมทั้งติดต่อกับทางโรงเรียนอยู่เสมอ

ครอนบาค (Cronbach, 1977) ได้ให้ความหมายการสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การส่งเสริม และช่วยเหลือด้านการเรียนจากบิดามารดา และความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพล ต่อความสำเร็จของนักเรียนอย่างมาก มากกว่าอิทธิพลของครูกับโรงเรียน

สรุปได้ว่า การสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศ เกี่ยวกับการที่ผู้ปกครองเอาใจใส่ในการเรียนของบุตร ให้อิสระทางความคิดของบุตร ยอมรับความคิดเห็นของบุตร มีส่วนร่วมตัดสินใจ และวางใจในการทำกิจกรรมของบุตร ที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ความสำคัญของการสนับสนุนของผู้ปกครอง

ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตเด็ก โดยมีพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นตัวจักรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อตัวเด็กอย่างยิ่ง ผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องความสำเร็จในการศึกษาของเด็กอยู่ไม่น้อย ความเอาใจใส่ของผู้ปกครองในการส่งเสริมการศึกษาของเด็ก ผู้วิจัยได้รวบรวมความสำคัญของการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

วิวัตร์ พงษ์สุภา (2544) ได้ให้ความสำคัญของการสนับสนุนของผู้ปกครอง ไว้ว่า การให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษา หาวิธีการช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่เพื่อจะช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน

กอบชัย โปธินาแค (2546) ได้ให้ความสำคัญของการสนับสนุนของผู้ปกครอง ว่าเป็นพฤติกรรมที่ผู้ปกครองของนักเรียนแสดงออกในด้านการสอดส่องดูแล ส่งเสริม และสนับสนุนในเรื่องการเรียนของนักเรียน

นพชัย วงศ์บุญ (2548) ได้ให้ความสำคัญของการสนับสนุนของผู้ปกครองไว้ว่า การที่ผู้ปกครองนักเรียนให้การส่งเสริมการจัดหาหนังสือและเอกสาร วารสาร จัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการเรียน

ประยูร ไชยวรรณ (2548) ได้ให้ความสำคัญของการสนับสนุนของผู้ปกครองไว้ว่า หน้าที่สำคัญของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน นอกเหนือจากการอบรมเลี้ยงดูอบรมบ่มนิสัย คือ การให้การสนับสนุนด้านการศึกษาแก่นักเรียน ดังนั้น ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการศึกษาก็เป็นตัวกำหนดว่านักเรียนจะได้รับการศึกษาอย่างไร

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการสนับสนุนของผู้ปกครอง คือการที่ผู้ปกครองติดตามดูแล เป็นกำลังใจ และเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักเรียน การอ่านหนังสือ และการทำการบ้านของนักเรียน

องค์ประกอบการสนับสนุนของผู้ปกครอง

ผู้วิจัยได้รวบรวมองค์ประกอบของการสนับสนุนของผู้ปกครอง จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

โอลสัน (Olson, 1979) ให้ความหมายการสนับสนุนของผู้ปกครองไว้ว่า ในการศึกษาความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างกันของบุคคลถือเป็นความสัมพันธ์กันทางบทบาท คือ สมาชิกที่มีความสัมพันธ์กันนั้น ไม่มีโอกาสเลือกที่จะสัมพันธ์กันเมื่อลูกคลอตามจะต้องเกิดความสัมพันธ์กันขึ้นระหว่างพ่อแม่ลูก ซึ่งเป็นไปตามบทบาททางสังคมอย่างไรก็ตาม บุคคลทั่วไปยังมองความสัมพันธ์ในครอบครัวว่าเป็นความสัมพันธ์แบบใกล้ชิด (Close Relationship) โดยพิจารณาจากระดับความเข้มข้นในการผูกพันกัน (Intensity) ความคุ้นเคย สนิทสนมกัน (Intimacy) ความเชื่อถือว่าไว้วางใจกัน (Trust) และการเข้าไปเกี่ยวข้องกัน (Commitment) ซึ่งความสัมพันธ์ในครอบครัว (Family Cohesion) มีตัวชี้วัด ดังนี้

1) ความผูกพันทางอารมณ์ (Emotional Bonding) หมายถึง ความเอาใจใส่ และดูแลเอาใจใส่ต่อกัน มีความรักความห่วงใย ตลอดจนการให้กำลังใจกันและกัน ขึ้นขมยินดีเมื่อมีสมาชิกในครอบครัวประสบความสำเร็จ

2) ความมีอิสรภาพ (Independent) หมายถึง การที่สมาชิกในครอบครัวมีอำนาจในการปกครองตนเองและการไม่บังคับให้สมาชิกในครอบครัวทำตามอำเภอใจของตนเอง เคารพสิทธิในเรื่องส่วนตัวของสมาชิกในครอบครัว เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความอิสระ เคารพสิทธิในการเลือกกิจกรรมของลูก

3) ขอบเขตความสัมพันธ์ (Boundaries) หมายถึง ความยืดหยุ่น การอนุญาตการเปิดรับสิ่งใหม่ของสมาชิกในครอบครัวที่เกี่ยวข้องกันในด้านกายภาพและจิตวิทยาในเรื่องการคบคน สถานที่ความคิดหรือค่านิยมต่าง ๆ เช่น การอนุญาตให้ลูกคบเพื่อนหลากหลายประเภทอนุญาตให้เลือกนับถือศาสนาได้ตามความคิดของตนเอง อนุญาตให้เปิดรับความคิดใหม่ ๆ ผ่านสื่ออนุญาตให้นำค่านิยมความคิดหรือบุคคลเข้ามาในครอบครัวได้ ยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลของกันและกัน

4) การใช้เวลาอยู่ร่วมกัน (Time) หมายถึง การมีเวลาอยู่ร่วมกัน หรือการที่ทุกคนในครอบครัวได้ร่วมทำกิจกรรมหลายอย่างรวมกันในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง หรือมีโอกาสพูดคุยกันให้ ความสนใจ และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ร่วมกัน

5) พื้นที่ความใกล้ชิดสนิทสนม (Space) การสัมผัสกอดรัด เช่น การโอบรัดเกี่ยวแขน หรือหอมแก้มกันในครอบครัว เป็นการแสดงความรักความอบอุ่นตามธรรมชาติ และเคารพสิทธิกัน และกันในพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวของตนเอง และไว้วางใจนักเรียนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนสังเกตว่าเด็กที่อยู่ในความปกครองชอบทำกิจกรรมอะไร พยายามหาสิ่งที่มีประโยชน์ให้นักเรียนได้ทำตามความชอบ

วัลนิภา ฉลากบาง (2535) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของพ่อแม่ในการส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาของลูกไว้ดังนี้

- 1) ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย เพราะพัฒนาการทางกายเป็นพื้นฐานของพัฒนาการในทุกด้าน
- 2) ตอบสนองความต้องการทางจิตใจของลูก เพราะเมื่อใจเป็นสุขแล้ว จะเกิดสมาธิสามารถเกิดการเรียนรู้จะจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น
- 3) จัดหาหนังสือ อุปกรณ์ที่จะเพิ่มพูนความสามารถในการสื่อความหมาย และการใช้ภาษาให้แก่ลูก
- 4) จูงใจและเป็นตัวอย่างที่ดีของลูก ในเรื่องการเขียน และการอ่าน จัดหาหนังสือที่ลูกชอบและสนใจ
- 5) พยายามศึกษาและทำความเข้าใจความสามารถของลูกไม่ตั้งความคาดหวังเรื่องเรียนของลูกสูงเกินไป สอดแทรกความรู้ ทักษะทางภาษา และการคำนวณขณะทำกิจกรรมกับลูก
- 6) เลือกและส่งเสริมให้ลูกได้ฟังและดูรายการวิทยุ โทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับวัย และมีประโยชน์ต่อพัฒนาความคิด และการใช้เหตุผล
- 7) มีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน เพื่อให้ลูกมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2537) พบว่าผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญมากผู้ปกครองที่เอาใจใส่ในการทำการบ้านของนักเรียน และสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนในโรงเรียน ฉะนั้น การทำงานร่วมกับผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้จึงสำคัญมาก ครูอาจใช้วิธีต่อไปนี้

- 1) ส่งเสริมให้ผู้ปกครองมาพบและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองให้ช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน
- 2) วางแผนร่วมกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการใช้เวลาของนักเรียนเวลาอยู่บ้านเป็นต้นว่า การใช้เวลาดูโทรทัศน์ การเล่นเกม การทำการบ้าน เพื่อช่วยให้นักเรียนใช้เวลาอยู่ที่บ้านให้เป็นประโยชน์
- 3) ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการทำงานของนักเรียนให้ผู้ปกครองช่วย ดูว่านักเรียนจะต้องทำการบ้านให้เสร็จ ในกรณีที่นักเรียนทำไม่ได้เพราะไม่เข้าใจก็ควรจะช่วยอธิบาย หรือหาครูมาสอนพิเศษ เพื่อนักเรียนจะได้ไม่เรียนล้าหลังเพื่อนหรือขาดความสนใจ
- 4) ในกรณีที่ผู้ปกครองจะต้องให้นักเรียนช่วยทำงานบ้านครูควรอธิบายให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่นักเรียนจะต้องมีเวลาทำการบ้าน
- 5) สนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน

พรพจน์ กิ่งแก้ว (2538) ได้ให้ความหมายขององค์ประกอบการสนับสนุนของผู้ปกครองไว้ว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นความสัมพันธ์แบบปฐมภูมิ (Primary Relationship) ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1) บทบาทที่หลากหลาย (Number of Role) กล่าวคือ ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์กันหลายบทบาท เช่น เป็นพ่อแม่ เป็นผู้สั่งสอน เป็นผู้เลี้ยงดูเป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนสมาชิกในครอบครัวมีการปฏิสัมพันธ์กันหลาย ๆ ด้าน ทำให้ได้รู้จักค่านิยม ความสนใจ ความเชื่อถือ ตลอดจนบุคลิกที่เป็นจริงของกันและกัน

2) การสื่อสาร (Communication) ความสัมพันธ์แบบปฐมภูมิมีการสื่อสารแบบเปิด มีการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างอิสระและกว้างขวาง

3) อารมณ์ (Emotion) ความสัมพันธ์แบบปฐมภูมิในครอบครัวก่อรูปขึ้นมาจากอารมณ์ต่าง ๆ ระหว่างสมาชิก ก่อให้เกิดความรัก ความเข้าใจ ความผูกพันรักใคร่ ความคิดถึง หรือเป็นความขัดแย้ง ความโกรธ ก็ได้

4) ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้สึก (Transferability) ความสัมพันธ์แบบปฐมภูมิเป็นการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลเป็น คน ๆ หนึ่งไปมีความรู้สึกผูกพันเฉพาะเจาะจงยากที่จะเปลี่ยนแปลงได้ และไม่สามารถที่จะถ่ายทอดไปสู่คนอื่นได้ง่าย ๆ

ปณิตา นิตยาพร (2542) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้ปกครองในการช่วยแก้ปัญหาในการทำงาน โครงการ รายงาน การบ้าน หรือการสอบต่าง ๆ ของเด็กให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งผู้ปกครองควรรู้วิธีการช่วยเหลือเด็กที่ถูกต้องเหมาะสม วิธีการหนึ่งซึ่งเป็นการช่วยเหลือเด็กตามกระบวนการแก้ปัญหา และเหมาะสมกับทุกเพศทุกวัยคือ วิธี Big Six ตามแนวคิดของ Eisenberg ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนสรุปได้ ดังนี้

1) การให้คำจำกัดความของงาน (Task Definition) เป็นการช่วยให้เด็กเข้าใจว่าเขากำลังทำอะไร ทำออกมาในรูปแบบใด และข้อมูลอะไรที่จะนำมาใช้ รวมทั้งต้องการข้อมูลมากเท่าไรถึงจะเพียงพอ

2) การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking Strategies) เป็นขั้นที่ผู้ปกครองพยายามให้เด็กมองภาพในมุมกว้าง และคิดถึงแหล่งข้อมูลทุกชนิดที่สามารถนำมาใช้ได้ และมองให้แคบลงโดยการเลือกแหล่งข้อมูลที่ตรงกับความต้องการด้วยตัวของเด็กเอง

3) การสืบค้นและการเข้าถึงข้อมูล (Location & Access) เป็นขั้นที่เข้าถึงข้อมูลนั้นที่เด็กได้เลือกไว้ และดึงเอาข้อมูลออกมา ซึ่งผู้ปกครองอาจช่วยโดยการพาเด็กไปยังแหล่งข้อมูลเหล่านั้น เช่น ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์

4) การนำข้อมูลมาใช้ (Use of Information) เป็นขั้นตอนที่ต้องการให้เด็กนำสิ่งที่ได้อ่านฟัง ทบทวน ตัดสินใจว่าข้อมูลใดมีความสำคัญ และตัดทอนดึงข้อมูลสำคัญนั้น ๆ ออกมา ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ยากและใช้เวลา มาก ดังนั้นผู้ปกครองอาจช่วยเด็กในการอ่านเฉพาะส่วนที่ค่อนข้างยาก รวมทั้ง สอนวิธีการถ่ายสำเนาในหน้าที่สำคัญ หรือใช้ปากกาสีสวย ๆ ชีตเส้นใต้ข้อมูลที่สำคัญเอาไว้

5) การสังเคราะห์ข้อมูล (Synthesis) เป็นการรวบรวมนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาเรียบเรียง และนำเสนอออกมาในการบ้าน หรืองานที่เด็กได้รับมอบหมาย ซึ่งอาจต้องใช้คอมพิวเตอร์เข้าช่วยในการเสนอข้อมูล ดังนั้นผู้ปกครองอาจช่วยเด็กในการสอนคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมต่าง ๆ หากไม่มีก็อาจหาหนทางให้เด็กใช้ที่โรงเรียน หรือบ้านเพื่อนก็ได้

6) การประเมินผล (Evaluation) เป็นขั้นที่让孩子ประเมินผลงานของตนเองว่ามีประสิทธิภาพหรือมีประสิทธิผลหรือไม่ อย่างไรโดยการตอบคำถาม เช่น ผลงานที่ออกมาดีหรือไม่ คาดว่า จะได้คะแนนมากน้อยเท่าใด ถ้าต้องทำงานนี้อีกครั้งจะทำอย่างไรที่จะประหยัดเวลา และใช้ความพยายามน้อยลง

นัยนา จันตะเสน (2547) กล่าวถึงบทบาทของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการส่งเสริม การเรียนไว้ดังนี้

1) พ่อแม่ ผู้ปกครองจะต้องให้ความรัก ความเอาใจใส่ สนใจในการเรียน และเข้าใจนักเรียนอย่างเพียงพอ

2) พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรเลือกรายการในการดูโทรทัศน์และภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับนักเรียน และแบ่งเวลาในการดูโทรทัศน์ให้เป็นสัดส่วน

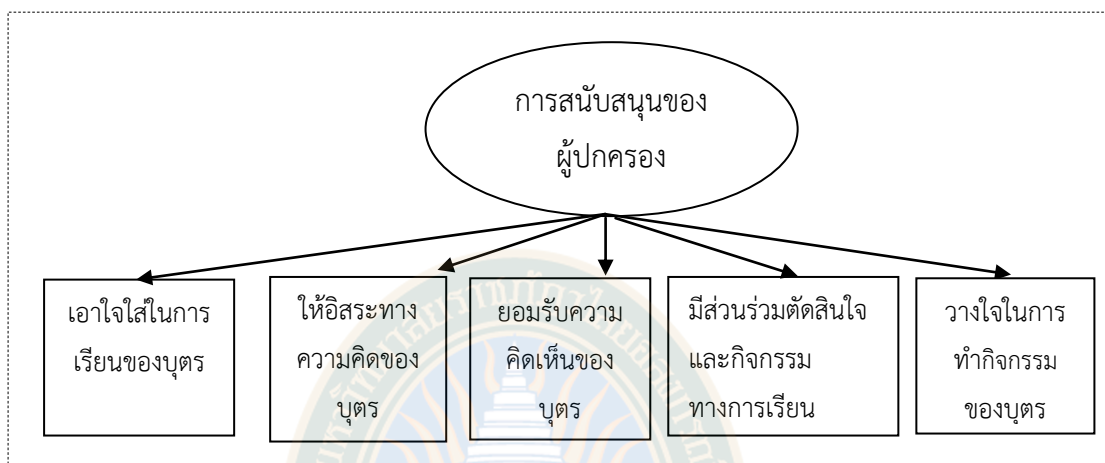
3) หาโอกาสพานักเรียนไปเที่ยวพักผ่อน และให้มีโอกาสได้พบเห็นสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ซึ่งนอกจากจะเป็นการพักผ่อนแล้วยังเป็นการไปทัศนศึกษาด้วย

4) พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรจัดหาหนังสือที่มีประโยชน์เหมาะสมสำหรับวัยของนักเรียนให้นักเรียนได้อ่าน

สรุปได้ว่า ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาของนักเรียน เพราะผู้ปกครองสามารถสนับสนุนการเรียน และแนะแนวทางต่าง ๆ ให้กับนักเรียน

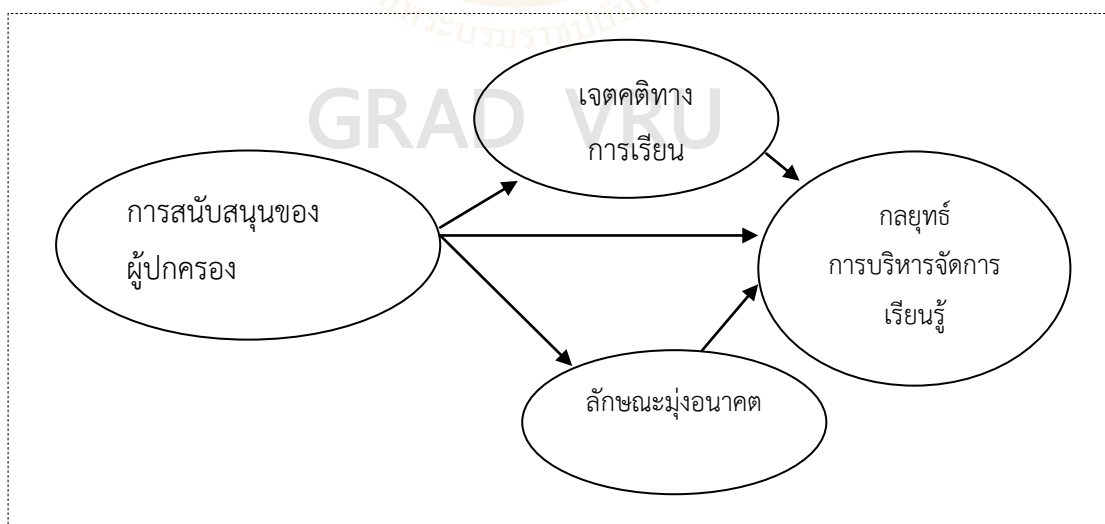
ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสรุปเป็นองค์ประกอบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง แนวคิดของผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และคมเพชร ฉัตรสุภกุล (2543) พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลในทางบวกต่อกลยุทธ์การเรียนรู้และการศึกษาของนักเรียนมากที่สุด คือ บรรยากาศในครอบครัว พิไลลักษณ์ อ่อนละมุล (2546) พบว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับยุทธวิธีในการเรียน หทัยรัตน์ รุ่งธรงค์ดี (2552) พบว่า สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสูงสุด คือ การอบรมเลี้ยงดูกับลักษณะมุ่งอนาคต เสาวคนธ์ พิมพวงษ์ (2553) พบว่า ตัวแปรการสนับสนุนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาสรุปปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้

ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง สามารถนำมาสรุปเป็นโมเดลการวัดด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง มีลักษณะดังภาพที่ 2.13

ภาพที่ 2.13 โมเดลองค์ประกอบด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง

ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นโมเดลเชิงสาเหตุด้านการสนับสนุนของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ มีลักษณะดังภาพที่ 2.14

ภาพที่ 2.14 โมเดลด้านการสนับสนุนของผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

2.5.6 ลักษณะมุ่งอนาคต (Future Orientation)

ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสำคัญต่อการพัฒนาคนเพื่อเตรียมให้เขาอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งมีเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต ไว้ดังนี้

ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต (Future Orientation)

มิเชล (Mischel, 1974) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล และเล็งเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่าหรือมากกว่าผลที่จะได้รับในปัจจุบันจึงดำเนินการวางแผนเพื่อปฏิบัติต่อจากนั้นจะควบคุมตนเองให้ปฏิบัติเป็นขั้นตอนตามแผนที่วางไว้เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต ซึ่งการดำเนินการปฏิบัติตามแผนนี้เป็นระยะเวลาสั้นกว่าจะบรรลุผล หรือจะต้องทำเป็นจำนวนหลายครั้งซึ่งเป็นการควบคุมตนเองให้ละเว้นการกระทำบางอย่างในระยะเวลาหนึ่งจนกระทั่งได้ผลตามต้องการที่ยิ่งใหญ่กว่าคุ้มค่ามากกว่า รวมทั้งความสามารถในการทำนาย หรือคาดการณ์ล่วงหน้า และมีความสัมพันธ์กับลักษณะนิสัยความรับผิดชอบด้วย

ทროมสโตร์ฟ (Trommsdorff, 1983) ให้ความหมายลักษณะมุ่งอนาคต เป็นการคาดการณ์ และประเมินตนเองในอนาคตที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

เซกจินเนอร์ (Seginer, 1991) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต โดยการรวบรวมจากนักจิตวิทยาอื่น ๆ ว่าลักษณะมุ่งอนาคตเกี่ยวข้องกับทฤษฎีที่ไร้เดียงสาของแต่ละบุคคล สำหรับพยากรณ์อนาคต ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน ความปรารถนา ความหวัง และความกลัวเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของเหตุการณ์และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สำคัญรวมทั้งจินตนาการในอนาคตของแต่ละบุคคล ความต้องการ ค่านิยมของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวกับการจูงใจด้านอารมณ์และคุณสมบัติด้านสติปัญญา

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม (2520) ได้ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคลซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดได้รอได้สถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การรอรางวัลที่ใหญ่กว่าในอนาคต แทนรางวัลเล็กน้อย ซึ่งจะได้รับในทันที เพื่อจุดมุ่งหมายในอนาคต

ฉลอง ภิมย์รัตน์ (2521) กล่าวว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพมี 2 ปัจจัยใหญ่ ๆ คือ องค์ประกอบด้านพันธุกรรม เป็นการถ่ายทอดยีนส์จากพ่อ แม่ หรือบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน ได้แก่ ลักษณะทางด้านรูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ผิวพรรณ อารมณ์ ตลอดจนระบบประสาทและเลือดเป็นลักษณะที่ติดตัวมาแต่เกิด องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นธรรมชาติและสภาพวัฒนธรรมประเพณี กฎเกณฑ์ ระเบียบต่าง ๆ ในสังคมที่บุคคลเกี่ยวข้องอยู่เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้ และปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้แก่ ลมฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร ตลอดจนคนที่อยู่ใกล้ชิด องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมนี้มีผลให้บุคคลต่าง ๆ ที่แตกต่างกันส่งผลให้บุคลิกภาพของคนแตกต่างกันไป

ดวงเดือน พันธุนาวิน และคณะ (2530) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการมองการณ์ไกล วางแผนการทำงานในอนาคตสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่นไปในแนวทางที่วางไว้ โดยขณะกระทำพฤติกรรมบุคคลสามารถปรับวิธีการและเป้าหมายให้ถูกต้องและสัมพันธ์กัน รู้จักภาคภูมิใจในการทำมาดีของตนแม้จะมีผู้รู้เห็นหรือไม่ก็ตาม

จรรยา สุวรรณทัต (2531) ให้ความหมายลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่า เป็นลักษณะของการมองสู่อนาคตข้างหน้า ซึ่งเป็นการมองที่ลึกซึ้งกว้างไกล ที่จะมีผลไม่เพียงแต่ตัวผู้มองเท่านั้นหากครอบคลุมไปถึงบุคคลอื่น และสังคมบุคคลชาติที่บุคคลนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย และถือว่าเป็นจิตลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

สุพล วังสินธ์ (2533) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความปรารถนา ที่จะทำ สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แม้จะเผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ ที่ไม่ย่อท้อมีความกระตือรือร้นที่จะฝ่าฟันอุปสรรคโดยมุ่งให้เกิดผลสำเร็จในอนาคตยอมรับความลำบากในปัจจุบันเพื่ออนาคตที่ดี

กนกวรรณ อุ๋นใจ (2535) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การมองอนาคตของบุคคลโดยผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจะเป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ไกล และตัดสินใจเลือกกระทำได้อย่างเหมาะสมหาแนวทางแก้ปัญหา และวางแผนการดำเนินการ เพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต รู้จักการปฏิบัติให้เกิดการอดไว้รอได้ และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

ชาติรี ลักษณะศิริ (2538) ให้ความหมายลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เน้นความสำคัญของผลดีและผลเสีย ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถวางแผนปฏิบัติ เพื่อรอรับผลดีหรือป้องกันผลเสียที่เกิดขึ้นในอนาคต แม้จะเผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ ก็ไม่ย่อท้อ มีความกระตือรือร้นที่จะฝ่าฟันอุปสรรคทั้งหมด โดยมุ่งที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จในชีวิต

ลัดดา ทวี (2540) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล และเล็งเห็นผลดีหรือเสียที่เกิดขึ้นในอนาคต รวมทั้งสามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรับผลดีหรือป้องกันผลเสียที่เกิดขึ้นในอนาคต

อัมพร วงศ์ใหญ่ (2542) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกลของบุคคลว่าจะเกิดอะไรขึ้นบ้างกับตนในอนาคต สิ่งที่จะเกิดขึ้นนั้นมีผลดีผลเสียอย่างไร ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจเลือกอย่างเหมาะสม และมีการวางแผนปฏิบัติหรือแสวงหาวิธีการที่จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตนต้องการแล้วสามารถควบคุมตนเองให้ลงมือวางแผนที่วางไว้ด้วยความอดทน และรู้จักอดได้ รอได้ ตลอดจนไม่ละความพยายามในการแสวงหาแนวทาง หรือวิธีการที่เหมาะสมเพื่อผลที่ต้องการในอนาคต

ชมทนกานต์ ทรัพย์แก้ว (2543) ให้ความหมายลักษณะมุ่งอนาคต เป็นความสามารถของบุคคลในการคาดการณ์ไกล และเล็งเห็นถึงความสำคัญของผลดีผลเสียที่เกิดขึ้นในอนาคตโดยสามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรอรับผลดีหรือป้องกันผลเสียนั้นได้ สามารถควบคุมตนเพื่อละเว้นการกระทำบางอย่างที่จะเป็นผลเสียต่อตนเองและผู้อื่น และมีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ

ปองสุข ศรีชัย (2545) ให้ความหมายลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการมองการณ์ไกล เล็งเห็นผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้น รู้จักอดได้ รอได้เพื่อไปถึงจุดมุ่งหมายในอนาคตที่ดีกว่า ตลอดจนสามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรอรับผลดี หรือป้องกันผลเสียที่เกิดขึ้นในอนาคต รวมทั้งมีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรคอันจะเกิดขึ้นต่อไปด้วย

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546) ให้ความหมายลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการฉายภาพแนวโน้มที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยใช้หลักการคาดการณ์ที่เหมาะสม

เนตรชนก พุ่มพวง (2546) ให้ความหมายลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง สภาพการณ์ทางการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ขนาดของห้องเรียนที่มีผลต่อนักเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพ สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ซึ่งมีความหมายลักษณะทางกายภาพ ได้แก่ การถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียน ความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียน ขนาดของห้องเรียนเมื่อเทียบกับปริมาณนักเรียน บริเวณห้องเรียนปราศจากสิ่งรบกวน เช่น เสียง กลิ่น สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ได้แก่ ปริมาณของสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนเมื่อเทียบกับจำนวนครูผู้สอนและนักเรียน ความทันสมัยคุณภาพการใช้งานสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน และพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครูทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ ความสนใจนักเรียนของครู ความสัมพันธ์ที่ดีทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง การสร้างบรรยากาศแห่งความอบอุ่น

ศุภลักษณ์ เงินบำรุง (2546) ให้ความหมายลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การที่บุคคลมีความเพียรพยายาม ตั้งใจและวางแผนในการปฏิบัติ และมีการปรับพฤติกรรมตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งมีเป้าหมายในพฤติกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม และสามารถปฏิบัติตนเพื่อให้บรรลุผลในอนาคตที่ตั้งไว้

หทัยรัตน์ รุ่งธณศักดิ์ (2552) ให้ความหมายลักษณะมุ่งอนาคต เป็นความสามารถของแต่ละบุคคลในการมองอนาคต การวางแผน และการจัดการเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้ เป็นการตั้งเป้าหมายในระยะยาวของการทำงานการคาดการณ์ไกลที่จะส่งผลไปยังอนาคต และเห็นความสำคัญของผลดี และผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สามารถวางแผนการปฏิบัติเพื่อรับผลดี หรือป้องกันผลเสียที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่า หรือมากกว่าที่ได้รับในปัจจุบัน เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต

วลัยกร สังฆบุตร (2555) ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถในการคาดการณ์ไกล มีการวางแผนหรือเป้าหมายเพื่ออนาคต โดยเล็งเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับตนเองในอนาคต การเห็นคุณค่าของสิ่งที่เกิดในอนาคต และความเชื่อว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตนั้น อาจเกิดกับตนเองได้ เช่นเดียวกับที่จะเกิดขึ้นกับผู้อื่น มองเห็นความสำคัญของสิ่งที่เกิดในอนาคตในปริมาณที่ไม่ลดลง

สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศที่เล็งเห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่า หรือมากกว่าผลที่จะได้รับในปัจจุบัน ซึ่งสามารถคาดการณ์ไกลเพื่อวางแผนอนาคต การวางแผนหรือตั้งเป้าหมายในอนาคต และการรู้จักรอคอย และมีความเพียรพยายาม ที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต

ผู้วิจัยได้รวบรวมความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

นายยา ปิลาธนนานนท์ (2526) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาอนาคตศาสตร์ว่า

1) ช่วยในการตัดสินใจ โดยจะมีการจัดเตรียมขอบเขตของเรื่องที่ตัดสินใจพิจารณา อันตราย และโอกาสต่าง ๆ รวมทั้งข้อเสนอแนะแนวทางที่เป็นไปได้เพื่อแก้ปัญหา นอกจากนั้นยังช่วยในการประเมินการปฏิบัติ ทำให้มองเห็นปัจจุบันได้ชัดเจนขึ้น เพิ่มพูนความสามารถในการเลือกสิ่งต่าง ๆ อีกทั้งยังช่วยให้มีการกำหนดเป้าหมาย และแยกแยะแนวทางเพื่อไปสู่เป้าหมายนั้น

2) จัดเตรียมให้คนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ โดยเป็นการจัดเตรียมประสบการณ์ให้บุคคลตื่นตัวในการเผชิญกับอนาคตให้มากขึ้น

3) ทำให้เกิดความคิดเชิงวิทยาศาสตร์ และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กระตุ้นให้คนใฝ่หาความรู้ เมื่อคนเราได้มีเวลาคิดถึงเหตุการณ์ในอนาคตที่ไกลจากสภาพปัญหาในปัจจุบันหรือเหตุการณ์เฉพาะหน้าก็จะสามารถคิดถึงเหตุการณ์หรือปัญหานั้น หลายแง่มุมมากขึ้นโดยที่ไม่มีเวลามาเป็นข้อกำหนดในการคิด จึงทำให้ผลิตผลทางความคิดมีคุณภาพด้วย

จรรยา สุวรรณทัต (2531) กล่าวถึงความสำคัญลักษณะมุ่งอนาคตว่าเป็นลักษณะทางจิตใจที่สำคัญยิ่ง เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลในตัวบุคคล และสังคม ซึ่งลักษณะนี้ยังมีความสัมพันธ์กับลักษณะทางจิตอื่น ๆ ของบุคคลด้วยที่สำคัญ คือ สติปัญญา และจริยธรรม

บุญรับ ศักดิ์มณี (2532) กล่าวถึงความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่า การมุ่งอนาคตว่าเป็นความสามารถทางการรู้ และการคิด ตลอดจนการรับรู้ถึงสิ่งที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต สามารถวางแผนการปฏิบัติได้ดี หรือสามารถที่ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

จันทนา นันทิกกร (2533) กล่าวถึงความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่า บุคคลที่มีเป้าหมายหรือการกำหนดสิ่งที่ต้องการไว้ล่วงหน้าที่ชัดเจน ย่อมมีความตั้งใจและให้ความพยายามอย่างจริงจัง ในการกระทำพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในอนาคต ซึ่งเป้าหมายจะมีหน้าที่สำคัญ 2 ประการที่เป็นพื้นฐานของแรงจูงใจที่มุ่งตรงไปสู่พฤติกรรม คือ

1) เป้าหมายจะกำหนดแนวทางการตัดสินใจว่า ควรจะใช้ความพยายามเท่าใดในการทำงานนั้น

2) เป้าหมายมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมการทำงาน โดยต้องตระหนักถึงความสำคัญ

สมดุลย์ ชาญนุวงศ์ (2533) ได้สรุปลักษณะของบุคคลที่มุ่งอนาคต และมีการควบคุมตนเองสูงไว้ ดังนี้

1) สามารถวางแผนล่วงหน้าได้ และสามารถคาดการณ์ถึงผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

2) สามารถที่จะอดได้รอได้ “อดเปรี้ยวไว้กินหวาน”

3) มีความเชื่อมั่นในผลของการกระทำว่า ทำดีย่อมได้ผลดีตอบแทน

4) เป็นบุคคลที่สามารถอธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ อย่างสมเหตุสมผล

5) สามารถงดเว้นจากการกระทำบางชนิดที่สังคมไม่ยอมรับ หรือเป็นผลเสียต่อ

สุขภาพได้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546) กล่าวถึงประโยชน์ของลักษณะมุ่งอนาคต ดังนี้ การคิดเชิงอนาคต หรือลักษณะมุ่งอนาคตจะช่วยให้เราสามารถปรับตัวได้เท่าทันสถานการณ์ หรือปรับตัวนำหน้าสิ่งที่จะเกิดขึ้นตลอดเวลา ทำให้เราสามารถเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่อนาคตได้อย่างเหมาะสม โดยหลีกเลี่ยงอันตรายที่เกิดขึ้นได้

หทัยรัตน์ รุ่งธณศักดิ์ (2552) กล่าวถึงความสำคัญของบุคคลแต่ละคนนั้นควรมีลักษณะมุ่งอนาคต เพราะในการดำเนินชีวิตจะต้องมีเป้าหมายในการปฏิบัติ และมีการวางแผนปฏิบัติด้วย เพื่อสามารถที่จะทำให้บุคคลดังกล่าวสามารถไปถึงเป้าหมายของชีวิตได้อย่างรวดเร็ว และมั่นคงขึ้น ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูง สามารถคาดการณ์ไกลเพื่อวางแผนอนาคต มีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค มีความคิดริเริ่ม และมีลักษณะเกี่ยวข้องกับลักษณะการเป็นพลเมืองดีมีคุณภาพ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ ลักษณะมุ่งอนาคตควรมีอยู่ในบุคคลทุกคน ไม่ว่าจะเป็นบุคคลสมมติในการทำเพื่อตนเอง หรือสังคมก็ตาม ลักษณะมุ่งอนาคตจะส่งผลออกมาในรูปแบบพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการกระทำ ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสำคัญต่อบุคคล และสังคมประเทศชาติ เพราะถือได้ว่าเป็นการเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับสิ่งที่ดีและไม่ดี เพื่อที่จะสามารถปรับตัวให้ทันต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้น

ดังนั้นจึงต้องทราบความคาดหวังมุ่งอนาคตของเยาวชน และปลูกฝังความคิดมุ่งอนาคตเพื่อหาแนวทางหรือปัจจัยที่จะส่งเสริมให้เยาวชนได้เกิดการเรียนรู้ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอนาคตได้อย่างมีความสุข

วลัยกร สังฆบุตร (2555) ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นคุณลักษณะที่สามารถพัฒนาได้ และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสำเร็จการศึกษา บุคลิกภาพ ความคาดหวังของผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บรรยากาศในการเรียน สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน และครู เพศ และตัวแปรเหล่านี้อาจใช้เป็นพยากรณ์ลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน นักศึกษาได้อีกด้วย ดังนั้นในการช่วยให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่เอื้อต่อการพัฒนาตนเอง และประเทศชาติจำเป็นต้องมีต้นทุนชีวิตในระดับที่เหมาะสม เพื่อที่จะได้ใช้เป็นพลัง ในการคิดวิเคราะห์สิ่งที่เป็นเหตุเป็นผลกัน เชื่อมโยงถึงสิ่งที่จะเกิดในอนาคต

สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสำคัญต่อบุคคล และสังคมประเทศชาติ เพราะถือได้ว่าเป็นการเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับสิ่งที่ดีและไม่ดี เพื่อที่จะสามารถปรับตัวให้ทันต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้น ดังนั้น ต้องทราบความคาดหวังมุ่งอนาคตของเยาวชน และปลูกฝังความคิดมุ่งอนาคตเพื่อหาแนวทางหรือปัจจัยที่จะส่งเสริมให้เยาวชนได้เกิดการเรียนรู้ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอนาคตได้อย่างมีความสุข

องค์ประกอบของลักษณะมุ่งอนาคต

ผู้วิจัยได้รวบรวมองค์ประกอบของลักษณะมุ่งอนาคตจากแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

มิเชล (Mischel, 1974) ได้เสนอองค์ประกอบของลักษณะมุ่งอนาคต ไว้ดังนี้

1) ความสามารถในการคาดการณ์ไกล (Expectations Far) หมายถึง ความสามารถในการคาดคะเนแนวโน้มของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เห็นความสำคัญของอนาคต และตัดสินใจเลือกการกระทำอย่างเหมาะสม ได้แก่ การนึกถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนตระหนักถึงอนาคตของตนเองทางการศึกษามีการเตรียมพร้อมก่อนเรียน และทำงานมีการวางแผนด้านการเรียน อาชีพ และการทำงานในอนาคต

2) การวางแผนหรือตั้งเป้าหมายในอนาคต (Problems and planning) หมายถึง การกำหนดเป้าหมายต่าง ๆ ในอนาคตเพราะเชื่อว่าการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้นั้นเกิดขึ้นกับตัวเองได้เช่นเดียวกับที่เคยเกิดขึ้นกับผู้อื่น จึงมีการตั้งจุดหมายในการเรียน และทำงาน เพื่อให้เรียน และงานนั้นเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน เป็นขั้นตอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ได้แก่ การวางแผนด้านการศึกษา หรืออาชีพ มีการจัดตารางเรียน และการทำงาน การจัดระบบเพื่อป้องกันข้อผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นเกี่ยวกับการเรียน และการทำงาน

3) รู้จักรอคอยและมีความเพียรพยายาม (Knowing wait and Effort) หมายถึง ความสามารถในการตระหนักรู้ และเห็นความสำคัญของผลการกระทำอย่างสม่ำเสมอไม่ลดทอนจากเดิม

ได้แก่ การรู้จักถอดทวนสิ่งที่ต้องการ การรู้จักเรียงลำดับสิ่งที่ต้องทำให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดได้ในอนาคต

บุญรับ ศักดิ์มณี (2532) ได้กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคตควรมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ให้รู้จักความหมายของการมุ่งอนาคต วิธีฝึกทำได้โดยการกระตุ้นให้บุคคลรู้จักคิดถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้และไกลอย่างมีเหตุผลยกตัวอย่างให้เห็นเป็นแบบอย่างของการคิดประเภทนี้ และการรู้จักคิดในทำนองนี้เพื่อให้เข้าใจความหมายของการมุ่งอนาคตในกาลเทศะต่าง ๆ

2) ให้เห็นความสำคัญของการมุ่งอนาคต วิธีฝึกทำได้โดยการให้เห็นตัวอย่างของผลดีที่เกิดจากการกระทำกิจกรรมที่มุ่งอนาคต

อำพรพรรณ โปรงจิต (2545) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นลักษณะที่ซับซ้อนที่พัฒนาขึ้นในตัวบุคคลอย่างเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย ขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) การตั้งเป้าหมาย (Future-oriented Motives, Interests and Goals) ในขั้นนี้บุคคลจะมีการตั้งเป้าหมาย หรือสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต โดยอาศัยความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งบุคคลมีอยู่

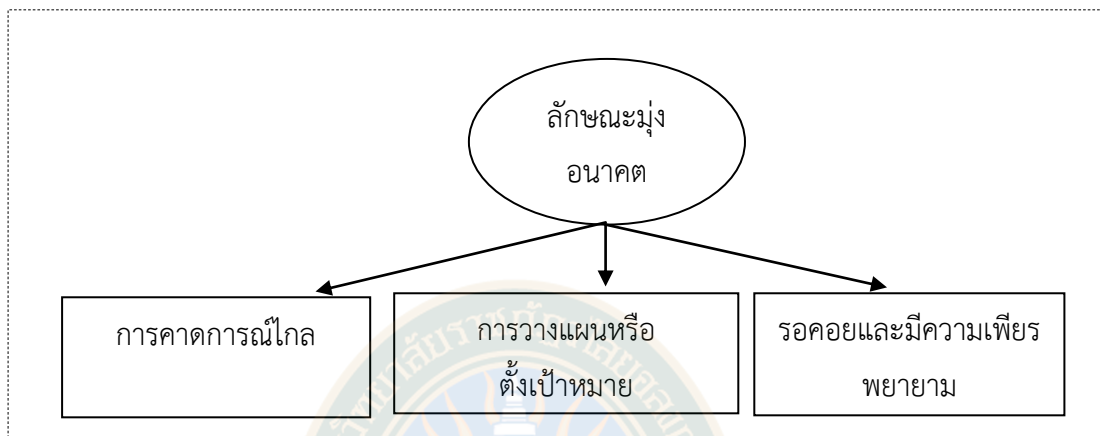
2) การวางแผน (Future-oriented Planning) ในขั้นนี้บุคคลจะมีการวางแผนปฏิบัติการเพื่อที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนแรก การตัดสินใจเลือกวิธีการ หรือแนวทางที่เหมาะสม ตลอดจนมีการตรวจสอบว่าวิธีการหรือแนวทางนั้นจะนำไปสู่เป้าหมายได้หรือไม่ หากพบว่ามีแผนหรือวิธีการที่เลือกไว้ไม่สามารถนำไปสู่เป้าหมายได้ ก็มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการเสียใหม่

3) การดูความเป็นไปได้ (Evaluation of the Future) เป็นขั้นการประเมินถึงความเป็นไปได้ของจุดมุ่งหมาย หรือความต้องการในอนาคต ตลอดจนแผนปฏิบัติการที่ได้วางไว้ว่าจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ผลตอบแทนที่ได้รับจากกระบวนการนี้จะส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของบุคคล กล่าวคือ หากสิ่งที่เกิดขึ้นกับบุคคลเป็นไปตามที่คาดหวังหรือต้องการบุคคลก็จะมีลักษณะมุ่งอนาคตเพิ่มมากขึ้น แต่หากว่าสิ่งที่คาดหวังไว้ไม่เกิดขึ้น บุคคลก็จะขาดความเชื่อมั่นในอนาคต ลักษณะมุ่งอนาคตจะเกิดจากการสะสมการเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีตของบุคคลทั้งจากการอบรมเลี้ยงดู การศึกษา การเลียนแบบ ตลอดจนสื่อมวลชน และลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์กับสภาวะทางสังคมของบุคคล ตลอดจนวัฒนธรรมและครอบครัว รวมทั้งต้องอาศัยความสามารถทางด้านสติปัญญา และการรู้จักการคิด

หทัยรัตน์ รุ่งธนศักดิ์ (2552) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบลักษณะมุ่งอนาคตนั้นมีกระบวนการทางจิต 3 ขั้นตอน คือ ขั้นแรงจูงใจ ขั้นวางแผน และขั้นประเมินผล เกิดจากปัจจัย 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายในบุคคล และปัจจัยภายนอกบุคคล

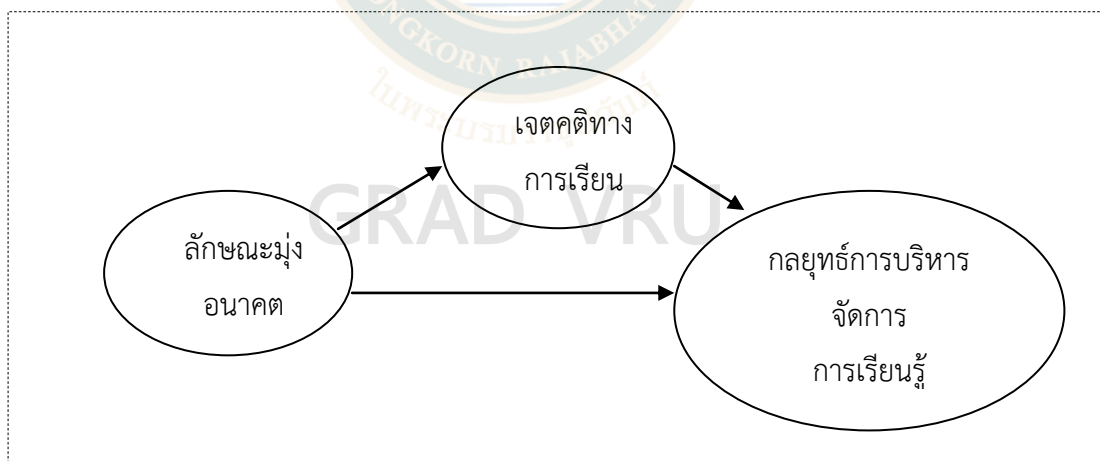
สรุปได้ว่า บุคคลแต่ละคนนั้นควรมีลักษณะมุ่งอนาคต ในการดำเนินชีวิตจะต้องมีเป้าหมายในการปฏิบัติ และมีการวางแผนปฏิบัติด้วย เพื่อสมารถที่จะทำให้บุคคลดังกล่าวสามารถไป

ถึงเป้าหมายของชีวิตได้อย่างรวดเร็ว และมั่นคงขึ้น สามารถนำมาสรุปสร้างเป็นโมเดลเชิงสมมติฐานได้ ดังภาพที่ 2.15

ภาพที่ 2.15 โมเดลองค์ประกอบด้านลักษณะมุ่งอนาคต

ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นโมเดลเชิงสาเหตุด้านลักษณะมุ่งอนาคตที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ มีลักษณะดังภาพที่ 2.16

ภาพที่ 2.16 โมเดลลักษณะมุ่งอนาคตที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยของ ระติกรณ์ นิยมะจันทร์ (2548) ได้ศึกษากลยุทธ์การบริหารเพื่อความ เป็นเลิศของโรงเรียนเอกชน จังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์การบริหารงานเพื่อความ เป็นเลิศของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัย กลยุทธ์การบริหารงานเพื่อความ เป็นเลิศของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดปทุมธานี ทั้ง 7 ด้านเรียงลำดับจากอันดับสูงไปต่ำสุด มีดังนี้ 1) ด้านประสิทธิภาพของผู้นำ มีการตั้งเป้าหมายในความสำเร็จไว้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม 2) ด้านการ บริหารจัดการด้านหลักสูตร มีการกำหนดหลักสูตรที่เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน 3) ด้านการประเมิน การติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน มีการประเมินผลการเรียนของนักเรียนในรูปแบบที่หลากหลาย 4) ด้านความคาดหวังและการปฏิบัติงานของครู มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู เป็นประจำทุก ภาคเรียน 5) ด้านการใช้เวลาในการทำงาน มีการใช้เวลาแก่ครูในการเตรียมการสอนอย่างพอเพียง 6) ด้านการให้ความสำคัญในการบริหารวิชาการ มีการกำหนดให้ครูจัดทำแผนการสอนอย่างต่อเนื่อง 7) ด้านบรรยากาศภายในโรงเรียนมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายใน โรงเรียน

งานวิจัยของ สุภัทรา วุฒิไธย (2552) ได้ศึกษากลยุทธ์การบริหารโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาระดับปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากลยุทธ์ทางการ จัดการการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ และ 2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคใน การจัดการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยผู้บริหาร ครู และเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้างานโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 140 คน พบว่า 1) โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ มีกลยุทธ์ทางการจัดการ การศึกษาโดยมีการกำหนดปรัชญา และเป้าหมายเป็นนโยบายในการพัฒนาโรงเรียนที่เน้นผลที่เกิดกับ ผู้เรียนมีการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนต่อคุณภาพการสอนของครู/อาจารย์ผู้สอน ปรับปรุง ระบบการเรียนการสอนให้ทันสมัยเพื่อดึงดูดผู้เรียน มีการดำเนินการจัดครูผู้สอนให้ปฏิบัติงานที่ สอดคล้องกับจรรยาบรรณ จัดทำระบบข้อมูล/เครือข่ายการเรียนรู้ของโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการ สอน มีการประเมินความสำเร็จของคุณภาพการจัดการเรียนการสอน และมีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการทำงานจริงก่อนที่จะจบการศึกษาออกไป 2) ปัญหาและอุปสรรคใน การจัดการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ขาดการติดตามประเมินผล หลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนในแต่ละปีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง บุคลากรในโรงเรียนไม่มี ส่วนร่วมในการกำหนดปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียน ขาดการประสานความร่วมมืออย่างจริงจัง จากผู้เกี่ยวข้องและผู้เกี่ยวข้องในการจัดทำหลักสูตร ครูและบุคลากรขาดขวัญ และกำลังใจในการ ทำงาน และการสรรหาบุคลากรไม่ตรงกับสายงาน

งานวิจัยของ พิทักษ์ นิลนพคุณ (2539) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของ ตัวบ่งชี้กลวิธีการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้กลวิธีการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อสร้างรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้กลวิธีการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีนัยสำคัญ และเพื่อนำเสนอ กิจกรรมการเรียนการสอนกลวิธีการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 363 คน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้กลวิธีการเรียนที่มีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษประกอบด้วยกลวิธีการประเมินตนเอง การฝึกปฏิบัติ การเชื่อมโยงความคิด จินตนาการและเสียง และการใช้ท่าทาง การจัดทำโครงสร้างเพื่อการเรียนรู้ การทบทวน และการดูแลอารมณ์และลดความวิตกกังวลในการเรียนตามลำดับ กลวิธีการเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางตรงอย่างเดียวยุติที่สุดคือ การรับและส่งสาร กลวิธีการเรียนที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางอ้อมอย่างเดียวยุติที่สุดคือ การมุ่งความสนใจสู่การเรียน รองลงมาคือ การร่วมมือกับผู้อื่น การให้กำลังใจตนเอง การเดาโดยใช้ปัญญา การถาม และการจัดระเบียบและการวางแผนการเรียนตามลำดับ สำหรับการเชื่อมโยงความคิด จินตนาการและเสียง และการใช้ท่าทาง และการทบทวน ส่งผลในทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการวิจัยยังพบว่ากิจกรรมการเรียนการสอนกลวิธีการเรียนที่พัฒนาจากกลวิธีการเรียนที่มีผลกระทบรวมมากที่สุด 4 ตัวบ่งชี้ ซึ่งได้แก่ การประเมินตนเองการฝึกปฏิบัติ การจัดทำโครงสร้างเพื่อการเรียนรู้ และการมุ่งความสนใจสู่การเรียน ได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดี และเมื่อนำมาทดลองใช้ พบว่า ผลการสอนกลวิธีการเรียนคะแนนหลังการสอนของนักเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการสำรวจเจตคติทางการเรียนเกี่ยวกับกลวิธีการเรียน คะแนนเจตคติทางการเรียนหลังการสอนของนักเรียนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นพ ศรีบุญนาค (2540) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารการพัฒนาของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน มุ่งที่จะวิเคราะห์และประเมินการบริหารของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของไทยว่ามีลักษณะที่ สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศและสังคมไทยหรือไม่อย่างไร ผลวิจัยพบว่า 1) สถาบันอุดมศึกษา เอกชนมีส่วนสำคัญในการบริหารการพัฒนาในประเทศไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาบุคคล โดยให้ การศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษาสามารถผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ ออกไปรับใช้ ประเทศชาติและสังคมได้เป็นจำนวนมาก สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย นอกจากนี้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนยังสามารถดำเนินการวิจัย การบริการวิชาการและทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมได้ด้วย ถึงแม้ว่าการกิจหรือบทบาทสามด้านหลังนี้ยังไม่โดดเด่นเท่ากับภารกิจหรือ บทบาทด้านการผลิตบัณฑิตหรือการเรียนการสอนก็ตาม 2) การบริหารของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ยังไม่ใช้ลักษณะของ “การบริหารการพัฒนา” (Development Administration) อย่างแท้จริง ผลวิจัย

ชี้ชัดว่า ระบบบริหารหรือกระบวนการบริหารบางด้านของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ยังไม่สอดคล้องกับหลักการหรือแนวทางของการบริหารการพัฒนาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในลักษณะสากล 3) ประสิทธิภาพสูงสุดในการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามเป้าหมายของแต่ละสถาบันจะเกิดขึ้นได้ ขึ้นอยู่กับความสามารถในการผสมผสานแนวคิดหรือทฤษฎีว่าด้วยการบริหารการพัฒนา และการบริหารอุดมศึกษาเข้าด้วยกันและใช้แนวคิดที่ผสมผสานนั้นในการบริหารงาน

เสน่ห์ จุ้ยโต (2541) ศึกษาเรื่อง วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ในการบริหารอุดมศึกษา: กรณีศึกษาของผู้บริหารระดับสูง เป็นการศึกษาวิสัยทัศน์ และกลยุทธ์ในการบริหาร-อุดมศึกษา การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัย พบว่า ที่มาของวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ในการบริหารอุดมศึกษาของผู้บริหารระดับสูงมี 4 ประการ คือ การขัดเกลาทางสังคม การศึกษาในระบบ ประสบการณ์ในอาชีพ และวัฒนธรรมขององค์การการขัดเกลาทางสังคมประกอบไปด้วยการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา การเป็นแบบอย่างที่ดีของบิดามารดา ความยากลำบากในวัยเด็กที่ทำให้มีความอดทนพากเพียร การเป็นน้องที่มีพี่ ๆ ให้การสนับสนุน และการฝึกฝนของบิดามารดาที่ทำให้เกิดความเฉลียวฉลาดในวัยเด็ก การศึกษาในระบบประกอบไปด้วยการมีครูดี การได้เรียนในวิชาที่เป็นประโยชน์โดยตรง และการได้ทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร ประสบการณ์ในอาชีพประกอบด้วยประสบการณ์ในการเรียนระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ประสบการณ์ ในการเรียนระดับปริญญาตรี โทและเอก และประสบการณ์ในการทำงาน วัฒนธรรมขององค์การประกอบไปด้วยความเชื่อ และค่านิยมของผู้นำเกี่ยวกับการบริหารองค์การ วิสัยทัศน์ในการบริหารอุดมศึกษาของผู้บริหารระดับสูงมี 5 ประการ คือ มหาวิทยาลัยทางไกล และมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล การบริหารความขัดแย้ง ความเป็นสากลของอุดมศึกษา การกระจายอำนาจและการบริหารองค์การเชิงธุรกิจ การใช้วิสัยทัศน์ และกลยุทธ์ในการบริหารอุดมศึกษาของผู้บริหารระดับสูงมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนประกายขึ้นขยายความคิด ขั้นพิชิตการเปลี่ยนแปลง และขั้นสร้างความต่อเนื่อง

ที่ประชุมประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยทั่วประเทศ (ปอมท.) และสภาข้าราชการมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์(2543)ได้ศึกษาเรื่อง รายงานการวิจัยเรื่อง รูปแบบใหม่ของการบริหารจัดการที่ดีในมหาวิทยาลัย เฉพาะในส่วนของการสำรวจความคิดเห็นจากประชาคมมหาวิทยาลัยของรัฐ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงประจักษ์โดยแบ่งการศึกษาเป็นสามส่วน คือ ส่วนที่หนึ่งเป็นการสำรวจความคิดเห็นจากประชาคมมหาวิทยาลัยทุกสายงานทุกระดับจากมหาวิทยาลัยของรัฐจำนวน 21 แห่ง โดยการใช้แบบสอบถาม ส่วนที่สอง เป็นการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดี และมีประสบการณ์ด้านนโยบายและการบริหารมหาวิทยาลัยและส่วนที่สาม เป็นการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลจากการวิเคราะห์ทั้งสามส่วนจะได้นำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นรูปแบบของการบริหารจัดการที่ดี และจะได้ศึกษาคุณลักษณะเกี่ยวกับตัวชี้วัดในเรื่องของการบริหารจัดการที่ดีในมหาวิทยาลัย เพื่อนำมาพัฒนาตัวชี้วัดต่อไป

ผลการวิจัย พบว่า ประชาคมมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป้าหมายหลักในการพัฒนา มหาวิทยาลัย คือ การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ความเป็นเลิศทางวิชาการ และการตอบสนองความต้องการของสังคม มีองค์กรสูงสุดของมหาวิทยาลัยทำหน้าที่เป็นสภานโยบาย คือ กำหนดนโยบาย วางแผน และกำกับการบริหารโดยองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยควรประกอบด้วยอย่างน้อยสาม ส่วน คือ ผู้ทรง-คุณวุฒิภายนอก ผู้บริหาร และผู้แทนคณาจารย์ โดยอาจมีผู้แทนนิสิตนักศึกษา (ศิษย์เก่า) หรือผู้แทนชุมชนร่วมด้วย ประชาคมให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมทั้งในระดับกำหนดนโยบาย บริหาร และตรวจสอบ ทั้งโดยตรงหรือโดยผ่านผู้แทนประชาคมในด้าน-การบริหารจัดการ ประชาคม มหาวิทยาลัยมีความเห็นว่าควรมีความอิสระ และคล่องตัวในการบริหาร โดยควบคู่ไปกับการประเมินที่ เน้นผลงาน และการตรวจสอบที่เปิดเผยได้กฎระเบียบต่าง ๆ ต้องมีการกำหนดชัดเจนในหลักการ และเปิดเผยให้รับรู้ทั่วกันมหาวิทยาลัยต้องพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการบริหารการเงิน และทรัพย์สิน โดยมีคณะกรรมการนโยบายการเงินและทรัพย์สินทำหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง แต่แหล่ง รายได้หลักยังคงมาจากงบประมาณแผ่นดิน สิ่งที่สำคัญสามอันดับแรกสำหรับการบริหารจัดการ การเงินที่ดี คือ การมีระบบการประเมินการใช้เงิน การกำกับ การใช้จ่ายเป็นไปตามแผน และความ ซื่อสัตย์ของผู้บริหารองค์กรตรวจสอบเป็นสิ่งจำเป็นและประชาคมเห็นว่า สภาคณาจารย์ควรมี บทบาทหน้าที่นี้เป็นอันดับแรก

งานวิจัยของ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และคมเพชร ฉัตรศุกกุล (2543) ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนกับยุทธวิธี ทางการเรียน และการศึกษาของนักเรียนวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับ กลยุทธ์การเรียนรู้ของนักเรียน และการศึกษาของนักเรียนวัยรุ่น คือ สถานที่พัก ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน เพศ ระดับชั้นเรียน บรรยากาศในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บรรยากาศ ทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน สัมพันธภาพกับเพื่อน และบรรยากาศในโรงเรียน และพบได้ว่า ตัวแปรที่ส่งผลในทางบวกต่อกลยุทธ์การเรียนรู้และการศึกษาของนักเรียนมากที่สุด คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บรรยากาศทางการเรียน บรรยากาศในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างครูกับ นักเรียน อายุ สถานที่พักอาศัยในหอพัก และสัมพันธภาพกับเพื่อน ตามลำดับ

งานวิจัยของ อุดมชัย สอนทวี(2546) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาารูปแบบการวางแผน กลยุทธ์ในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานสามัญ ศึกษาจังหวัดสระบุรี เพื่อศึกษาสภาพของรูปแบบการวางแผนกลยุทธ์ในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็น ฐานของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดสระบุรี ปัญหาของรูปแบบการ วางแผนกลยุทธ์ในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงาน สามัญศึกษาจังหวัดสระบุรี และความเป็นไปได้ของรูปแบบการวางแผนกลยุทธ์ในการบริหาร โดยใช้

โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดสระบุรี โดยทำการศึกษาจากผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดสระบุรี จำนวน 21 คน พบว่า รูปแบบการวางแผนกลยุทธ์ในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานหมายถึง แบบจำลองแสดงความสัมพันธ์และรายละเอียดของขั้นตอน กระบวนการ กิจกรรม และกลยุทธ์เกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์ในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ซึ่งช่วยอธิบาย หรือทำนายปรากฏการณ์เกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์ในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกลยุทธ์ หมายถึง วิธีการดำเนินงานที่คาดว่าจะนำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 12 รายการ คือรายการที่ 1 การปรับโครงสร้างการบริหารโรงเรียนเพื่อรองรับการกระจายอำนาจการบริหารด้านวิชาการ บุคลากร งบประมาณ และการบริหารทั่วไป รายการที่ 2 การกระจายอำนาจไปยังคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รายการที่ 3 ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและการปฏิบัติงานร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รายการที่ 4 การทบทวนเกณฑ์และแนวทางการสรรหาคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น รายการที่ 5 การทบทวนเกณฑ์ และแนวทางการสรรหาคณะกรรมการบริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น รายการที่ 6 การพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนให้เป็นผู้บริหารมืออาชีพรายการที่ 7 การพัฒนาบุคลากรครูให้เป็นครูมืออาชีพ รายการที่ 8 การจัดระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ รายการที่ 9 การจัดระบบการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ รายการที่ 10 การให้รางวัลกับทีมงานและบุคลากรอย่างเหมาะสม รายการที่ 11 ส่งเสริมการปฏิบัติงานที่มุ่งพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน รายการที่ 12 ส่งเสริมการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นพลวัต (Dynamic) การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน หมายถึง วิธีการในการปรับปรุงการบริหารและการจัดการศึกษาโดยการกระจายอำนาจในการตัดสินใจจากส่วนกลางไปยังโรงเรียน โดยให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย ผู้ปกครอง ครู สมาชิกในชุมชน ผู้ทรงคุณวุฒิศิษย์เก่า และผู้บริหารโรงเรียน มีอำนาจในการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการตัดสินใจ ด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากร และการบริหารทั่วไป ให้เป็นไปตามความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2546) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่ ผลการวิจัย พบว่า การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศที่เป็นกรณีศึกษา ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย อังกฤษ มาเลเซีย และมองโกเลีย มีนวัตกรรมการบริหารจัดการคล้ายคลึงกันในด้านต่าง ๆ คือ การใช้เทคโนโลยีสื่อสารและสารสนเทศทั้งการบริหารวิชาการ และการดำเนินการมีความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกและการร่วมเป็นเครือข่ายมีการแสวงหารายได้และการควบคุมรายจ่าย มีอิสระในการปกครองตนเอง ผู้เรียนรับผิดชอบค่าใช้จ่ายมากขึ้น และประการสุดท้ายมุ่งเน้นการควบคุมคุณภาพและปรับปรุงการดำเนินงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน และในการปฏิรูปอุดมศึกษาไทยและการบริหารสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่ ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการของการ

จัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ต้องปรับตัวเองไปในทิศทางที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศและการเตรียมตัวสำหรับอนาคตใน 5 ด้าน ได้แก่ เน้นความเสมอภาคในโอกาสศึกษา เน้นประสิทธิภาพการบริหารเน้นความเป็นเลิศ เน้นความเป็นนานาชาติ เน้นการบริหารให้คล่องตัวและส่งเสริมบทบาทเอกชน ซึ่งทิศทางทั้ง 5 ด้าน ได้ช่วยสถาบันอุดมศึกษาจัดทำแผนของสถาบันได้ระดับหนึ่งปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่ของไทย ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อรูปแบบการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่มีด้วยกัน 4 ประการ คือ 1) ด้านนโยบายการอุดมศึกษาเพื่อปวงชน 2) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรที่จำกัดและการมุ่งเน้นคุณภาพและประสิทธิภาพ 3) ด้านความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ และ 4) ด้านการปกครองตนเองของสถาบัน

งานวิจัยของ พิไลลักษณ์ อ่อนละมุล (2546) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน และด้านบรรยากาศในครอบครัวกับยุทธวิธีในการเรียนของนักเรียน และได้เปรียบเทียบยุทธวิธีในการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ซึ่งเครื่องมือในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามบรรยากาศในครอบครัว โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมและแบบประเมินยุทธวิธีในการเรียนที่พัฒนามาจากแบบสอบถามยุทธศาสตร์การเรียน และการศึกษาของ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และคมเพชร ฉัตรศุกกุล (2543) โดยในการศึกษาได้แบ่งยุทธวิธีในการเรียนออกเป็น 3 ด้านคือ การวางแผนการเรียน ความตั้งใจและความเอาใจใส่ในการเรียนและการปฏิบัติตามแผนการเรียน และจากการวิจัยพบว่า บรรยากาศในการเรียนการสอน และบรรยากาศในครอบครัวของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับยุทธวิธีในการเรียนของนักเรียน และนักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม มียุทธวิธีในการเรียนโดยรวมสูงกว่าก่อนการให้คำปรึกษา ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าบรรยากาศในชั้นเรียนและสิ่งแวดล้อมที่บ้านจะมีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมการเรียนเด็กช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพได้

งานวิจัยของ วชิราภรณ์ ประสพศิลป์ (2546) ได้ทำการศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุเฉพาะ โดยทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงสุด คือ การเชื่อมโยงความคิดจินตนาการและเสียง และการใช้ท่าทางรองลงมา คือ การถามตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทั้งโดยตรงและโดยอ้อม คือ การเดาโดยใช้ปัญญา รองลงมาคือ การให้กำลังใจตนเอง การรับและการส่งสาร การมุ่งความสนใจสู่การเรียน การฝึกปฏิบัติและการร่วมมือกับผู้อื่น ตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงสุด คือ การประเมินการเรียนรู้การดูแลอารมณ์ และลดความกังวล การทบทวน การจัดระเบียบและการวางแผนการเรียน และการจัดทำโครงสร้างเพื่อการเรียนรู้

งานวิจัยของ อีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2547) ได้ศึกษาผลของการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติทางการเรียน และความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติทางการเรียน และความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้กับนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบรรยาย จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 48 คน การวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เจตคติทางการเรียนการสอนของนักศึกษา และความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้สูงกว่าการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบบรรยายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, 0.01 และ 0.001 ตามลำดับ

งานวิจัยของ ปวีณรัตน์ มณีวรรณ (2548) ได้ทำการศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดกาญจนบุรี การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับนักเรียน ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเรียน ความเชื่ออำนาจภายในตน เจตคติทางการเรียน และตัวแปรระดับห้องเรียน ได้แก่ บรรยากาศทางการเรียน และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญกับกลยุทธ์การเรียนรู้ของนักเรียน และค้นหาตัวแปรอิสระระดับนักเรียน และตัวแปรอิสระระดับห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับนักเรียนกับตัวแปรระดับห้องเรียน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรระดับนักเรียนทุกตัวแปรกับกลยุทธ์การเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 0.817 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปร ระดับห้องเรียนทุกตัวแปรกับกลยุทธ์การเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 0.972 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรระดับนักเรียนและระดับห้องเรียนที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ ได้แก่ การรับรู้ทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต และเจตคติทางการเรียนส่งผลทางบวกต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนความเชื่ออำนาจภายในตน ส่งผลทางบวกต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

งานวิจัยของ ณีฐวรรณ กาบคำ (2551) ได้ทำการศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการ ได้แก่ เจตคติทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเรียน การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง และการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมกับกลยุทธ์การเรียนรู้โดยรวม และจำแนกตามชั้น ได้แก่ ชั้นระบุปัญหา และวางแผนการเรียน ชั้นกำกับการปฏิบัติกิจกรรมการเรียน และชั้นประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข และเพื่อศึกษาค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ในชั้นระบุปัญหา และวางแผนการเรียน ชั้นกำกับการปฏิบัติกิจกรรมการเรียน และชั้นประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข ผลการศึกษาพบว่า ตัว

แปร เจตคติทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเรียน การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง และการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับกลยุทธ์การเรียนรู้ ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

งานวิจัยของ หทัยรัตน์ รุ่งธรงค์ดี(2552)ได้ทำการศึกษาการพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 การศึกษาพบว่า 1) สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน และระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามทั้ง 9 ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้งสิ้น จำนวน 36 ค่าซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.159 ถึง 0.858 เป็นนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 36 ค่าระหว่างตัวแปรสูงสุด คือ การอบรมเลี้ยงดูกับลักษณะมุ่งอนาคต และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่ำสุด คือ ความคาดหวังของผู้ปกครองกับบุคลิกภาพ 2) โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ที่ได้จากการวิเคราะห์เส้นทาง PAQ ได้แก่ เพศ การอบรมเลี้ยงดู บุคลิกภาพ สภาพแวดล้อมทางการเรียน บทบาทของครูแนะแนว และเจตคติทางการเรียน

งานวิจัยของ ชัยวิจิตต์ เขียวชนะ (2552)ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบวัดกลยุทธ์การเรียนรู้แบบพหุมิติสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยศึกษาผลของกลยุทธ์การเรียนรู้ของนักเรียนที่มีต่อการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโมเดลการวัดกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ประกอบด้วย กลยุทธ์การรู้คิด กลยุทธ์จิตพิสัย และกลยุทธ์ทักษะการเรียนรู้ พบว่ากลยุทธ์การรู้คิด ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ การจัดการเวลาในการเรียน การประมวลข้อความรู้ และการตรวจสอบตนเอง ตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์ และมีความสำคัญกับองค์ประกอบกลยุทธ์การรู้คิด โดยกลยุทธ์การรู้คิดอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับสูงมาก ร้อยละ 79.00, 34.90 และ 22.10 ตามลำดับ ส่วนกลยุทธ์จิตพิสัยประกอบด้วยตัวบ่งชี้ การสำรวจใจตั้งมั่นในการเรียน การจัดการความวิตกกังวลในการเรียน เจตคติทางการเรียน และแรงจูงใจในการเรียน ตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์ และมีความสำคัญกับองค์ประกอบ กลยุทธ์จิตพิสัย ได้โดยกลยุทธ์จิตพิสัยอยู่ในระดับสูงจนถึงระดับสูงมาก ร้อยละ 68.70, 56.90, 42.50 และ 41.00 ตามลำดับ และกลยุทธ์ทักษะการเรียนรู้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ การใช้เทคนิคช่วยในการแสวงหาความรู้ กลวิธีการสอบ และการเลือกประเด็นสาระข้อมูลที่สำคัญ ตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์ และมีความสำคัญกับองค์ประกอบกลยุทธ์ทักษะการเรียนรู้ ได้โดยกลยุทธ์ทักษะการเรียนรู้อยู่ในระดับสูงถึงระดับสูงมาก ร้อยละ 98.00, 78.10 และ 42.40 ตามลำดับ ซึ่งโมเดลการทำนายของกลยุทธ์สามโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

งานวิจัยของ เสาวคนธ์ พิมพ์พงษ์ (2553) ได้ทำการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด พบว่า ยุทธศาสตร์การเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักวิธีการเรียนรู้การมียุทธศาสตร์การเรียนรู้ที่ดีและเหมาะสม ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ ควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง ทำให้การเรียนทักษะตลอดจนเนื้อหาวิชาสะดวกรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ นำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดี การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด 2) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบวัดยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนในด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน การรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่า มีปัจจัยหลายประการที่มีอิทธิพลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด ประกอบด้วย เจตคติทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง แต่ละปัจจัยนั้นมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันทั้งสิ้น ดังนั้น ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้นักเรียนรับรู้ความสามารถของตนเองในการเรียนด้วยความเอาใจใส่ ซึ่งแนะนำพิจารณากิจกรรมต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสมในการเลือกกระทำส่งเสริมให้นักเรียนมีความเพียรพยายามในการกระทำ ชมเชยเมื่อกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งประสบผลสำเร็จ และให้กำลังใจเมื่อไม่ประสบผลสำเร็จ นอกจากนี้ควรสร้างบรรยากาศในการเรียนให้เหมาะสมทั้งด้านกายภาพ และจิตวิทยา เช่น การจัดห้องเรียนให้สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยมีการเรียนการสอนที่สนุกสนานมีความเป็นกันเองระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน มีการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเมื่อประสบปัญหา

2.6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยของ บราวน์ (Brown, 1982) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้และทัศนคติต่อการเรียนที่มีผลต่อการเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา ซึ่งผู้วิจัยใช้การเก็บข้อมูลโดยการบันทึกเทปการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งทำการสังเกตในขณะที่ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า บรรยากาศทางการเรียน ทัศนคติต่อการเรียน วิธีการสอนของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การเรียนรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เป็นเป้าหมายทางการเรียนของผู้เรียน ความตั้งใจเรียน การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน ความเชื่ออำนาจในตนของผู้เรียน และความพยายามของผู้เรียนที่พยายามจะเอาชนะอุปสรรคทางการเรียน และการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าการเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่เหมาะสมจะช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้ประสบผลดียิ่งขึ้น

งานวิจัยของ มาลีวรรณ ชาตอุทัย (Maneewan Chat-uthai, 1995) ได้ศึกษาเรื่องความเป็นเลิศทางการเรียนรู้ในระบบการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารการศึกษา

ในมหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นเลิศในการสนับสนุนทางการศึกษาของประเทศไทย เป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะทราบความคิดของทางคณะผู้บริหารทั้งมหาวิทยาลัยรัฐบาล และมหาวิทยาลัยเอกชน ในการที่ให้ความสำคัญต่อเกณฑ์ ที่นำไปสู่ความเป็นเลิศวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ เป็นข้อมูลที่เชิงกว้าง โดยอธิบายไว้ได้อย่างดีที่สุดใน 4 ประการ 1) นักศึกษา 2) โปรแกรมการศึกษา 3) สภาพแวดล้อมของสถาบัน และ 4) สภาพแวดล้อมภายนอกโดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษาต้องเป็นผู้ที่ตรวจสอบโดยส่งแบบสอบถามไป 169 ฉบับ เป็นผู้บริหารของมหาวิทยาลัยรัฐบาล 69 คน และมหาวิทยาลัยเอกชน 21 คน เป็นแบบสอบถามแบบเปิด แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นเกณฑ์ทั่วไปที่จะนำไปสู่ความเป็นเลิศ ส่วนที่ 2 ข้อมูลสถิติประชากรศาสตร์ สถิติที่ใช้เป็นตัวเลขนั้นสามารถวิเคราะห์ข้อมูลโดยความหมายในด้านเป็นรับรู้ และวิเคราะห์ถึงข้อขัดแย้ง ผลการวิจัยพบว่าในหัวข้อของการให้ความสำคัญ มีค่าเฉลี่ย ระดับ 3.77 ถึง 4.88 อยู่ในระดับสูง และยังเป็นศูนย์รวมของ ความสำคัญต่อผู้บริหารในระดับล่างเป็นการให้ความสำคัญโดยดูจากความหมายเป็นเกณฑ์ ผลของการกระตุ้นการวิเคราะห์ถึงความขัดแย้ง จะแสดงถึงความสำคัญที่แตกต่างจากระดับของการให้ความสำคัญ และการบรรลุ โดยแบ่งเป็น 7 ข้อย่อย อย่างไรก็ตาม การให้ความสำคัญในความแตกต่างโดยการวิเคราะห์ถึงความเปลี่ยนแปลง จะทำให้เราพบถึงความแตกต่างในกลุ่มของมหาวิทยาลัยเอกชน ดูได้จากเกณฑ์ที่นำไปสู่ความบรรลุเป้าหมายมากกว่ามหาวิทยาลัยรัฐบาล โดยการเชื่อมโยงกันเป็นกลุ่มก้อนอยู่ในโครงสร้างเล็ก ๆ คณะผู้บริหารสังเกต ถึงเกณฑ์ที่จะทำให้บรรลุ โดยอยู่บนพื้นฐานของผู้บริการส่วนล่างด้วยโดยเฉพาะผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเอกชน จะมีตัวชี้วัดสูงในความหมายที่ระดับที่สูงกว่าในระดับเดียวกันกับมหาวิทยาลัยรัฐบาล และยิ่งจะสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ รวมกัน

งานวิจัยของ ฟรีดแมน (Freedman, 1996) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความเชื่อในความสามารถของตนกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ ผลจากการศึกษา พบว่า ความเชื่อในความสามารถของตนเองส่งผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่สำคัญได้แก่ การบริหารเวลา ความเพียรพยายาม การกำกับตนเองทางการเรียน และความวิตกกังวลในการเรียน และยังพบว่าเพศหญิงและเพศชายมีกลยุทธ์การเรียนรู้ในการกำกับตนเองทางการเรียนแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า ความวิตกกังวลในการเรียนมีผลต่อการกำกับตนเอง และความเชื่อในความสามารถของตนเอง

งานวิจัยของ มอทซ์ (Motz, 1996) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติทางการเรียนและกลยุทธ์การเรียนรู้ ผลการศึกษา พบว่า 1) ภายใต้อสภาพแวดล้อมหรือบรรยากาศทางการเรียน ความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการพัฒนายุทธวิธีที่มีประสิทธิภาพ ที่จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ที่จะแสวงหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และ 2) ยุทธวิธีและการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กับความเชื่อ และความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน

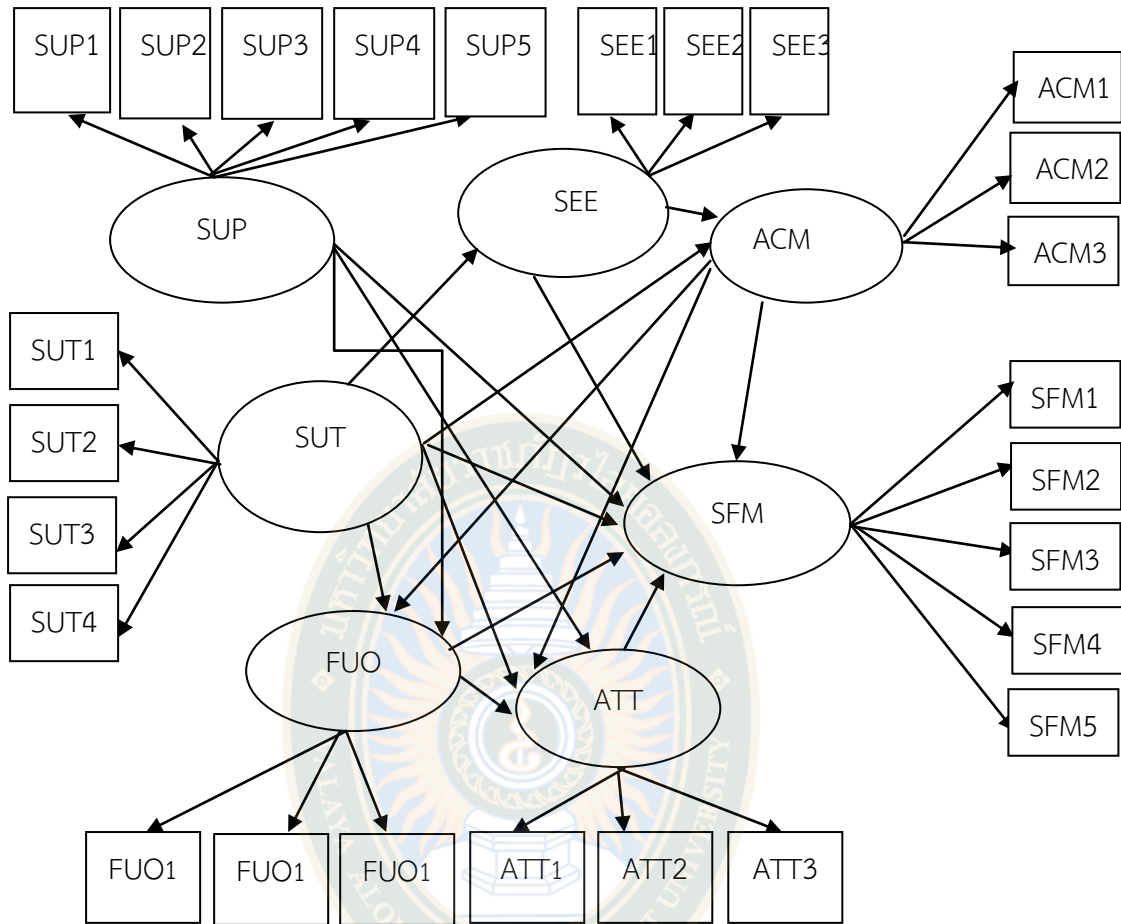
งานวิจัยของ นาม จุง (Nam Jung, 1996) พบว่ายุทธวิธีต่าง ๆ ทาง การเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตัวแปรแรงจูงใจ ได้แก่ ความมุ่งมั่นที่ต้องการ

ประสบผลสำเร็จในอนาคตทางการเรียน เจตคติทางการเรียน และเหตุผลที่ทุ่มเทให้กับการเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า เพศ เป้าหมายทางการเรียน เนื้อหาวิชาที่เรียน และบรรยากาศทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

งานวิจัยของ พาร์ค (Park, 1997) ได้ศึกษาเรื่อง A Case Study Analysis of Strategic Planning in a Continuing Higher Education Organization เป็นการวิจัยกรณีการวางแผนกลยุทธ์ในสถาบันอุดมศึกษาต่อเนื่อง วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อที่จะศึกษาวิเคราะห์ถึงการนำแผนกลยุทธ์ไปใช้ วิธีการศึกษาโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เป็นคณะกรรมการการศึกษาต่อเนื่องจำนวน 15 คน ตลอดจนการวิเคราะห์เอกสารมีการเปรียบเทียบรูปแบบกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่นำไปใช้ พบว่า องค์กรมีจุดมุ่งหมายในการวางแผนกลยุทธ์ 2 ประการ กล่าวคือ 1) เพื่อการตัดสินใจในการกำหนดทิศทางขององค์กร และ 2) เพื่อแสดงจุดเน้นของการเจริญเติบโตตลอดจน นวัตกรรมขององค์กรจากผลการวิจัยของ Park (1997) นั้น เรื่องการวางแผนกลยุทธ์ในสถาบันอุดมศึกษานั้น กลุ่มสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้บริหาร คณะกรรมการศึกษาต่อเนื่องจำนวน 15 ท่าน ทำให้มองเห็นมุมมองแผนกลยุทธ์สถาบันอุดมศึกษาเพียงกลุ่มเดียว ผู้วิจัยจึงเห็นว่า งานวิจัยนี้จะไปช่วยเสริมในด้านมุมมองแผนกลยุทธ์ของกลุ่มอื่น คือ ผู้บริหาร สถาบันฯ คณาจารย์ และนักศึกษาทำให้งานวิจัยมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

งานวิจัยของ โรส (Roces, 1997) ได้ศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ และแรงจูงใจในการเรียนในมหาวิทยาลัย พบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ และตัวแปรแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษา ซึ่งได้แก่ ความเชื่อในความสามารถของตน ความวิตกกังวล แรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก และคุณค่าของงาน มีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้ยังศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความเพียรพยายาม การบริหารเวลา ตลอดทั้งการแสวงหาความช่วยเหลือต่างกัน

จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น สามารถนำมาสรุปสร้างเป็นโมเดลเชิงสมมติฐานมีลักษณะดังภาพที่ 2.17

ภาพที่ 1.17 โมเดลเชิงสมมติฐานกลยุทธการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

จากภาพประกอบ สัญลักษณ์ต่าง ๆ สามารถอธิบายได้ ดังนี้

- แทน ตัวแปรแฝง
- แทน ตัวแปรสังเกตได้
- แทน ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยตัวแปรที่อยู่หัวลูกศรจะเป็นตัวแปรผลที่ได้รับอิทธิพลจากตัวแปรสาเหตุ

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปร

- SFM แทน กลยุทธการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนจำอากาศ (Strategies for Learning Management)
- SFM1 แทน ด้านหลักสูตร (Curriculum)
- SFM2 แทน ด้านครู (Teacher)

SFM3	แทน	ด้านบรรยากาศทางการเรียน (Learning Environment)
SFM4	แทน	ด้านส่งเสริมคุณลักษณะทางทหาร (Traits for the Military)
SFM5	แทน	ด้านการวัดและประเมินผล (Measurement and Evaluation)
ATT	แทน	เจตคติทางการเรียน (Attitude Towards Learning)
ATT1	แทน	ด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component)
ATT2	แทน	ด้านพฤติกรรม (Affective Component)
ATT3	แทน	ด้านความรู้สึกรู้สึกหรืออารมณ์ (Behavior Component)
ACM	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation)
ACM1	แทน	ด้านความคาดหวัง (Expectation)
ACM2	แทน	ด้านสิ่งล่อใจ (Incentive)
ACM3	แทน	ด้านการแสวงหาความสุข (Pursuit of Happiness)
FUO	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคต (Future Orientation)
FUO1	แทน	ด้านความสามารถในการคาดการณ์ไกล (Expectations Far)
FUO2	แทน	ด้านการวางแผนหรือตั้งเป้าหมายในอนาคต (Problems and Planning)
FUO3	แทน	ด้านรอคอยและมีความเพียรพยายาม (Knowing Wait and Effort)
SEE	แทน	การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy)
SEE1	แทน	ด้านความยากของงาน (Magnitude of Job Difficulty)
SEE2	แทน	ด้านการแผ่ขยายความสามารถ (Generality of Ability)
SEE3	แทน	ด้านความเข้มแข็ง (Strength)
SUT	แทน	การสนับสนุนของครู (Support from Teacher)
SUT1	แทน	ด้านการชี้แนะ (Cues)
SUT2	แทน	ด้านการสอนแบบมีส่วนร่วม (Participation)
SUT3	แทน	ด้านการเสริมแรง (Reinforcement)
SUT4	แทน	ด้านการแก้ไขข้อบกพร่อง (Feedback/ Corrective)
SUP	แทน	การสนับสนุนของผู้ปกครอง (Support from Parents)
SUP1	แทน	ด้านเอาใจใส่ในการเรียนของบุตร (Emotional Bonding)
SUP2	แทน	ด้านให้อิสระทางความคิดของบุตร (Independent)
SUP3	แทน	ด้านยอมรับความคิดเห็นของบุตร (Boundaries)
SUP4	แทน	ด้านมีส่วนร่วมตัดสินใจ (Time)
SUP5	แทน	ด้านวางใจในการทำกิจกรรมของบุตร (Space)

GRAD VRU

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ซึ่งใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ด้วยการศึกษทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยคุณภาพ โดยแบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ขั้นตอนที่ 3 เพื่อศึกษาเส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ

ขั้นตอนที่ 4 เพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

จากขั้นตอนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปวิธีการดำเนินการวิจัยแต่ละขั้นตอนได้ ดังนี้

3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดเทคนิควิธีการดำเนินการวิจัยและผลที่ได้รับในขั้นตอนต่าง ๆ ดังมีรายละเอียดตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงเทคนิควิธีการและผลที่ได้รับในแต่ละขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอน	เทคนิควิธีการ	ผลที่ได้รับ
ขั้นตอนที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ	- ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT) ยกร่างสนทนากลุ่ม และตรวจสอบความถูกต้อง	- ได้สภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ - ข้อมูลที่ได้มากำหนดองค์ประกอบของกลยุทธ์ การบริหารจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ขั้นตอน	เทคนิควิธีการ	ผลที่ได้รับ
<p>ขั้นตอนที่ 2 ศึกษา ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ</p>	<p>- ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ยกร่าง สทนากลุ่ม และตรวจสอบความถูกต้อง</p>	<p>- ได้องค์ประกอบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ 6 ด้าน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านเจตคติต่อการเรียน 2. ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 3. ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง 4. ด้านการสนับสนุนของครู 5. ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง 6. ด้านลักษณะมุ่งอนาคต
<p>ขั้นตอนที่ 3 เพื่อศึกษาเส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ</p>	<p>นำข้อมูลที่ได้จากขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 มายกร่างรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ โดยเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน โดยการสนทนากลุ่ม แล้ววิเคราะห์เชิงเนื้อหาสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนจำอากาศ ที่ศึกษามาแล้วอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 630 คน</p>	<p>- ได้ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ</p>
<p>ขั้นตอนที่ 4 เพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ</p>	<p>- วิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT) - นำปัจจัยที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน โดยการสนทนากลุ่ม</p>	<p>4.1 ได้ปัจจัยที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด ได้แก่ ด้านเจตคติทางการเรียน</p> <p>4.2 นำข้อมูลจากข้อ 4.1 มายกร่างข้อเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ</p>

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ขั้นตอน	เทคนิควิธีการ	ผลที่ได้รับ
	- ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้	4.3 นำร่างไปสนทนากลุ่มเพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนจำอากาศ

จากขั้นตอนการวิจัยดังกล่าวข้างต้น สามารถอธิบายรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนได้ ดังนี้
 ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

- ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

- ศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ

- ใช้วิธีการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 21 คน ใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง

- ยกร่างเพื่อจัดสนทนากลุ่ม เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน

- ตรวจสอบความถูกต้องการบริหารจัดการเรียนรู้ ใช้กลุ่มตัวอย่างผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของโรงเรียนจำอากาศ จำนวน 30 คน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
 ขอบเขตการวิจัย

1) ขอบเขตด้านประชากร

เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย ผู้บริหาร นักวิชาการ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของโรงเรียนจำอากาศ

ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาเฉพาะโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ เลขที่ 171/1 ถนนพหลโยธิน แขวงสนามบิน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์

1.1) ศึกษาแนวทางการสร้างเครื่องมือจากเอกสาร ตำรา วารสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดประเด็นหลักและประเด็นย่อยให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์

1.2) สร้างแบบสัมภาษณ์ โดยใช้คำถามปลายเปิด (Open-ended Question) ซึ่งมีประเด็น สัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ในปัจจุบัน

1.3) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และร่วมตรวจสอบ ความถูกต้องของภาษา ความตรงตามเนื้อหา การสื่อความหมาย เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ตรงกับเรื่อง ที่ต้องการศึกษา

2) ลักษณะของเครื่องมือ

ลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์เจาะลึก (In-Depth Interview) ตามความคิดเห็นแบบเปิด กว้างของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 21 คน จำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 2 ศึกษาสภาพกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธ ศึกษาทหารอากาศ ในสภาพปัจจุบัน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์

3) การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1 การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสัมภาษณ์ โดยนำ แบบสัมภาษณ์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 5 ท่าน แล้วนำไปหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง โดยการวิเคราะห์ค่า หาค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551) ความเที่ยงตามโครงสร้าง (Constant Validity) โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ (Face Validity) ใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาวิเคราะห์ตามวิธี การทดสอบความตรงเชิงเนื้อหาของ IOC โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) หรือ IOC ซึ่งผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งมีค่าดัชนีมากกว่า 0.67 หากข้อ คำถามมีค่าไม่ถึง 0.67 ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง ตลอดจนการตรวจสอบเนื้อหา ภาษา และโครงสร้าง มีความเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งในการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

3.2 การปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบและเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุง มาปรับปรุงข้อคำถามให้มีความชัดเจนและวัดได้สอดคล้องกับพฤติกรรมบ่งชี้ที่กำหนดไว้ จากการตรวจสอบข้อคำถามของผู้เชี่ยวชาญและทำการปรับปรุงข้อคำถามมีหลักเกณฑ์ในการปรับข้อคำถาม ดังนี้

3.2.1 พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

3.2.2 ในกรณีที่ข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แต่มีข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้ปรับปรุงการใช้ภาษา ผู้วิจัยทำการปรับปรุงเพื่อให้ข้อคำถามนั้นมีความกระชับ รัดกุม และเข้าใจง่ายยิ่งขึ้น

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์ค่า IOC ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ พบว่าข้อคำถามมีค่า IOC สำหรับการวิจัยฉบับนี้มีค่า IOC เท่ากับ 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยได้ขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

2) ผู้วิจัยลงภาคสนามทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

3) ผู้วิจัยเดินทางไปสัมภาษณ์ (Interview) ด้วยตนเองจากผู้ทรงคุณวุฒิของโรงเรียนจำอากาศ ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง รวมทั้งสิ้น 21 คน

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลการสัมภาษณ์ที่ได้ไปวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยใช้วิธีการคำนวณความถี่ (frequencies หรือ counts) ซึ่งเป็นการแสดงจำนวนครั้งของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่มีความคิดเห็นในคำตอบใกล้เคียงกัน และจัดอันดับผลการสัมภาษณ์

แผนการดำเนินงาน

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลการสัมภาษณ์ที่ได้ไปวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยใช้วิธีการคำนวณความถี่ (Frequencies หรือ Counts) ซึ่งเป็นการแสดงจำนวนครั้งของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่มีความคิดเห็นในคำตอบใกล้เคียงกัน และจัดอันดับผลการสัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

- ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ

- ศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ

- ใช้วิธีการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 21 คน ใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง

- ยกร่างเพื่อจัดสนทนากลุ่ม เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน

- ตรวจสอบความถูกต้องของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ ใช้กลุ่มตัวอย่างผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของโรงเรียนจำอากาศ จำนวน 30 คน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ขอบเขตการวิจัย

1) ขอบเขตด้านประชากร

เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย ผู้บริหาร นักวิชาการ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของโรงเรียนจำอากาศ

2) ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาเฉพาะโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ เลขที่ 171/1 ถนนพหลโยธิน แขวงสนามบิน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์

1.1 ศึกษาแนวทางการสร้างเครื่องมือจากเอกสาร ตำรา วารสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดประเด็นหลักและประเด็นย่อยให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์

1.2 สร้างแบบสัมภาษณ์ โดยใช้คำถามปลายเปิด (Open-Ended Question) ซึ่งมีประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

1.3 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอบริการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และร่วมตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความตรงตามเนื้อหา การสื่อความหมาย เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษา

2) ลักษณะของเครื่องมือ

ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์เจาะลึก (In-Depth Interview) ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 21 คน จำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 2 ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียน จำแนกตาม 3 ประเภท ศึกษาศาสตร์ศึกษาศาสตร์เกษตร กองทัพอากาศ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์

3) การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์

3.1 การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสัมภาษณ์ โดยนำแบบสัมภาษณ์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 5 ท่าน แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยการวิเคราะห์ค่า หาค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (สมบัติท้ายเรือคำ, 2551) ความเที่ยงตามโครงสร้าง (Constant Validity) โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ (Face Validity) ใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาวิเคราะห์ตามวิธีการทดสอบความตรงเชิงเนื้อหาของ IOC โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) หรือ IOC ซึ่งผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งมีค่าดัชนีมากกว่า 0.67 หากข้อคำถามมีค่าไม่ถึง 0.67 ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง ตลอดจนการตรวจสอบเนื้อหา ภาษา และโครงสร้าง มีความเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งในการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

3.2 การปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบและเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุง มาปรับปรุงข้อคำถามให้มีความชัดเจนและวัดได้สอดคล้องกับพฤติกรรมบ่งชี้ที่กำหนดไว้ จากการตรวจสอบข้อคำถามของผู้เชี่ยวชาญและทำการปรับปรุงข้อคำถาม มีหลักเกณฑ์ในการปรับข้อคำถาม ดังนี้

3.2.1 พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

3.2.2 ในกรณีที่ข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แต่มีข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้ปรับปรุงการใช้ภาษา ผู้วิจัยทำการปรับปรุงเพื่อให้ข้อคำถามนั้นมีความกระชับ รัดกุม และเข้าใจง่ายยิ่งขึ้น

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์ค่า IOC ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ พบว่าข้อคำถามมีค่า IOC สำหรับการวิจัยฉบับนี้มีค่า IOC เท่ากับ 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสัมภาษณ์

1) ผู้วิจัยได้ขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

2) ผู้วิจัยลงภาคสนามทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

3) ผู้วิจัยเดินทางไปสัมภาษณ์ (interview) ด้วยตนเองจากผู้ทรงคุณวุฒิของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ อย่างน้อย 10 ปี ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงทั้งสิ้น 21 คน

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลการสัมภาษณ์ที่ได้ไปวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยใช้วิธีการคำนวณความถี่ (Frequencies หรือ Counts) ซึ่งเป็นการแสดงจำนวนครั้งของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่มีความคิดเห็นในคำตอบใกล้เคียงกัน และจัดอันดับผลการสัมภาษณ์

แผนการดำเนินงาน

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลการสัมภาษณ์ที่ได้ไปวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยใช้วิธีการคำนวณความถี่ (Frequencies หรือ Counts) ซึ่งเป็นการแสดงจำนวนครั้งของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่มีความคิดเห็นในคำตอบใกล้เคียงกัน และจัดอันดับผลการสัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาเส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนจ่าอากาศที่ได้เข้ารับการศึกษาในโรงเรียนจ่าอากาศมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี จำนวนทั้งสิ้น 630 คน

กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล เนื่องจากในการวิจัย ครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ดังนั้นจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างให้สอดคล้องกับการใช้สถิติ แต่ละประเภท ซึ่งมีกฎเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ที่ใช้วิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์ไลค์ลิวที่สุด (Maximum Likelihood: ML) ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ Hair et al. (2006, pp.112-113) ถ้าใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดต่ำกว่า 100 หน่วย จะพบว่ามีโอกาสปฏิเสธสมมติฐานในการทดสอบ ไค-สแควร์ (Chi-square) มาก เพราะค่าไค-สแควร์ มีแนวโน้มที่จะมีค่าสูง อย่างไรก็ตามได้ขอเสนอแนะเรื่องขนาดกลุ่มตัวอย่างว่าควรพิจารณาควบคู่ไปกับจำนวนพารามิเตอร์อิสระที่ต้องการประมาณค่า ถ้าพารามิเตอร์มีจำนวนมาก ควรจะต้องมีขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มมากขึ้นด้วย โดยใช้กฎง่าย ๆ ว่าอัตราส่วนระหว่างหน่วยตัวอย่าง และจำนวนพารามิเตอร์หรือตัวแปร ไม่ควรน้อยกว่า 10 ต่อ 1 (10 – 20 ต่อหนึ่งพารามิเตอร์)

2) การวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงเส้น โดยใช้สถิติไค- สแควร์ (Chi-square Statistics) วัดระดับความกลมกลืน (Goodness of - Fit Index: GFI) ระหว่างรูปแบบสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งนักสถิติส่วนใหญ่กำหนดว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างต้อง มีขนาดใหญ่ เพราะฟังก์ชันความกลมกลืน (Fit or Fitting Function) จะมีการแจกแจงแบบปกติ ต่อเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่เท่านั้น Hair et al. (2006, pp.112-113) ได้เสนอแนะให้พิจารณาขนาดของกลุ่มตัวอย่างควบคู่ไปกับจำนวนพารามิเตอร์อิสระที่ต้องการประมาณค่า ถ้าพารามิเตอร์ มีจำนวนมากควรจะต้องมีขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มมากขึ้นด้วย โดยใช้อัตราส่วนระหว่างหน่วย ตัวอย่างและจำนวนพารามิเตอร์หรือตัวแปรอย่างน้อยควรจะเป็น 10 ต่อ 1 สำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่า จำนวน 42 พารามิเตอร์ ซึ่ง คำนวณตามคำแนะนำของ Hair และคนอื่น ๆ จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อย 420 คน การวิจัยมีข้อมูลเพียงพอที่จะนำมาวิเคราะห์ได้ ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างต่อจำนวนพารามิเตอร์เพิ่มขึ้นเป็น 15 ต่อ 1 ได้กลุ่มตัวอย่าง 630 คน ในการวิจัยนี้ได้แก่นักเรียนจำอาภาสที่ได้เข้ารับการศึกษานในโรงเรียนจำอาภาสมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับฉลากให้ครบตามจำนวนแบบหยิบออก จำนวนทั้งสิ้น 630 คน ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนนักเรียน จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา

ลำดับ	เหล่าทหาร	จำนวนนักเรียน			
		ปี 1	ปี 2	ปี 3	รวม
1.	แพทย์ (พ.)	-	20	-	20
2.	ช่างอากาศ (ชอ.)	-	135	137	272
3.	สื่อสาร (ส.)	-	83	82	165
4.	สรรพาวุธ (สพ.)	-	35	40	75
5.	ตบหน (ตท.)	35	40	-	75
6.	อตุ (อต.)	20	10	-	30
7.	อากาศโยธิน (อย.)	60	59	-	119
8.	สารวัตร (สท.)	30	30	-	60
	รวม	145	412	259	816

ขอบเขตการวิจัย

1) ขอบเขตด้านประชากร

ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนจำอากาศ ที่ได้เข้ารับการศึกษานในโรงเรียนจำอากาศมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี จำนวนทั้งสิ้น 630 คน

2) ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาเฉพาะโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ เลขที่ 171/1 ถนนพหลโยธิน แขวงสนามบิน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

แบบสอบถาม (เครื่องมือชุดที่ 2)

1.1 ศึกษาแนวทางการสร้างเครื่องมือจากเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเหมาะสมที่จะใช้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้

1.2 ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยใช้ตารางการวิเคราะห์เนื้อหาและกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติตามนิยามเชิงปฏิบัติการที่กำหนดขึ้นหลังจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว เพื่อให้ได้ข้อกระทงคำถาม ที่ครอบคลุมองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ศึกษา

1.3 สร้างเกณฑ์การประเมินตามข้อกระทงคำถาม เป็นมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

1.4 นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และร่วมตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความตรงตามเนื้อหา การสื่อความหมาย เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษา

2) ลักษณะของเครื่องมือ

เป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นข้อคำถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านปัจจัยส่วนบุคคล ตามสภาพเป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อศึกษาเส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ โดยลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยได้ให้ค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามแนวคิดของ Likert โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบตามความคิดเห็นของตนเอง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นลักษณะข้อคำถามแบบปลายเปิด ที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น และเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

3) การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1) การหาความตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ของแบบสอบถามแต่ละข้อโดยใช้สูตร IOC หาค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551, น.107) ความตรงเชิงโครงสร้าง (Constant Validity) โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ (Face Validity) ใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา นำมาวิเคราะห์ตามวิธีการทดสอบความตรงเชิงเนื้อหาของ IOC โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) หรือ IOC ซึ่งผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งมีค่าดัชนีมากกว่า 0.67 หากข้อคำถามมีค่าไม่ถึง 0.67 ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง ตลอดจนการตรวจสอบเนื้อหา ภาษา และโครงสร้าง มีความเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งในการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมีเกณฑ์การให้คะแนน มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
 ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
 ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

3.2) การปรับปรุงแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบและเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุง มาปรับปรุงข้อคำถามให้มีความชัดเจน และวัดได้สอดคล้องกับพฤติกรรมบ่งชี้ที่กำหนดไว้ จากการตรวจสอบข้อคำถามของผู้เชี่ยวชาญและทำการปรับปรุงข้อคำถาม มีหลักเกณฑ์ในการปรับข้อคำถาม ดังนี้

3.2.1) พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

3.2.2) ในกรณีที่ข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แต่มีข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้ปรับปรุงการใช้ภาษา ผู้วิจัยทำการปรับปรุงเพื่อให้ข้อคำถามนั้นมีความกระชับ รัดกุม และเข้าใจง่ายยิ่งขึ้น

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการวิเคราะห์ค่า IOC ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ พบว่าข้อคำถามมีค่า IOC สำหรับการวิจัยฉบับนี้มีค่า IOC เท่ากับ 1.00

3.3) การหาค่าความเชื่อมั่นหรือความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา α -Coefficient) ของคอนนาค (Cronbach) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551, น.114) ใช้สูตร ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

k แทน จำนวนข้อของเครื่องมือ

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ หน่วยบัญชาการอากาศโยธิน ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์คุณภาพหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแต่ละข้อ และคะแนนรวม (Item Total Correlation) คัดเลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าแบบวัด

แต่ละตอนมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551, น.98) พบว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 แสดงว่าแบบสอบถามนั้นใช้ได้ทุกข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

1) ผู้วิจัยได้ขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

2) ผู้วิจัยลงภาคสนามทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้บังคับการโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือในการวิจัยที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

3) ผู้วิจัยทำการรวบรวมแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ที่ได้กลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่างตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และทำการตรวจสอบคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อนำคะแนนไปวิเคราะห์ทางสถิติ ทั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทั้งหมด

4) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

หลังจากผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วได้รับแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ จากนั้นจึงนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ในรูปแบบของตาราง และแปลผลโดยการบรรยายประกอบ ส่วนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมี ดังนี้

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อความสะดวกในการแปลความหมายตัวแปรที่มีการวัดประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) โดยเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการอภิปรายผลใช้สูตรการคำนวณดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.102-103) โดยถือว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม อยู่ในช่วงใด แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับนั้น ๆ

ผู้วิจัยได้กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน เพื่อใช้ในการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่การศึกษาก่อนเข้าเป็นนักเรียนจำอากาศ,เกรดเฉลี่ยก่อนเข้าเป็นนักเรียนจำอากาศ,แหล่งอาหารที่เรียนในโรงเรียนจำอากาศ,สถานภาพของครอบครัว และอาชีพของผู้ปกครองโดยลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด จำนวนรวมทั้งสิ้น 5 ข้อโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านรับรู้ความสามารถตนเอง ด้านการสนับสนุนของครู ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง และด้านลักษณะมุ่งอนาคตโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ ตามโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ด้วยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model: SEM) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

เกณฑ์การแปลผลความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย 5 ระดับ ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า .81 ขึ้นไป มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .61 – .80 มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .41 – .60 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .20 – .41 มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าต่ำกว่า .20 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความตรง หรือความสอดคล้องของโมเดลการวัดซึ่งเป็นโมเดลสมมติฐานทางทฤษฎีว่ามีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ หรือตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวัดเป็นตัวแทนของการวัดตัวแปรหรือไม่ กันต์ฤทัย คลังพหล (2552) กล่าวว่า ในการตรวจสอบความตรงของโมเดลถ้าโมเดลที่ได้ ไม่มีความตรงหรือสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยจะปรับโมเดลวิเคราะห์ใหม่ จากดัชนีปรับปรุงแบบ (Modification Indices) ที่เสนอแนะจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และพื้นฐานทางทฤษฎีที่ผู้วิจัยศึกษามาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้เกณฑ์ดัชนีตามข้อสรุปจากการสังเคราะห์งานวิจัยของ Hooper, et al. (2008) ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 ผลการสังเคราะห์เกณฑ์ดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล

ดัชนีความสอดคล้อง	ระดับความสอดคล้อง	คำอธิบาย
Chi-Square χ^2	ระดับนัยสำคัญมากกว่า 0.05, $P > 0.05$	ต้องดูประกอบกับดัชนีอื่น ๆ อาจเกิดความลำเอียงเนื่องจากขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
RMSEA (Root Mean Square Error of Approximation) ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน	RMSEA ควรมีค่าน้อยกว่า 0.07 (Steiger, 2007)	น้อยกว่า 0.03 มีความสอดคล้องดีมาก
GFI (Goodness of Fit Index) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน	GFI ควรมีค่ามากกว่า 0.95	มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ค่ายิ่งมากแสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องดี
AGFI (Adjusted Goodness of Fit Index) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว	AGFI ควรมีค่ามากกว่า 0.95	ค่าอาจจะมากกว่าช่วง 0 ถึง 1
RMR (Root Mean Square Residual) ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ	โมเดลมีค่า RMR จะมีขนาดเล็ก (Tabachnik & Fidell, 2007)	เป็นค่าเฉลี่ยกำลังสองระหว่างผลต่างของส่วนที่เหลือของความแปรปรวนร่วมของกลุ่มตัวอย่างกับ ความแปรปรวนร่วมที่ประมาณ ไม่ใช่ค่ามาตรฐาน

ที่มา: ดัดแปลงมาจาก Hooper, et al. (2008 อ้างถึงใน กันต์ฤทัย คลังพหล 2552)

แผนการดำเนินงาน

การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยสูตรต่าง ๆ ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล โดยการใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ได้แก่

1.1) การหาค่าร้อยละ (Percentage) ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551, น.121)

$$P = \frac{X \times 100}{N}$$

P แทน ค่าร้อยละ

X แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

N แทน จำนวนประชากร

1.2) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) กรณีคำนวณค่าเฉลี่ยเลขคณิตสำหรับข้อมูลแจกแจงความถี่ การหาค่าเฉลี่ย \bar{X} (Mean) ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551: 125)

$$\bar{X} \text{ แทน } \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum X$ แทน ผลรวมผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดจากกลุ่มตัวอย่าง

1.3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551, น,140)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละระดับยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน แทนจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

หลังจากผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วได้รับแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ จากนั้นจึงนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ในรูปแบบของตาราง และแปลผลโดยการบรรยายประกอบ

2.1) การแปลความหมายค่าเฉลี่ยนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best) โดยถือว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม อยู่ในช่วงใด แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับนั้น ๆ ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{5-1}{5} = 0.8$$

ค่าเฉลี่ย	4.21-5.00	หมายถึง	ความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.41-4.20	หมายถึง	ความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.61-3.40	หมายถึง	ความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.81-2.60	หมายถึง	ความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.80	หมายถึง	ความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ โดยใช้วิเคราะห์เพื่อตอบคำถามการวิจัยโดยการวิเคราะห์ CFA โดยพิจารณาดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การวิเคราะห์ที่ใช้มี ดังนี้ 1) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการเปรียบเทียบดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 2) วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์ 3) วิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM)

3) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์สาเหตุ (Path Analysis) และคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ขั้นตอนที่ 4 เพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร นักวิชาการ

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร นักวิชาการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมิน

ประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของข้อเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการ
เรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ดังนี้

1) ตรวจสอบ ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของข้อเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการ
เรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

2) พิจารณาจากปัจจัยที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้

1) ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระ
บรมราชูปถัมภ์ ถึงผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ตรวจสอบและประเมิน
ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของข้อเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ
กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

2) นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์
การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ เพื่อนำเสนอกลยุทธ์การ
บริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินความเป็น
ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง ข้อเสนอแนะกลยุทธ์การบริหารจัดการ
เรียนรู้ของโรงเรียน จำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

โดยการวิเคราะห์ความถี่ ให้แสดงความคิดเห็นตามความรู้ และประสบการณ์ของ
ผู้ทรงคุณวุฒิ

แผนการดำเนินงาน

ข้อเสนอแนะกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ แนวทางการปฏิบัติ
ดังนี้

1) นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 1, 2 และ 3 จากปัจจัยที่มีค่า
น้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด ได้แก่ ด้านเจตคติต่อการเรียน

2) นำข้อมูลจากข้อ 1 มาয়กร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ
กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

3) นำร่างไปสนทนากลุ่มเพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบท
ของโรงเรียนจำอากาศ

4) นำผลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม ไปตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของนักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

ตอนที่ 3 เพื่อศึกษาเส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

ตอนที่ 4 เพื่อเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลมีความสะดวกและมีความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่มีความหมายใช้แทนตัวแปร ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรแฝง ประกอบด้วย

SFM แทน ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ (Strategies for Learning Management)

ATT แทน ด้านเจตคติทางการเรียน (Attitude Towards Learning)

ACM แทน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation)

SEE แทน ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy)

SUT แทน ด้านการสนับสนุนของครู (Support from Teacher)

SUP แทน ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง (Support from Parents)

FUO แทน ด้านลักษณะมุ่งอนาคต (Future Orientation)

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรสังเกตได้ ประกอบด้วย

1) ตัวแปรแฝงของกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ได้แก่

SFM1 แทน ด้านหลักสูตร (Curriculum)

SFM2 แทน ด้านครู (Teacher)

- SFM3 แทน ด้านบรรยากาศทางการเรียน (Learning Environment)
- SFM4 แทน ด้านส่งเสริมคุณลักษณะทางทหาร (Traits for the Military)
- SFM5 แทน ด้านการวัดและประเมินผล (Measurement and Evaluation)

2) ตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลของกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ ประกอบด้วย

2.1 ปัจจัยด้านที่ 1 เจตคติทางการเรียน ได้แก่

- ATT1 แทน ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component)
- ATT2 แทน พฤติกรรม (Affective Component)
- ATT3 แทน ความรู้สึกหรืออารมณ์ (Behavior Component)

2.2 ปัจจัยด้านที่ 2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้แก่

- ACM1 แทน ความคาดหวัง (Expectation)
- ACM2 แทน สิ่งล่อใจ (Incentive)
- ACM3 แทน การแสวงหาความสุข (Pursuit of happiness)

2.3 ปัจจัยด้านที่ 3 การรับรู้ความสามารถของตนเอง ได้แก่

- SEE1 แทน ความยากของงาน (Magnitude of Job Difficulty)
- SEE2 แทน การแผ่ขยายความสามารถ (Generality of Ability)
- SEE3 แทน ความเข้มแข็ง (Strength)

2.4 ปัจจัยด้านที่ 4 การสนับสนุนของครู ได้แก่

- SUT1 แทน การชี้แนะ (Cues)
- SUT2 แทน การสอนแบบมีส่วนร่วม (Participation)
- SUT3 แทน การเสริมแรง (Reinforcement)
- SUT4 แทน การแก้ไขข้อบกพร่อง (Feedback/ Corrective)

2.5 ปัจจัยด้านที่ 5 การสนับสนุนของผู้ปกครอง ได้แก่

- SUP1 แทน เอาใจใส่ในการเรียนของบุตร (Emotional Bounding)
- SUP2 แทน ให้อิสระทางความคิดของบุตร (Independent)
- SUP3 แทน ยอมรับความคิดเห็นของบุตร (Boundaries)
- SUP4 แทน มีส่วนร่วมตัดสินใจ (Time)
- SUP5 แทน วางใจในการทำกิจกรรมของบุตร (Space)

2.6 ปัจจัยด้านที่ 6 ลักษณะมุ่งอนาคต ได้แก่

- FUO1 แทน ความสามารถในการคาดการณ์ไกล (Expectations Far)
- FUO2 แทน การวางแผนหรือตั้งเป้าหมายในอนาคต (Problems and Planning)

FUO3	แทน รอคอยและมีความเพียรพยายาม (Knowing Wait and Effort)
สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าและความหมายทางสถิติ	
\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย หรือมัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic Mean)
S.D.	แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
GFI	แทน ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of fit Index)
AGFI	แทน ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index)
RMR	แทน ค่าดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อน (Root Mean Square Residual)
RMSEA	แทน ค่าดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (Root Mean Square Error Approximation)
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
P	แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (P-Value)
b	แทน น้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading)
SE	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error) ของน้ำหนักองค์ประกอบ
R	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R ²	แทน สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Squared Multiple Correlations)
FS	แทน สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (Factor Scores)
e	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error) ของตัวบ่งชี้
□	แทน ตัวบ่งชี้ (ตัวแปรที่สังเกตได้)
○	แทน องค์ประกอบย่อย (ตัวแปรแฝง)
→	แทน ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามหัวลูกศรแสดงอิทธิพล

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการดำเนินงานของโรงเรียนจำอากาศในด้านการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย ด้านหลักสูตร ด้านครู ด้านบรรยากาศทางการเรียน ด้านส่งเสริมคุณลักษณะทางทหาร และด้านการวัดและประเมินผล

1) ด้านหลักสูตร หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาครูในโรงเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรของโรงเรียนทางทหาร และการส่งเสริมให้ครูจัดทำ และพัฒนา

หลักสูตรของโรงเรียน ให้สอดคล้องกับปรัชญาของโรงเรียนจำอากาศ โดยการประชุมชี้แจง/ อบรม/ สัมมนาการใช้หลักสูตรให้ครอบคลุมเชื่อมโยงกันตามมาตรฐานในหลักสูตร การจัดทำหลักสูตร และ เอกสารประกอบอย่างพอเพียงทุกระดับชั้น การนำหลักสูตรไปใช้ การสนับสนุนให้ครูทำกิจกรรมตาม หลักสูตร การประเมินผลการใช้หลักสูตร และนำผลที่ได้มาพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอนให้มี เนื้อหาเหมาะสมความต้องการของกองทัพอากาศ

2) ด้านครู หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาครูในโรงเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจโดยการประชุมชี้แจง/ อบรม/ สัมมนาการใช้เกี่ยวกับหลักสูตร การสร้างบรรยากาศ ทางการเรียน การส่งเสริมคุณลักษณะทางทหาร การวัดและประเมินผล และการส่งเสริมให้ครูพัฒนา ทักษะในการสร้างผลงานนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย เพื่อการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ให้สามารถ นำไปใช้ประโยชน์และต่อยอดทางวิชาการหรือวิชาชีพ ตลอดจนพัฒนาการเรียนการสอน สนับสนุน งบประมาณจัดหาสื่อ นวัตกรรมเพื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ให้ สอดคล้องกับปรัชญาของโรงเรียนจำอากาศ

3) ด้านบรรยากาศทางการเรียน หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริม สนับสนุนงบประมาณจัดหาสื่อ/ โสตทัศนอุปกรณ์ อุปกรณ์การฝึก/ เครื่องช่วยฝึก/ นวัตกรรมเพื่อการ เรียนการสอนและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาให้เพียงพอ พัฒนาระบบฐานข้อมูลเชื่อมโยง ประสานกันเป็นเครือข่ายภายในสถาบันให้สามารถทำงานได้อย่างสมบูรณ์ และการจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมของโรงเรียน มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยให้ครู และนักเรียนสามารถเรียนรู้ ในการ เรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันให้ผู้เรียนเกิดความ กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้

4) ด้านส่งเสริมคุณลักษณะทางทหาร หมายถึง การดำเนินการของโรงเรียนเกี่ยวกับการ พัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ และลักษณะท่าทาง จิตใจเป็นทหาร มีความกล้าหาญ เข้มแข็ง อดทน รักหมู่คณะ เคารพในระบอบอาวุโส มีความรับผิดชอบต่อภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

5) ด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง การดำเนินการของโรงเรียนเกี่ยวกับการจัด อบรมครูให้มีความรู้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยการชี้แจง นักเรียนก่อนการวัดผล การจัดเครื่องมือวัดผล และกำหนดระยะเวลาในการวัด สนับสนุนให้วิเคราะห์ แบบทดสอบประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร จัดทำและปรับปรุงแบบทดสอบ จัดทำคลังข้อสอบ และการวัดผลการเรียนตามระเบียบกำหนด รวมทั้งจัดทำข้อมูลสถิติผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหาร อากาศ กองทัพอากาศ

การวิเคราะห์ข้อมูลตอนนี้ เป็นการศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสาร และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าความถี่ (Frequency) และสถิติร้อยละ (Percentage) จำแนกตามตัวแปรอิสระ ดังรายละเอียด

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์

ผู้ทรงคุณวุฒิ (N=21)		จำนวน	ร้อยละ	
1.	เพศ	ชาย	18	85.70
		หญิง	3	14.30
2.	เวลารับราชการ	ต่ำกว่า 10 ปี	5	23.80
		10 ปีขึ้นไป	16	76.20
3.	ตำแหน่ง	ผบ.รร.จอ.	1	4.80
		รอง ผบ.รร.จอ.	1	4.80
		เสธ รร.จอ.	1	4.80
		หัวหน้ากอง	1	4.80
		รองหัวหน้ากอง	1	4.80
		หัวหน้าแผนก	7	33.30
		ครูแผนกวิชา	3	14.30
4.	ชั้นยศ	น.จัดการศึกษา	2	9.50
		น.ประกันคุณภาพการศึกษา	1	4.80
		น.โสตทัศนูปกรณ์	1	4.80
		น.การฝึก	2	9.50
		เรืออากาศโท	4	19.00
		เรืออากาศเอก	3	14.30
		นาวาอากาศตรี	1	4.80
5.	การศึกษาสูงสุด	นาวาอากาศโท	9	42.90
		นาวาอากาศเอก	4	19.00
		ป.ตรี	11	52.40
		ป.โท	10	47.60

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีเพศชาย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 85.70 มีเวลารับราชการในโรงเรียนจำอากาศ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 76.20 มีตำแหน่งหัวหน้าแผนกจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 ชั้นยศ นาวาอากาศโท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 42.90 การศึกษาสูงสุด ระดับปริญญาตรี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 52.40

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการดำเนินการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ

รายการประเมิน		Mean	S.D.	ระดับ ดำเนินการ
1.	ด้านหลักสูตร	4.16	0.68	มาก
1.1	พัฒนาการจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน	4.23	0.81	มาก
1.2	พัฒนาการจัดอบรมครูให้มีความรู้ ความเข้าใจ หลักสูตร และวิธีการใช้หลักสูตร	4.15	0.70	มาก
1.3	พัฒนาโรงเรียนจำอากาศตามแนวการปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาด้านวิชาการ	4.13	0.70	มาก
1.4	พัฒนาในการวิเคราะห์และประเมินการใช้หลักสูตร เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข	4.09	0.47	มาก
2.	ด้านครู	3.98	0.52	มาก
2.1	ส่งเสริมให้ครูแสวงหาความรู้ และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ	3.99	0.75	มาก
2.2	พัฒนาครูให้มีความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.15	0.74	มาก
2.3	ส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงานของครู	4.11	0.69	มาก
2.4	พัฒนาครูให้มีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.77	0.75	มาก
3.	ด้านบรรยากาศทางการเรียน	3.97	0.68	มาก
3.1	พัฒนาด้านการสื่อสาร และเทคโนโลยี	3.96	0.68	มาก
3.2	พัฒนาสร้างบรรยากาศทางการเรียน	3.92	0.80	มาก
3.3	พัฒนาอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ทันสมัย	3.98	0.65	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการประเมิน		Mean	S.D.	ระดับ ดำเนินการ
3.4	พัฒนาเครื่องช่วยฝึก สนามฝึกให้สะอาดเรียบร้อย	4.00	0.51	มาก
4.	ด้านคุณลักษณะทางทหาร	3.89	0.79	มาก
4.1	มีการเสริมสร้างคุณลักษณะทางทหาร	3.83	0.75	มาก
4.2	มีการจัดอาคารเรียน อาคารประกอบ และสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน	4.10	0.74	มาก
4.3	มีการส่งเสริมเข้าอบรมหลักสูตรพิเศษ อื่น ๆ	3.81	0.69	มาก
4.4	มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนา ปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน	3.87	0.75	มาก
5.	ด้านการวัดและประเมินผล	3.85	0.74	มาก
5.1	มีการกำหนดวิธีการวัดและการประเมินผลไว้อย่างชัดเจน และได้มาตรฐาน	3.83	0.76	มาก
5.2	มีการประเมินผลการเรียนของนักเรียนในรูปแบบที่หลากหลาย	3.86	0.63	มาก
5.3	มีการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบการประเมินให้มีประสิทธิภาพ	3.74	0.66	มาก
5.4	จัดให้มีการตรวจสอบการประเมินผลและการติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน	3.97	0.86	มาก
	โดยรวม	3.97	0.65	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การดำเนินการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก สามารถเรียงตามการดำเนินการจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ ด้านหลักสูตรดำเนินการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.68) ด้านครูดำเนินการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.52) ด้านบรรยากาศทางการเรียนดำเนินการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.68) ด้านส่งเสริมคุณลักษณะทางทหารดำเนินการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.79) และด้านการวัดและประเมินผลดำเนินการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.74)

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตรวจสอบความเหมาะสม การดำเนินการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ

รายการประเมิน		Mean	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1.	ด้านหลักสูตร	4.15	0.68	มาก
1.1	พัฒนาการจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน	4.13	0.41	มาก
1.2	พัฒนาการจัดอบรมครูให้มีความรู้ ความเข้าใจ หลักสูตร และวิธีการใช้หลักสูตร	4.09	0.17	มาก
1.3	พัฒนาโรงเรียนจ่าอากาศตามแนวการปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาด้านวิชาการ	4.23	0.61	มาก
1.4	พัฒนาในการวิเคราะห์และประเมินการใช้หลักสูตร เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข	4.15	0.70	มาก
2.	ด้านครู	4.03	0.59	มาก
2.1	ส่งเสริมให้ครูแสวงหาความรู้ และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ	3.91	0.45	มาก
2.2	พัฒนาครูให้มีความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.11	0.42	มาก
2.3	ส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงานของครู	4.17	0.16	มาก
2.4	พัฒนาครูให้มีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.96	0.42	มาก
3.	ด้านบรรยากาศทางการเรียน	4.07	0.57	มาก
3.1	พัฒนาด้านการสื่อสาร และเทคโนโลยี	4.26	0.76	มาก
3.2	พัฒนาสร้างบรรยากาศทางการเรียน	3.91	0.30	มาก
3.3	พัฒนาอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ทันสมัย	4.09	0.64	มาก
3.4	พัฒนาเครื่องช่วยฝึก สนามฝึกให้สะอาดเรียบร้อย	4.04	0.43	มาก
4.	ด้านคุณลักษณะทางทหาร	4.22	0.67	มาก
4.1	มีการเสริมสร้างคุณลักษณะทางทหาร	3.73	0.95	มาก
4.2	มีการจัดอาคารเรียน อาคารประกอบ และสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน	3.80	0.75	มาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการประเมิน		Mean	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
4.3	มีการส่งเสริมเข้าอบรมหลักสูตรพิเศษ อื่น ๆ	3.91	0.67	มาก
4.4	มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนา ปรับปรุงสภาพแวดล้อม ภายในโรงเรียน	3.94	0.65	มาก
5.	ด้านการวัดและประเมินผล	3.84	0.84	มาก
5.1	มีการกำหนดวิธีการวัดและการประเมินผลไว้อย่างชัดเจน และได้มาตรฐาน	3.98	0.76	มาก
5.2	มีการประเมินผลการเรียนของนักเรียนในรูปแบบ ที่หลากหลาย	4.16	0.69	มาก
5.3	มีการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบการประเมินให้มีประสิทธิภาพ	3.84	0.56	มาก
5.4	จัดให้มีการตรวจสอบการประเมินผลและการติดตาม ความก้าวหน้าของนักเรียน	3.77	0.46	มาก
	โดยรวม	4.06	0.65	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การดำเนินการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ โดยรวมมีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านส่งเสริมคุณลักษณะทางทหารมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.69) รองลงมาคือ ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.68) ด้านบรรยากาศทางการเรียน ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.57) ด้านครู ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.59) และด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.84)

ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน
จำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

การวิเคราะห์ข้อมูลตอนนี้ เป็นการศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสาร และ
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน
จำอากาศ พบว่า นักเรียนจำอากาศมีความเข้าใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ พร้อมทั้งจะประพฤติปฏิบัติ
ตน เพื่อตอบสนองกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีความพึงพอใจ เห็นความสำคัญของอนาคต สามารถ
แก้ปัญหาที่มีความยุ่งยากได้ ครูผู้สอนก็มีบทบาทสำคัญในกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนจำอากาศ
และผู้ปกครองก็มีบทบาทสำคัญในการเอาใจใส่ในการเรียนของบุตรหลานของตน

จึงสรุปรวมทั้งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพล
ต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ
ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านเจตคติทางการเรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านรับรู้ความสามารถ
ของตนเอง ด้านการสนับสนุนของครู ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง และด้านลักษณะมุ่งอนาคต

จากการสัมภาษณ์ได้ข้อมูลที่ได้มากำหนดปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหาร
จัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ จากการศึกษาเอกสาร และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ		การวิเคราะห์
เอกสารวิชาการ	ผู้ทรงคุณวุฒิให้สัมภาษณ์	
<p>1. ด้านเจตคติทางการเรียน เป็นความรู้สึก ความคิด และการกระทำของนักเรียน จะแสดงออกมาพร้อมกับความรู้สึกและอารมณ์ เป็นตัวการสำคัญที่กำหนดแนวทางการแสดงออกของพฤติกรรมที่เกิดจากประสบการณ์เรียนรู้ หรือความรู้สึกเชื่อศรัทธาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีต่อวิชาต่าง ๆ</p> <p>ในการสนองต่อการเรียนรู้ อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไข หรือสถานการณ์ต่าง ๆ</p>	<p>1. นักเรียนจำอากาศมีความปราศนาของนักเรียนทุกคนที่เข้ามาเรียน เพราะต้องมีการสอบแข่งขันกันจากคนจำนวนมากแต่รับได้ปีละไม่กี่ร้อยคน ทุกคนต้องมีความรู้สึก ความคิด พร้อมกับความรู้สึกของอารมณ์ พร้อมรับการฝึกและการเรียนในหลักสูตรจำอากาศ</p>	<p>1. ด้านเจตคติทางการเรียน</p>
<p>2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นมูลฐานของการเรียนรู้ และถือว่ามี ความสำคัญ ต้องอาศัยแรงขับภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า และจะนำไปสู่การเรียนรู้ตามเป้าหมาย ทั้งนี้กิจกรรมการเรียนของจะสำเร็จมากน้อยเพียงใดจะขึ้นอยู่กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแต่ละบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญ เพราะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบที่จะกระทำการใด ๆ จนบรรลุเป้าหมาย และมีความพยายามที่จะมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ที่สั่งคมยอมรับ ซึ่งเป็นแรงขับหรือความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จตามความปรารถนาของตน</p>	<p>2. นักเรียนจำอากาศมีความปรารถนาที่จะเรียนให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี หรือทำให้ดีกว่าบุคคลอื่น ความพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ความรู้สึกสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ เพราะได้แต่งเครื่องแบบนักเรียนที่สง่างามเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป</p>	<p>2. ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ		การวิเคราะห์
เอกสารวิชาการ	ผู้ทรงคุณวุฒิให้สัมภาษณ์	
<p>3. การรับรู้ความสามารถของตนเอง เป็นความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองเป็นอย่างไร และอยากเป็นอย่างไร การดำเนินชีวิต เช่น ความรู้สึกหรือความเชื่อมั่น ในความสามารถของตนเอง ความรู้สึกท้อแท้ ท้อถอย เมื่อประสบกับความยากลำบาก ความรู้สึกโดดเดี่ยว การกล้าแสดงออกหรือไม่กล้าแสดงออกต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นแรงผลักดันเบื้องต้นที่ทำให้เด็กแต่ละคน สามารถทำงานให้บรรลุเป้าหมายได้มากหรือน้อยแตกต่างกัน อันจะมีผลต่อการเรียนของตน</p>	<p>3. นักเรียนจำอากาศจะต้องสามารถปฏิบัติได้เมื่อต้องแก้ปัญหาที่มีความยุ่งยากในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน และมีความมั่นใจที่จะเผชิญกับปัญหาได้ เพราะต้องผ่านการฝึกภาคสนาม ภาคปฏิบัติ และผลการเรียนที่ดี</p>	<p>3. ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง</p>
<p>4. ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการดำเนินการเรียนการสอน ถ้าครูสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นของนักเรียน ประสิทธิภาพซึ่งผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จในการเรียน ซึ่งได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วม ในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และการรู้ผลสะท้อนกลับของการกระทำว่าถูกต้องหรือไม่</p>	<p>4. นักเรียนจำอากาศทุกคนอยู่ในความปกครอง ดูแลของครูตลอด 24 ชม. ที่คอยสอดส่องดูแล ควบคุม กวดขัน ระเบียบวินัย และการเรียนของนักเรียน นับได้ว่าครูนั้นใกล้ชิดกับนักเรียนมากกว่าผู้ปกครอง</p>	<p>4. ด้านการสนับสนุนของครู</p>

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ		การวิเคราะห์
เอกสารวิชาการ	ผู้ทรงคุณวุฒิให้สัมภาษณ์	
<p>5. ครอบครัวเป็นพลังสำคัญในช่วงการศึกษาในโรงเรียนของเด็ก ลักษณะสำคัญที่สุดของครอบครัวเป็นลักษณะทางจิตวิทยา ภายในครอบครัว บรรยากาศทางปัญญา และบรรยากาศทางอารมณ์ภายในครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของเด็ก เป็นการส่งเสริมและช่วยเหลือด้านการเรียนจากบิดามารดา และความคาดหวังของบิดามารดา มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักเรียนอย่างมาก</p>	<p>5. นักเรียนจำอากาศทุกคนเป็นความคาดหวังของผู้ปกครองว่าต้องการให้บุตรตั้งใจเรียนมีความมานะพยายามในการเรียน มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมและเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กสามารถทำการศึกษาล่าเรียน จนประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี เมื่อบุตรหลานได้เข้ามาเรียนในโรงเรียนจำอากาศ ผู้ปกครองก็ได้รับคำชื่นชมจากเพื่อนฝูง เป็นที่ยอมรับของสังคม</p>	<p>5. ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง</p>
<p>6. ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสำคัญต่อการพัฒนาคนเพื่อเตรียมให้เขาอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขเป็นการควบคุมตนเองให้ปฏิบัติเป็นขั้นตอนตามแผนที่วางไว้เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต มีความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แม้จะเผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ</p>	<p>6. นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนของตนเองตามแผนที่วางไว้เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต เพราะความสำเร็จของนักเรียนคือการรับราชการของตน มีเกียรติยศและศักดิ์ศรีในสังคม นักเรียนคนใดมีผลการเรียนดีเด่นสามารถได้รับคัดเลือกไปเป็นนักเรียนนายเรืออากาศได้อีก</p>	<p>6. ด้านลักษณะมุ่งอนาคต</p>

นำปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ
เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมองค์ประกอบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการ
บริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ตรวจสอบความเหมาะสมองค์ประกอบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหาร
จัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

รายการประเมิน		Mean	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
1.	ด้านเจตคติทางการเรียน	4.17	0.64	มาก
1.1	นักเรียนมีความพร้อมที่จะประพฤติปฏิบัติตน ในกิจกรรมการ เรียน ตั้งใจฟังครูอธิบายและสนใจร่วมกิจกรรมการเรียน	4.20	0.49	มาก
1.2	นักเรียนรับรู้ว่าคุณสมบัติที่แสดงออกมา เป็นไปตาม ความรู้สึกของตนเอง เช่น นักเรียนขีดเส้นใต้ข้อความสำคัญ	4.12	0.76	มาก
1.3	นักเรียนมีความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เรียนในโรงเรียนจำอากาศ	4.21	0.67	มาก
2.	ด้านแรงจูงใจไม่ล้มฤทธิ์	4.06	0.75	มาก
2.1	นักเรียนสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปได้	4.08	0.18	มาก
2.2	นักเรียนยอมรับผลการกระทำของตนเองทั้งที่เป็นผลดีและ ผลเสีย	4.05	0.35	มาก
2.3	นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนของตนเอง และปรับปรุง ตนเองให้ดีขึ้น	4.06	0.85	มาก
3.	ด้านรับรู้ความสามารถของตนเอง	4.08	0.61	มาก
3.1	เมื่อเรียนเสร็จแต่ละวันนักเรียนสามารถปฏิบัติงานที่ยากได้	4.10	0.81	มาก
3.2	นักเรียนสามารถเรียนรู้ และแก้ปัญหาต่างๆที่ซับซ้อนได้	4.07	0.73	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

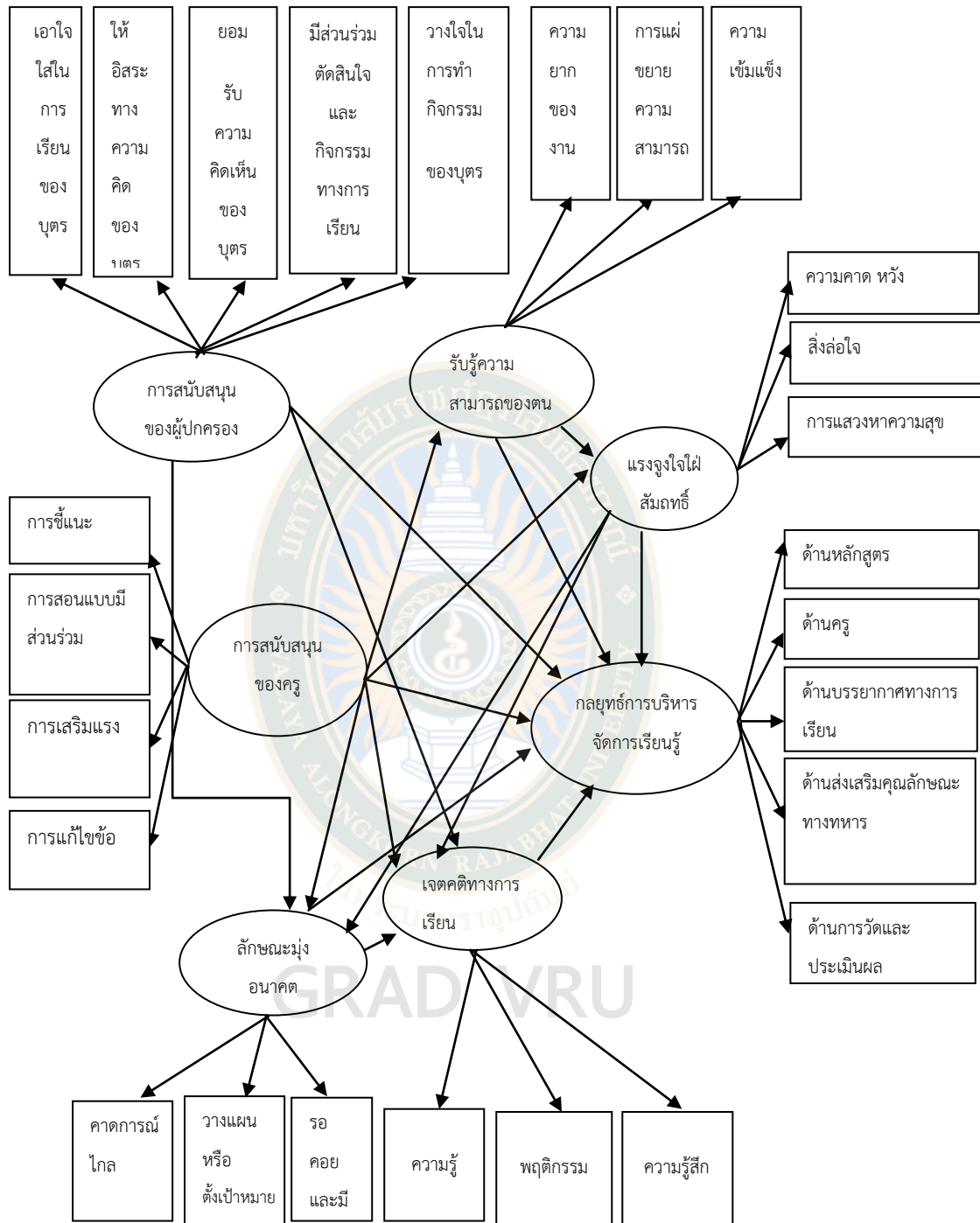
รายการประเมิน		Mean	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
3.3	นักเรียนมีอดทนทำงานที่ต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ได้	4.08	0.83	มาก
4.	ด้านการสนับสนุนของครู	4.13	0.83	มาก
4.1	ครูให้นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ที่ได้จากการเรียน กับเพื่อน ๆ	4.09	0.72	มาก
4.2	ครูกล่าวชมเชย เมื่อนักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้อง	4.16	0.94	มาก
4.3	ครูบอกถึงประโยชน์ของการเรียนกล่าวสนับสนุนเพื่อกระตุ้น ให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น	4.20	0.79	มาก
4.4	ผู้สอนบอกจุดประสงค์ของการเรียนการสอนอย่างชัดเจนแก่นักเรียน	4.07	0.63	มาก
5.	ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง	4.10	0.49	มาก
5.1	ผู้ปกครองให้นักเรียนเลือกเรียนเหล่าอาหารที่นักเรียนชอบ	4.16	0.48	มาก
5.2	ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย ความอิสระ	4.10	0.54	มาก
5.3	ผู้ปกครองให้ความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจนักเรียน	4.20	0.59	มาก
5.4	ผู้ปกครองยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนในการตัดสินใจ ของนักเรียนทั้งเรื่องการเรียนรู้และเรื่องอื่น	4.10	0.23	มาก
5.5	ผู้ปกครองร่วมตัดสินใจการมีส่วนร่วมและการทำกิจกรรม ของนักเรียน	3.94	0.46	มาก
6.	ด้านลักษณะมุ่งอนาคต	4.03	0.92	มาก
6.1	นักเรียนมีความคาดหวังประสบความสำเร็จทางการเรียน เพื่ออนาคตของตนเอง	4.02	0.89	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการประเมิน		Mean	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
6.2	นักเรียนสามารถแก้ไขความผิดพลาดของตนเอง ด้วยความพยายามซึ่งเป็นแรงเสริมที่ช่วยสร้างความมุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จ	4.05	0.67	มาก
6.3	นักเรียนเห็นตัวแบบของบุคคลอื่นนำมาพิจารณาความสามารถของตน จากที่นักเรียนสังเกตเห็นผู้อื่นทำงานที่ยากสำเร็จ	4.01	0.86	มาก
โดยรวม		4.06	.32	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ความเหมาะสมของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านเจตคติทางการเรียนมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.64) รองลงมาคือ ด้านการสนับสนุนของครู ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.83) ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.49) ด้านรับรู้ความสามารถของตนเอง ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.61) ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.75) และด้านลักษณะมุ่งอนาคต ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.92)

จึงสรุปรวมทั้งจากการศึกษาเอกสารและผนวกกับการสัมภาษณ์ นำมาสร้างเป็นโมเดลเชิงสมมติฐานของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ มีลักษณะดังภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 โมเดลเชิงสมมติฐานของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ตอนที่ 3 เพื่อศึกษาเส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ จากนั้นจึงนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางและแปลผลโดยการบรรยายประกอบ ส่วนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็น นักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ที่ได้ศึกษามาแล้วอย่างน้อย 1 ปี ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าความถี่ (Frequency) และสถิติร้อยละ (Percentage) จำแนกตามตัวแปรอิสระดังรายละเอียด ในตารางที่ 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักเรียนจำอากาศ (N=630)		จำนวน	ร้อยละ	
1.	การศึกษาก่อนเข้าเป็นนักเรียนจำอากาศ	ม.3	502	79.70
		ม.6 หรือเทียบเท่า	128	20.30
2.	เหล่าทหารที่เรียน	ทหารแพทย์	19	3.00
		ทหารสารวัตร	29	4.60
		ทหารอตุ	8	1.30
		ทหารสรรพาวุธ	69	11.00
		ทหารช่างอากาศ	278	44.10
		ทหารอากาศโยธิน	36	5.70
		ทหารสื่อสาร	155	24.60
		ทหารต้นหน/บังคับการบิน	36	5.70
3.	สถานภาพของครอบครัว	บิดามารดาหย่าร้าง	116	18.40
		บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	455	72.20
		มารดาถึงแก่กรรม	19	3.00

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

นักเรียนจำอากาศ (N=452)		จำนวน	ร้อยละ	
		บิดาถึงแก่กรรม	40	6.30
4.	อาชีพของผู้ปกครอง	รับจ้าง/เกษตรกรรม	63	10.00
		ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	46	7.30
		พนักงานเอกชน	168	26.70
		รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	353	56.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่การศึกษาก่อนเข้าเป็นนักเรียน คุณวุฒิม.3 จำนวน 502 คน คิดเป็นร้อยละ 79.70 เรียนเหล่าทหารช่างอากาศ จำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 44.10 บิดามารดาอยู่ร่วมกัน จำนวน 455 คน คิดเป็นร้อยละ 72.20 ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 353 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00

ขั้นที่ 2 ระดับการรับรู้กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ และปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ

2.1 ระดับการรับรู้องค์ประกอบของกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ขององค์ประกอบการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ

กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้		N=630		แปลผล
		Mean	S.D.	
1.	ด้านหลักสูตร	3.99	0.79	มาก
2.	ด้านครู อาจารย์	3.97	0.68	มาก
3.	ด้านบรรยากาศทางการเรียน	3.81	0.91	มาก
4.	ด้านส่งเสริมคุณลักษณะทางทหาร	4.16	0.68	มาก
5.	ด้านการวัดและประเมินผล	3.99	0.76	มาก
	โดยรวม	3.98	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ โดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.98 เมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบ คือ ด้านส่งเสริมคุณลักษณะทางทหาร มีค่าเฉลี่ย 4.16 รองลงมาคือ ด้านหลักสูตร และด้านการวัดและประเมินผล ค่าเฉลี่ย 3.99 และมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านบรรยากาศทางการเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.81

2.2 ตรวจสอบระดับการรับรู้ด้านปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ ดังตารางที่ 4.8

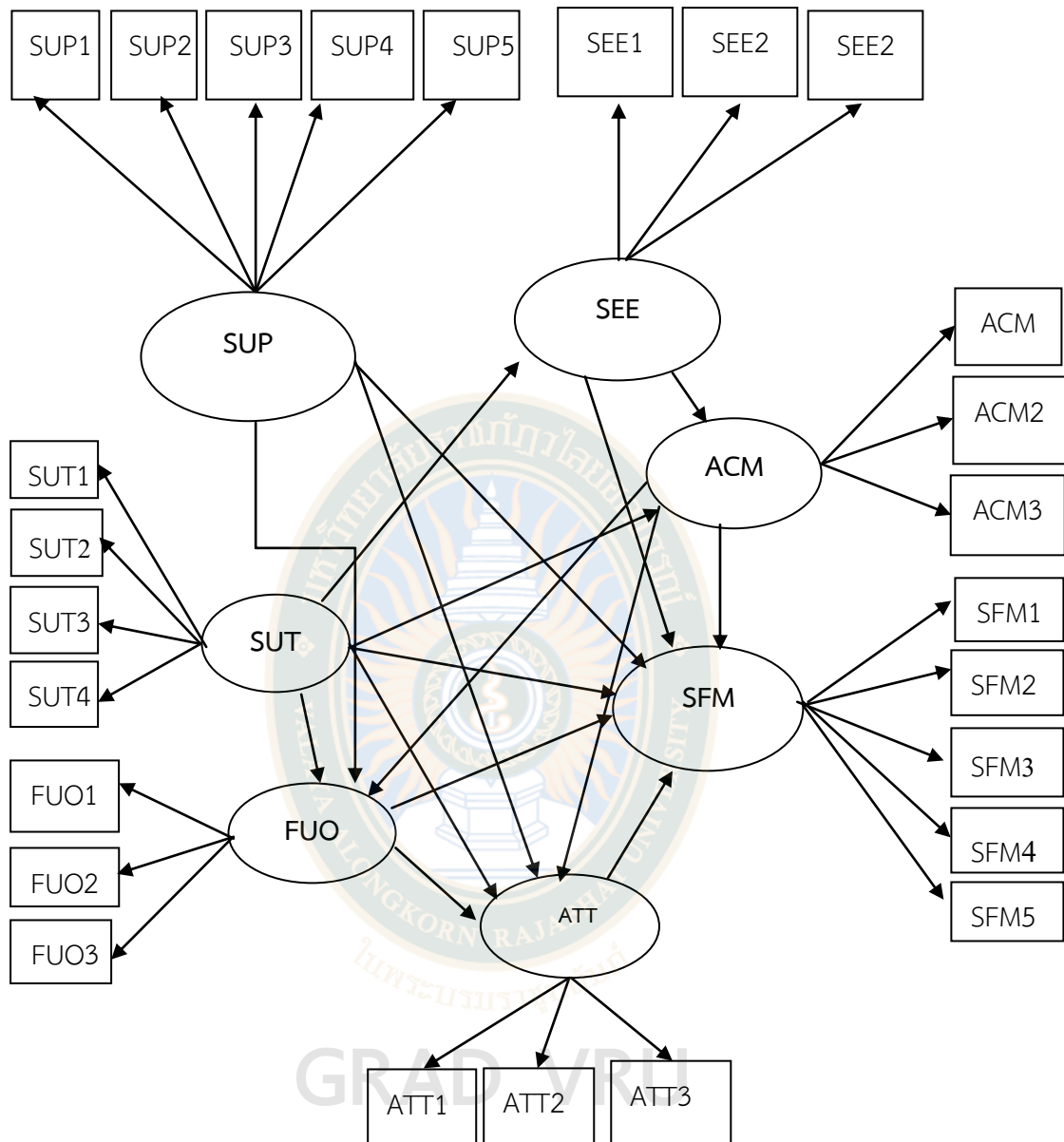
ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ		N=630		แปลผล
		Mean	S.D.	
1.	ด้านเจตคติทางการเรียน	3.96	0.50	มาก
	ความรู้ความเข้าใจ	3.83	0.69	มาก
	พฤติกรรม	3.92	0.66	มาก
	ความรู้สึกหรืออารมณ์	4.11	0.73	มาก
2.	ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	4.00	0.51	มาก
	ความคาดหวัง	3.99	0.68	มาก
	สิ่งล่อใจ	4.03	0.80	มาก
	การแสวงหาความสุข	3.98	0.65	มาก
3.	ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง	4.09	0.47	มาก
	ความยากของงาน	4.03	0.81	มาก
	การแผ่ขยายความสามารถ	4.13	0.70	มาก
	ความเข้มแข็ง	4.11	0.70	มาก
4.	ด้านการสนับสนุนของครู	4.15	0.54	มาก
	การชี้แนะ	4.13	0.75	มาก
	การสอนแบบมีส่วนร่วม	4.16	0.74	มาก
	การเสริมแรง	4.11	0.69	มาก
	การแก้ไขข้อบกพร่อง	4.17	0.75	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหาร จัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ		N=630		แปลผล
		Mean	S.D.	
5.	ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง	4.12	0.54	มาก
	เอาใจใส่ในการเรียนของบุตร	4.30	0.57	มากที่สุด
	ให้อิสระทางความคิดของบุตร	4.28	0.56	มากที่สุด
	ยอมรับความคิดเห็นของบุตร	4.13	0.76	มาก
	มีส่วนร่วมตัดสินใจ	4.16	0.63	มาก
	วางใจในการทำกิจกรรมของบุตร	3.74	0.66	มาก
6.	ด้านลักษณะมุ่งอนาคต	4.05	0.57	มาก
	การคาดการณ์ไกล	4.04	0.82	มาก
	การวางแผนหรือตั้งเป้าหมาย	3.97	0.86	มาก
	การรอคอยและมีความเพียรพยายาม	4.16	0.75	มาก
	สรุปภาพรวม	4.06	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ โดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.06 เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ การสนับสนุนของครูมีค่าเฉลี่ย 4.15 รองลงมาคือ การสนับสนุนของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ย 4.12 ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.09 ด้านลักษณะมุ่งอนาคต มีค่าเฉลี่ย 4.05 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าเฉลี่ย 4.00 และด้านเจตคติทางการเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.96 สามารถนำมาสร้างโมเดลเชิงสมมติฐานปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ดังภาพที่ 4.2

ภาพที่ 4.2 โมเดลเชิงสมมติฐานปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน
จำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ขั้นที่ 3 เพื่อศึกษาเส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการ
การเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ

ก่อนทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัย เพื่อพิจารณาความ
เหมาะสมของเมทริกซ์สหสัมพันธ์ ที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบว่ามีความเหมาะสมหรือไม่
เพื่อพิจารณาตรวจสอบความสัมพันธ์ของปัจจัย ที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบ ดังตารางที่

ตารางที่ 4.9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรการบริหารจัดการเรียนรู้กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของนักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ

ปัจจัย	SFM	ATT	ACM	FUO	SEE	SUT	SUP
SFM	1.000						
ATT	0.795**	1.000					
ACM	0.551**	0.527**	1.000				
FUO	0.501**	0.593**	0.562**	1.000			
SEE	0.562**	0.514**	0.543**	0.519**	1.000		
SUT	0.734**	0.525**	0.537**	0.532**	0.641**	1.000	
SUP	0.615**	0.536**	0.548**	0.516**	0.562**	0.605**	1.000

หมายเหตุ: ** p < 0.01

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า ปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกกับการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ 0.501 – 0.795 โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์สูงสุดคือ ด้านเจตคติทางการเรียน (ATT) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.795 รองลงมาคือ ด้านสนับสนุนของครู (SUT) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.734 ด้านสนับสนุนของผู้ปกครอง (SUP) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.615 ด้านรับรู้ความสามารถของตนเอง (SEE) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.562 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ACM) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.521 และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุดคือ ด้านลักษณะมุ่งอนาคต (FUO) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.501

สำหรับค่าสถิติที่จะนำไปใช้พิจารณา คือ ค่าสถิติ Bartlett ซึ่งเป็นค่าสถิติทดสอบสมมติฐานว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์นั้น เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity Matrix) หรือไม่ โดยพิจารณาที่ค่า Bartlett's Test of Sphericity และค่าความน่าจะเป็นว่า มีความสัมพันธ์กันเหมาะสมเพียงพอที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไป โดยพิจารณาที่การมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังพิจารณาได้จากค่าดัชนีไกเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin Measures of Sampling Adequacy) ซึ่งคิมและมัทเลอร์ (Kim & Mueller, 1978; อ้างถึงใน สมเกียรติ ทานอก, 2539) ได้เสนอไว้ว่าถ้ามีค่ามากกว่า 0.80 ดีมาก แต่ถ้ามีค่าน้อยกว่า 0.50 ใช้ไม่ได้ ซึ่งจำแนกเป็นรายโมเดล ดังนี้

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

	SFM1	SFM2	SFM3	SFM4	SFM5
SFM1	1.00				
SFM2	0.401**	1.00			
SFM3	0.484**	.535**	1.00		
SFM4	0.358**	0.333**	0.477**	1.00	
SFM5	0.447**	0.503**	0.328**	0.494**	1.00
\bar{X}	3.99	3.97	3.81	4.16	3.99
S.D.	0.79	0.68	0.91	0.68	0.76

หมายเหตุ: ** $p < 0.01$

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ (SFM) พบว่าองค์ประกอบทั้ง 5 ด้านมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($p < 0.05$) โดย องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดคือ ด้านครู (SFM2) กับด้านบรรยากาศทางการเรียน (SFM3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.538 องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุดคือ ด้านบรรยากาศทางการเรียน (SFM3) กับด้านการวัดและประเมินผล (SFM5) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.328

ตารางที่ 4.11 ค่าสถิติ Bartlett ดัชนีไกเซอร์-ไมเยอร์-ออลกิน ขององค์ประกอบการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

โมเดลการวัด	Bartlett's Test of Sphericity	p	Kaiser-Meyer-Olkin Measures of Sampling dequacy
กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้	658.29	0.00	0.86

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเมทริกสหสัมพันธ์ก่อนนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่าเมทริกสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่า Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 658.29 ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.00 ($p < 0.05$) ส่วนดัชนีไกเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน มีค่าเท่ากับ 0.86 โดยมีค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน สามารถนำไปใช้วิเคราะห์องค์ประกอบได้

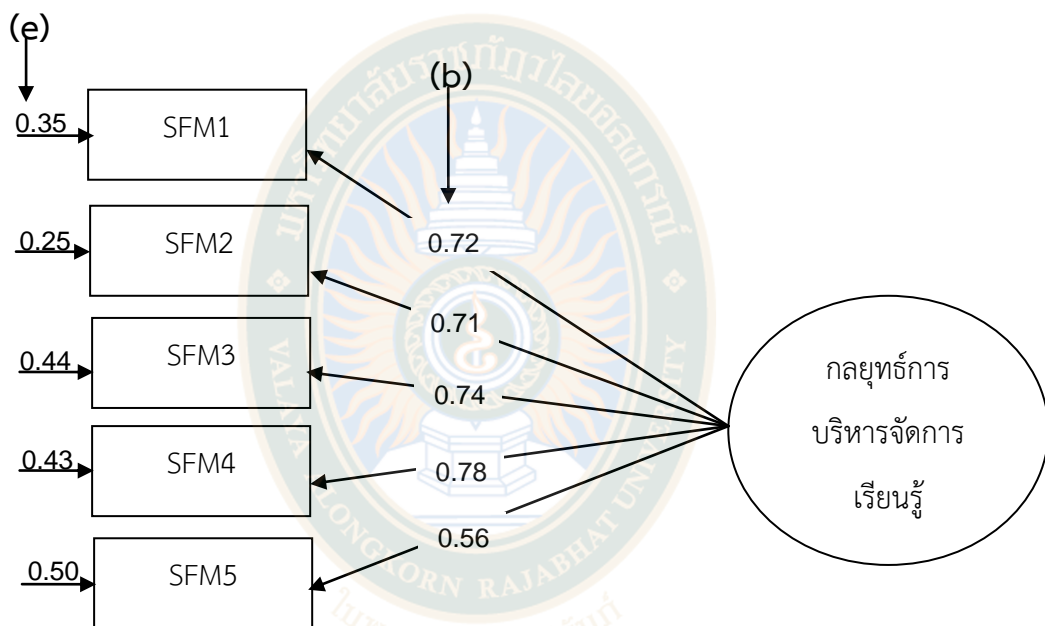
ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลกลยุทธ์การเรียนรู้

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก องค์ประกอบ b (SE)	สปส. การพยากรณ์ (R ²)	สปส. คะแนน องค์ประกอบ (FS)	ความ คลาดเคลื่อน ของตัวบ่งชี้ (e)
กลยุทธ์การเรียนรู้	SFM1	0.72 ^{**} (0.00)	0.72	0.53	0.35
	SFM2	0.71 ^{**} (0.00)	0.73	0.57	0.25
	SFM3	0.74 ^{**} (0.00)	0.73	0.53	0.44
	SFM4	0.78 ^{**} (0.00)	0.57	0.33	0.43
	SFM5	0.56 ^{**} (0.00)	0.53	0.28	0.50
Chi-Square = 28.02		df = 15	p = 0.61		
GFI = 0.98	AGFI = 0.99	RMSEA = 0.02	RMR = 0.03		

หมายเหตุ: ** $p < 0.01$

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 28.02 ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom) มีค่าเท่ากับ 15 มีความน่าจะเป็นเข้าใกล้ 1 ($p = 0.61$) นั่นคือค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 รวมทั้งค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.99 มีค่าเข้าใกล้ 1 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือของความแปรปรวนร่วมของกลุ่มตัวอย่าง (RMR) เท่ากับ 0.03 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่าโมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของโมเดลตามตารางที่ 4.12 พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบ มีค่าเป็นบวก มีค่าต่ำสุดถึงสูงสุดตั้งแต่ 0.56 ถึง 0.78 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกค่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่สำคัญขององค์ประกอบการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ นั่นคือตัวองค์ประกอบ SFM1 – SFM5 เป็นองค์ประกอบที่สำคัญขององค์ประกอบการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ซึ่งค่าความแปรผันร่วมกับองค์ประกอบ (ค่า R^2) และค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS) ก็ให้ความหมายในทำนองเดียวกัน

$$\chi^2 = 28.02, df = 15, p = 0.61, GF = 0.98, AGFI = 0.99, RMSEA = 0.02, RMR = 0.03$$

ภาพที่ 4.3 โมเดลโครงสร้างเชิงเส้นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านเจตคติทางการเรียน

	ATT1	ATT2	ATT3
ATT1	1.00		
ATT2	.329**	1.00	
ATT3	0.333**	0.690**	1.00
MEAN	3.83	3.92	4.11
S.D.	0.69	0.66	0.73

หมายเหตุ: ** $p < 0.01$

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านเจตคติทางการเรียน (ATT) พบว่า องค์ประกอบย่อยทั้ง 3 องค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($p < 0.05$) โดยองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดคือ พฤติกรรม (ATT2) กับความรู้สึกรู้สึกหรืออารมณ์ (ATT3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.69 และองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุดคือ ความรู้ (ATT1) กับพฤติกรรม (ATT2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.32

ตารางที่ 4.14 ค่าสถิติ Bartlett ดัชนีไกเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านเจตคติทางการเรียน

โมเดลการวัด	Bartlett's Test of Sphericity	p	Kaiser-Meyer-Olkin Measures of Sampling Adequacy
ด้านเจตคติทางการเรียน	23.60	0.00	0.84

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเมทริกสหสัมพันธ์ก่อนนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า เมทริกสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่า Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 23.60 ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.00 ($p < 0.05$) ส่วนดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน มีค่าเท่ากับ 0.84 โดยมีค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน สามารถนำไปใช้วิเคราะห์องค์ประกอบได้

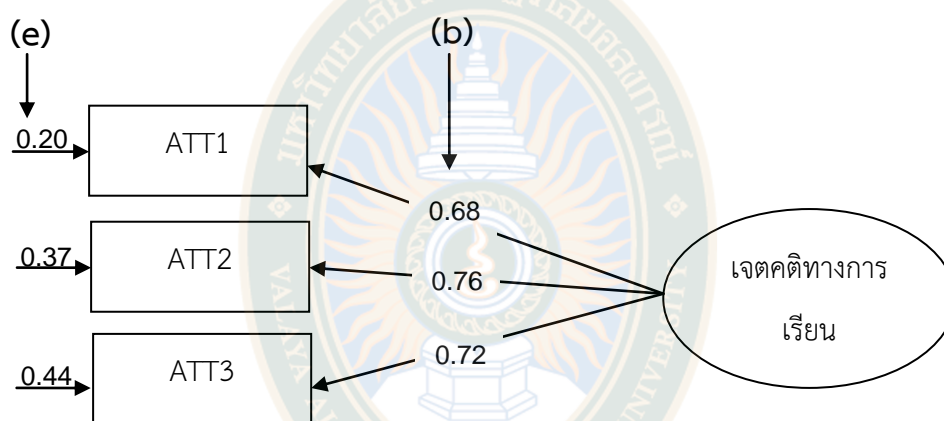
ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านเจตคติทางการเรียน

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก องค์ประกอบ b (SE)	สปส. การพยากรณ์ (R ²)	สปส. คะแนน องค์ประกอบ (FS)	ความคลาด เคลื่อนของ ตัวบ่งชี้ (e)
ด้านเจตคติ ทางการเรียน	ATT1	0.68 ^{**} (0.00)	0.77	0.60	0.20
	ATT2	0.76 ^{**} (0.00)	0.68	0.46	0.37
	ATT3	0.72 ^{**} (0.00)	0.70	0.49	0.44
$\chi^2 = 11.36$		df = 6	p = 0.56		
GFI = 0.99	AGFI = 0.97	RMSEA = 0.023	RMR = 0.04		

หมายเหตุ: ** $p < 0.01$

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านเจตคติทางการเรียน พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 11.36 ที่ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom) มีค่าเท่ากับ 6 มีความน่าจะเป็นเข้าใกล้ 1 ($p = 0.56$) นั่นคือค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 รวมทั้งค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.97 มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่าโมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของโมเดลตามตารางที่ 4.15 พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบย่อย ทั้ง 3 องค์ประกอบ มีค่าเป็นบวก มีค่าต่ำสุดถึงสูงสุดตั้งแต่ 0.68 ถึง 0.76 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกค่า ซึ่งแสดงให้เห็นองค์ประกอบเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านเจตคติทางการเรียน นั่นคือ องค์ประกอบย่อย ATT1 – ATT3 เป็นองค์ประกอบที่สำคัญขององค์ประกอบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านเจตคติทางการเรียน ซึ่งค่าความแปรผันร่วมกับองค์ประกอบ (ค่า R^2) และค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS) ก็ให้ความหมายในทำนองเดียวกัน

$\chi^2 = 11.36$, $df = 6$, $p = 0.56$, $GFI = 0.99$, $AGFI = 0.97$, $RMSEA = 0.02$, $RMR = 0.04$

ภาพที่ 4.4 โมเดลโครงสร้างเชิงเส้นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านเจตคติทางการเรียน

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

	ACM1	ACM2	ACM3
ACM1	1.00		
ACM2	0.322 ^{**}	1.00	
ACM3	0.427 ^{**}	0.349 ^{**}	1.00
MEAN	3.99	4.03	3.98
S.D.	0.68	0.80	0.65

หมายเหตุ: ** $p < 0.01$

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ACM) พบว่า องค์ประกอบย่อยทั้ง 3 องค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($p < 0.05$) โดยคู่องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ความคาดหวัง (ACM1) กับการแสวงหาความสุข (ACM3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.42 และองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ ความคาดหวัง (ACM1) กับล่อใจ (ACM2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.32

ตารางที่ 4.17 ค่าสถิติ Bartlett ดัชนีไกเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

โมเดลการวัด	Bartlett's Test of Sphericity	p	Kaiser-Meyer-Olkin Measures of Sampling Adequacy
ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	24.18	0.00	0.93

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเมทริกสหสัมพันธ์ก่อนนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า เมทริกสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่า Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 24.18 ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.00 ($p < 0.05$) ส่วนดัชนี ไกเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน มีค่าเท่ากับ 0.93 โดยมีค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน สามารถนำไปใช้วิเคราะห์องค์ประกอบได้

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

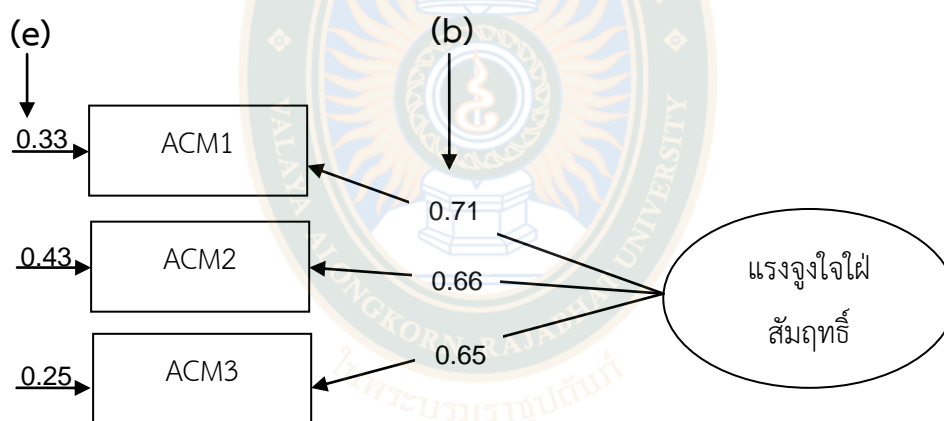
องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก องค์ประกอบ b (SE)	สปส. การ พยากรณ์ (R ²)	สปส. คะแนน องค์ประกอบ (FS)	ความคลาด เคลื่อนของ ตัวบ่งชี้ (e)
ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ACM1	0.71 ^{**} (0.00)	0.62	0.52	0.33
	ACM2	0.66 ^{**} (0.00)	0.46	0.58	0.43
	ACM3	0.65 ^{**} (0.00)	0.65	0.43	0.25
$\chi^2 = 7.41$		df = 6	p = 0.74	GFI = 1.00	
AGFI = 0.97		RMSEA = 0.013	RMR = 0.04		

หมายเหตุ: ** $p < 0.01$

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 7.41 ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom) มีค่าเท่ากับ 6 มีความน่าจะเป็นเข้าใกล้ 1 ($p = 0.74$) นั่นคือค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 1.00 รวมทั้งค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ

0.97 มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่าโมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของโมเดลตามตารางที่ 4.18 พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบย่อยทั้ง 3 องค์ประกอบ มีค่าเป็นบวก มีค่าต่ำสุดถึงสูงสุดตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.71 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกค่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นั่นคือ ตัวแปรสังเกตได้ ACM1 – ACM3 เป็นองค์ประกอบที่สำคัญขององค์ประกอบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งค่าความแปรผันร่วมกับองค์ประกอบ (ค่า R^2) และค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS) ก็ให้ความหมายในทำนองเดียวกัน

$\chi^2 = 7.41$, $df = 6$, $p = 0.74$, $GFI = 1.00$, $AGFI = 0.97$, $RMSEA = 0.01$, $RMR = 0.04$

ภาพที่ 4.5 โมเดลโครงสร้างเชิงเส้นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง

	SEE1	SEE2	SEE3
SEE1	1.00		
SEE2	0.622 [*]	1.00	
SEE3	0.440 [*]	0.446 [*]	1.00
MEAN	4.04	3.97	4.16
S.D.	0.82	0.86	0.75

หมายเหตุ: * $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเองพบว่า องค์ประกอบย่อยทั้ง 3 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด คือ ความยากของงาน (SEE1) กับการแผ่ขยายความสามารถ (SEE2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.62 และองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ ความยากของงาน (SEE1) กับการเข้มแข็ง (SEE3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.440

ตารางที่ 4.20 ค่าสถิติ Bartlett ดัชนีไกเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง

โมเดลการวัด	Bartlett's Test of Sphericity	p	Kaiser-Meyer-Olkin Measures of Sampling Adequacy
ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง	148.77	0.00	0.83

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเมทริกสหสัมพันธ์ ก่อนนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของ โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง พบว่า เมทริกสหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่า Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 148.77 ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.00 ($p < 0.05$) ส่วนดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน มีค่าเท่ากับ 0.83 โดยมีค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน สามารถนำไปใช้วิเคราะห์องค์ประกอบได้

ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง

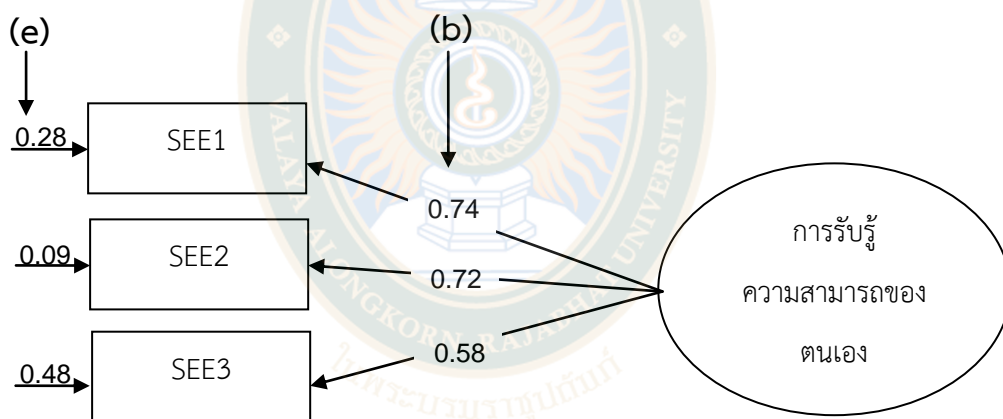
องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก องค์ประกอบ b (SE)	สปส. การ พยากรณ์ (R ²)	สปส. คะแนน องค์ประกอบ (FS)	ความคลาด เคลื่อนของ ตัวบ่งชี้ (e)
ด้านการรับรู้ ความสามารถของ ตนเอง	SEE1	0.74 (0.01) [*]	0.16	0.75	0.28
	SEE2	0.72 (0.01) [*]	0.21	0.77	0.08
	SEE3	0.58 (0.01) [*]	0.62	0.89	0.48
$\chi^2 = 8.04$		df = 6	p = 0.63		
GFI = 1.00		AGFI = 0.99	RMSEA = 0.016	RMR = 0.00	

หมายเหตุ: * $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 8.04 ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom) มีค่าเท่ากับ 6 มีความน่าจะเป็นเข้าใกล้ 1 ($p = 0.63$) นั่นคือค่าไค-สแควร์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 1.00 รวมทั้งค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้

แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.99 มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่าโมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของโมเดลตามตารางที่ 4.21 พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบย่อย ทั้ง 3 องค์ประกอบ มีค่าเป็นบวก มีค่าต่ำสุดถึงสูงสุดตั้งแต่ 0.58 ถึง 0.74 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง นั่นคือ ตัวแปรสังเกตได้ SEE1 – SEE3 เป็นองค์ประกอบที่สำคัญขององค์ประกอบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านรับรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งค่าความแปรผันร่วมกับองค์ประกอบ (ค่า R^2) และค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS) ก็ให้ความหมายในทำนองเดียวกัน

$$\chi^2 = 8.04, df = 6, p = 0.63, GFI = 1.00, AGFI = 0.99, RMSEA = 0.01, RMR = 0.00$$

ภาพที่ 4.6 โมเดลโครงสร้างเชิงเส้นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของครู

	SUT1	SUT2	SUT3	SUT4
SUT1	1.00			
SUT2	0.633**	1.00		
SUT3	0.522**	0.408**	1.00	
SUT4	0.329**	0.589**	0.452**	1.00
MEAN	4.13	4.16	4.11	4.17
S.D.	0.75	0.74	0.69	0.75

หมายเหตุ: ** $p < 0.01$

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของครู (SUT) พบว่า องค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($p < 0.05$) โดยองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ การสอนแบบมีส่วนร่วม (SUT2) กับ การชี้แนะ (SUT1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.633 และองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ การแก้ไขข้อบกพร่อง (SUT4) กับ การชี้แนะ (SUT1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.329

ตารางที่ 4.23 ค่าสถิติ Bartlett ดัชนีไกเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของครู

โมเดลการวัด	Bartlett's Test of Sphericity	p	Kaiser-Meyer-Olkin Measures of Sampling Adequacy
ด้านการสนับสนุนของครู	26.70	0.00	0.80

จากตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเมทริกสหสัมพันธ์ก่อนนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ด้านการสนับสนุนของครู พบว่า เมทริกสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่า Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 26.70 ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.00 ($p < 0.05$) ส่วนดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน มีค่าเท่ากับ 0.80 โดยมีค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน สามารถนำไปใช้วิเคราะห์องค์ประกอบ

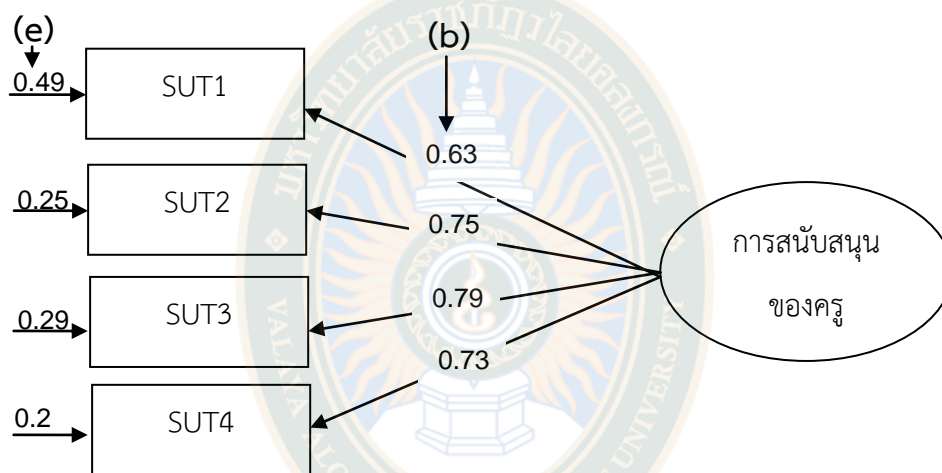
ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ด้านการสนับสนุนของครู

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก องค์ประกอบ b (SE)	สปส. การ พยากรณ์ (R ²)	สปส. คะแนน องค์ประกอบ (FS)	ความคลาด เคลื่อนของ ตัวบ่งชี้ (e)
ด้านการสนับสนุนของ ครู	SUT1	0.63 (0.00)**	0.71	0.88	0.49
	SUT2	0.75 (0.00)**	0.40	0.74	0.25
	SUT3	0.79 (0.00)**	0.82	0.73	0.29
	SUT4	0.73 (0.00)**	0.50	0.81	0.25
$\chi^2 = 12.67$ df = 10 p = 0.67 GFI = 1.00					
AGFI = 0.97 RMSEA = 0.00 RMR = 0.00					

หมายเหตุ: ** $p < 0.01$

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของครู พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 12.67 ที่ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom) มีค่าเท่ากับ 10 มีความน่าจะเป็นเข้าใกล้ 1 ($p = 0.67$) นั่นคือค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 1.00 รวมทั้งค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.97 มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่าโมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของโมเดลตามตารางที่ 4.24 พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบย่อย ทั้ง 4 องค์ประกอบ มีค่าเป็นบวก มีค่าต่ำสุดถึงสูงสุดตั้งแต่ 0.63 ถึง 0.79 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกค่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่สำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของครู นั่นคือ ตัวแปรสังเกตได้ SUT1 – SUT4 เป็นองค์ประกอบที่สำคัญขององค์ประกอบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของครู ซึ่งค่าความแปรผันร่วมกับองค์ประกอบ (ค่า R^2) และค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS) ก็ให้ความหมายในทำนองเดียวกัน

$\chi^2 = 12.67$, $df = 10$, $p = 0.67$, $GFI = 1.00$, $AGFI = 0.97$, $RMSEA = 0.00$, $RMR = 0.00$

ภาพที่ 4.7 โมเดลโครงสร้างเชิงเส้นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของครู

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง

	SUP1	SUP2	SUP3	SUP4	SUP5
SUP1	1.00				
SUP2	0.371 [*]	1.00			
SUP3	0.432 ^{**}	0.598 ^{**}	1.00		
SUP4	.343 ^{**}	0.519 ^{**}	0.377 ^{**}	1.00	
SUP5	0.386	0.522 ^{**}	0.478 ^{**}	0.506 ^{**}	1.00
MEAN	4.30	4.28	4.13	4.16	3.74
S.D.	0.57	0.56	0.76	0.63	0.66

หมายเหตุ: ** p < 0.01

* p < 0.05

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง (SUP) พบว่าองค์ประกอบย่อยทั้ง 4 องค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ยอมรับความคิดเห็นของบุตร (SUP3) กับ ให้อิสระทางความคิดของบุตร (SUP2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.598 และองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือ มีส่วนร่วมตัดสินใจ (SUP4) กับ เอาใจใส่ในการเรียนของบุตร (SUP1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.343

ตารางที่ 4.26 ค่าสถิติ Bartlett ดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง

โมเดลการวัด	Bartlett's Test of Sphericity	p	Kaiser-Meyer-Olkin Measures of Sampling Adequacy
ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง	649.23	0.00	0.92

จากตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเมทริกสหสัมพันธ์ก่อนนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง พบว่าเมทริกสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่า Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 649.23 ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.00 ($p < 0.05$) ส่วนดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน มีค่าเท่ากับ 0.92 โดยมีค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน สามารถนำไปใช้วิเคราะห์องค์ประกอบได้

ตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง

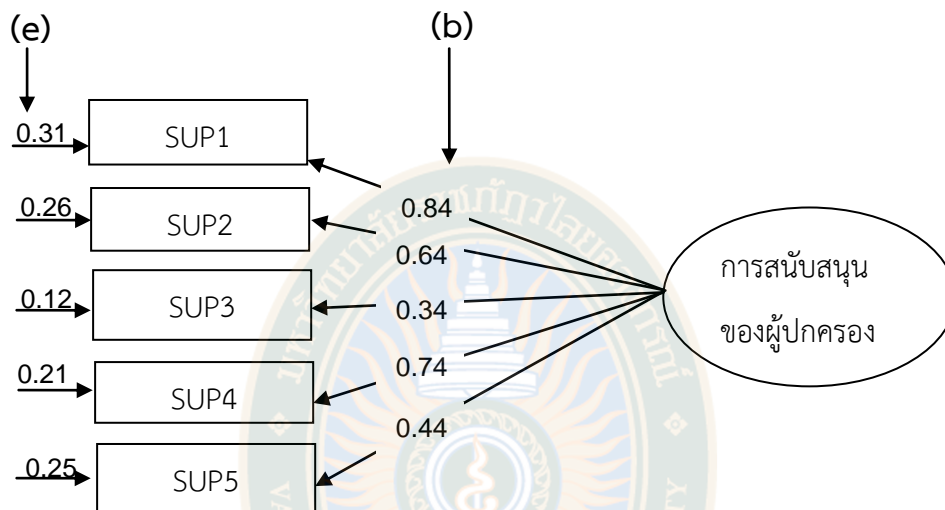
องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก องค์ประกอบ b (SE)	สปส. การ พยากรณ์ (R ²)	สปส. คะแนน องค์ประกอบ (FS)	ความคลาด เคลื่อนของ ตัวบ่งชี้ (e)
ด้านการสนับสนุนของ ผู้ปกครอง	SUP1	0.84 (0.00)**	0.37	0.14	0.31
	SUP2	0.64 (0.00)**	0.66	0.43	0.26
	SUP3	0.34 (0.00)**	0.84	0.72	0.12
	SUP4	0.74 (0.00)**	0.76	0.58	0.21
	SUP5	0.44 (0.00)**	0.56	0.58	0.25
$\chi^2 = 19.20$ df = 10 p = 0.58 GFI = 0.98					
AGFI = 0.99 RMSEA = 0.01 RMR = 0.00					

หมายเหตุ: ** p < 0.01

จากตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 19.20 ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom) เท่ากับ 10 มีความน่าจะเป็นเข้าใกล้ 1 (p = 0.58) นั่นคือค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 รวมทั้งค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.99 มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่าโมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของโมเดลตามตารางที่ 4.27 พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบย่อยทั้ง 5 องค์ประกอบ มีค่าเป็นบวก มีค่าต่ำสุดถึงสูงสุดตั้งแต่ 0.44 ถึง 0.84 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง นั่นคือ ตัวแปรสังเกตได้ SUP1 – SUP5 เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของ

องค์ประกอบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ด้านสนับสนุนของผู้ปกครอง ซึ่งค่าความแปรผันร่วมกับองค์ประกอบ (ค่า R^2) และค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS) ก็ให้ความหมายในทำนองเดียวกัน

$\chi^2 = 19.203$, $df = 10$, $p = 0.58$, $GFI = 0.98$, $AGFI = 0.99$, $RMSEA = 0.01$, $RMR = 0.00$

ภาพที่ 4.8 โมเดลโครงสร้างเชิงเส้นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านลักษณะมุ่งอนาคต

	FUO1	FUO2	FUO3
FUO1	1.00		
FUO2	0.622 [*]	1.00	
FUO3	0.371 [*]	0.631 [*]	1.00
MEAN	4.04	3.97	4.19
S.D.	0.82	0.86	0.85

หมายเหตุ: * $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านลักษณะมุ่งอนาคต (FUO) พบว่า องค์ประกอบย่อยทั้ง 3 องค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($p < 0.05$) โดยองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด คือการวางแผนหรือตั้งเป้าหมายในอนาคต (FUO2) กับ รอคอยและมีความเพียรพยายาม (FUO3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.631 และองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด คือความสามารถในการคาดการณ์ไกล (FUO1) กับ รอคอยและมีความเพียรพยายาม (FUO3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.371

ตารางที่ 4.29 ค่าสถิติ Bartlett ดัชนีไกเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ด้านลักษณะมุ่งอนาคต

โมเดลการวัด	Bartlett's Test of Sphericity	p	Kaiser-Meyer-Olkin Measures of Sampling Adequacy
ด้านลักษณะมุ่งอนาคต	258.45	0.00	0.76

จากตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเมทริกสหสัมพันธ์ก่อนนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านลักษณะมุ่งอนาคต พบว่า เมทริกสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่า Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 258.45 ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.00 ($p < 0.05$) ส่วนดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน มีค่าเท่ากับ 0.76 โดยมีค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน สามารถนำไปใช้วิเคราะห์องค์ประกอบได้

ตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านลักษณะมุ่งอนาคต

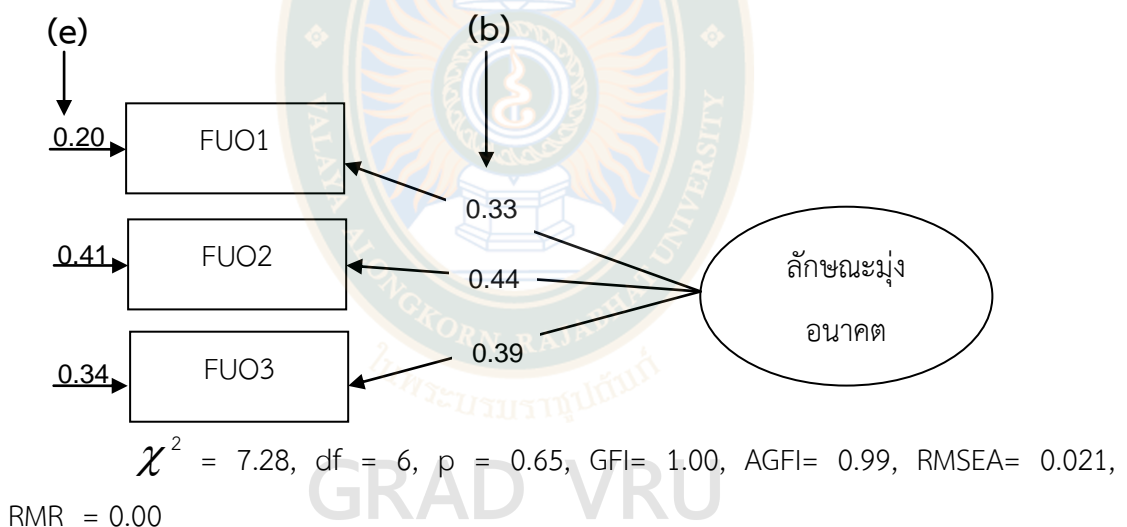
องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก องค์ประกอบ b (SE)	สปส. การ พยากรณ์ (R ²)	สปส. คะแนน องค์ประกอบ (FS)	ความ คลาดเคลื่อน ของตัวบ่งชี้ (e)
ด้านลักษณะมุ่ง อนาคต	FUO1	0.33* (0.01)	0.35	0.75	0.20
	FUO2	0.44* (0.01)	0.54	0.77	0.41
	FUO3	0.39* (0.01)	0.39	0.89	0.34
$\chi^2 = 7.28$		df = 6	p = 0.65		
GFI = 1.00		AGFI = 0.99	RMSEA = 0.02	RMR = 0.00	

หมายเหตุ: * $p < 0.05$

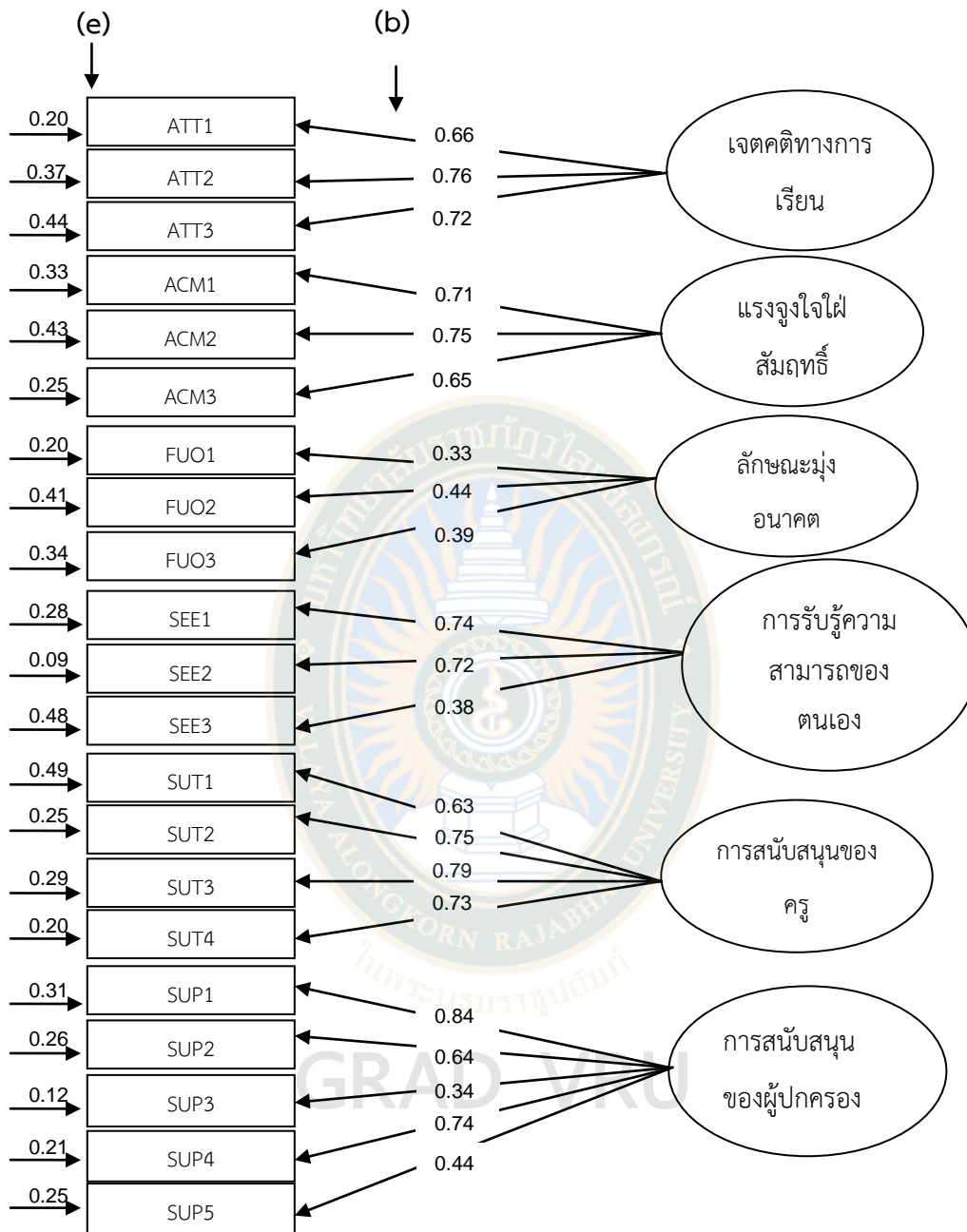
จากตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านลักษณะมุ่งอนาคต พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 7.28 ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom) มีค่าเท่ากับ 6 มีความน่าจะเป็นเข้าใกล้ 1 ($p = 0.65$) นั่นคือค่าไค-สแควร์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 1.00 รวมทั้งค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ

0.99 มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่าโมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของโมเดลตามตารางที่ 4.30 พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบย่อย ทั้ง 3 องค์ประกอบ มีค่าเป็นบวก มีค่าต่ำสุดถึงสูงสุดตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.44 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกค่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกิจกรรมการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านลักษณะมุ่งอนาคต นั่นคือ ตัวแปรสังเกตได้ FUO1 – FUO3 เป็นองค์ประกอบที่สำคัญขององค์ประกอบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านลักษณะมุ่งอนาคต ซึ่งค่าความแปรผันร่วมกับองค์ประกอบ (ค่า R^2) และค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS) ก็ให้ความหมายในทำนองเดียวกัน

ภาพที่ 4.9 โมเดลโครงสร้างเชิงเส้นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ด้านลักษณะมุ่งอนาคต

$\chi^2 = 603.34$, $df = 351$, $p = 0.00$, $GFI = 0.99$, $AGFI = 0.97$, $RMSEA = 0.04$, $RMR = 0.01$

ภาพที่ 4.10 โมเดลโครงสร้างเชิงเส้นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้พิจารณาค่าสถิติอื่น ๆ ที่ใช้ในการพิจารณาความเหมาะสม ได้แก่ค่าสถิติของ Bartlett และค่าดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin Measures of Sampling Adequacy) จำแนกตามโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ดังแสดงในตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 ค่าสถิติ Bartlett ดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน ของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

โมเดลการวัด	Bartlett's Test of Sphericity	p	Kaiser-Meyer-Olkin Measures of Sampling Adequacy
ด้านเจตคติทางการเรียน	23.60	0.00	0.84
ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	24.18	0.00	0.93
ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง	148.77	0.00	0.83
ด้านการสนับสนุนของครู	26.70	0.00	0.80
ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง	649.23	0.00	0.92
ด้านลักษณะมุ่งอนาคต	258.45	0.00	0.76

จากตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเมทริกสหสัมพันธ์ก่อนนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า เมทริกสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่า Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 23.60, 24.18, 26.70, 148.77, 258.45 และ 649.23 ตามลำดับ ซึ่งทุกโมเดลมีค่าความน่าจะเป็นน้อยกว่า 0.01 ($p < 0.00$) ส่วนดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน มีค่าเท่ากับ 0.76, 0.80, 0.83, 0.84, 0.92 และ 0.93 ตามลำดับ แสดงว่าองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กัน สามารถนำไปใช้วิเคราะห์องค์ประกอบได้ ซึ่งเป็นไปตามข้อเสนอของคิม และมัลเลอร์ ที่ว่าถ้ามีค่ามากกว่า 0.80 ดีมาก มีค่าน้อยกว่า 0.50 ใช้ไม่ได้ (Kim & Mueller, 1978 อ้างถึงใน สมเกียรติ ทานอก, 2539)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อสร้างสเกลองค์ประกอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ มีรายละเอียด ดังตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก องค์ประกอบ b (SE)	สปส.การ พยากรณ์ (R ²)	สปส.คะแนน องค์ประกอบ (FS)	ความ คลาดเคลื่อน ของตัวบ่งชี้ (e)
ด้านเจตคติ ทางการเรียน	ATT1	0.66(0.00)	0.68	0.60	0.20
	ATT2	0.76(0.00)	0.77	0.46	0.37
	ATT3	0.72 ^{**} (0.00)	0.70	0.49	0.44
ด้านแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์	ACM1	0.71 ^{**} (0.00)	0.62	0.52	0.33
	ACM2	0.65 ^{**} (0.00)	0.46	0.58	0.43
	ACM3	0.65 ^{**} (0.00)	0.65	0.43	0.25
ด้านการรับรู้ ความสามารถ ของตนเอง	SEE1	0.74 [*] (0.00)	0.16	0.75	0.28
	SEE2	0.72 [*] (0.00)	0.21	0.77	0.08
	SEE3	0.38 [*] (0.00)	0.62	0.89	0.48
ด้านการสนับสนุน ของครู	SUT1	0.63 ^{**} (0.00)	0.71	0.88	0.49
	SUT2	0.75 ^{**} (0.00)	0.40	0.74	0.25
	SUT3	0.79 [*] (0.00)	0.27	0.73	0.29
	SUT4	0.73 [*] (0.00)	0.50	0.81	0.25
ด้านการสนับสนุน ของผู้ปกครอง	SUP1	0.84 [*] (0.00)	0.37	0.14	0.31
	SUP2	0.64 ^{**} (0.00)	0.66	0.43	0.26
	SUP3	0.34 ^{**} (0.00)	0.84	0.72	0.12
	SUP4	0.74 ^{**} (0.00)	0.76	0.58	0.21
	SUP5	0.44 [*] (0.00)	0.56	0.58	0.25
ด้านลักษณะมุ่งอนาคต	FUO1	0.33 [*] (0.00)	0.35	0.75	0.20
	FUO2	0.44 [*] (0.00)	0.54	0.77	0.41
	FUO3	0.39 [*] (0.00)	0.39	0.89	0.34
$\chi^2 = 603.34$		df = 351	p = 0.67	GFI = 0.99	
AGFI = 0.97		RMSEA = 0.00	RMR = 0.01		

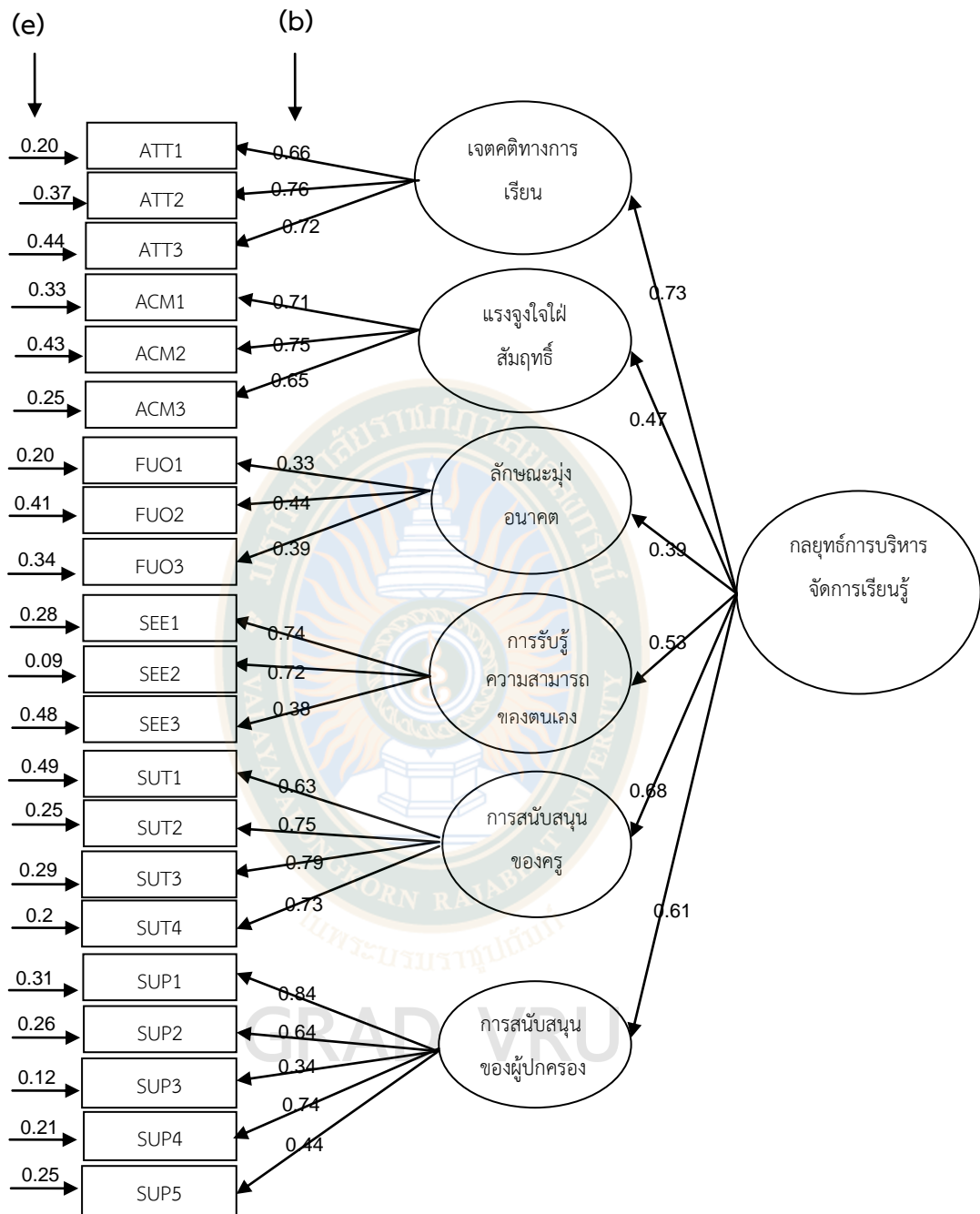
หมายเหตุ: ** p < 0.01

จากตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 603.34 ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom) 351 มีความน่าจะเป็นเข้าใกล้ 1 ($p = 0.67$) นั่นคือค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 รวมทั้งค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.97 มีค่าเข้าใกล้ 1 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือของความแปรปรวนร่วมของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 0.01 มีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลักที่ว่าโมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของโมเดลตามตารางที่ 4.32 พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบทุกองค์ประกอบมีค่าเป็นบวก มีค่าต่ำสุดถึงสูงสุดตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.84 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกค่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบเหล่านี้เป็นปัจจัยที่สำคัญ ตั้งแต่องค์ประกอบที่ 1 ถึงองค์ประกอบที่ 6 นั่นคือ ATT1-ATT3 เป็นองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบด้านที่ 1 (ด้านเจตคติทางการเรียน) ACM1-ACM3 เป็นองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบด้านที่ 2 (ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์) FUO1-FUO3 เป็นองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบด้านที่ 3 (ด้านลักษณะมุ่งอนาคต) SEE1-SEE3 เป็นองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบด้านที่ 4 (ด้านรับรู้ความสามารถของตนเอง) SUT1-SUT4 เป็นองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบด้านที่ 5 (ด้านการสนับสนุนของครู) และ SUP1-SUP5 เป็นองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบด้านที่ 6 (ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง)

นอกจากการพิจารณาจากค่าองค์ประกอบแล้วยังสามารถพิจารณาได้จาก ค่าความแปรผันร่วมกับองค์ประกอบย่อย (ค่า R^2) และค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS) ซึ่งให้ความหมายในทำนองเดียวกัน

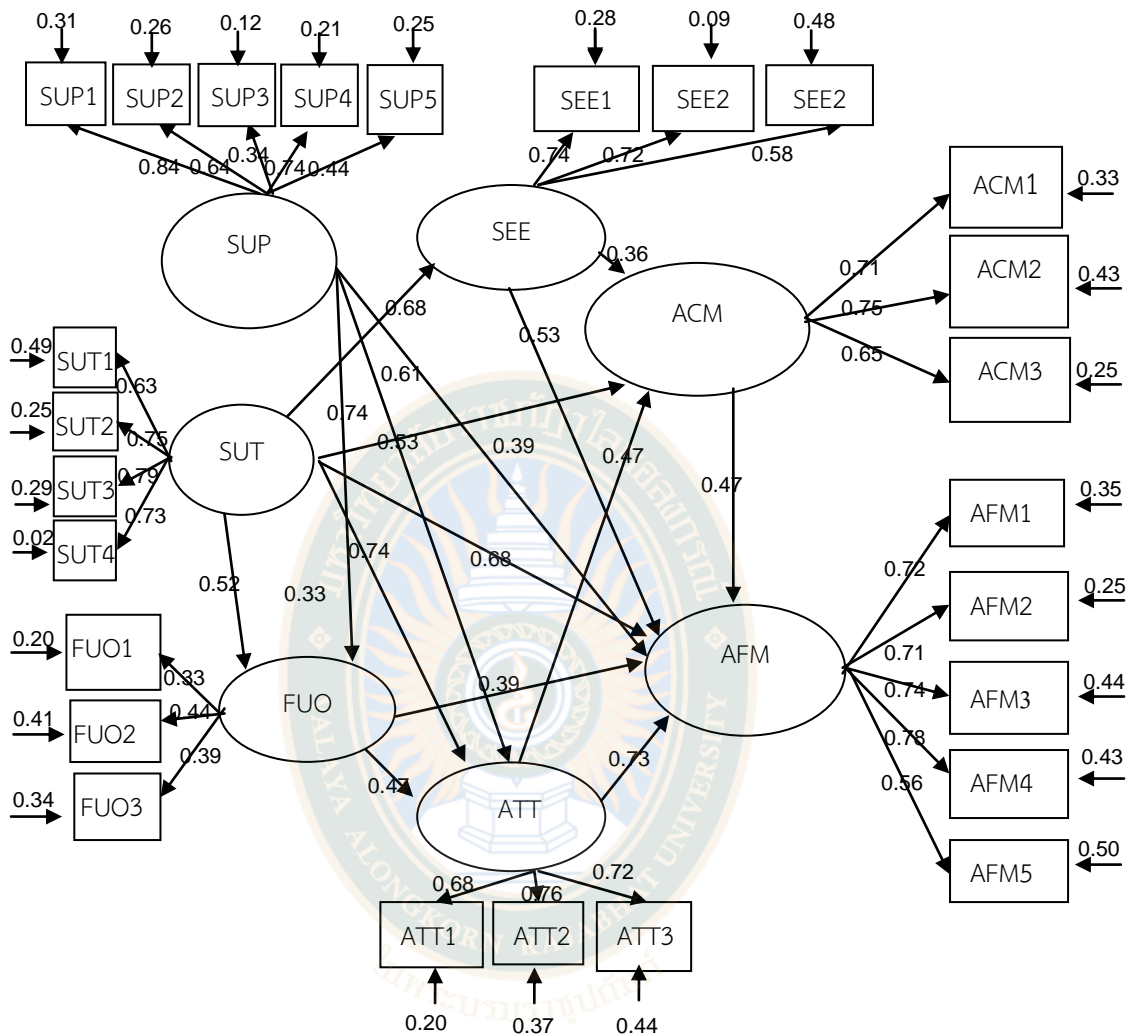
จากตารางที่ 4.32 แสดงว่าองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ พบว่า มีความสัมพันธ์กันทุกตัว ซึ่งความสัมพันธ์ที่ได้นี้เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมขององค์ประกอบที่ปรับให้เป็นค่ามาตรฐานแล้ว มีค่าความสัมพันธ์ต่ำสุดถึงสูงสุดตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.84 และองค์ประกอบย่อยแต่ละตัวจะมีค่าความคลาดเคลื่อนรวมอยู่ด้วย ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ขององค์ประกอบนั้นกับองค์ประกอบอื่นในโมเดล และแสดงเป็นภาพโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของ โรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ดังนี้ ภาพที่ 4.11

$$\chi^2 = 603.34, df = 351, p = 0.67, GFI = 0.99, AGFI = 0.97, RMSEA = 0.00,$$

RMR = 0.01

ภาพที่ 4.11 โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

$$\chi^2 = 603.34, df = 351, p = 0.67, GFI = 0.99, AGFI = 0.97, RMSEA = 0.00, RMR = 0.01$$

ภาพที่ 4.12 โมเดลความสัมพันธ์การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

จากภาพที่ 4.12 พบว่า โมเดลความสัมพันธ์มีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อมต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ ดังนี้ เจตคติทางการเรียนมีอิทธิพลทางตรง สนับสนุนของครูมีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมผ่านเจตคติทางการเรียน ผ่านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และผ่านลักษณะมุ่งอนาคต สนับสนุนของผู้ปกครองมีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมผ่านเจตคติทางการเรียน ผ่านลักษณะมุ่งอนาคต รับรู้ความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมผ่านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมผ่านเจตคติทางการเรียน ผ่านลักษณะมุ่งอนาคต และลักษณะมุ่งอนาคตมีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมผ่านเจตคติทางการเรียน

ตอนที่ 4 เพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

การบริหารจัดการของโรงเรียนจำอากาศ ได้ดำเนินการระหว่างแผนการศึกษาแห่งชาติ กับนโยบายการศึกษาของกองทัพไทย ให้สอดคล้องกับปรัชญาของโรงเรียนจำอากาศ เพื่อเป็นการปรับศักยภาพแนวทาง และวิธีดำเนินงานที่ดี ให้องค์บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย พันธกิจ และวิสัยทัศน์ที่โรงเรียนจำอากาศ กำหนดไว้ จึงได้วิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานบริหาร โดยใช้เทคนิค SWOT analysis ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม เป็นการศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ทั้งในเชิงบวก และเชิงลบ เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา และดำเนินไปในทิศทางที่เหมาะสม สภาพแวดล้อมจึงมีบทบาทสำคัญในการดำเนินการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ โอกาส (opportunity) และอุปสรรค (treats) และสภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (strengths) และจุดอ่อน (weakness) ซึ่งโรงเรียนจำอากาศได้ศึกษาและวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ที่เอื้อต่อการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนจำอากาศ ดังนี้

สภาพแวดล้อมภายนอก (external environment)

สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การปฏิบัติงานของโรงเรียน ดำเนินได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่มีข้อจำกัดที่ไม่สามารถควบคุมได้ หรือควบคุมได้ระยะสั้น ๆ ประกอบด้วยปัจจัยในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านสังคมและวัฒนธรรม คือจำนวนประชากร ระบบการศึกษา ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี แนวโน้มทางสังคม การคมนาคม การสื่อสาร อาชีพและปัญหาสังคม การให้ความร่วมมือ สนับสนุน ฯลฯ

2. ด้านเทคโนโลยี ได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี แนวโน้มการผลิต เครื่องจักรกลต่าง ๆ เทคโนโลยีสารสนเทศ ภูมิปัญญาชาวบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น

3. ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง ภาวะทางการเงิน แนวโน้มของชุมชน การว่างงาน การขยายตัวทางเศรษฐกิจของชุมชน อัตราดอกเบี้ยและการลงทุนต่าง ๆ

4. ด้านการเมือง และกฎหมาย ได้แก่ รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ นโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด กฎระเบียบ และการแทรกแซงทางการเมือง การปกครอง ฯลฯ

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก สามารถจำแนก ได้ดังต่อไปนี้

5. โอกาส (opportunity) เป็นปัจจัยหลักที่สำคัญมากของสภาพแวดล้อมภายนอก ที่สามารถเอื้ออำนวยกับการบริหารจัดการเรียนรู้ หรือสนับสนุนให้โรงเรียนสามารถปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี เมื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการพัฒนา

คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนจ่าอากาศ ที่เป็นกลไกผลักดันการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพ ดังนี้

5.1 ด้านสังคมและวัฒนธรรม โรงเรียนจ่าอากาศ พื้นที่มีประชากรหนาแน่น ใกล้โรงพยาบาลภูมิพล ฯ ตลาดยิ่งเจริญสะพานใหม่ มีผู้คนอาศัยหนาแน่น ลักษณะสังคมที่หลากหลาย เป็นสังคมเมือง นักเรียนจ่าอากาศมาจากหลายท้องที่ทั่วประเทศ ประกอบกับประเพณีที่หลากหลาย โอกาสและข้อจำกัดของโรงเรียน คือเป็นหน่วยงานทางทหารจึงต้องเคร่งครัดด้วยระเบียบวินัย สายการบังคับบัญชา ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพ รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ โรงเรียนจึงได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี ผู้ปกครองมองเห็นโอกาสของนักเรียน ซึ่งเมื่อจบการศึกษาแล้วจะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการในกองทัพอากาศ ทันที

5.2 ด้านเทคโนโลยี โรงเรียนจ่าอากาศ ตั้งอยู่แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร มีรถประจำทางผ่านหลายสาย ติดกับสนามบินดอนเมือง การเดินทางไปมาสะดวก การติดต่อสื่อสาร สะดวก ระบบการติดต่อสื่อสารทันสมัยหลากหลายช่องทาง การส่งข้อมูลข่าวสารถึงกันรวดเร็ว

5.3 ด้านเศรษฐกิจ สภาพเศรษฐกิจของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพ รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ เนื่องจากนักเรียนมาจากหลากหลายภูมิภาค แต่เศรษฐกิจของผู้ปกครองค่อนข้างดี สามารถระดมทรัพยากรและชุมชนเข้าร่วมจัดการศึกษา

6. ด้านอุปสรรค (Threats) เป็นปัจจัยหลักของสภาพแวดล้อมภายนอกและเป็นข้อจำกัดที่ทำให้การดำเนินงานไม่ประสบผลสำเร็จ มีดังนี้ นักเรียนมาจากหลากหลายอาชีพที่แตกต่างกัน บ้างก็ได้รับการเตรียมความพร้อม บ้างก็ไม่เคยได้รับการเตรียมความพร้อม มีผลกระทบกับการจัดการศึกษาของโรงเรียน กล่าวคือ บางคนอยู่บ้านไม่เคยทำอะไร ผู้ปกครองจัดทำให้เสร็จ พอมาอยู่โรงเรียนต้องช่วยเหลือตัวเองตลอด ทำให้เกิดการท้อแท้ ปัจจุบันโลกไร้พรมแดน นวัตกรรมเทคโนโลยีทันสมัยมากขึ้น ย่อมมีสิ่งล่อใจช่วยๆ ทำให้นักเรียนไม่เข้าเรียน เช่น ตู้เกม โต๊ะสนุกเกอร์ ทำให้เกิดการวิวาทกัน ปัญหาชู้สาว ทำให้การเรียนไม่ต่อเนื่อง

7. สภาพแวดล้อมภายใน เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการปฏิบัติงานของสถานศึกษา และสถานศึกษาสามารถควบคุมปัจจัยเหล่านี้ได้ ประกอบด้วย

8. โครงสร้างและนโยบายของสถานศึกษา ได้แก่ โครงสร้าง นโยบายระบบงานของสถานศึกษา ฯลฯ

9. ผลผลิตและการบริการ ได้แก่ ประสิทธิภาพการให้บริการทางการศึกษา คุณภาพของการให้บริการทางการศึกษา และคุณภาพของนักเรียน ฯลฯ

10. บุคคล ได้แก่ ปริมาณ และคุณภาพของบุคลากรในสถานศึกษา

11. ประสิทธิภาพทางการเงิน ได้แก่ ความเพียงพอ ความคล่องตัวในการเบิกจ่ายเงิน ประสิทธิภาพของการใช้เงินที่เน้นผลผลิต การระดมทรัพยากร และการใช้ทรัพยากรของสถานศึกษา

12. วัสดุทรัพยากร ได้แก่ ความเพียงพอและคุณภาพของวัสดุอุปกรณ์ในสถานศึกษา

13. การบริหารจัดการ ได้แก่ การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถานศึกษา การมอบอำนาจ การกระจายอำนาจในการบริหารจัดการของสถานศึกษา การประชาสัมพันธ์ ฯลฯ

14. ภาวะผู้นำ บุคลิกภาพ ภาพลักษณ์ ความรู้ความสามารถ คุณธรรม ความเอาใจใส่เอาใจใส่และให้ความสำคัญต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

สภาพแวดล้อมภายใน (internal environment) มีทั้งจุดแข็ง (strengths) และจุดอ่อน (weakness) ซึ่งโรงเรียนจ่าอากาศ ได้ศึกษาและวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ดังนี้

จุดแข็ง (strengths) ปัจจัยภายในสถานศึกษาที่เป็นจุดแข็งที่ส่งผลให้โรงเรียนจ่าอากาศสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษาได้ ดังนี้

1. สถานที่ตั้งของโรงเรียนจ่าอากาศ การคมนาคมสะดวกสบาย ติดถนนใหญ่ รถประจำทางผ่าน การติดต่อสื่อสารหน่วยงานและต้นสังกัดสะดวก การกำกับ นิเทศติดตาม ส่งเสริมสนับสนุน ประสานงาน การดูแลช่วยเหลือระหว่างหน่วยงานหรือภาคเอกชน สะดวกสบาย ปลอดภัย รวดเร็ว เป็นส่วนที่ช่วยเสริมให้เกิดการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ทรัพยากรและงบประมาณ ในส่วนที่ได้รับจัดสรรนั้นเพียงพอกับการดำเนินงานในส่วนหนึ่งและได้รับความช่วยเหลืออนุเคราะห์จากชุมชน เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น แรงงาน ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี และช่วยเสริมให้เกิดการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การบริหารงานในโรงเรียน บริหารด้วยระบบกระจายอำนาจ มีการแบ่งส่วนราชการและหน้าที่ 6 หน่วยงาน ดังนี้

3.1 กองบังคับการ มีหน้าที่ อำนวยการ ประสานงาน กำกับการและปฏิบัติงาน ด้าน กำลังพล ยุทธการและการฝึก การศึกษา การส่งกำลังบำรุง การธุรการ การประชาสัมพันธ์ การงบประมาณ การสถิติทะเบียนและวิจัย รวมทั้งการเทคโนโลยีสารสนเทศและการประกันคุณภาพ การศึกษา

3.2 แผนกการเงิน มีหน้าที่ ดำเนินการเกี่ยวกับการบัญชี และหลักฐานการประกอบบัญชี การเบิกเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การบัญชีและหลักฐานประกอบบัญชีตลอดจนหลักฐานอื่น ๆ ในความรับผิดชอบให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ มีหัวหน้านายทหารการเงิน เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

3.3 กองการศึกษา มีหน้าที่ ควบคุม กำกับการ ดำเนินการศึกษาในด้านวิชาการ ทั้ง ภาควิชาและภาคปฏิบัติ ให้เป็นไปตามหลักสูตรการศึกษาของโรงเรียนจ่าอากาศ มีหัวหน้ากองการศึกษา เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

3.4 กองการฝึก มีหน้าที่ ดำเนินการฝึก อบรมวิชาทหาร ให้แก่นักเรียนจำอากาศ ให้มีคุณลักษณะทางทหาร มีหัวหน้ากองการฝึก เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

3.5 กองนักเรียน มีหน้าที่ ปกครอง บังคับบัญชา ฝึกอบรม ความประพฤติ วินัย แบบธรรมเนียมของทางราชการ และเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ ให้แก่นักเรียนจำอากาศ ตลอดจน ดำเนินการขึ้นทะเบียนกองประจำการ มีผู้บังคับกองนักเรียน เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

3.6 กองบริการ มีหน้าที่ ดำเนินการเกี่ยวกับการบริการ การพลากิจการ การสวัสดิการ การช่างโยธา การขนส่ง การรักษาพยาบาล และการสุขาภิบาล มีหัวหน้ากองบริการ เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

จุดอ่อน (weakness) โรงเรียนจำอากาศ ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมภายในไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขเพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ ดังนี้

1) หลักสูตรการจัดการศึกษามผสมผสานระหว่างแผนการศึกษาแห่งชาติ กับนโยบายด้านการศึกษาของกองทัพไทย และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโรงเรียนจำอากาศ เพราะเป็นโรงเรียนทางทหาร และมีหลายหลักสูตรในชั้นปีเดียวกัน มีการปรับปรุงหลักสูตรบ่อยครั้งจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาให้ทันสมัย

2) โรงเรียนจำอากาศยังขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง

3) บรรยากาศทางการเรียนอาคารเรียนทรุดโทรม มีอายุการใช้งานมานาน ขาดความชัดเจนในระดับนโยบายการย้ายหน่วยทำให้ขาดความต่อเนื่องในการพัฒนา อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย

4) การปรับเปลี่ยนคุณลักษณะทางทหาร การพัฒนาเด็กหนุ่มบุคคลพลเรือนใช้ชีวิตเป็นอิสระมาโดยตลอด ต้องเข้ามารับการฝึกศึกษาในโรงเรียนที่มีกฎ ระเบียบที่เข้มงวดย่อมเกิดความท้อแท้

5) การวัดและประเมินผล บุคลากรบางคน ไม่เข้าใจเรื่องการวัดผลและประเมินผลที่ถูกต้อง ทำให้การวัดและประเมินผล ไม่ถูกต้องตามศักยภาพผู้เรียน

ข้อเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ แนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

1) นำผลที่ได้จากการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 1, 2 และ 3 โดยนำปัจจัยที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ได้แก่ ด้านเจตคติทางการเรียน

2) นำข้อมูลจากข้อ 1 มาয়กร่างข้อเสนอแนะเชิงนโยบายกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ได้แก่ ด้านเจตคติทางการ ตามแนวคิดของ วิโรจน์ สารรัตน์ (2548) คือ เป้าหมาย กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และกลไกเชิงนโยบายของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหาร ดังนี้

ด้านเจตคติทางการเรียน เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ เป็นความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมลักษณะของเจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้เนื่องจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้

ประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกหรืออารมณ์ และพฤติกรรมของนักเรียนจำอากาศ เน้นให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ ซึ่งให้เห็นความสำคัญของการเรียนให้มั่นคง โดยใช้หลักการพัฒนาผู้เรียนโดยองค์รวม จึงได้กำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ และกลไกเชิงนโยบาย ดังนี้

เป้าหมายที่ 1 พัฒนาหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ส่งเสริมเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศ

กลยุทธ์ที่ 1 ประสานความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาทางทหารทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์การเรียนการสอน ให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียนจำอากาศ ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทหารที่เป็นประโยชน์แก่กองทัพอากาศ

ตัวชี้วัดที่ 1 นักเรียนจำอากาศมีความพอใจ ความพร้อมที่จะสอบแข่งขันเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง กองทัพ และประเทศชาติ

กลไกเชิงนโยบาย ควรส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรประสานกับกระทรวงกลาโหม ในการจัดสรรงบประมาณจัดส่งนักเรียนจำอากาศ ไปศึกษาและแลกเปลี่ยนความรู้ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

เป้าหมายที่ 2 พัฒนาด้านครู เพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศโรงเรียนจำอากาศ

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมครูให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิชาการ และการมีจิตวิญญาณของการเป็นครูทหารอย่างแท้จริง

ตัวชี้วัดที่ 2 ครูมีความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิชาการ ของการเป็นครูทหารอย่างแท้จริง

กลไกเชิงนโยบาย ควรส่งเสริมครูให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิชาการ และการมีจิตวิญญาณของการเป็นครูทหาร

เป้าหมายที่ 3 พัฒนาบรรยากาศทางการเรียนเพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ

กลยุทธ์ที่ 3 เร่งรัดพัฒนาสภาพแวดล้อมทางการศึกษา เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจใฝ่เรียนรู้แก่นักเรียนจำอากาศ โดยพัฒนาห้องสมุด แหล่งสืบค้นความรู้ และห้องอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาให้ทันสมัย สวยงาม และสามารถเชิดชูตัวอย่างของวีรกรรม และบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ

ตัวชี้วัดที่ 3 โรงเรียนจำอากาศมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ อุปกรณ์ โสตทัศนศึกษา สมบูรณ์ และทันสมัย และเชิดชูตัวอย่างของวีรกรรม และบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ

กลไกเชิงนโยบาย โรงเรียนจำอากาศ ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดเตรียมสภาพแวดล้อม วัสดุอุปกรณ์และสื่อต่าง ๆ สำหรับการทำกิจกรรมการเรียนรู้และบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ

เป้าหมายที่ 4 ด้านคุณลักษณะทางทหารเพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียนของนักเรียน
จำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมครูปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนจำอากาศเห็นคุณค่าของการศึกษา ให้ความ
ความรู้ควบคู่กับการเสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหารอาชีพ และยึดมั่นในอุดมการณ์ความรัก
ชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างแท้จริง

ตัวชี้วัดที่ 4 นักเรียนจำอากาศ เห็นคุณค่าของการศึกษา มีการเสริมสร้างจิตวิญญาณของ
การเป็นทหารอาชีพ และมีความรักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์

กลไกเชิงนโยบาย ครูควรปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนจำอากาศเห็นคุณค่าของการศึกษา มีการ
เสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหารอาชีพ

เป้าหมายที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียนของนักเรียน
จำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาระบบการวัด และประเมินผลหลักสูตรจำอากาศให้มีประสิทธิภาพ และ
เป็นระบบที่มีมาตรฐาน สามารถประเมินผลได้จริง

ตัวชี้วัดที่ 5 ครูมีมาตรฐานการวัดประเมินผลด้วยความมีมาตรฐาน ตรวจสอบได้

กลไกเชิงนโยบาย ควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลผู้เรียนให้มี
ประสิทธิภาพ และเป็นระบบที่มีมาตรฐาน

3) นำร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ มาใช้เป็นกรอบในการ
สนทนากลุ่ม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ได้แสดงความคิดเห็นต่อร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้
ของโรงเรียนจำอากาศ โดยใช้มาตรฐานการประเมินของ Guskey (2000) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ
1) ด้านความเหมาะสม คือ พิจารณาจากกระบวนการได้มาซึ่งข้อเสนอของกลยุทธ์การบริหารจัดการ
เรียนรู้ มีความครอบคลุมเนื้อหา การใช้ถ้อยคำ สำนวน 2) ด้านความเป็นไปได้ คือ พิจารณาจาก
ความสามารถ นำข้อเสนอกกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ โดยการมีทรัพยากรเพียงพอที่จะปฏิบัติ
ได้ มีปัจจัยสนับสนุน คือ การมีระเบียบข้อบังคับ กฎหมายที่เอื้อให้ปฏิบัติได้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.33 สถานภาพทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิ (N=9)		จำนวน	ร้อยละ
1	เวลารับราชการ		
	ต่ำกว่า 10 ปี	3	33.33
	10 ปีขึ้นไป	6	66.67

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

ผู้ทรงคุณวุฒิ (N=9)		จำนวน	ร้อยละ
2	ตำแหน่ง		
	ผบ.รร.จอ.	1	11.11
	รอง ผบ.รร.จอ.	1	11.11
	เสธ รร.จอ.	1	11.11
	หัวหน้ากอง	1	11.11
	รอง หัวหน้ากอง	1	11.11
	หัวหน้าแผนก	3	33.33
	น.ประกันคุณภาพการศึกษา	1	11.11
3	ชั้นยศ		
	นาวาอากาศโท	5	55.56
	นาวาอากาศเอก	4	44.44
4	การศึกษาสูงสุด		
	ป.ตรี	3	33.33
	ป.โท	6	66.67

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีประสบการณ์การรับราชการในโรงเรียนจำอากาศ ส่วนใหญ่ 10 ปีขึ้นไป ร้อยละ 66.67 ตำแหน่งหัวหน้าแผนก ร้อยละ 33.33 ชั้นยศ นาวาอากาศโท ร้อยละ 55.56 และการศึกษาสูงสุดปริญญาโท ร้อยละ 66.67

ตารางที่ 4.34 ความเหมาะสม กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษา ทหารอากาศ กองทัพอากาศ

รายการประเมิน	Mean	S.D.	ระดับความเหมาะสม
ด้านเจตคติทางการเรียน			
เป้าหมายที่ 1 พัฒนาหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ส่งเสริมเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศ	3.96	0.50	มาก

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

รายการประเมิน		Mean	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
กลยุทธ์	ประสานความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาทาง ทหารทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์การเรียนการสอน ให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ของโรงเรียนจ่าอากาศ ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทหารที่ เป็นประโยชน์แก่กองทัพอากาศ	3.83	0.69	มาก
ตัวชี้วัด	นักเรียนจ่าอากาศมีความพอใจ ความพร้อมที่จะ สอบแข่งขันเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับ ตนเอง กองทัพ และประเทศชาติ	3.92	0.66	มาก
กลไกเชิงนโยบาย	ควรส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรประสานกับกระทรวงกลาโหม ในการจัดสรรงบประมาณจัดส่งนักเรียนจ่าอากาศ ไปศึกษา และแลกเปลี่ยนความรู้ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	4.00	0.51	มาก
เป้าหมายที่ 2	พัฒนาด้านครูเพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียน ของนักเรียนจ่าอากาศ โรงเรียนจ่าอากาศ	3.99	0.68	มาก
กลยุทธ์	ส่งเสริมครูให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิชาการ และการมีจิตวิญญาณของการเป็นครูทหารอย่างแท้จริง	4.15	0.54	มาก
ตัวชี้วัด	ครูมีความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิชาการ ของการ เป็นครูทหารอย่างแท้จริง	4.13	0.75	มาก
กลไกเชิงนโยบาย	ควรส่งเสริมครูให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทางด้าน วิชาการ และการมีจิตวิญญาณของการเป็นครูทหาร	4.13	0.70	มาก
เป้าหมายที่ 3	พัฒนาบรรยากาศทางการเรียนเพื่อพัฒนา เจตคติทางการเรียนของนักเรียนจ่าอากาศ โรงเรียนจ่าอากาศ	4.11	0.70	มาก

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

รายการประเมิน		Mean	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
กลยุทธ์	เร่งรัดพัฒนาสภาพแวดล้อมทางการศึกษา เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจใฝ่เรียนรู้แก่นักเรียนจำอากาศ โดยพัฒนาห้องสมุด แหล่งสืบค้นความรู้ และห้องอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาให้ทันสมัย สวยงาม และสามารถเชื่อมต่อตัวอย่างของวีรกรรม และบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ	4.03	0.80	มาก
ตัวชี้วัด	โรงเรียนจำอากาศมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ รวมถึงห้องอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาสมบูรณ์ และทันสมัย และเชื่อมต่อตัวอย่างของวีรกรรม และบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ	3.98	0.65	มาก
กลไกเชิงนโยบาย	โรงเรียนจำอากาศ ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดเตรียมสภาพแวดล้อม วัสดุอุปกรณ์และสื่อต่าง ๆ สำหรับการทำกิจกรรมการเรียนรู้และบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ	4.11	0.73	มาก
เป้าหมายที่ 4	ด้านคุณลักษณะทางทหารเพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ	4.00	0.51	มาก
กลยุทธ์	ส่งเสริมครูปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนจำอากาศเห็นคุณค่าของการศึกษา ให้มีความรู้ควบคู่กับการเสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหารอาชีพ และยึดมั่นในอุดมการณ์ความรักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างแท้จริง	3.99	0.68	มาก
ตัวชี้วัด	นักเรียนจำอากาศ เห็นคุณค่าของการศึกษา มีการเสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหารอาชีพ และมีความรักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์	3.99	0.79	มาก

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

รายการประเมิน		Mean	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	กลไกเชิงนโยบาย ครูควรปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนจำอากาศเห็นคุณค่าของ การศึกษา มีการเสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหาร อาชีพ	3.81	0.91	มาก
	เป้าหมายที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาเจตคติ ทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ	4.16	0.68	มาก
	กลยุทธ์ พัฒนาระบบการวัด และประเมินผลหลักสูตรจำอากาศให้มี ประสิทธิภาพ และเป็นระบบที่มีมาตรฐาน สามารถ ประเมินผลได้จริง	3.99	0.76	มาก
	ตัวชี้วัด ครุมีมาตรฐานการวัดประเมินผลด้วยความยุติธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้			
	กลไกเชิงนโยบาย ควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลผู้เรียน ให้มีประสิทธิภาพ และเป็นระบบที่มีมาตรฐาน	3.92	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.34 พบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.35 ความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ

รายการประเมิน		Mean	S.D.	ระดับ ความเป็นไปได้
	เป้าหมายที่ 1 พัฒนาหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ส่งเสริมเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศ	3.99	0.79	มาก

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

รายการประเมิน		Mean	S.D.	ระดับ ความ เป็นไปได้
กลยุทธ์	ประสานความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาทาง ทหารทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์การเรียนการสอน ให้บรรลุผลตาม วัตถุประสงค์ของโรงเรียนจ่าอากาศ ในการถ่ายทอด เทคโนโลยีทางทหารที่เป็นประโยชน์แก่กองทัพอากาศ	3.97	0.68	มาก
ตัวชี้วัด	นักเรียนจ่าอากาศมีความพอใจ ความพร้อมที่จะ สอบแข่งขันเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับ ตนเอง กองทัพ และประเทศชาติ	3.81	0.91	มาก
กลไกเชิงนโยบาย	ควรส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรประสานกับกระทรวงกลาโหม ในการจัดสรรงบประมาณจัดส่งนักเรียนจ่าอากาศ ไปศึกษา และแลกเปลี่ยนความรู้ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	4.16	0.68	มาก
เป้าหมายที่ 2	พัฒนาด้านครู เพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียน ของนักเรียนจ่าอากาศ โรงเรียนจ่าอากาศ	3.99	0.76	มาก
กลยุทธ์	ส่งเสริมครูให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทางด้าน วิชาการ และการมีจิตวิญญาณของการเป็นครูทหารอย่าง แท้จริง	4.11	0.69	มาก
ตัวชี้วัด	ครูมีความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิชาการ ของการ เป็นครูทหารอย่างแท้จริง	4.03	0.81	มาก
กลไกเชิงนโยบาย	ควรส่งเสริมครูให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทางด้าน วิชาการ และการมีจิตวิญญาณของการเป็นครูทหาร	4.13	0.70	มาก
เป้าหมายที่ 3	พัฒนาบรรยากาศทางการเรียนเพื่อพัฒนา เจตคติทางการเรียนของนักเรียนจ่าอากาศ โรงเรียนจ่าอากาศ	4.11	0.70	มาก

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

รายการประเมิน		Mean	S.D.	ระดับ ความ เป็นไปได้
กลยุทธ์	เร่งรัดพัฒนาสภาพแวดล้อมทางการศึกษา เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจใฝ่เรียนรู้แก่นักเรียนจำอากาศ โดยพัฒนาห้องสมุด แหล่งสืบค้นความรู้ และห้องอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาให้ทันสมัย สวยงาม และสามารถเชื่อมต่อตัวอย่างของวีรกรรม และบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ	4.15	0.54	มาก
ตัวชี้วัด	โรงเรียนจำอากาศมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ รวมถึงห้องอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาสมบูรณ์ และทันสมัย และเชื่อมต่อตัวอย่างของวีรกรรม และบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ	4.13	0.75	มาก
กลไกเชิงนโยบาย	โรงเรียนจำอากาศ ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดเตรียมสภาพแวดล้อม วัสดุอุปกรณ์และสื่อต่าง ๆ สำหรับการทำกิจกรรมการเรียนรู้และบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ	4.16	0.74	มาก
เป้าหมายที่ 4	ด้านคุณลักษณะทางทหารเพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ	4.13	0.76	มาก
กลยุทธ์	ส่งเสริมครูปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนจำอากาศเห็นคุณค่าของการศึกษา ให้มีความรู้ควบคู่กับการเสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหารอาชีพ และยึดมั่นในอุดมการณ์ความรักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างแท้จริง	4.16	0.63	มาก
ตัวชี้วัด	นักเรียนจำอากาศ เห็นคุณค่าของการศึกษา มีการเสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหารอาชีพ และมีความรักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์	3.74	0.66	มาก

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

รายการประเมิน		Mean	S.D.	ระดับ ความ เป็นไปได้
	กลไกเชิงนโยบาย ครูควรปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนจำอากาศเห็นคุณค่าของ การศึกษา มีการเสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหาร อาชีพ	4.05	0.57	มาก
	เป้าหมายที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาเจตคติ ทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ	4.04	0.82	มาก
	กลยุทธ์ พัฒนาระบบการวัด และประเมินผลหลักสูตรจำอากาศให้มี ประสิทธิภาพ และเป็นระบบที่มีมาตรฐาน สามารถ ประเมินผลได้จริง	3.97	0.86	มาก
	ตัวชี้วัด ครุมีมาตรฐานการวัดประเมินผลด้วยความยุติธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้	4.09	0.71	มาก
	กลไกเชิงนโยบาย ควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลผู้เรียน ให้มีประสิทธิภาพ และเป็นระบบที่มีมาตรฐาน	4.03	0.80	มาก

จากตารางที่ 4.35 พบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ผู้วิจัยได้นำข้อแนะนำกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ วิพากษ์และเสนอแนะ มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ

กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

วันที่อังคาร 23 กุมภาพันธ์ 2559

ณ ห้องประชุมกรมทหารอากาศโยธิน รักษาพระองค์ หน่วยบัญชาการอากาศโยธิน

ดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

การสนทนากลุ่มโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ เพื่อการจัดทำเป็นร่างข้อเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ โดยพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด ได้แก่ ด้านเจตคติทางการเรียน โดยนำร่างข้อนำเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ ดังตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36 ข้อนำเสนอที่มีการปรับปรุงแก้ไข จากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้านเจตคติทางการเรียน
<p>เป้าหมายที่ 1 พัฒนาหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ส่งเสริมเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจ่าอากาศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>กลยุทธ์ที่ 1</p> <p>ประสานความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาทางทหารทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์การเรียนการสอน ให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียนจ่าอากาศ ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทหารที่เป็นประโยชน์แก่กองทัพอากาศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>นักเรียนจ่าอากาศมีความพอใจ ความพร้อมที่จะสอบแข่งขันเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง กองทัพ และประเทศชาติ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>กลไกเชิงนโยบาย</p> <p>ควรส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรประสานกับกระทรวงกลาโหม ในการจัดสรรงบประมาณจัดส่งนักเรียนจ่าอากาศ ไปศึกษาและแลกเปลี่ยนความรู้ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ด้านเจตคติทางการเรียน
<p>เป้าหมายที่ 2 พัฒนาด้านครูเพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>ส่งเสริมครูให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิชาการ และการมีจิตวิญญาณของการเป็นครุฑทหารอย่างแท้จริง</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>ครูมีความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิชาการ ของการเป็นครุฑทหารอย่างแท้จริง</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>กลไกเชิงนโยบาย</p> <p>ควรส่งเสริมครูให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิชาการ และการมีจิตวิญญาณของการเป็นครุฑทหาร</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>
<p>เป้าหมายที่ 3 พัฒนาบรรยากาศทางการเรียนเพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศโรงเรียนจำอากาศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>เร่งรัดพัฒนาสภาพแวดล้อมทางการศึกษา เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจใฝ่เรียนรู้แก่นักเรียนจำอากาศ โดยพัฒนาห้องสมุด แหล่งสืบค้นความรู้ และห้องอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาให้ทันสมัย สวยงาม และสามารถเชิดชูตัวอย่างของวีรกรรม และบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>โรงเรียนจำอากาศมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ รวมถึงห้องอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาสมบูรณ์ และทันสมัย และเชิดชูตัวอย่างของวีรกรรม และบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ด้านเจตคติทางการเรียน
<p>กลไกเชิงนโยบาย</p> <p>โรงเรียนจ่าอากาศ ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดเตรียมสภาพแวดล้อม วัสดุอุปกรณ์และสื่อต่าง ๆ สำหรับการทำกิจกรรมการเรียนรู้และบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>
<p>เป้าหมายที่ 4 ด้านคุณลักษณะทางทหารเพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจ่าอากาศ</p> <p>โรงเรียนจ่าอากาศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>ส่งเสริมครูปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนจ่าอากาศเห็นคุณค่าของการศึกษา ให้มีความรู้ควบคู่กับการเสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหารอาชีพ และยึดมั่นในอุดมการณ์ความรักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างแท้จริง</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>นักเรียนจ่าอากาศ เห็นคุณค่าของการศึกษา มีการเสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหารอาชีพ และมีความรักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>กลไกเชิงนโยบาย</p> <p>ครูควรปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนจ่าอากาศเห็นคุณค่าของการศึกษา มีการเสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหารอาชีพ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>
<p>เป้าหมายที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจ่าอากาศ</p> <p>โรงเรียนจ่าอากาศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>พัฒนาระบบการวัด และประเมินผลหลักสูตรจ่าอากาศให้มีประสิทธิภาพ และเป็นระบบที่มีมาตรฐานสามารถประเมินผลได้จริง</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ด้านเจตคติทางการเรียน
<p>ตัวชี้วัด ครูมีมาตรฐานการวัดประเมินผลด้วยความยุติธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>กลไกเชิงนโยบาย ควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ และเป็นระบบที่มีมาตรฐาน</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>

จากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ โดยศึกษา วิเคราะห์ วิพากษ์ นำเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ด้านเจตคติทางการเรียน โดยในแต่ละด้านประกอบด้วย เป้าหมาย กลยุทธ์ ตัวชี้วัดที่ และกลไก เชิงนโยบาย ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิยังได้เสนอข้อคิดเห็นเพื่อให้ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงการพัฒนาและตรวจสอบข้อนำเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ จากการวิพากษ์ วิจัย โดยกว้างขวางและอิสระ โดยลงลึกในรายละเอียดบางช่วงบางตอน ดังนี้

“...กลุ่มเป้าหมาย กลยุทธ์ ตัวชี้วัดที่ และกลไกเชิงนโยบาย ของผลการวิจัย ควรจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ผู้วิจัยควรเอาเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ มาเป็นตัวตั้งแล้วทำตัวบ่งชี้ให้เกิดความชัดเจน...”

(น.ท.ผดุง โกมุกฉาย, 23 ก.พ.2559)

“... การกำหนดหลักสูตรของโรงเรียนจำอากาศนั้นมีสอดคล้องกันระหว่างแผนการศึกษาแห่งชาติ และนโยบายด้านการศึกษาของกองทัพไทย เพราะเป็นโรงเรียนทางทหาร บางหลักสูตรต้องยึดหยุ่นตามเหล่าทหารตามที่โรงเรียนวางไว้ ส่วนใหญ่จะเน้นวิชาเฉพาะทาง แต่กระนั้นทุกคนต้องมีพื้นฐานความเป็นทหาร การปรับเปลี่ยนลักษณะท่าทาง พฤติกรรมของแต่ละคนให้เข้ามาอยู่ในระเบียบวินัยที่โรงเรียนกำหนด ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสรุปมานั้นตรงทุกประเด็นแต่ก็ยังไม่ครบถ้วนเท่าที่ควร น่าจะหาปัจจัยอื่นๆ เพิ่มอีก...”

(น.ท.เสนห์ ฎีกาวงค์, 23 ก.พ.2559)

“...ด้านที่ 1 ด้านเจตคติทางการเรียน จากข้อนำเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านพฤติกรรม ให้ผู้วิจัยทำการศึกษามาตรฐานด้านพฤติกรรมผู้เรียนของโรงเรียนจำอากาศนั้น ไข่มุ่งเน้น

พฤติกรรมทางทหารของบุคคลอย่างเดี่ยวควรรวมถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมในชุมชน พฤติกรรมที่บ้าน นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมที่บ้านกับที่โรงเรียนแตกต่างกันเหมือนคนละคน...”

(น.อ.วรชาติ ทองศิริ, 23 ก.พ.2559)

“...การจัดทำร่างข้อนำเสนอกฤษฎีการบริหารจัดการเรียนรู้ ให้ปรับเปลี่ยนข้อความ เนื้อหา ให้เหมาะสม และตรวจสอบเนื้อหารายละเอียดให้ถูกต้อง ชัดเจน ตามที่ผู้ทรงคุณแนะนำไป...”

(น.อ.กานต์ชนก หันหาบุญ, 23 ก.พ.2559)

“...การวัดและประเมินผลทั้ง 3 ด้านใช้การวัดและประเมินผลมาตรฐานเดียวกันอยู่ แล้ว ดังนั้นไม่จำเป็นต้องใส่ในแต่ละด้าน ขอเสนอให้ตัดออกไป...”

(น.อ.หญิง ศิริอนงค์ เกื้อด้วง, 23 ก.พ.2559)

“...การที่ผู้ปกครองเอาใจใส่การเรียนรู้ของนักเรียนจำอากาศ มีความเป็นไปได้แค่เรื่องเดียว เท่านั้น คือเรื่องบรรยากาศทางการเรียนของนักเรียนในการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ และงบประมาณในการส่งเสริมการปรับภูมิทัศน์ของโรงเรียน เรื่องอื่นไม่สามารถทำได้เพราะติดด้วยกฎ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ...”

(น.อ.พิสุทธิพงศ์ ศรีชูรส, 23 ก.พ.2559)

“...โรงเรียนจำอากาศมีนโยบายมุ่งเน้นการพัฒนาแบบองค์รวม ทั้ง 4 ด้าน คือร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา อย่างเต็มศักยภาพ ให้นักเรียนมีพัฒนาการที่พร้อมในทุก ๆ ด้าน ให้ผู้เรียนมีความสุข มีทัศนคติที่ดี ซึ่งผู้ที่มีร่างกายแข็งแรง และจิตใจหาญทางโรงเรียนเปิดโอกาสให้เข้ารับศึกษาหลักสูตรพิเศษอื่น ๆ อีกเพื่อเป็นการเสริมแรงในการแข่งขันพัฒนาทางด้านร่างกายของนักเรียนจำอากาศ...”

(น.อ.กานต์ชนก หันหาบุญ, 23 ก.พ.2559)

จากการนำร่างกฤษฎีการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ในด้านเจตคติทางการเรียน ประกอบด้วย เป้าหมาย กฤษฎี ตัวบ่งชี้ และกลไกเชิงนโยบาย มาพิจารณาตรวจสอบเพื่อพัฒนาจัดทำร่างกฤษฎีการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ สรุปรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านเจตคติทางการเรียน เน้นพัฒนาแบบองค์รวมองค์ประกอบของกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ โดยสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ ประกอบด้วย เป้าหมาย กลยุทธ์ ตัวชี้วัดที่ และกลไกเชิงนโยบาย ดังนี้

1.1 เป้าหมายที่ 1 พัฒนาหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ส่งเสริมเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจ่าอากาศ

กลยุทธ์ที่ 1 ประสานความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาทางทหารทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์การเรียนการสอน ให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียนจ่าอากาศ ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทหารที่เป็นประโยชน์แก่กองทัพอากาศ

ตัวชี้วัดที่ 1 นักเรียนจ่าอากาศมีความพอใจ ความพร้อมที่จะสอบแข่งขันเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง กองทัพ และประเทศชาติ

กลไกเชิงนโยบาย ควรส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรประสานกับกระทรวงกลาโหม ในการจัดสรรงบประมาณจัดส่งนักเรียนจ่าอากาศ ไปศึกษาและแลกเปลี่ยนความรู้ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

1.2 เป้าหมายที่ 2 พัฒนาด้านครูเพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจ่าอากาศ โรงเรียนจ่าอากาศ

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมครูให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิชาการ และการมีจิตวิญญาณของการเป็นครูทหารอย่างแท้จริง

ตัวชี้วัดที่ 2 ครูมีความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิชาการ ของการเป็นครูทหารอย่างแท้จริง

กลไกเชิงนโยบาย ควรส่งเสริมครูให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิชาการ และการมีจิตวิญญาณของการเป็นครูทหาร

1.3 เป้าหมายที่ 3 พัฒนาบรรยากาศทางการเรียนเพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจ่าอากาศ โรงเรียนจ่าอากาศ

กลยุทธ์ที่ 3 เร่งรัดพัฒนาสภาพแวดล้อมทางการศึกษา เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจใฝ่เรียนรู้แก่นักเรียนจ่าอากาศ โดยพัฒนาห้องสมุด แหล่งสืบค้นความรู้ ห้องอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาให้ทันสมัย สวยงาม และสามารถเชิดชูตัวอย่างของวีรกรรม และบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ

ตัวชี้วัดที่ 3 โรงเรียนจ่าอากาศมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ห้องอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาสมบูรณ์ และทันสมัย และเชิดชูตัวอย่างของวีรกรรม และบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ

กลไกเชิงนโยบาย โรงเรียนจ่าอากาศ ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดเตรียมสภาพแวดล้อม วัสดุอุปกรณ์และสื่อต่าง ๆ สำหรับการทำกิจกรรมการเรียนรู้และบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ

1.4 เป้าหมายที่ 4 ด้านคุณลักษณะทางทหารเพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจ่าอากาศ โรงเรียนจ่าอากาศ

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมครูปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนจ่าอากาศเห็นคุณค่าของการศึกษา ให้มีความรู้ควบคู่กับการเสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหารอาชีพ และยึดมั่นในอุดมการณ์ความรักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างแท้จริง

ตัวชี้วัดที่ 4 นักเรียนจ่าอากาศ เห็นคุณค่าของการศึกษา มีการเสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหารอาชีพ และมีความรักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์

กลไกเชิงนโยบาย ครูควรปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนจ่าอากาศเห็นคุณค่าของการศึกษา มีการเสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหารอาชีพ

1.5 เป้าหมายที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจ่าอากาศ โรงเรียนจ่าอากาศ

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาระบบการวัด และประเมินผลหลักสูตรจ่าอากาศให้มีประสิทธิภาพ และเป็นระบบที่มีมาตรฐาน สามารถประเมินผลได้จริง

ตัวชี้วัดที่ 5 ครูมีมาตรฐานการวัดประเมินผลด้วยควมมีมาตรฐาน ตรวจสอบได้

กลไกเชิงนโยบาย ควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ และเป็นระบบที่มีมาตรฐาน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ควรส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรประสานกับกระทรวงกลาโหม ในการจัดสรรงบประมาณจัดส่งนักเรียนจ่าอากาศ ไปศึกษาและแลกเปลี่ยนความรู้ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2) ควรส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมกิจกรรม ฝึกอบรม สัมมนา และการมีจิตวิญญาณของการเป็นครูทหาร

3) ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดเตรียมสภาพแวดล้อม วัสดุอุปกรณ์ และสื่อต่าง ๆ สำหรับการทำกิจกรรมการเรียนรู้และเชิดชูบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ

4) ครูควรปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนจ่าอากาศเห็นคุณค่าของการศึกษา มีการเสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหารอาชีพ

5) ควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ และเป็นระบบที่มีมาตรฐาน

สรุปผลจากการตรวจสอบกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขร่างข้อเสนอ มีเพียงการปรับข้อความเพื่อให้กระชับครอบคลุม และสื่อความหมายให้ชัดเจน และข้อสรุปที่ได้รวบรวมไว้เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

GRAD VRU

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ 3) เพื่อศึกษาเส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ และ 4) เพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 4 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

ตอนที่ 3 เพื่อศึกษาเส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

ตอนที่ 4 เพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

5.1.1) ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ สรุปได้ ดังนี้

สภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ประกอบด้วย 5 ด้าน เรียงตามการดำเนินการจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านครู ด้านบรรยากาศทางการเรียน ด้านส่งเสริมคุณลักษณะทางทหาร และด้านการวัดและประเมินผล

5.1.2) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

จากการศึกษาและวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ได้แก่ ด้านเจตคติทางการเรียน

ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านรับรู้ความสามารถของตนเอง ด้านการสนับสนุนของครู ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง และด้านลักษณะมุ่งอนาคต มีตัวบ่งชี้ 21 ตัวบ่งชี้

5.1.3) ศึกษาเส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่การศึกษา ก่อนเข้าเป็นนักเรียน คุณวุฒิ ม.3 จำนวน 502 คน คิดเป็นร้อยละ 79.70 เรียนเหล่าทหารช่างอากาศ จำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 44.10 บิดามารดาอยู่ร่วมกัน จำนวน 455 คน คิดเป็นร้อยละ 72.20 ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 353 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00

ขั้นที่ 2 ระดับการรับรู้กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ และปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ

2.1) ระดับการรับรู้กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.98

2.2) ระดับการรับรู้ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.06

ขั้นที่ 3 เพื่อศึกษาเส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกกับกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.501 – 0.795 และโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 603.34, df = 351, p = 0.67, GFI = 0.99, AGFI = 0.97, RMSEA = 0.00, RMR = 0.01$)

นำปัจจัยที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดได้แก่ ด้านเจตคติทางการเรียน ยกเว้นสนทนา กลุ่มเพื่อสร้างข้อเสนอแนะกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ

5.1.4) เพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

จากการนำร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ในองค์ประกอบ ด้านเจตคติทางการเรียน ประกอบด้วย เป้าหมาย กลยุทธ์ตัวบ่งชี้ และกลไกเชิงนโยบาย มาพิจารณาตรวจสอบเพื่อพัฒนาจัดทำร่างเสนอแนะกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ สรุปรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 เป้าหมายที่ 1 พัฒนาหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ส่งเสริมเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศ

กลยุทธ์ที่ 1 ประสานความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาทางทหารทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์การเรียนการสอน ให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียนจำอากาศในการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทหารที่เป็นประโยชน์แก่กองทัพอากาศ

ตัวชี้วัดที่ 1 นักเรียนจำอากาศมีความพอใจ ความพร้อมที่จะสอบแข่งขันเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง กองทัพ และประเทศชาติ

กลไกเชิงนโยบาย ควรส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรประสานกับกระทรวงกลาโหม ในการจัดสรรงบประมาณจัดส่งนักเรียนจำอากาศ ไปศึกษาและแลกเปลี่ยนความรู้ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

1.2 เป้าหมายที่ 2 พัฒนาด้านครู เพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมครูให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิชาการ และการมีจิตวิญญาณของการเป็นครูทหารอย่างแท้จริง

ตัวชี้วัดที่ 2 ครูมีความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิชาการ ของการเป็นครูทหารอย่างแท้จริง

กลไกเชิงนโยบาย ควรส่งเสริมครูให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทางด้านวิชาการ และการมีจิตวิญญาณของการเป็นครูทหาร

1.3 เป้าหมายที่ 3 พัฒนาระบบสภาพแวดล้อมทางการเรียนเพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ

กลยุทธ์ที่ 3 เร่งรัดพัฒนาสภาพแวดล้อมทางการศึกษา เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจใฝ่เรียนรู้แก่นักเรียนจำอากาศ โดยพัฒนาห้องสมุด แหล่งสืบค้นความรู้ ห้องอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาให้ทันสมัย สวยงาม และสามารถเชิดชูตัวอย่างของวีรกรรม และบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ

ตัวชี้วัดที่ 3 โรงเรียนจำอากาศมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ห้องอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาสมบูรณ์ และทันสมัย และเชิดชูตัวอย่างของวีรกรรม และบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ

กลไกเชิงนโยบาย โรงเรียนจำอากาศ ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดเตรียมสภาพแวดล้อม วัสดุอุปกรณ์และสื่อต่าง ๆ สำหรับการทำกิจกรรมการเรียนรู้และบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ

1.4 เป้าหมายที่ 4 ด้านคุณลักษณะทางทหารเพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียนของนักเรียน
จำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมครูปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนจำอากาศเห็นคุณค่าของการศึกษา
ให้มีความรู้ควบคู่กับการเสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหารอาชีพ และยึดมั่นในอุดมการณ์ความ
รักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างแท้จริง

ตัวชี้วัดที่ 4 นักเรียนจำอากาศ เห็นคุณค่าของการศึกษา มีการเสริมสร้างจิต
วิญญาณของการเป็นทหารอาชีพ และมีความรักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์

กลไกเชิงนโยบาย ครูควรปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนจำอากาศเห็นคุณค่าของ
การศึกษา มีการเสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหารอาชีพ

1.5 เป้าหมายที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาเจตคติทางการเรียนของนักเรียน
จำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาระบบการวัด และประเมินผลหลักสูตรจำอากาศให้มีประสิทธิภาพ
และเป็นระบบที่มีมาตรฐาน สามารถประเมินผลได้จริง

ตัวชี้วัดที่ 5 ครูมีมาตรฐานการวัดประเมินผลด้วยควมมีมาตรฐาน ตรวจสอบได้

กลไกเชิงนโยบาย ควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลผู้เรียนให้มี
ประสิทธิภาพ และเป็นระบบที่มีมาตรฐาน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ควรส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรประสานกับกระทรวงกลาโหม ในการจัดสรร
งบประมาณจัดส่งนักเรียนจำอากาศ ไปศึกษาและแลกเปลี่ยนความรู้ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2) ควรส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมกิจกรรม ฝึกอบรม สัมมนา และการมีจิตวิญญาณของ
การเป็นครูทหาร

3) ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดเตรียมสภาพแวดล้อม วัสดุอุปกรณ์ และสื่อ
ต่าง ๆ สำหรับการทำกิจกรรมการเรียนรู้และเชิดชูบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ

4) ครูควรปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนจำอากาศเห็นคุณค่าของการศึกษา มีการ
เสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหารอาชีพ

5) ควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ
และเป็นระบบที่มีมาตรฐาน

กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ได้แก่ ด้านเจตคติทางการเรียน
ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ ดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านครู ด้านบรรยากาศทางการเรียน ด้านส่งเสริม
คุณลักษณะทางทหาร และด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งมีตัวชี้วัด 5 ตัวชี้วัด

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ผู้วิจัยขอเสนอตามขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ แต่ละตอน ดังนี้

5.2.1) ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ พบว่า สภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ ประกอบด้วย 5 ด้าน เรียงตามการดำเนินการจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านครู ด้านบรรยากาศทางการเรียน ด้านส่งเสริมคุณลักษณะทางทหาร และด้านการวัดและประเมินผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ พบว่า ความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 28.02 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 15 ความน่าจะเป็น (p-Value) เท่ากับ 0.61 ระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) = 0.99, RMSEA = 0.02 และดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ 0.99 แล้วดำเนินการพัฒนาปรับโมเดลให้มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าไค-สแควร์ มีค่าใกล้เคียงกับ df ดัชนี GFI และ AGFI มีค่าเข้าใกล้ 1 ดัชนีของกำลังสองเฉลี่ยของเศษ มีค่าตามเกณฑ์ ดังนั้นโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552: 236-237) ค่าดัชนี ได้แก่ ($\chi^2 = 28.02$, df = 15, p = 0.61, GFI = 0.98, AGFI = 0.99, RMSEA = 0.02, RMR = 0.99, $\chi^2/df = 1.86$) ซึ่งสามารถอธิบายโมเดลกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ซึ่งอธิบายค่าความแปรปรวนได้ร้อยละ 89 ($R^2 = 89$) โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ได้จัดการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นมาตรฐาน อีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการ ได้ตั้งศูนย์ส่งเสริมประสิทธิภาพ ที่เน้นการพัฒนาปรับปรุงการบริหารงานเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และการปฏิบัติงาน เน้นผลผลิต จึงกำหนดให้โรงเรียนมีการดำเนินงานตามกระบวนการสร้างแผนกลยุทธ์ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ให้มีความชัดเจน และครบขั้นตอนตามกระบวนการวางแผน 5 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ด้านหลักสูตร

โรงเรียนจ่าอากาศ เป็นสถาบันหลักขั้นต้นของกองทัพอากาศ มีหน้าที่ในการผลิตนายทหารประทวนหลักให้กับสายวิทยาการต่าง ๆ การผลิตนายทหารประทวนหลักนั้น หลักสูตรถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการศึกษา จึงต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องระหว่างแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559) และนโยบายด้านการศึกษาของกองทัพไทย (คำสั่งกองทัพไทย (เฉพาะ) ที่ 55/51) กับหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโรงเรียนจ่าอากาศ ดังนี้ 1) ความสอดคล้องระหว่าง

แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 – 2559) กับหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโรงเรียน
 จำอาภาศ ได้แก่ การพัฒนาคนอย่างรอบด้านและสมดุล การสร้างสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญาและการ
 เรียนรู้ 2) ความสอดคล้องระหว่างนโยบายด้านการศึกษาของกองทัพไทย (คำสั่งกองทัพไทย (เฉพาะ)
 ที่ 55/51) กับหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโรงเรียนจำอาภาศ ได้แก่ การปลูกฝังอุดมการณ์
 ของความรักชาติ การพัฒนาความรู้ให้มีมาตรฐานทางด้านวิชาการเทียบเท่าภาครัฐและเอกชน การพัฒนา
 หลักสูตรให้สอดคล้องกับภารกิจของกองทัพ การประกันคุณภาพการศึกษา และการประสานความ
 ร่วมมือกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ส่วนที่ไม่สอดคล้องกันได้แก่ การส่งเสริมให้มีวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้
 การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย และการบริหารจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ ซึ่ง
 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนจำอาภาศ พุทธศักราช 2548 เป็นหลักสูตรที่ผลิตกำลังคน
 ระดับฝีมือที่มีความรู้ความชำนาญในทักษะวิชาชีพ พัฒนากำลังคนระดับฝีมือ ให้มีความชำนาญเฉพาะ
 ด้านมีคุณธรรม วินัย เจตคติ บุคลิกภาพ และเป็นผู้มีปัญญาที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการประกอบ
 อาชีพได้จริง และเป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างหลักสูตรและเกณฑ์การใช้หลักสูตรสอดคล้องและเป็นไป
 ตามเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของกระทรวงศึกษาธิการ จึงเห็นสมควรให้เทียบ
 ความรู้วุฒิการศึกษาวิชาชีพของโรงเรียนจำอาภาศ พุทธศักราช 2548 เหล่าทหารสารวัตร เหล่าทหาร
 อากาศโยธิน เทียบเท่าวุฒิต่างวิชาชีพของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของ
 กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรวิชาชีพโรงเรียนจำอาภาศ พุทธศักราช 2548 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม
 สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และสาขาวิชาอากาศยาน เทียบเท่าวุฒิการศึกษาวิชาชีพตามหลักสูตร
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของกระทรวงศึกษาได้ และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
 พิจารณารายละเอียดหลักสูตรโรงเรียนจำอาภาศ พุทธศักราช 2550 โดยยึดตามเกณฑ์มาตรฐานของ
 หลักสูตรศึกษาธิการในระดับเดียวกัน ได้แก่หลักการ จุดประสงค์หลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร จำนวน
 หน่วยกิต เวลาเรียนตลอดหลักสูตรพื้นฐานความรู้เดิม และเกณฑ์การวัดและประเมินผลการจบหลักสูตร
 เห็นว่าหลักสูตรดังกล่าว อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานระดับเดียวกัน จึงเห็นชอบให้โรงเรียนจำอาภาศ
 พุทธศักราช 2550 เหล่าทหารต้นหน และเหล่าทหารอูตุ เทียบเท่าหลักสูตรระดับประกาศนียบัตร
 วิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
 ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้าง และเกณฑ์การใช้หลักสูตร
 สอดคล้องและเป็นไปตามเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และหลักสูตร
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของกระทรวงศึกษาธิการให้ ก.พ. พิจารณารับรองคุณวุฒิของผู้สำเร็จ
 การศึกษาตามหลักสูตรต่าง ๆ ของโรงเรียนจำอาภาศ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ ได้พิจารณาเห็นแล้วว่า
 เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้าง และเกณฑ์การใช้หลักสูตรสอดคล้อง และเป็นไปตามเกณฑ์การใช้หลักสูตร
 ประกาศนียบัตรชั้นสูง (ปวส.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของกระทรวงศึกษาธิการ
 จำนวน 5 หลักสูตร สำหรับคุณวุฒิประกาศนียบัตรโรงเรียนจำอาภาศ หลักสูตร 1 ปี ต่อจากมัธยมศึกษา

ตอนปลาย (ระหว่างปี พ.ศ. 2545 - 2549) ซึ่งยังไม่ได้ผ่านการรับรองมาตรฐานการศึกษาจาก กระทรวงศึกษาธิการนั้น ขอให้โรงเรียนจำอาภาส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พิจารณาเทียบคุณวุฒิก่อนส่งให้ ก.พ. รับรองคุณวุฒิต่อไป ซึ่งการจัดการเรียน การสอน รูปแบบ และวิธีการจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ที่ใช้ วิธีการวัดและการประเมินผล ผู้เรียน โดยที่ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารจัดการ วางแผน แนวทางปฏิบัติต่าง ๆ ดังนั้นการบริหารจัดการด้านหลักสูตรหลักสูตร จึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ อังร บัวศรี (2545) ได้ให้ความหมายหลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้น เพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหากิจกรรม และมวลประสบการณ์ ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่กำหนด สอดคล้องกับแนวคิดของ กู๊ด (Good, 1945 อ้างถึงใน อุทัย บุญประเสริฐ, 2540) 1) หลักสูตร คือ เนื้อหาวิชาการที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ ศึกษา เพื่อให้จบชั้น หรือรับประกาศนียบัตร ในหมวดวิชาที่สำคัญ เช่นหลักสูตรสังคมศึกษา หลักสูตร พละนาถย หลักสูตรศิลปะ 2) หลักสูตร คือ เค้าโครงทั่วไปของเนื้อหา หรือสิ่งเฉพาะที่จะสอน ซึ่งโรงเรียน จัดให้แก่เด็กเพื่อให้เด็กมีความรู้จนจบชั้น หรือได้รับประกาศนียบัตร เพื่อให้สามารถเข้าเรียนต่อไป ตามความหมายในข้อนี้หมายถึง หลักสูตรจะรวมทุกวิชาเข้าด้วยกัน 3) หลักสูตร คือ กลุ่มวิชาหรือการ จัดประสบการณ์ที่กำหนดให้ ซึ่งนักเรียนได้เล่าเรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียน หรือสถานศึกษา ตามความหมายหมายถึง หลักสูตรประกอบด้วยเนื้อหาวิชาส่วนหนึ่ง และการจัดประสบการณ์ให้อีกส่วน หนึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535) กล่าวถึง ความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรเป็นหลัก และหัวใจของการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการศึกษา ความ เข้าใจในเรื่องของหลักสูตร และการเรียนการสอนจะทำให้การจัดการศึกษาดำเนินไปด้วยดี ทั้งแก่ตัว ผู้เรียนเอง และช่วยครูให้ครูได้มีทิศทาง และสิ่งกำหนดในการสอน ความสำคัญของหลักสูตรมีดังนี้ 1) งานด้านหลักสูตรและการสอน ทำให้การศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ 2) งานด้านหลักสูตรทำให้ การศึกษามีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลตามเป้าหมาย 3) หลักสูตรเปรียบเหมือน แบบแปลน การ จัดการเรียนการสอนการพัฒนาหลักสูตรบอกไว้ว่า วัตถุประสงค์ที่ต้องการมีอะไรบ้าง จะใช้อะไรเป็น วัสดุ และอุปกรณ์ จะสอนอะไร จัดเตรียมการสอนอย่างไรบ้าง เพื่อช่วยในด้านการเรียนการสอน หลักสูตรจึงมีความสำคัญ เป็นยุทธศาสตร์ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จที่ต้องการ เป็นแนวทางในการ ปฏิบัติงานของครูที่จะจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้มีความรู้ทักษะ ความประพฤติ มีเจตคติที่ดีต่อ วิชาชีพ

ด้านที่ 2 ด้านครู

ครูทุกคนทำงานเป็นทีมในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านการจัดกิจกรรม และโครงการต่าง ๆ มีความรู้ ความเข้าใจในการวิเคราะห์ศักยภาพผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีการติดต่อประสานงานกับ ผู้ปกครองทั้งทางด้านพฤติกรรมและด้านการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับ

ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน มีการจัดทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และแสวงหาเทคนิคใหม่ๆ เสมอ มีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการกำหนดมาตรฐานในการทำงานของครู เพื่อให้ครูปฏิบัติงานอย่างตั้งใจเพื่อให้การจัดการศึกษาเกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุด ทั้งแก่ผู้เรียน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา สถานศึกษามีการสนับสนุนครู และบุคลากรทางการศึกษาให้ได้รับทุน การศึกษาหรือทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากหน่วยงานทั้งภายใน และภายนอกอย่างต่อเนื่อง,สถานศึกษามีการสนับสนุนครู และบุคลากรทางการศึกษาให้ได้รับการพัฒนา โดยมีโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรร่วมกับสถานศึกษาอื่น หรือหน่วยงาน องค์กรภายนอก อย่างต่อเนื่อง สถานศึกษามีการส่งเสริมครู และบุคลากรทางการศึกษาให้ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านบริการวิชาการ/วิชาชีพระดับชุมชน ท้องถิ่น จนถึงระดับชาติ อย่างต่อเนื่อง และสถานศึกษามีการสนับสนุนครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เหมาะสม ความเป็นครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพราะการกำหนดมาตรฐานในการทำงานของครู เพื่อให้ครูปฏิบัติงานอย่างตั้งใจเพื่อให้การจัดการศึกษาเกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุด ทั้งแก่ผู้เรียน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ซึ่งสถานศึกษามีการส่งเสริมครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านบริการวิชาการ/วิชาชีพระดับชุมชน ท้องถิ่น จนถึงระดับชาติอย่างต่อเนื่อง และสถานศึกษามีการสนับสนุนครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เหมาะสม ความเป็นครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพราะการกำหนดมาตรฐานในการทำงานของครู เพื่อให้ครูปฏิบัติงานอย่างตั้งใจเพื่อให้การจัดการศึกษาเกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุด ทั้งแก่ผู้เรียน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางจัดการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติงานของผู้มีหน้าที่จัดกระบวนการเรียนรู้ไว้ด้วย ซึ่งผู้ประกอบการวิชาชีพครูจะต้องยึดถือเป็นแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้ 1) การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ 2) จัดสาระการเรียนรู้ โดยเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา 3) จัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 4) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้ มาใช้เพื่อป้องกัน และแก้ปัญหา 5) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง 6) จัดการเรียนการสอน โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา 7) จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้

รวมทั้งสามารถใช้การวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอน และวิทยาการประเภทต่าง ๆ 8) จัดการเรียนรู้ ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดาผู้ปกครอง และบุคลากรในชุมชน ทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาการเรียนตามศักยภาพ 9) จัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ สังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ และรูปแบบการศึกษา 10) จัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชน และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่นรวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ โดยสาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคน ให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม 11) ร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชนองค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษา อบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรร ภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับ สภาพปัญหา ความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การพัฒนาระหว่างชุมชน 12) พัฒนาระบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และดำเนินการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับการศึกษา 13) พัฒนาขีดความสามารถ ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของผู้เรียน เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และ 14) ปฏิบัติงาน และประพฤติปฏิบัติตนตามมาตรฐาน และจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

ด้านที่ 3 ด้านบรรยากาศทางการเรียน

โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศเป็นสถาบันที่ชาวไทยส่วนใหญ่มีความปราศนาที่จะเข้ามาเรียน เมื่อนักเรียนได้มาเรียนในสถาบันนี้แล้วเกิดความภูมิใจ ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ และท่าที ทางบวก ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญเห็นคุณค่า และประโยชน์ในสิ่งที่ตนกำลังปฏิบัติอยู่ รู้สึกที่ดีต่อการเรียน ได้รู้จักกับเพื่อนฝูง ที่มาจากหลากหลายอาชีพ หลายจังหวัด พร้อมกับได้รับความเอื้ออารี จากรุ่นพี่ ครู อาจารย์ จึงทำให้นักเรียนมีสภาพแวดล้อมที่ดี เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นำไปสู่การเรียนรู้อตามเป้าหมาย มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบที่จะกระทำการใด ๆ จนบรรลุเป้าหมาย มีความทะเยอทะยาน และมีความพยายามที่จะมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ที่สังคมยอมรับ ความสามารถในการคาดการณ์ไกลและเล็งเห็นความสำคัญของผลดีที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จึงมีการวางแผนเพื่อควบคุมตนเองให้ปฏิบัติเป็นขั้นตอนตามแผนที่วางไว้เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต เป็นความรู้สึกนึกคิด เป็นแรงผลักดันที่ทำให้นักเรียนจำอากาศแต่ละคน สามารถทำงานให้บรรลุเป้าหมาย มีแหล่ง

เรียนรู้ ห้องสมุดของโรงเรียน และระบบ e-learning ให้นักเรียนได้ค้นคว้าเพิ่มเติม จัดให้มีกิจกรรมศึกษาดูงาน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ในสายวิชาการต่าง ๆ ตลอดจนปลูกฝังให้มีความรักชาติ ซึ่ง บรรยากาศทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศเป็นสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ผู้เรียน ครู ผู้บริหาร และบุคลากรอื่น ๆ ที่อยู่ภายในโรงเรียนจำอากาศทั้งอาคารสถานที่และตัวบุคคล บรรยากาศภายในโรงเรียนนั้นมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนสามารถรับรู้และพัฒนาการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี เป็นสิ่งที่ช่วยให้ครู และนักเรียนสามารถเรียนรู้ และจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันให้ผู้เรียนเกิด ความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของ อารี พันธุ์มณี (2543) กล่าวถึงความสำคัญของบรรยากาศภายในโรงเรียนว่า บรรยากาศการเรียนการสอนนับเป็นเรื่องที่สำคัญทำให้นักเรียนเกิด ความพอใจ ซึ่งผู้สร้างบรรยากาศในชั้นเรียน คือ ผู้สอนและผู้เรียนได้ช่วยกันสร้างสรรค์บรรยากาศ อบอุ่น ปลอดภัย และเป็นประชาธิปไตย ทั้งผู้สอน ผู้เรียน มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทำให้ การเรียนการสอนเป็นไปได้อย่างดี สอดคล้องกับแนวคิดของ จำรัส นองมาก (2547) กล่าวถึง สภาพแวดล้อมที่ ส่งผลต่อการเรียนอย่างมีความสุขของผู้เรียน มีดังนี้ 1) บรรยากาศในห้องเรียน สภาพทั่วไปต้องสะอาด เรียบร้อย นักเรียนได้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อม และบรรยากาศที่เหมาะสม เช่น มีป้ายนิเทศให้ความรู้ มุมประสบการณ์ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองมากที่สุด มีกฎหรือระเบียบในการปฏิบัติตน มีความผูกพันกับเพื่อนฝูงในทางที่ดี และมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อเสริมผลสัมฤทธิ์ของ ผู้เรียน เช่น ผลงานของผู้เรียนที่ทำให้ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง และชื่นชมผลงานของ ผู้อื่น เป็นต้น 2) บรรยากาศในโรงเรียน สภาพภายในโรงเรียนโดยทั่วไปสะอาด สวยงาม ร่มรื่น และ ปลอดภัย โรงเรียนต้องทำให้นักเรียนรู้สึกว่าโรงเรียนเปรียบเสมือนบ้านที่สองของเขาที่เมื่อเขามาอยู่ที่ โรงเรียน ก็มีความรู้สึกสะดวกสบาย และอบอุ่น มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ห้องสมุดห้องปฏิบัติการ ต่าง ๆ สวนหย่อม ไม้ดอก ไม้ประดับ ฯลฯ ต้องพร้อมที่จะให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาหาความรู้ และ นอกจากนั้น ปฏิสัมพันธ์ของบุคลากรในโรงเรียนกับนักเรียน กับผู้ปกครองนักเรียน และกับบุคลากรใน โรงเรียนด้วยกันต้องเป็นไปในทางที่ดีเป็นที่ประทับใจของผู้พบเห็น 3) ความพร้อมของผู้เรียน ผู้เรียน จะต้องมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ จึงจะเรียนวิชาในวิชาหนึ่งได้อย่างมีความสุข ความพร้อมทาง ร่างกายนอกจากสภาพปกติไม่เจ็บป่วย หิวโหย ง่วงนอน หรืออาการอื่น ๆ ทางร่างกายแล้วยังจะต้อง หมายถึงความพร้อมของวัสดุ อุปกรณ์ ที่จำเป็นต่อการเรียนในเนื้อหาวิชานั้น ๆ ส่วนความพร้อม ทางด้านจิตใจ เป็นความรู้สึกของผู้เรียน ทำอย่างไรจะให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่อยากจะเรียน ซึ่งถ้า ครูผู้สอนสามารถทำให้นักเรียนชอบใจวิชาที่สอนนั้นแล้ว ความรู้สึกเช่นที่ว่าจะเกิดขึ้นเอง 4) ความพร้อม ของผู้สอน ครูผู้สอนที่มีความพร้อม จะสามารถจัดกิจกรรมได้อย่างมั่นใจ การสอนประสบผลสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ ความพร้อมของครูสอนจะเกี่ยวข้องกับ การวางแผนการสอนการศึกษาเอกสารหลักสูตร คู่มือครู เอกสารความรู้ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรม การจัดทำกิจกรรมการสอน การออกแบบ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดทำเอกสารประกอบการจัดกิจกรรมเช่น ใบงานแบบงานบันทึกการสังเกตพฤติกรรม แบบบันทึกคะแนน ฯลฯ และนอกจากนั้นจะต้องเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ให้พร้อมที่จะอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียนให้กับผู้เรียนจะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งสี่ประการดังกล่าว เพื่อจะได้เกื้อหนุนให้ผู้เรียน ๆ อยู่ในโรงเรียนอย่างมีความสุขได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ อุทัย บุญประเสริฐ (2540) กล่าวว่างานอาคาร และสิ่งแวดล้อมในที่นี้จะแตกต่างกันไปจากงานอาคารสถานที่ ที่อยู่ในกลุ่มงานบริหารทั่วไป เป็นเรื่องของสิ่งแวดล้อมเพื่อประโยชน์แก่การศึกษา เพื่อการเรียนรู้ และพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียน เป็นส่วนของการปลูกฝังหล่อหลอมโดยบรรยากาศแวดล้อมตัวเด็ก เนื่องจากเด็กจะต้องใช้ชีวิตเป็นระยะเวลายาวนานในโรงเรียน สิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กจะมีส่วนกำหนดแบบแผนและวิถีปฏิบัติในตัวเด็กได้โดยตรง แต่โรงเรียนจะต้องเป็นผู้จัดให้เกิดขึ้น ให้สอดคล้องกับหลักการทางการศึกษา เน้นไปที่การสร้างสมบุคลิกภาพในตัวนักเรียน คือในเรื่องความสะอาด ความเรียบร้อยในเรื่องความสวยงาม ความมีรสนิยมที่ดูงานที่เหมาะสม สิ่งแวดล้อม ด้านสุขภาพอนามัย แบบแผนวัฒนธรรม และบรรยากาศทางวิชาการ

ด้านที่ 4 ด้านคุณลักษณะทางทหาร

โรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ เป็นสถาบันหลักขั้นต้นของกองทัพอากาศ ที่ผลิตนายทหารประทวน ให้กับส่วนราชการต่าง ๆ ของกองทัพอากาศ ตามแต่กองทัพอากาศจะกำหนด ซึ่งกระบวนการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนาบุคคลพลเรือนให้เป็นทหารอาชีพนั้น เป็นการพัฒนาที่ยากลำบาก ต้องใช้พลังแห่งการทุ่มเท จึงจะประสบผลสำเร็จตามที่ต้องการได้ การเปลี่ยนแปลง และพัฒนาพลเรือนเหล่านี้ให้มีคุณลักษณะ ตามที่กองทัพอากาศได้กำหนดไว้ โดยต้องมีกระบวนการเป็นขั้น เป็นตอนอย่างแยบยล ซึ่งต้องเริ่มจากเบาไปหาหนัก ต้องคำนึงอยู่เสมอว่าเด็กหนุ่มบุคคลพลเรือนใช้ชีวิตเป็นอิสระมาโดยตลอด แล้วต้องเข้ามารับการฝึกศึกษาในโรงเรียนประจำที่มีกฎ ระเบียบที่เข้มงวดย่อมเกิดความท้อแท้ได้โดยง่าย ดังนั้นจึงต้องให้ความสำคัญการดูแลเอาใจใส่ในช่วงแรกให้มาก เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีตั้งแต่เริ่มต้น ซึ่งจะส่งผลดีในอนาคตมากกว่าการตามแก้ไขในภายหลัง สิ่งที่โรงเรียนจ่าอากาศดำเนินการปรับปรุงและพัฒนา ให้นักเรียนจ่าอากาศมีความพร้อม นั้นประกอบด้วย 1)สติปัญญา(Head) คือ มีความรู้ทั้งทางด้านวิชาการในระดับมัธยมศึกษา และวิชาทหาร เบื้องต้น 2)จิตใจ(Heart) คือ มีศรัทธายึดมั่นในอุดมการณ์ สามัคคี มีวินัย อดทน กล้าหาญ เสียสละทุกอย่างเพื่อชาติบ้านเมืองได้ 3)ทักษะความสามารถ(Hand) คือ มีความสามารถในการใช้อาวุธยุทธโศปกรณ์ การต่อสู้ป้องกันตัว การฝึกทางทหาร 4)ร่างกาย(Health) คือ มีความแข็งแรงทนทาน บุคลิกภาพสง่างามและน่าเกรงขาม ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาของโรงเรียนจ่าอากาศ คือ ทักษะดี หมายถึง การปฏิบัติงานในระดับผู้ปฏิบัติงานมี ความชำนาญในงานเฉพาะด้านตามเหล่าทหารสามารถปฏิบัติงานในสายงานแต่ละสายวิทยาการได้, มีวินัย หมายถึง การมีลักษณะท่าทางและจิตใจเป็นทหาร

มีความกล้าหาญเข้มแข็ง อดทน รักหมั่นคุณะ เคารพในระบบอาวุโส และมีความรับผิดชอบต่อการกิจที่ได้รับมอบหมาย, ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง การปลูกจิตสำนึกให้เห็นคุณค่าของการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม มีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีเทคนิคต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และเชิดชูคุณธรรม หมายถึง การเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเสียสละ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม และสำนึกในความเป็นไทย มีความรักชาติ ดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นนักเรียนจำอาภาศทุกคนต้องมีรูปร่าง ลักษณะท่าทาง ขนาดของร่างกาย และอวัยวะเหมาะสมแก่การเป็นทหาร ไม่เป็นโรค และความพิการของร่างกาย ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ออกตามความในพระราชบัญญัติรับราชการทหาร และระเบียบกองทัพอากาศว่าด้วยมาตรฐานการตรวจทางแพทย์ฯ

ด้านที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผล

โรงเรียนจำอาภาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ได้รับความรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) โรงเรียนจำอาภาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา รอบสาม (พ.ศ. 2554 - 2558) จากสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ระดับสถาบัน ตั้งแต่ 24 มิ.ย. 2556 ผลประเมินระดับสถาบันได้รับคะแนนเฉลี่ย 4.63 ระดับคุณภาพ ระดับดีมาก โรงเรียนจำอาภาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพตามเกณฑ์ที่ สมศ.กำหนดการประเมิน และการติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนจำอาภาศ เป็นขั้นตอนในการวัดสิ่งที่สถานศึกษาจัดให้กับนักเรียนว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด รวมถึงเป็นการประเมินครูผู้สอนด้ยว่าการจัดการเรียนการสอนนั้นมีจุดบกพร่อง ตรงไหนเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ อารัง บัวศรี (2545) ได้ให้ความหมายการประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการประเมินค่า และตัดสินใจ สอดคล้องกับแนวคิดของ นวลจิตต์ เชาวศิริพิงค์ (2545) กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินผลว่าเป็นกระบวนการสำคัญที่มีส่วนเสริมสร้างความสำเร็จให้กับผู้เรียน และเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน การสอน และการประเมินผลจำเป็นต้องมีลักษณะที่สอดคล้องกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ จันทราณี สงวนนาม (2545) ได้กล่าวว่าการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยตรวจสอบคุณภาพของผู้เรียน ว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เป็นผลเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือไม่เพียงใด ผลการประเมินช่วยให้ครูผู้สอนรู้ข้อบกพร่องหรือความก้าวหน้าของผู้เรียนทำให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และวิธีการแก้ปัญหาหรือพัฒนาให้เหมาะสมได้ กิจกรรมการประเมินผลการเรียนรู้สามารถดำเนินการได้เป็น 3 ระดับ คือ 1) การประเมินผลระดับชั้นเรียน เป็นหน้าที่สำคัญที่ครูผู้สอนจะต้องประเมินผู้เรียนในแต่ละรายวิชา เพื่อรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลโดยใช้วิธีการที่หลากหลายและควรทำอย่างต่อเนื่องควบคู่

กันไปกับกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน 2) การประเมินผลระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าด้านการเรียนรู้เป็นรายชั้นปี และช่วงชั้นของสถานศึกษาเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อนำผลการประเมินไปพิจารณาตัดสินการเลื่อนช่วงชั้นกรณีที่ผู้เรียนไม่สามารถผ่านมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระต่าง ๆ สถานศึกษาจะต้องจัดให้มีการสอนซ่อมเสริม และจัดให้มี การประเมินผลการเรียนรู้ด้วย และ 3) การประเมินผลระดับชาติ สถานศึกษาจะต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินคุณภาพระดับชาติ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สำคัญได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ภาษาต่างประเทศ และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ตามที่กระทรวงฯ กำหนด ข้อมูลที่ได้จากการประเมินจะนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และคุณภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่ง สอดคล้องกับ สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ (2545) ได้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลการประเมินผลการเรียนของสถานศึกษา ดังนี้ 1) การประเมินผลการเรียนสาระการเรียนรู้เป็นการประเมินผลการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียน ในการเรียนสาระการเรียนรู้รายวิชาต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณธรรมค่านิยม ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือไม่ การรายงานผลการประเมิน ให้เป็นไปตามระบบที่สถานศึกษากำหนด ซึ่งจะเลือกรายงานด้วยระบบผ่าน/ไม่ผ่าน (ได้/ตก) หรือระดับผลการเรียนแบบตัวเลข ตัวอักษร หรือร้อยละก็ได้แต่ในช่วงชั้นที่ 4 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรใช้ระดับผลการเรียนแบบตัวเลข เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ “4” หมายถึง ผลการเรียนดีมาก “3” หมายถึง ผลการเรียนดี “2” หมายถึง ผลการเรียนพอใช้ “1” หมายถึง ผลการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน “0” หมายถึง ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์การประเมิน และซ่อมเสริมผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน และให้เรียนซ้ำในรายวิชาที่ซ่อมเสริมไม่สำเร็จ หรือไม่เข้ารับการซ่อมเสริมตามเงื่อนไขที่สถานศึกษากำหนด 2) การประเมินการร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นการประเมินความสามารถและพัฒนาการของผู้เรียน ในการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนา 3) การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นการประเมินพัฒนาการทางด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของผู้เรียนตามที่สถานศึกษากำหนด 4) การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ เขียน เป็นการประเมินทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการ ถ่ายทอดความคิดด้วยทักษะการเขียน 5) การตัดสินผลการเรียนผ่านช่วงชั้น เป็นการนำผลการประเมินด้านต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์การประเมินมาประมวลสรุปเพื่อตัดสินให้ผู้เรียนผ่านช่วงชั้นต่าง ๆ ตามเกณฑ์การตัดสินการเรียนแต่ละช่วงชั้น

5.2.2) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน
จำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

เป็นการศึกษาวิเคราะห์ และสังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านเจตคติทางการเรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านลักษณะมุ่งอนาคต ด้านรับรู้ความสามารถของตนเอง ด้านการสนับสนุนของครู และด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง การที่นักเรียนจำอากาศ จะประสบผลสำเร็จทางการเรียนมีคุณภาพการศึกษาที่ดีไม่ได้ขึ้นอยู่กับเขาวนปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ซึ่งกลยุทธ์การเรียนรู้ เป็นเครื่องมือที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนา ผู้เรียนให้รู้จักวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นนักเรียน/นักศึกษาให้ตระหนักถึงการคิด และการเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งจะส่งผลให้นักเรียน/นักศึกษาสามารถควบคุมตนเอง สามารถจัดการในการเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดทั้งความตั้งใจ แรงจูงใจ ความเข้าใจและการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ แมดดอกซ์ (Maddox, 1965) ที่ได้กล่าวว่า ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จได้ถึงประมาณร้อยละ 40 หากผู้เรียนมีความมานะพยายาม รู้จักใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และมีนิสัย ใฝ่รู้ใฝ่เรียน สอดคล้องกับ เมเรนส์ และเลอแมน (Mehrens & Lehman, 1975) กล่าวว่า ผู้เรียนจะเรียนได้ดีเพียงใดนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเขาวนปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่มีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะมีอิทธิพลต่อการเรียนด้วย เช่น วุฒิภาวะ แรงจูงใจ นิสัย และด้านเจตคติทางการเรียนต่อครู ต่อวิชาที่เรียนและต่อโรงเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ วิททรอค (Wittrock, 1986) กล่าวว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และกลยุทธ์การเรียนรู้ยังช่วยกระตุ้นนักเรียนให้ตระหนักถึงการคิด และการเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนสามารถควบคุมตนเองจัดการตนเองในการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดทั้งความตั้งใจ แรงจูงใจ ความเข้าใจและการเรียนรู้ ตลอดจนกลยุทธ์การเรียนรู้ยังเป็นตัวสะท้อนข้อบกพร่องในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฟรีแมน (Freedman, 1996) พบว่า ความเชื่อในความสามารถของตนเองส่งผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่สำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นามจุง (Nam Jung, 1996) พบว่า ยุทธวิธีต่าง ๆ ทางการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตัวแปรแรงจูงใจ ได้แก่ ความมุ่งหวังที่ต้องการประสบผลสำเร็จในอนาคตทางการเรียน เจตคติทางการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ โรส (Roces, 1997) พบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ และตัวแปรแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษา ซึ่งได้แก่ ความเชื่อในความสามารถของตน ความวิตกกังวล แรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก คุณค่าของงานมีความสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับแนวคิดของ ไวน์สไตน์ และปาลเมอร์ (Weinstein & Palmer, 2002) กล่าวว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ประกอบด้วย การประมวลข้อความรู้ การตรวจสอบตนเอง การจัดการเวลาในการเรียน ความวิตกกังวลในการเรียน ด้านเจตคติทางการเรียน แรงจูงใจในการเรียน การสำรวมใจตั้งมั่นในการเรียน การเลือกประเด็นสาระข้อมูลที่สำคัญ กลวิธีการ

สอบ และการใช้เทคนิคช่วยในการแสวงหาความรู้ มีความครอบคลุมโครงสร้างกลยุทธ์การเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิทักษ์ นิลนพคุณ (2539) พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์ตัวบ่งชี้กลวิธีการเรียน ที่มีผลทั้งทางตรง และทางอ้อมสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษประกอบด้วยกลวิธีการ ประเมินตนเอง การฝึกปฏิบัติ การเชื่อมโยงความคิด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และคมเพชร ฉัตรศุภกุล (2543) พบว่าตัวแปรที่ส่งผลในทางบวกต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ และการศึกษา ของนักเรียนมากที่สุด คือ บรรยากาศในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน สอดคล้องกับ งานวิจัยของ พิไลลักษณ์ อ่อนละมุล (2546) พบว่า บรรยากาศในครอบครัวของนักเรียนมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับยุทธวิธีในการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวีณรัตน์ มณีวรรณ (2548) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับนักเรียนกับตัวแปรระดับห้องมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ระหว่างตัวแปรระดับนักเรียนทุกตัวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวรรณ กาบคำ (2551) พบว่า ตัวแปรด้านเจตคติทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองใน การเรียน การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกลยุทธ์การเรียนรู้ ใน ภาพรวม สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวคนธ์ พิมพวงษ์ (2553) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ ประกอบด้วยแบบวัตยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนในด้าน ลักษณะมุ่งอนาคต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติทางการเรียน การรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียน และการ สนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง พบว่า แต่ละปัจจัยนั้นมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันทั้งสิ้น

5.2.3) เส้นทางความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการ เรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการ เรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ พบว่า ปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกกับกลยุทธ์การ บริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ 0.50 – 0.79 รูปแบบความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณา จากค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 603.34 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 351 ความน่าจะเป็น (p-Value) เท่ากับ 0.67 ระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 ดัชนีวัดระดับความ กลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) = 0.97, RMSEA = 0.00 และดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่ เหลือ (RMR) เท่ากับ 0.99 แล้วดำเนินการพัฒนาปรับโมเดลให้มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูล เชิงประจักษ์ ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าไค-สแควร์ มีค่าใกล้เคียงกับ df ดัชนี GFI และ AGFI มีค่าเข้า ใกล้ 1 ดัชนีของกำลังสองเฉลี่ยของเศษ มีค่าตามเกณฑ์ ดังนั้น โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552, น.236 - 237) ค่าดัชนี ได้แก่ ($\chi^2 = 603.346$, df = 351, p = 0.67, GFI = 0.99, AGFI = 0.97, RMSEA = 0.00, RMR = 0.99, $\chi^2/df = 1.71$) ซึ่ง สามารถอธิบายโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน

จำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ซึ่งอธิบายค่าความแปรปรวนได้ร้อยละ 87 ($R^2 = 87$) โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากตัวแปรมีความสอดคล้องกับบริบทของนักเรียน จำนวนกลุ่มตัวอย่างมีมากทำให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ เครื่องมือที่นำมาวัดเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ เพราะผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมีความตรงของเนื้อหา เท่ากับ 0.96 จึงถูกนำมาใช้ทุกตัวแปร ถือได้ว่าการพัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ จะช่วยให้ผู้ปกครอง ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ได้ตามวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น สามารถอธิบายได้ ดังนี้

5.2.3.1) ด้านด้านเจตคติทางการเรียน

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ด้านด้านเจตคติทางการเรียน พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทุกค่า โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ พฤติกรรม กับความรู้สึกหรืออารมณ์ ทั้งนี้เพราะนักเรียนจำอากาศทุกคนเข้ามาเรียนด้วยความภาคภูมิใจ ต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกหลายขั้นตอน ขณะเรียนได้รับเงินเดือน เบี้ยเลี้ยง อารมณ์ภักดิ์จากกองทัพอากาศ มีการแต่งกายอย่างสง่างามเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป จึงทำให้นักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนในโรงเรียนจำอากาศ ซึ่งเจตคติ เป็นการรู้ การคิด ความเชื่อ ที่บุคคลก็จะชอบ และพอใจสิ่งนั้น ๆ ความโน้มแน่วที่จะกระทำ เป็นแรงผลักดันให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจ ความสนใจ ความตั้งใจ ความมีใจรัก สอดคล้องกับแนวคิดของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543) เจตคติขึ้นอยู่กับกระบวนการประเมินโน้มน้าวจิตใจแล้วเกิดเป็นพฤติกรรม แรงจูงใจเจตคติเป็นเพียงความรู้สึกโน้มเอียงจากการประเมินยังไม่ใช่พฤติกรรม เกิดจากการเรียนรู้มากกว่ามีมาเองแต่กำเนิดขึ้นอยู่กับเจตคติ กลุ่มสิ่งเร้าเฉพาะอาจเป็นคนสัตว์ สิ่งของ สถาบัน โน้มน้าวจิตใจ อุดมการณ์ อาชีพหรือสิ่งอื่น ๆ ก็ได้ สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ (2543) ในการเรียนรู้ที่จะต้องรวบรวมสติ พลังความคิด ให้มุ่งมั่นสนใจอยู่กับสิ่งที่กำลังทำอยู่โดยไม่เผลอไปกับเรื่องอื่นสามารถควบคุม และยึดมั่นถึงความตั้งใจในงานทางวิชาการมีความรู้สึก และความคิดเห็นที่ดีต่อการศึกษาเล่าเรียน เรียกว่า “ด้านเจตคติทางการเรียน”

ดังนั้น องค์ประกอบย่อยของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ด้านเจตคติทางการเรียน โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ พฤติกรรมกับความรู้สึกหรืออารมณ์

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ พบว่าปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธ

ศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ด้านเจตคติทางการเรียนมีอิทธิพลทางตรงต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นอันดับที่หนึ่ง และมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ 0.73 และตัวบ่งชี้ ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ความรู้ความเข้าใจ (ATT1) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนจ่าอากาศ โรงเรียนจ่าอากาศ มีการรับรู้ การคิด ความเชื่อ มีลักษณะที่มีทิศทางที่ดีต่อการเรียนในโรงเรียนจ่าอากาศ สอดคล้องกับงานวิจัยของปวีณรัตน์ มณีวรรณ (2548) พบว่า ด้านเจตคติทางการเรียนส่งผลทางบวกมีอิทธิพลทางตรงต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวรรณ กาบคำ (2551) พบว่า ด้านเจตคติทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวก และมีอิทธิพลทางตรงกับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยวิจิต เขียวชนะ (2552) พบว่า กลยุทธ์จิตพิสัยประกอบด้วยตัวบ่งชี้ ด้านเจตคติทางการเรียนมีความสัมพันธ์ และมีความสำคัญกับองค์ประกอบกลยุทธ์จิตพิสัย ได้โดยกลยุทธ์จิตพิสัยอยู่ในระดับสูงจนถึงระดับสูงมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวคนธ์ พิมพวงษ์ (2553) พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้คือเจตคติทางการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของนามจุง (Nam Jung, 1996) พบว่า เจตคติทางการเรียน และเหตุผลที่ทุ่มเทให้กับการเรียนมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การเรียนรู้

5.2.3.2) ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทุกค่า โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ความคาดหวังกับการแสวงหาความสุข ทั้งนี้เพราะนักเรียนจ่าอากาศทุกคนเข้ามาเรียนด้วยความภาคภูมิใจ เพราะต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกหลายขั้นตอนก่อนเข้ามาเรียนในโรงเรียนจ่าอากาศ จึงเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป ขณะเรียนได้รับเงินเดือน เบี้ยเลี้ยง อาหารภัณฑจากกองทัพอากาศ ทั้งนี้กิจกรรมการเรียนของนักเรียนจ่าอากาศจะสำเร็จมากน้อยเพียงใดจะขึ้นอยู่กับระดับของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแต่ละบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญ เพราะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบที่จะกระทำการใด ๆ จนบรรลุเป้าหมาย มีความทะเยอทะยาน และมีความพยายามที่จะมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ที่สังคมยอมรับ ความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จ เป็นพลังหรือกำลังใจอันแน่วแน่ของนักเรียนจ่าอากาศที่จะเอาชนะสิ่งที่คาดหวังไว้ เพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ มีความต้องการที่จะเป็นผู้นำในการทำงานอย่างอิสระมีความเพียรพยายาม รู้วิธีแก้ปัญหาจนประสบความสำเร็จอย่างถาวร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยวิจิต เขียวชนะ (2552) ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี มีความทะเยอทะยานสูง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง ความพยายามหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาที่จะนำตนไปสู่ความสำเร็จ จะมีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อทำไม่สำเร็จ หรือประสบความสำเร็จล้มเหลว ระดับแรงจูงใจที่มีต่อการศึกษาค้นคว้า ความขยัน ความมีระเบียบวินัย และความตั้งใจของผู้เรียนที่แสดงความ

พยายามที่มุ่งสู่ความสำเร็จ มีประเด็นสำคัญ คือ การที่นักเรียนมีการคิดในแง่บวก เชิงสร้างสรรค์ มุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ การมองอนาคตข้างหน้า มองเป้าหมายระยะยาว การสร้างภาพในใจเพื่อจูงใจ การกระตุ้นจิตใจด้วยการสร้างการให้รางวัลกับตนเอง และการประเมินความรู้สึกต่อการเรียนไม่ต่ำเกินไป

ดังนั้น ตัวบ่งชี้ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด จึงเป็นคู่ของความคาดหวังกับการแสวงหาความสุข

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ พบว่า ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นอันดับที่ห้า และมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีอิทธิพลทางตรงต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.47 ตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ สิ่งล่อใจ (ACM2) และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ โดยผ่านตัวแปรเจตคติทางการเรียน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.47, 0.73 และผ่านลักษณะมุ่งอนาคต มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.39, 0.39 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนจำอากาศ คาดการณ์ล่วงหน้าถึงผลการเรียนของตน ที่จะทำให้สำเร็จได้ตามที่ตนได้ตั้งใจไว้ แม้ว่าจะมีอุปสรรคก็ยังไม่ทำให้เกิดความย่อท้อ ยังคงสามารถทำสิ่งนั้น ๆ ต่อไป โดยมีความมั่นใจว่าตนสามารถที่จะกระทำสิ่งนั้นให้สำเร็จได้ด้วยความถูกต้อง และได้รับการยกย่องชมเชยจากผู้อื่น เป็นความพึงพอใจกับการกระทำแล้วตนเองมีความสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของ โรส (Roces, 1997) พบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ และตัวแปรแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษา ซึ่งได้แก่ แรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก และคุณค่าของงานมีความสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐวรรณ กาบคำ (2551) พบว่า ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกลยุทธ์การเรียนรู้ ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยวิจิต เชียรชนะ (2552) พบว่ากลยุทธ์จิตพิสัยประกอบด้วยตัวบ่งชี้แรงจูงใจในการเรียน ตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์ และมีความสำคัญกับองค์ประกอบอยู่ในระดับสูงจนถึงระดับสูงมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวคนธ์ พิมพวงษ์ (2553) พบว่า ตัวแปรการแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทางตรงต่อกลยุทธ์การเรียนรู้และเป็นตัวแปรมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรด้านเจตคติทางการเรียนและตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคต

5.2.3.3) ด้านรับรู้ความสามารถของตนเอง

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ด้านรับรู้ความสามารถของตนเอง พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทุกค่า โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ความยากของงาน กับการแผ่ขยายความสามารถ ทั้งนี้เพราะนักเรียน

จำอากาศทุกคน มีความรู้สึกหรือความเชื่อมั่น ในความสามารถปฏิบัติได้เมื่อต้องแก้ปัญหา ที่มีความยุ่งยากในสถานการณ์ที่แตกต่างไปจากที่ตนเคยพบได้ เพราะความเป็นอยู่และพฤติกรรมของนักเรียน เมื่ออยู่ในโรงเรียนจำอากาศจะแตกต่างกับอยู่ที่บ้านของตนเป็นอย่างมาก เวลามีปัญหาเฉพาะหน้าไม่สามารถปรึกษาผู้ปกครองได้เนื่องจากอยู่ห่างไกลกัน จึงต้องแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองก่อน มีความกล้าแสดงออกต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นแรงผลักดันที่ทำให้นักเรียนแต่ละคน สามารถทำงานให้บรรลุเป้าหมายได้ ในการที่จะทำให้นักเรียนจำอากาศ สามารถที่พัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองให้ได้ผล ดังนั้นสิ่งที่กำหนดประสิทธิภาพของการแสดงออก จึงขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของตนเอง ในสถานการณ์นั้น ๆ นั่นคือ ถ้าเรามีความเชื่อว่าเรามีความสามารถ เราก็จะแสดง ออกถึงความสามารถนั้นออกมา คนที่เชื่อว่าตนเองมีความสามารถจะมีความอดทน อุตสาหะ ไม่ท้อถอยง่าย และจะประสบความสำเร็จในที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของ แบนดูรา (Bandura, 1986) ในการตัดสินใจกระทำของบุคคลว่าสามารถปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ได้หรือไม่ และมีระดับความมั่นใจในการปฏิบัติเท่าใด บุคคลจะคาดการณ์ในอนาคตอย่างไรขึ้นอยู่กับว่าเขามีความเชื่อในความสามารถของตนเอง คนที่เชื่อว่าตนเองมีความสามารถสูง จะมองสถานการณ์ที่เป็นภาพความสำเร็จ และเป็นสิ่งที่นำทางการกระทำของเขา ส่วนคนที่ตัดสินใจว่าตนเองด้อยความสามารถจะตีความสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนว่าเป็นความเสี่ยง และมีแนวโน้มจะมองเห็นภาพความล้มเหลวอยู่ในอนาคต สามารถที่จะจูงใจตนเอง และกระทำตามที่ตั้งเป้าหมายจะมีพื้นฐานมาจากกระบวนการคิด ขณะที่คาดการณ์ในอนาคตจะทำให้เกิดแรงจูงใจ และการควบคุมการกระทำของตนเองได้ กล่าวคือ สิ่งที่ยึดคาดการณ์ในอนาคตจะทำให้เกิดแรงจูงใจ และการกระทำซึ่งถูกควบคุมด้วยการกำกับของตน บุคคลที่รับรู้ความสามารถของตนเอง และตั้งเป้าหมายไว้สูงจะมีแรงจูงใจในการกระทำ และจะปฏิบัติงานได้ดีกว่าคนที่สงสัยในความสามารถของตนเอง มีผลกระทบต่อประสบการณ์ทางอารมณ์ โดยผ่านการควบคุมตนเอง ทางด้านการคิด การกระทำ และความรู้สึกในด้านการคิด ความเชื่อในความสามารถของตนเองมีอิทธิพลต่อความสนใจ และการตีความเหตุการณ์ในชีวิตซึ่งอาจให้ความรู้สึกในทางบวกหรือทางลบก็ได้ การรับรู้ความสามารถของตนเองจะจัดการกับสภาวะทางอารมณ์ โดยการส่งเสริมการกระทำที่มีประสิทธิผลเพื่อเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมในลักษณะที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ได้ ผู้ใดที่มีความรับรู้ความสามารถของตนเองสูงจะเลือกกิจกรรมที่มีความท้าทาย สอดคล้องกับแนวคิดของ วิททรอค (Wittrock, 1986) กล่าวว่า กลยุทธ์การเรียนรู้เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญกลยุทธ์การเรียนรู้ และยังช่วยกระตุ้นนักเรียน/นักศึกษาให้ตระหนักถึงการคิด และการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียน/นักศึกษาสามารถควบคุมตนเอง จัดการตนเองในการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดทั้งความตั้งใจ แรงจูงใจความเข้าใจและการเรียนรู้ ตลอดจนกลยุทธ์การเรียนรู้ยังเป็นตัวสะท้อนข้อบกพร่องในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับแนวคิดของ เสาวคนธ์ พิมพิวงษ์ (2553) บุคคลเชื่อมั่นในความสามารถและประสิทธิภาพของบุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของตนเองว่าสามารถกระทำ

พฤติกรรม หรืองานที่ได้รับมอบหมาย ให้ประสบผลสำเร็จตามที่คาดหวังไว้ ในสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจงได้หรือไม่ การรับรู้ความสามารถของตนเองนี้สามารถใช้ทำนายพฤติกรรมของบุคคลได้

ดังนั้น ตัวบ่งชี้ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ของนักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ด้านรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ความยากของงานกับการแผ่ขยายความสามารถ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ พบว่า ด้านรับรู้ความสามารถของตนเอง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นอันดับที่สี่ และมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีอิทธิพลทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ โดยทางตรงมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.53 และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.36, 0.47 องค์ประกอบย่อยที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ความยากของงาน (SEE1) ทั้งนี้เป็นการที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้เมื่อพบปัญหาที่มีความยุ่งยากแตกต่างกันได้ และรับรู้ความสามารถของตนเอง ในการกระทำพฤติกรรมหนึ่ง ๆ เมื่อต้องกระทำพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เช่น เมื่อนำงานต่าง ๆ มาเรียงลำดับกันตามลำดับความยาก การคาดหวังในความสามารถของตนเอง จะแตกต่างกันไป โดยบางคนจะหยุดที่งานง่ายบางคนจะหยุดที่งานซึ่งมีความยากปานกลาง และบางคนหยุดที่งานยากมาก จะแผ่ขยายจากสถานการณ์หนึ่งไปสู่อีกสถานการณ์หนึ่งได้ แต่ประสบการณ์บางอย่างก็อาจจำกัดความคาดหวังของบุคคลในขณะที่ประสบการณ์บางอย่างสามารถแผ่ขยายไปสู่พฤติกรรมในสถานการณ์ที่ต่างกันได้ ถ้าการคาดหวังนั้นมีความเข้มมากบุคคลจะพยายามต่อสู้กับอุปสรรค สอดคล้องกับงานวิจัยของ บราวน์ (Brown, 1982) พบว่า ความเชื่ออำนาจในตนของผู้เรียน และความพยายามของผู้เรียนที่พยายามจะเอาชนะอุปสรรคทางการเรียนเหมาะสม จะช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้ประสบผลดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฟรีดแมน (Freedman, 1996) พบว่า ความเชื่อในความสามารถของตนเองส่งผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่สำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ โรส (Roces, 1997) พบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งได้แก่ ความเชื่อในความสามารถของตน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิทักษ์ นิลนพคุณ (2539) พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอน กลวิธีการเรียนที่พัฒนาจากกลวิธีการเรียนที่มีผลกระทบรวมมากที่สุด ได้แก่ การประเมินตนเองการฝึกปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวีณรัตน์ มณีวรรณ (2548) พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรระดับนักเรียน และระดับห้องเรียนที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ ได้แก่ การรับรู้ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐวรรณ กาบคำ (2551) พบว่า ตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับกลยุทธ์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยวิจิต เขียรชนะ (2552) พบว่า กลยุทธ์การรู้คิด ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ การรับรู้ตนเอง มีความสัมพันธ์ และมีความสำคัญกับ

องค์ประกอบกลยุทธ์การรู้คิด สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวคนธ์ พิมพ์พงษ์ (2553) พบว่า ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง มีความสัมพันธ์ทางตรงกับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ และทางอ้อมโดยผ่านตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

5.2.3.4) ด้านการสนับสนุนของครู

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ด้านการสนับสนุนของครู พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทุกค่า โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ การชี้แนะกับการสอนแบบมีส่วนร่วม ทั้งนี้เพราะครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการดำเนินการเรียนการสอน ถ้าครูสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นของนักเรียน ประสิทธิภาพ ซึ่งผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จในการเรียน ได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู สอดคล้องกับแนวคิดของ วนิดา ดีแป้น (2553) ครูที่มีประสิทธิภาพในการสอน ในด้านการเตรียมการจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อ เทคโนโลยีที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ การค้นหาข้อมูลย้อนกลับ และการซ่อมเสริมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน ครูแสดงออกด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ วิธีการ และเทคนิคการสอน การใช้สื่อการสอน การใช้หลักจิตวิทยา และด้านการประเมินผล เพื่อมุ่งพัฒนานักเรียนทั้งในด้านความรู้ความสามารถ และทักษะตามจุดประสงค์การเรียนรู้ให้เกิดกับผู้เรียน โดยการจัดลำดับส่วนประกอบของเนื้อหา การอธิบาย การเสนอบทเรียน และกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจกระจ่างชัด สามารถเรียนรู้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูง ถ้าครูสามารถถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนได้เข้าใจในเนื้อหา นักเรียนเรียนด้วยความเข้าใจ สนุกกับการเรียน ก็จะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งการสนับสนุนของครูเป็นความสามารถของครูผู้สอนในการเข้าใจกระจ่างชัดในการเรียนการสอนให้เกิดกับผู้เรียน โดยการจัดลำดับส่วนประกอบของเนื้อหาการอธิบาย การเสนอบทเรียน กิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจกระจ่างสามารถเรียนรู้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูง

ดังนั้น ตัวบ่งชี้ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ด้านการสนับสนุนของครู ตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ การชี้แนะกับการสอนแบบมีส่วนร่วม

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ พบว่า ด้านการสนับสนุนของครู มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นอันดับที่สอง และมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ โดยอิทธิพลทางตรงมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.68 มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรด้านเจตคติทางการเรียน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ

0.47, 0.73 ผ่านตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.43, 0.57 และผ่านตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.52, 0.39 และ 0.52, 0.47, 0.73 องค์ประกอบย่อยที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ การเสริมแรง (SUT3) ทั้งนี้เพราะครูผู้สอนพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และกล่าวชมเชยเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง หรือมีผลการเรียนดีขึ้น เมื่อนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนจะแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงข้อบกพร่อง หรือส่วนที่ยังไม่บรรลุประสงค์ และมีการแก้ไข โดยมีการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยดูจากข้อมูลย้อนกลับนั้น การจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ดี ให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสมตลอดจนมีการติดตาม และแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ บราวน์ (Brown, 1982) พบว่า วิธีการสอนของครูมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิทักษ์ นิลนพคุณ (2539) พบว่า การสอนกลวิธีการเรียนให้กับนักเรียนสามารถช่วยพัฒนาเจตคติการเรียนให้กับนักเรียนได้ และการนำกลวิธีการเรียนไปใช้เป็นสิ่งที่ครูสามารถส่งเสริมให้กับนักเรียนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ คมเพชร ฉัตรศุกกุล (2543) พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลในทางบวกต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ คือ สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิไลลักษณ์ อ่อนละมูล (2546) พบว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับยุทธวิธีในการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2547) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่ได้รับการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้สูงกว่าการสอนด้วยวิธีแบบบรรยาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวีณรัตน์ มณีวรรณ (2548) พบว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชวรรณ กาบคำ (2551) พบว่า ตัวแปรการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ กลยุทธ์การเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ หทัยรัตน์ รุ่งชนศักดิ์ (2552) บทบาทของครู เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 งานวิจัยของ สุมรา คงภิมย์ชื่น (2557) พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5.2.3.5) ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทุกค่า โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ให้อิสระทางความคิดของบุตร กับการยอมรับความคิดเห็นของบุตร ทั้งนี้เนื่องจากการที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองของตนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย

ความอิสระเคารพสิทธิในการเลือกกิจกรรมให้ความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจลูกอย่างเพียงพอ ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุตรในการตัดสินใจของบุตรทั้งเรื่องการเรียน และเรื่องอื่น ๆ ลักษณะสำคัญที่สุดของครอบครัวไม่ใช่ฐานะของพ่อแม่ หรือระดับการศึกษา แต่เป็นลักษณะทางจิตวิทยาภายในครอบครัว บรรยากาศในครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของเด็ก สอดคล้องกับแนวคิดของ นิเทศ เจริญภัณชุกรณ์ (2543) การส่งเสริม และช่วยเหลือด้านการเรียนจากบิดามารดา และความคาดหวังของบิดามารดา มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักเรียน บิดามารดาหรือผู้ปกครองส่งเสริมการเรียนรู้ ความอบอุ่นในครอบครัว การสนับสนุน และแนะแนวทางด้านวิชาการ ความคาดหวังของบิดามารดาต่อระดับการศึกษาของบุตร เป็นสิ่งที่สามารถดำเนินการได้โดยไม่มีเงื่อนไขเรื่องสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม กล่าวคือ แม้บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจต่ำ ก็สามารถจัดกระบวนการเหล่านี้ให้บุตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ บิดามารดาควรให้การสนับสนุน แนะนำแนวทางต่าง ๆ มีความใกล้ชิดกับบุตรอย่างแท้จริง ที่สำคัญยิ่งคือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะต้องมีความตั้งใจ และมุ่งมั่นที่จะแนะนำอบรมสั่งสอนบุตรในปกครองของตน กระบวนการเหล่านี้มีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตเด็ก โดยมีพ่อแม่ผู้ปกครองเป็นตัวจักรสำคัญที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อตัวเด็ก ทั้งในด้านบุคลิกภาพ ทักษะคิด ความเชื่อ ค่านิยมตลอดจนความประพฤติ รวมไปถึงความสำเร็จในชีวิตก็ว่าได้ ถ้าพิจารณาถึงความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน พ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะพ่อแม่ ผู้ปกครองมุ่งหวังต่อความสำเร็จของลูกหลาน ย่อมต้องการให้เด็กได้รับการศึกษาในระดับสูงสุด เท่าที่จะทำได้ พ่อแม่ผู้ปกครองที่เข้าใจจะให้ความสนใจในการศึกษาของเด็กให้คำแนะนำในการเรียนแก่เด็กเป็นอย่างดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นแรงกระตุ้นให้เด็กสามารถทำการศึกษากจนประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดของ มณีนภา เรื่องสินชัยวานิช (2551) การส่งเสริม และสนับสนุนของผู้ปกครอง การเรียนรู้ที่โรงเรียนเป็นกระบวนการที่ยากเย็น และยาวนาน สำหรับเด็ก ๆ ทั้งหลาย เว้นเสียแต่จะได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้กำลังใจเป็นอย่างมาก ปกติเด็กจะรู้สึกยุ่งยากลำบากใจเป็นอันมากที่จะคงไว้ซึ่งความสนใจ เอาใจใส่ต่อภาวะเงื่อนไข และข้อตกลงเกี่ยวกับการเรียน เด็กเกือบทุกคนจะต้องเผชิญหน้ากับปัญหายาก ๆ ในบางลักษณะที่มีความพิเศษในการเรียนรู้ หรือในบางภารกิจเกี่ยวกับการเรียนรู้ เว้นเสียแต่ว่ามีใครสักคนคอยให้ความช่วยเหลือให้เขากระทำการกิจที่ยุ่งยากเป็นพิเศษสำหรับเขาให้เสร็จสิ้นเขาอาจจะรู้สึกล้มเหลว ผิดหวัง อันเนื่องมาจากรู้สึกว่าคุณเองมีความสามารถทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำโดยปกติแล้วเด็กควรได้รับการสนับสนุนส่งเสริม ให้กำลังใจ ทั้งที่อยู่ที่บ้านและต้องการใครสักคนคอยให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียน บ้านแต่ละหลังมีความแตกต่างกันในระดับของการให้กำลังใจ การส่งเสริมสนับสนุนที่ให้กับเด็ก อย่างไรก็ตามควรจะมีใครสักคน (ที่บ้าน ในโรงเรียน หรือในชุมชน) ที่สามารถสามารถให้การสนับสนุนสิ่งที่เด็กต้องการในบางเวลา มิฉะนั้นแล้ว เด็กจะมีความรู้สึกว่าโรงเรียนเป็นสถานที่ ที่ก่อให้เกิดความยุ่งยากลำบากใจเป็นอย่างมาก เป็นสถานที่ที่เขาไม่อยากจะไป ไม่อยากอยู่ การแนะแนว และการสนับสนุนที่ทาง

บ้านจะสามารถให้ได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ จิตติพร เชื้อบัณฑิต (2553) การที่ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาของเรียน เพราะผู้ปกครองสามารถจัดสภาพแวดล้อมทางบ้านให้เอื้อต่อการศึกษาของนักเรียนได้ตลอดจนสามารถสนับสนุนการเรียน และแนะแนวทางต่าง ๆ ให้กับนักเรียนจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น การติดตาม ดูแล และเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักเรียน จัดสภาพแวดล้อมภายในบ้านให้เอื้อต่อการเรียนรู้เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อให้มีความรู้เพิ่มเติมในการเรียน สอนให้นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง ให้เด็กได้ทำกิจกรรมที่ตนสนใจ

ดังนั้น ตัวบ่งชี้ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง ตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ให้อิสระทางความคิดของบุตรกับการยอมรับความคิดเห็นของบุตร

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ พบว่า ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นอันดับที่สาม และมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ โดยอิทธิพลทางตรงมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบค่อนข้างสูง เท่ากับ 0.61 มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรด้านเจตคติทางการเรียน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.74, 0.73 ผ่านตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.33, 0.39 และ 0.33, 0.47, 0.73 องค์ประกอบย่อยที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ยอมรับความคิดเห็นของบุตร (SUP3) ทั้งนี้เพราะบิดามารดา หรือผู้ปกครองของนักเรียนจำอากาศให้ความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจลูกอย่างเพียงพอ ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุตรในการตัดสินใจของบุตรทั้งเรื่องการเรียนรู้ และเรื่องอื่น โดยการจัดหาหนังสือ อุปกรณ์ที่จะเพิ่มพูนความสามารถในการสื่อความหมายเกี่ยวกับการเรียน จูงใจและเป็นตัวอย่างที่ดี รวมทั้งส่งเสริมให้บุตรได้ฟัง และดูรายการวิทยุ โทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับวัย และมีประโยชน์ต่อพัฒนาความคิด และการใช้เหตุผล มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และคมเพชร ฉัตรสุภกุล (2543) พบว่า บรรยากาศในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิไลลักษณ์ อ่อนละมุล (2546) พบว่า บรรยากาศในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับยุทธวิธีในการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวคนธ์ พิมพวงษ์ (2553) พบว่า ตัวแปรการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง มีอิทธิพลทางอ้อมต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้โดยผ่านตัวแปรด้านเจตคติทางการเรียน

5.2.3.6) ด้านลักษณะมุ่งอนาคต

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ด้านลักษณะมุ่งอนาคต พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทุกค่า โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กัน

มากที่สุด คือ ความสามารถในการคาดการณ์ไกล กับการวางแผน หรือตั้งเป้าหมาย ทั้งนี้เพราะนักเรียนจำอากาศทุกคนมีความสามารถในการคาดการณ์ไกล และเล็งเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียของการเรียน ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่าหรือมากกว่าผลที่จะได้รับในปัจจุบัน จึงดำเนินการวางแผนควบคุมตนเองให้ปฏิบัติเป็นขั้นตอนตามแผนที่วางไว้เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคตของตน รวมทั้งจินตนาการในอนาคตของแต่ละบุคคลความต้องการค่านิยมของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวกับการจงใจด้านอารมณ์ และคุณสมบัติด้านสติปัญญา โดยขณะกระทำพฤติกรรมบุคคลสามารถปรับวิธีการ และเป้าหมายให้ถูกต้องสัมพันธ์กัน รู้จักภาคภูมิใจในการทำ ความดีของตน ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แม้จะเผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ ที่ไม่ย่อท้อมีความกระตือรือร้นที่จะฝ่าฟันอุปสรรคโดยมุ่งทำให้เกิดผลสำเร็จในอนาคตยอมรับความลำบากในปัจจุบันเพื่ออนาคตที่ดี สอดคล้องกับแนวคิดของ สุปล วังสินธ์ (2533) การคาดการณ์ไกลของบุคคลว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับตนในอนาคต สิ่งที่จะเกิดขึ้นนั้นมีผลดีผลเสียอย่างไร ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจเลือกอย่างเหมาะสม และมีการวางแผนปฏิบัติหรือแสวงหาวิธีการที่จะนำไปสู่ จุดมุ่งหมายที่ตนต้องการแล้วสามารถควบคุมตนเองให้ลงมือวางแผนที่วางไว้ด้วยความอดทน และรู้จักอดได้ รอได้ ตลอดจนไม่ละความพยายามในการแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมเพื่อผลที่ต้องการในอนาคต สอดคล้องกับแนวคิดของ อัมพร วงศ์ใหญ่ (2542) การที่นักเรียนมีความเพียรพยายาม ตั้งใจในการปฏิบัติ และมีการปรับพฤติกรรมตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งมีเป้าหมายในพฤติกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม และสามารถปฏิบัติตนเพื่อให้บรรลุผลในอนาคตที่ตั้งไว้ เป็นความสามารถของแต่ละบุคคลในการมองอนาคต การวางแผนและการจัดการเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้ เป็นการตั้งเป้าหมายในระยะยาวของการทำงานการคาดการณ์ไกลที่จะส่งผลไปยังอนาคต และเห็นความสำคัญของผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สามารถวางแผน การปฏิบัติเพื่อรับผลดีหรือป้องกันผลเสียที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้ มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่าหรือมากกว่าที่ได้รับในปัจจุบัน เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต สอดคล้องกับแนวคิดของ หทัยรัตน์ รุ่งธณศักร์ (2552) เป็นความสามารถในการคาดการณ์ไกล มีการวางแผนหรือเป้าหมายเพื่ออนาคต โดยเล็งเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต และความเชื่อว่าสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนั้น อาจเกิดกับตนเองได้ เช่นเดียวกับที่จะเกิดขึ้นกับผู้อื่น มองเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคตในปริมาณที่ไม่ลดลง

ดังนั้น ตัวบ่งชี้ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ ด้านลักษณะมุ่งอนาคต โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ความสามารถในการคาดการณ์ไกล กับการวางแผนหรือตั้งเป้าหมาย

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

พบว่า ด้านลักษณะมุ่งอนาคต มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นอันดับที่หก และมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีอิทธิพลทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ โดยทางตรงมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.39 และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรเจตคติทางการเรียน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.39, 0.73 องค์ประกอบย่อยที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ การวางแผนหรือตั้งเป้าหมาย (FUO2) ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนจำอากาศ พิจารณาแนวทางที่เป็นไปได้ในการประเมิน การปฏิบัติ ทำให้มองเห็นเป้าหมายและแนวทางเพื่อไปสู่เป้าหมายนั้น ในการเผชิญกับอนาคต ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ กระตุ้นให้ใฝ่หาความรู้ ได้มีเวลาคิดถึงเหตุการณ์ในอนาคตของตน สามารถวางแผนการปฏิบัติได้ดี ล่วงหน้าได้ และสามารถคาดการณ์ถึงผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้มีความเชื่อมั่นในผลของการเรียน สามารถเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่อนาคตได้อย่างเหมาะสม มีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวีณรัตน์ มณีวรรณ (2548) พบว่า ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรระดับนักเรียน และระดับห้องเรียนที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตส่งผลทางบวกต่อ กลยุทธ์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ หทัยรัตน์ รุ่งธณศักดิ์ (2552) พบว่า ด้านเจตคติทางการเรียน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวคนธ์ พิมพ์วงษ์ (2553) พบว่า ปัจจัยลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การเรียนรู้

5.2.4) สร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

การวิเคราะห์ข้อนำเสนอกกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ จากแบบประเมินความเหมาะสม และตรวจสอบความเป็นไปได้ เพื่อตรวจสอบ และรับรองความเหมาะสมสอดคล้องของกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ด้านเจตคติทางการเรียน ในองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ คือ เป้าหมาย กลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ และกลไกเชิงนโยบาย และเมื่อพิจารณาในแต่ละเป้าหมายได้กำหนดกลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ และกลไกเชิงนโยบายอย่างชัดเจน ในแต่ละด้าน พบว่า เป็นข้อนำเสนอกกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ ที่ชัดเจนมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ต่อสถานศึกษาที่จะนำไปปฏิบัติ เป็นที่ยอมรับจากการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ นอกจากนี้ยังเป็นกลไกเชิงนโยบายที่เป็นรูปธรรมสอดคล้องกับแนวคิดของ กรวีร์ ศรีจการ (2547, อ้างถึงใน วิโรจน์ สารรัตน์, 2554) กล่าวว่า นโยบายจะต้องมีวัตถุประสงค์บอกไว้เป็นเป้าหมายปลายทาง สอดคล้องกับแนวคิดของ กิ่งพร ทองใบ (2547) กล่าวว่า เป้าหมายเป็นผลลัพธ์สุดท้ายที่องค์การต้องการให้เกิดขึ้น เป็นผลลัพธ์ที่เจาะจง สามารถแสดงเป็นข้อมูลเชิงปริมาณสามารถวัดได้ มีระยะเวลาที่แน่นอน การกำหนดเป้าหมายต้องสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ และพันธกิจขององค์การ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) กล่าวว่า การกำหนด

แนวทางหรือวิธีปฏิบัติงาน คือการนำเอาเป้าหมายที่มีลักษณะเป็นความคิดเชิงนามธรรม มาทำให้เป็นรูปธรรมในทางปฏิบัติ โดยคิดโครงการ หรือกิจกรรมที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ รวมทั้งกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จหรือตัวบ่งชี้ใหม่ที่มีความชัดเจนด้วย และสอดคล้องกับแนวคิดของ วิโรจน์ สารรัตน์ (2554) ที่กล่าวว่า กลไกเชิงนโยบาย คือสิ่งที่ต้องการใช้ในการสนับสนุนวิธีการหลักเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และได้เสนอยุทธศาสตร์ในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ 13 ยุทธศาสตร์คือ 1) วิเคราะห์และส่งต่อนโยบาย 2) เรียนรู้ปัญหาเพื่อแก้ไขและป้องกัน 3) ใช้ผลการวิจัยให้เป็นประโยชน์ 4) นำทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ 5) พัฒนาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อนโยบาย 6) ติดตาม ประเมินและวิจัยเพื่อพัฒนา 7) มุ่งชนะสิ่งต่อต้านการเปลี่ยนแปลง 8) มุ่งเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง 9) ศึกษาอนาคตเพื่อวิสัยทัศน์ ริเริ่มและสร้างสรรค์ 10) ทบทวนข้อวิจารณ์ต่อการศึกษา 11) ทบทวนข้อเสนอเพื่อปฏิรูปการศึกษา 12) ทบทวนเพื่อเข้าใจในนโยบาย 13) พัฒนาตัวแบบกระบวนการนโยบายของหน่วยงาน และยังได้กล่าวถึงกลไกสู่การปฏิบัติงานว่าในการออกแบบโครงสร้างขององค์การต้องกำหนดกลไกการประสานงานในแนวตั้งขึ้น เพื่อเชื่อมโยงกิจกรรมของผู้บริหารระดับสูงเข้ากับกิจกรรมของผู้บริหารระดับกลาง และระดับล่างตามลำดับ เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุจุดหมายขององค์การ ส่วน ประชุมรอดประเสริฐ (2535) เรียกกลไกเชิงนโยบายว่า ปัจจัยสนับสนุนการกำหนดนโยบาย ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ 2 ประการคือ 1) ปัจจัยภายในได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการในการกำหนดนโยบาย หากขาดปัจจัยภายในแม้เพียงอย่างเดียวนโยบายก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้ 2) ปัจจัยภายนอก ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม หรือแม้แต่สภาพดินฟ้าอากาศ ซึ่งมีผลกระทบต่อ การกำหนดนโยบายเป็นอย่างมาก หากสภาพแวดล้อมด้านใดด้านหนึ่งมีผลกระทบอย่างรุนแรง นโยบายอาจไม่เป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่อาจกำหนดขึ้นมาได้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) ควรส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรประสานกับกระทรวงกลาโหม ในการจัดสรรงบประมาณจัดส่งนักเรียนจ่าอากาศ ไปศึกษา แลกเปลี่ยนความรู้ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ
- 2) ควรส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมกิจกรรม ฝึกอบรม สัมมนา และการมีจิตวิญญาณของการเป็นครูทหาร
- 3) ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดเตรียมสภาพแวดล้อม วัสดุอุปกรณ์ และสื่อต่าง ๆ สำหรับการทำกิจกรรมการเรียนรู้และเชิดชูบุคคลตัวอย่างที่ดีของกองทัพอากาศ
- 4) ครูควรปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนจ่าอากาศเห็นคุณค่าของการศึกษา มีการเสริมสร้างจิตวิญญาณของการเป็นทหารอาชีพ
- 5) ควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ และเป็นระบบที่มีมาตรฐาน

5.3. ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) โรงเรียนจ่าอากาศควรนำกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ ไปใช้เป็นกรอบแนวคิด แนวทางจัดการเรียนรู้ และพัฒนานักเรียนจ่าอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ก่อนนำกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ ไปใช้ควรมีการชี้แจง และทำความเข้าใจ ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยสำหรับโรงเรียนจ่าอากาศ ในการศึกษาครั้งต่อไป หน่วยงาน หรือสถานศึกษาอื่น ควรจัดทำเชิงนโยบายของตนเอง โดยประยุกต์ใช้รูปแบบวิธีวิจัยในครั้ง นี้ แล้วนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบกับผลวิจัยในครั้ง นี้ เพื่อที่จะนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิด ประสิทธิภาพ

GRAD VRU

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ อุ๋นใจ. (2535). ผลของการใช้เทคนิคพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- กมลทิพย์ แก่วนกลีการณ. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
กับการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนว
และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- กรภัทร วรเชษฐ์. (2548). การศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคต
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมวิชาการ. (2539). คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานการศึกษา : ยุทธศาสตร์ในการ
เรียนรู้. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมวิชาการ. (2543). แนวการจัดกระบวนการเรียนรู้ทักษะชีวิตเพื่อพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพของ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรวิภา สอนบุรี. (2546). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- กฤษณา ศรีพาณิชย์. (2546). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานประถม
ศึกษา จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ก่อ สวัสดิพาณิชย์. (2519). ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ความรับผิดชอบ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- ก่อ สวัสดิพาณิชย์. (2525). คู่มือในการสร้างประสิทธิภาพในการเรียน. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- กองบัญชาการกองทัพไทย. (2551). เรื่องนโยบายการศึกษาของกองทัพไทย. คำสั่ง (เฉพาะ) ที่ 55/51.

- กอบชัย โปธินาแคว. (2546). การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กันต์ฤทัย คลังพหล. (2552). ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของความเพียรในการทำการบ้าน วิชาสถิติ
ธุรกิจ: การวิเคราะห์โดยใช้โมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
 ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2534). การประเมินผลการดำเนินงานการศึกษาจังหวัดราชบุรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กิตติพงษ์ กายสิทธิ์. 2544. กลยุทธ์ในการพัฒนาโรงเรียนเอกชนระดับก่อนประถมศึกษา และ
ประถมศึกษา เขตการศึกษา 6. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กิตติศักดิ์ นิเวรัตน์. (2549). การพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับระบบเครือข่ายบริเวณเฉพาะที่
 โดยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการสำหรับวิชาไฟฟ้าเบื้องต้นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการเรียนรู้
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กীরติ ยศยิ่งยง. (2549). การวางแผนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์. พิมพ์ครั้งที่ 2.
 กรุงเทพฯ: มิสเตอร์ก๊อปปี้.
- เกตสุดา มนิระพงษ์. (2537). แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2551). 3 วิถีการศึกษาที่รัฐบาลใหม่ต้องเร่งแก้. สยามรัฐ. น.26.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). การคิดเชิงอนาคต. กรุงเทพฯ: ชัคเซสมิเดีย.
- เกษม วัฒนชัย. (2539). “ความคาดหวังของพ่อแม่ต่อการศึกษาลูก”, รายงานการสัมมนาเรื่อง
 ความคาดหวังของพ่อแม่ต่อการศึกษาลูก. นครปฐม: คณะสาธารณสุขศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหิดล.
- โกวิท วงศ์สุรวัฒน์. (16 มิถุนายน 2547). Strategy คือยุทธศาสตร์และกลยุทธ์. มติชนรายวัน. น.26.
- โกวิท ยอดมงคล. (2547). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 และ เจตคติต่อวิชานิวแมติกส์และไฮดรอลิกส์เบื้องต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
 วิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- คณิงนิจ พันธุ์รัตน์. (2545). การศึกษาตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- งามตา วรินทร์านนท์. (2544). จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรรยา สุวรรณทัต. (2531). ประมวลบทความวิชาการระหว่างปีพุทธศักราช 2526 – 2531. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- จันทนา นันทิกร. (2533). การทดลองใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการทำงานโดยวางเป้าหมายสำหรับเยาวชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- จันทนี เทือกทอง. (2550). ตัวแปรพระระดับที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วารสารมหาวิทยาลัยรามคำแหง (มี.ค. 2550): 84-89.
- จันทร์แรม แปนเมือง. (2545). กลวิธีการเรียนที่ส่งผลต่อความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จันทรานี สงวนนาม. 2545. ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- จรรุวรรณ เอ้าทา. (2546). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จรัส นองมาก. (2547). การสอนที่ทำให้ผู้เรียน เรียนอย่างมีความสุข (Online). Available: [http : //www.ttc.ac.th/text/text.html](http://www.ttc.ac.th/text/text.html)
- จรรุณ เทียนธรรม. (2546). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิตติมา บัวมาศ. (2546). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักสูตรศิลปกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพกรมศิลปากร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- จินดา คู่เจริญ.(2546). การฝึกใช้กลวิธีอภิปัญญาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและกลวิธีอภิปัญญาในการฟังของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาวิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิราลักษณ์ ฤทธิเดชโยธิน. (2544). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จุฑามาศ ชื่นจิตร์. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชานันทนาการคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- จุฑามาศ ชูจันทร์. (2549). ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2541). “การวิเคราะห์องค์ประกอบ,” วารสารการวัดผลการศึกษา. 20(59): 8-9; กันยายน-ธันวาคม.
- ชลธิรา อารยวงศ์วาท. (2549). ผลของการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ สำหรับฝึกอบรมพนักงานธนาคารออมสิน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชวาล แพร่ตันกุล. (2538). เทคนิคการสอบ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ชัยวิชิต เขียรชนะ. (2552). การพัฒนาแบบวัดกลยุทธ์การเรียนรู้แบบพหุมิติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาตรี จำปาศรี. (2550). บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาทฤษฎีอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น เรื่องการใช้มัลติมิเตอร์ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ชาย โพธิ์สิตา. (2547). ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.
- ชื่นสมล อุกกฤษณ์วีริยะ. (2543). อิทธิพลของความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรม การเปิดรับสื่อวีดิทัศน์ประเภทเอ็กซ์ของเยาวชนไทยที่มีอยู่ในสถานศึกษาในเขตกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารศาสตร์และสื่อมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ชุตินัน ศรีแก้ว. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชุตินัน ใจดี. (2540). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการถ่ายภาพเบื้องต้น ของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชูศรี เกิดศิลป์. (2532). อิทธิพลขององค์ประกอบที่เกี่ยวกับการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เชาว์ โรจนแสง. (2551). ระบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หน่วยที่ 1 นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ณัฐพล แยมฉิม. (2547). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐวรรณ กาบคำ. (2551). การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวง สัจจโกษณ์. (2546). การศึกษาตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนิก. (2520). จริยธรรมของเยาวชนไทย. รายงานการวิจัยสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2524). ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวสุขภาพจิต และจริยธรรม กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2536). การพัฒนาจริยธรรมผู้บังคับบัญชา ต่อกองกรมทางไกลหลักสูตรการบริหารสำหรับหัวหน้าส่วนราชการในภูมิภาค. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2544). ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม. การวิจัย และการพัฒนาบุคลากรตำราขั้นสูงทางสังคมพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2 คณะพัฒนาสังคม กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- ดวงเดือน พันธุนาวิณ. (2548 ก). **การใช้ผลิตผลวิจัยระบบพฤติกรรมไทยสร้างเครือข่ายพัฒนาเยาวชน.** ประกอบการบรรยายในการสัมมนา. “ผลิตผลวิจัยระบบพฤติกรรมไทย เร่งไขปัญหา ร่วมพัฒนาเยาวชน” ครั้งที่ 2 โดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ร่วมกับคณะกรรมการแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนาาระบบพฤติกรรมไทย.
- ดวงเดือน พันธุนาวิณ. (2548 ข). **การวิเคราะห์และการพัฒนาพฤติกรรมมนุษย์: ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ.** วิชา PA936 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดวงเดือน ศาสตร์ภัทร. (2541). **การเรียนรู้.** สารานุกรมศึกษาศาสตร์ฉบับเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. น.190-199.
- ทรายทอง พวกสันเทียะ. (2542). **รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาแคลคูลัส 1 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2543). **การวางแผนกลยุทธ์.** การวางแผนกลยุทธ์หรือการปฏิรูป กรุงเทพฯ: เอกสิทธิ์.
- ทัศนีย์ ประสงค์สุข. (2546). **ปัจจัยเชิงที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดมหาสารคาม.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2535). **การบริหารเชิงกลยุทธ์.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2546). **การบริหารทุนมนุษย์.** กรุงเทพฯ: ประชุมช่าง จำกัด.
- ธนชัย ยมจินดา. (2550). **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์และการควบคุม.** ในประมวลสาระชุดวิชา การวางแผนกลยุทธ์และการควบคุม หน่วยที่ 1 นนทบุรี: มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธนาศักดิ์ กุสุจรีต. (2545). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษสาขาวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เครื่องกล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ธาดา เคี่ยมทองคำ. (2554). **การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษาของกองทัพอากาศ กรณีศึกษาโรงเรียนจ่าอากาศ.** โรงเรียนเสนาธิการทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย.
- ธำรง บัวศรี. (2545). **ทฤษฎีหลักสูตร.** กรุงเทพฯ: ธนัชการพิมพ์.
- ธำรงค์ ลือชา. (2557). **ปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

- ธีรพร อูวรรณโณ. (2521). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรยุทธ รัชชะ. (2544). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางด้านศิลปะของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างเทคนิค สถาปัตยกรรม.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ธีระ ชัยยุทธยรรยง และคณะ. (2539). **ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพกับกิจกรรมการ พิจารณาสร้างเสริมค่านิยมที่มีต่อระดับการพัฒนา และเจตคติเชิงจริยธรรมด้านความ ซื่อสัตย์.** กรุงเทพฯ: ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- ธีระวุฒิ เอกะกุล. (2542). **การวัดเจตคติ.** เอกสารประกอบการสอน อุบลราชธานี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- ธูปทอง กว้างสวัสดิ์. (2547). **การสำรวจแบบการเรียนรู้ และยุทธศาสตร์การเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม.** มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2537). **ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL).** สถิติวิเคราะห์สำหรับการ วิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). **โมเดลลิสเรล.** สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวรรตน์ ประทุมตา. (2546). **ปัจจัยเชิงสาเหตุต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นพ ศรีบุญนาค. (2540). **การบริหารการพัฒนาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน.** ดุษฎีนิพนธ์- รัฐ ประศาสนศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นัยนา จันตะเสน. (2547). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชา คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดนครพนม.** การวิเคราะห์พหุระดับ (MULTI-LEVEL ANALYSIS). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นาดยา ปิลันธนานนท์. (2526). **อนาคตศาสตร์.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นาถนรินทร์ เพทายเทียมทอง. (2548). **ยุทธศาสตร์การจูงใจผู้ปกครองให้นำเด็กมาเข้าเรียนโรงเรียน เอกชนในจังหวัดนครสวรรค์.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- นำยุทธ สงค์ธนาพิทักษ์. (2550). **ธัญบุรีวางแผนลดนักศึกษาออกกลางคัน.**
<http://www.dailynews.co.th> (23 มกราคม 2550)

- นิกสัน วัจโพธิ์. (2548). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- นิตา วุฒิชัย. (2550). ภาพฉายวิธีดำรงสภาพการเป็นนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจนสำเร็จการศึกษา (Student Retention). <http://www.cphc.ac.uk> (23 มกราคม 2550)
- นิตยา ธรรมมิกะกุล. (2550). พัฒนาการความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคณิตศาสตร์ต่างกันของโรงเรียนในกลุ่มศรีนครินทร์ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นิเทศ เจริญภักดิ์ชุกรณ์. (2543). ศึกษาการปรับตัวของนักเรียนต่อสภาพการเรียนวิชาชีพ ประเภทช่างอุตสาหกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิธิภัทร บาลศิริ. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาปริญญาโทมหาบัณฑิต. ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เนตรชนก พุ่มพวง. (2546). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บัญชา สุวรรณโท. (2545). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บัญญัติ ชำนาญกิจ. (2542). กระบวนการแสวงหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์. นครสวรรค์: คณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2524). รูปแบบของการเรียนในโรงเรียน. ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การวิจัยการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2543). การวิจัยการวัดและประเมินผล. กรุงเทพฯ: ศรีอนันต์.

- บุญรับ ศักดิ์มีณี. (2532). การเสริมสร้างจิตลักษณะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการทำงานราชการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). วิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: พี.เอ็น.การพิมพ์.
- บุญเพชร ไชยนา. (2550). การฝึกใช้ยุทธศาสตร์ทางอ้อมด้านอภิปัญญาในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปนัดดา โชติการณ. (2544). อัตมโนทัศน์ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและนักเรียนปกติในระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปนิมล สุดถนอม. (2546). ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปนิดา นิตยาพร. (2542). การบ้าน: วิธีการเรียนรู้ที่สำคัญ. วารสารวิชาการ. 2(5), 31-36.
- ประกิตศรี เผ่าเมือง. (2546). การศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนนทบุรี โดยการวิเคราะห์หุระดับ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ประชุม รอดประเสริฐ. (2535). นโยบายและการวางแผน: หลักการและทฤษฎี. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.
- ประยูร ไชยวรรณ. (2548). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอำนาจเจริญ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2546). จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. กรุงเทพฯ: กราฟิคอาร์ต.
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2541). สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: นำอักษรการพิมพ์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2551). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- ปวีณรัตน์ มณีวรรณ. (2548). การศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ปองสุข ศรีชัย. (2545). ผลของโปรแกรมพัฒนาทักษะส่วนบุคคลที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคต และการปรับตัวของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปัญญา ชูช่วย. (2551). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญา ตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชา การวัดผลและวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปาจรีย์ วัชวัลคุ. (2527). อิทธิพลขององค์ประกอบด้านลักษณะของนักเรียนสภาพแวดล้อมทาง บ้านสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิจัย การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยนุช สิงห์สถิต. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเลยพิทยาคม. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย และประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ปुरुชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2534). กลยุทธ์การบริหาร. กรุงเทพฯ: แพร์พิทยา.
- ปुरुชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และ สมชาติ สว่างเนตร. (2535). การวิเคราะห์เส้นโยงด้วยลิสเรล. สถิติสำหรับ นักวิจัยทางวิทยาศาสตร์สังคมและพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และคมเพชร ฉัตรศุภกุล. (2543). รายงานการวิจัยเรื่องยุทธวิธีการเรียน และ การศึกษาของนักเรียนวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- แผนการพัฒนาบุคลากรของสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม.(2546). ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบ ราชการไทย พ.ศ. 2551 – 2555. คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
- พรพจน์ กิ่งแก้ว. (2538). องค์ประกอบทางด้านครอบครัวที่มีต่อสุขภาพจิตของผู้สูงอายุ ตำบล ช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาแนะแนว และจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรพรรณ สีละมนตรี. (2546). องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชา การวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พวงรัตน์ เกษรแพทย์. (2543). การวางแผนกลยุทธ์ของนักศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พิทักษ์ นิลนพคุณ. (2539). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกลวิธีการเรียนและผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

- พิพัฒน์ สายสอน. (2544). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนการสอนให้มีประสิทธิภาพของครูมัธยมศึกษาจังหวัดพะเยา. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิมพ์ประภา อรัญมิตร. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 3 โดยการวิเคราะห์พระระดับ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- พิไลลักษณ์ อ่อนละมูล. (2546). การศึกษาและพัฒนายุทธวิธีในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาการศึกษา.
- พงษ์สุวรรณ ศรีสุวรรณ. (2552). การกำหนดกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมการวิจัยของหลักสูตรการทัพอากาศ กองทัพอากาศ. วิจัยวิจัยแบบผสมของการสังเคราะห์งานวิจัย การวิจัยเชิงสำรวจ และการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรรณี ชูทัย เจนจิต. (2545). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เสริมสินปริเพรส ชิสเต็ม.
- เพ็ญ จรุงธรรมพินิจ. (2530). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวลักษณะของนักเรียนและครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญแข ประจันปัจฉิก. (2526). ลักษณะนิสัยมุ่งอนาคต. เอกสารการสอนวิชาพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรมหน่วยที่ 9-15. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไพฑูรย์ สิ้นลารัตน์. (2533). อาจารย์มีอาชีพแนวคิดเครื่องมือ และการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาคพล นันทาภิวาช. (2551). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ตนคิดต่อการออกกำลังกายและความเชื่ออำนาจภายในคนที่พยากรณ์พฤติกรรม การออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัย เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอน และเทคโนโลยีการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภิเชก ศรีสวัสดิ์. (2547). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายข่าวโทรทัศน์ช่อง 9 องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- มณีรัตน์ พรหมสุวรรณศิริ. (2541). การประเมินคุณภาพของห้องสมุดโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- มนู ดอนมอญ. (2540). การเปรียบเทียบความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลของรูปแบบผลการเรียนที่ได้จากการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ คิว และ แบบ พี เอ แอล. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มะลิวรรณ พันธุ์นิล. (2553). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา. การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มัลลิกา ต้นสอน และนัตยาพร เสมอใจ. (2545). กลยุทธ์ธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: ธรรมกล การพิมพ์.
- มานี แสงหิรัญ. (2550). การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบพหุระดับของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะความเป็นครู. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มาริสา วัตรจุวงค์. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนหอวัง เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มาลิน พันธุ์เทพ. (2546). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.
- มิญช์มนัส วรรณมหินทร์. (2544). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มุกดาชาติปัญญาชัย. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. เชียงใหม่: ภาควิชาจิตวิทยามนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยุทธภูมิ ดรเถื่อน. (2550). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เยาวลักษณ์ ศรีสุนนท์. (2552). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- รัตน์ดาพร ปัจฉิมมา. (2548). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดมหาสารคาม. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัตน์นะ บัวสนธิ์. (2539). วิธีวิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- รุ่ง แก้วแดง. (2544). รายงานการสัมมนาเรื่องการปฏิรูปการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. ข้อคิดจากกรณีศึกษาของต่างประเทศ. 14 กรกฎาคม 2545.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2527). หลักการสร้างแบบทดสอบความถนัดทางการเรียน. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วัชรินทร์ โกมุลผล. (2547). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายเรืออากาศ. หลักสูตรเสนาธิการอากาศ สถาบันวิชาการทหารอากาศชั้นสูง กองบัญชาการฝึกศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ.
- วัฒนา วงศ์เกียรติวัฒน์, กฤษณา สุวรรณภักดี, พรพรรณ ปริญาธนกุล, วลีพร ธนาธิคม และพรทิพย์ นกุลวิฒิโอภาส. (2548). การบริหารแผนงานเชิงกลยุทธ์ในหน่วยงาน ภาครัฐบาล. ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วชิราภรณ์ ประสพศิลป์. (2546). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกลวิธีการเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรรณฐิยา ไชยลา. (2550). การศึกษาทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแบบการเรียนต่างกัน โดยศึกษาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วราภรณ์ รักวิจัย. (2529). การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

- วัลย์กร สังฆบุตร. (2555). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนชีวิต การควบคุมตน และลักษณะ
 มุ่งอนาคตของนักเรียนวัยรุ่นในจังหวัดจันทบุรี. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา
 พัฒนาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วัลนิภา ฉลากบาง. (2535). จิตวิทยาและการแนะแนวเด็กประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิจิตร ศรีสะอ้าน. (2552). วิจิตร' แนะนำปฏิรูปรอบ 2. มติชน, หน้า 23. (19 พฤษภาคม).
- วิเชียร วิเชียรธรรม. (2544). แนวทางพัฒนานักเรียนเตรียมทหารเป็นรายบุคคล ด้านคุณลักษณะ
 ทางทหาร โรงเรียนเตรียมทหาร.
- วิภา เมืองมิ่ง. (2549). ปัจจัยเชิงสาเหตุต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 1. ปริญญาโทการศึกษา
 มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมล ประจงจิตร. (2553). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- วีโรจน์ สารรัตน์. (2550). การวิจัยเชิงนโยบาย. ขอนแก่น: สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะ
 ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วีไล ตั้งจิตสมคิด. (2544). การศึกษาและความเป็นครูไทย. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินติ้งเฮาส์.
- วิวัตร พงษ์สุภา. (2544). การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอพนมสารคาม
 จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิชา สำราญใจ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญา
 มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ศิริชัย สงวนแก้ว. (2534). แนวทางการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. กรุงเทพฯ: โอเดียน
 สโตร์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่นๆ. (2540). การบริหารเชิงกลยุทธ์และกรณีศึกษาอำเภอไพศาลี จังหวัด
 นครสวรรค์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่ศึกษานครสวรรค์
 เขต 3 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่นๆ. (2549). การวิจัยการตลาด. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ศรีนวล วรรณสุธี. (2536). รูปแบบขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับ
 ประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. ปริญญาโท
 การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- ศรีสมร พุ่มสะอาด. (2540). **คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานการศึกษาการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- ศุภลักษณ์ เงินบำรุง. (2546). **ปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศุภลักษณ์ ภิรมย์ภักดี. (2553). **การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบเรียนอิเล็กทรอนิกส์ วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติทางการเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสารพัดช่างตราด**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2549). **การเรียนรู้เพื่อโลกวันพรุ่งนี้**. รายงานการประเมินผลการเรียนรู้จาก PISA 2003. กรุงเทพฯ: เซเวนพรีนติ้งกรุ๊ป.
- สมเกียรติ ทานอก. (2539). **การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา**. คุรุภัณฑ์ปริญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมชาย ภคภาสนวิวัฒน์. (2541). **กลยุทธ์การแข่งขันของธุรกิจ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มติชน.
- สมดุลย์ ชาญนวงศ์. (2533). **การศึกษาคุณลักษณะทางจิตของประชากรไทยที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่างกัน**. วิทยานิพนธ์ปริญามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สมทรัพย์ อติชาติบุตร. (2541). **การพัฒนาหลักสูตร: ทฤษฎีความคาดหวังกับการปฏิบัติ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมนึก บุญประกอบ. (2546). **ศึกษาผลของวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในวิชาคณิตศาสตร์ที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดจันทนาราม จังหวัดนครราชสีมา**. วิทยานิพนธ์ปริญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). **การวัดผลการศึกษา**. กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). **ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมลวย สุตยไธ. (2541). **รูปแบบของผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2532). **การวิจัยเชิงบรรยาย**. กรุงเทพฯ: เจริญผล.

- สราลี แป้นน้อย. (2547). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาปีการศึกษา 2547 กรณีศึกษาโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สายฝน คำชาย. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลนครอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สาโรช บัวศรี. (2544). รวมบทความและงานเขียนศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี. การศึกษาปรัชญาการศึกษาประชาธิปไตยและจริยธรรม. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สิรินทิพย์ สมคิด. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพรหมศิริวิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานয়รัฐมนตรี. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559). พิมพ์ครั้งที่ 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554. กรุงเทพฯ: สำนักงานয়รัฐมนตรี.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2550). รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2544-2548). กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2546). รายงานการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สำนักราชเลขาธิการ. (2524). ประมวลพระราชดำรัส และพระบรมราโชวาทที่พระราชทานในโอกาสต่าง ๆ. กรุงเทพฯ: สำนักราชเลขาธิการ.
- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. (2526). เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรพหุคูณ. กรุงเทพฯ: ศึกษาพร.
- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. (2526). การวัดผลและประเมินผลการศึกษา. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับรวมเล่มอันดับ 3. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สิริอนัฐพร สุวี. (2548). ความสามารถในการพยากรณ์ของการรับรู้ความสามารถของตนเอง และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมต่อพฤติกรรมเผชิญปัญหาของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอน และเทคโนโลยีการเรียนรู้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- สื่บศักดิ์ มีพวงพินธุ์. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความพึงพอใจในการใช้
บริการของสมาชิกสถานกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุกัญญา กาวีรัตน์. (2550). การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิตตราวิทยา จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุขุม ตั้งประพตฤฎิกุล. (2544). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางอภิปัญญาและความสามารถ
ในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-
คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ- ภาษาฝรั่งเศส ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัด
นครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุจริต เพียรชอบ. (2530). การพัฒนาการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชา จันท์เอม. (2535). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2537). เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทาง
สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์. หลักการและการประยุกต์ กรุงเทพฯ: สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2551). ระเบียบวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: เพ็ญฟ้า.
- สุชาติ ลีตระกูล. (2524). องค์ประกอบบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา
วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒประสานมิตร.
- สุชาติ หอมจันทร์. (2546). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัด
นครราชสีมา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุทิน กองเงิน. (2547). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุธิดา เกตุแก้ว. (2547). ผลของการใช้กระบวนการสื่อสารที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุพจน์ อิงอาจ. (2548). **อิทธิพลของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชน**. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุพรรณ อินทะชัย. (2555). **ปัจจัยพหุระดับที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพแบบสมดุลงของโรงเรียนใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาดุษฎี บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุพล วังสินธ์. (2533). **ความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารในการนิเทศงานวิชาการนิเทศงานวิชาการ ภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดยโสธร**. ยโสธร: สำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดยโสธร.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2549). **วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 14 กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุภาพร พิศาลบุตร. (2543). **หลักการวางแผน**. กรุงเทพฯ: ศูนย์เอกสารและตำราสถาบันราชภัฏสวน ดุสิต.
- สุมน อมรวิวัฒน์ และคนอื่น ๆ. (2534). **การอบรมเลี้ยงดูเด็กตามวิถีชีวิตไทย**. กรุงเทพฯ: โครงการ เผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรเจต ไชยพันธ์พงษ์. (2549). **การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มี อิทธิพลต่อการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2537). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2541). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2545). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2548). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2546). **การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล อุดรรัตน์ไพร. (2536). **รูปแบบขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครสวรรค์**. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุมรา คงภิมย์ชื่น. (2557). **ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคเชิงเทรา**. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เสน่ห์ จุ้ยโต. (2541). **วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ในการบริหารอุดมศึกษา**. กรณีศึกษาของผู้บริหาร ระดับสูง. ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เสาวคนธ์ พิมพ์วงศ์. (2553) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- แสงเดือน แสงอุทัย. (2544). กลยุทธ์การบริหารแบบพึ่งพากันแบบฉันทกกำลังเพื่อความร่วมมือ
ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขต. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โสภณ ตอพล. (2553). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- หทัยรัตน์ รุ่งรงค์ศักดิ์. (2552). การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อลักษณะมุ่งอนาคต
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ
เขต 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อดิเทพ ศรีสุอารักษ์. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวิจิตรวิทยา เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ.
- อนงค์ เพชรรักษ์. (2545). ศึกษาบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียน
มัธยมศึกษา ตามทัศนะของครูและผู้บริหาร สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อรภิวลัย ชัชวพันธ์. (2551). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ
เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- อรสา โกศลานันทกุล. (2549). เอกสารคำสอนรายวิชาวิทยาการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย
อลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. น.230 – 232.
- อังคณา ถิรศิลาเวทย์. (2548). จิตลักษณะและปัจจัยทางสังคมที่สัมพันธ์กับความรับผิดชอบต่อ
การเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มหาสารคามเขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). **ทักษะการเรียนรู้ : องค์ประกอบและวิธีการวัด**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารมณ สนานนท์. (2545). **ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับงานวิจัย**. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- อาอีดีะ ยีเจ๊ะนิ. (2556). **ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดชายแดนภาคใต้**. ปรินญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัดผล และสถิติการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อำพวรรณ โปรงจิต. (2545). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อุดมชัย สนวนที. (2546). **การศึกษารูปแบบการวางแผนกลยุทธ์ในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดสระบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2540). **หลักสูตรและการบริหารโรงเรียน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เอส ดี เพรส.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2546). **การออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินตามสภาพจริง**. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- เอกศักดิ์ เสงสุโข. (2546). **ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความพอใจในงานของเจ้าหน้าที่พลศึกษาประจำตำบลในจังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Ajzen, I., & Fishbein, M. (1980). **Understanding attitude and predicting social behavior**. New Jersey: Prentice Hall.
- Anastasi, Anne. (1956). **Intelligence and Family Size**. Psychological Bulletin. p.185-209 .
- Anita Gibbs. (1997). **Focus Groups**. In Social Research Update (Issue 19). Surrey: UNIS.
- Atkinson, J. W. (1966). **Motivational Determinants of risk-taking behavior**. In J. W. Atkinson & N. T. Feather (Eds.). A theory of achievement motivation. New York: Wilea.
- Baird, L. L. (1969). Prediction of Academic and Nonacademic Achievement in Two Year Colleges from the ACT Assessment. **Educational and Psychological Measurement**. p.421-430.

- Bandura, A. (1977). **Self-Efficacy: toward a unifying theory** of behavior change. *Psychological Review*. p.191-215.
- Bandura, A. (1986). **Social Foundations Thought and Action**. a Social Cognitive Theory. New Jersey: Prentice-Hall.
- Bandura, A. (1989). Regulation of cognitive process though perceived self-efficacy. **Development Psychology**. p.725-735.
- Belkin, G. S, & Skydell, R .H. (1979). **Foundation of psychology**. Boston: Houghton Mifflin.
- Blckburn, Katherine. (1984). A Correlational and Multiple Regression Analysis of Seventh Grade Mathematics Students Attitude and their Teachers Charateristics. **Dissertation Abstracts International**. 44(10), 3002-A.
- Bloom, Benjamin S. (1976). **Human Characteristics and School Learning**. New York: McGrawHill Book Company.
- Bollen, K. A. (1989). **Structural Equation with Latent Variables**. New York: John Wiley & Sons.
- Bostrom, L., Kroksmark, T. (2005). **Lrarming and strategies**. *Journal of Research in Teacher Education*. Retrieved from: <http://www.lenabostrom.se/TidsskriftUMEA05updated.pdf>
- Bowman, D. O. (1964). A Longitudinal Study of Selected Facets of Children's Self Concepts as Related to Achievement , Intelligence and Interest. **Dissertation Abstracts International**. 24, 4536A.
- Brown, (1982). A.L. and A.S. Palincsar. Inducing Strategies Learning from Texts by Means of Informed, Self-Control Training. **Topics in Learning and Learning Disabilities**. 2, 7.
- Brown, Willian Thomas. (1969). Consideration of Five Aptitude and Achievement Factor inSuccessful Male Undergraduate Student at the University of Montanan. **Dissertation Abstracts International**. 29(1), 3411-A .
- Bujan-Delgado, Victor Manuel. (1983). A student of the Relationships between Socioeconomic Characteristics and Aspect of Mathematical Achievement of Primary School Children of Grades Four and Six in Costa Rica. **Disseration Abstracts International**. 38(8), 2538-A.
- Burkhart, Jay H. (2005). A Quantitative Analysis of Student Cultural Background Influencing Teacher Expectations of Eight Grade Mathematical Achievement : NELS: 88. **Dissertation Abstracts International**. 66(3), 834 – A.

- Byrne, B. M. (1998). **Structural Equation Modeling with LISREL, PRELIS and SIMPLIS : Basic Concept, Application and Programming**. Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates Publishers.
- Cano, F. (2006). An in-depth analysis of the learning and study strategies inventory (LASSI). **Educational and Psychological Measurement**. 66(6), 1023-1038.
- Chamot , Anna Uhl. (1987). **Learning Strategies in Language Learning**. New Jersey: Prentice/Hall International.
- Chamot , Anna Uhl. (1987). **Learning Strategies in Language Learning**, New Jersey: Prentice/Hall International.
- Chamot, A.U., Barnhardt, S., El-Dinary, P.B., J. (1999). **The learning strategies handbook**. Longman: Addison Wesley Longman.
- Chen, Li – Shu. (2005). The Relationship Among Perceptual Style Preference, Language Learning Strategies, and Personality Types Among Taiwan Senior High School EFL Students. **Dissertation Abstracts International**. 66(06), 2136-A.
- Cohen, A.D. and Aphek, E. (1981). Clarify Second Language Acquisition. **The Reading Teacher**. 3, 221-226.
- Conley, Anne Katherine. (2001). PTSD Symptomatology and Future Orientation: implications for Predicting Adolescent Delinquency/Aggression. **Dissertation Abstracts International**. 62(5), 2478-B.
- Crews, J.M. (2003). **Helping Poor readers : A case study of a computer-assisted instruction reading tutorial**. Retrieved from [http://www. My reading coach. com/results/HelpingPoorReaders.pdf](http://www.Myreadingcoach.com/results/HelpingPoorReaders.pdf)
- Devine, Thomas G. (1987). **Teaching Study Skills: A guide for teachers**. 2nd ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Diamantopoulos. Adamantion. & Siguaw, Judy A. (2000). **Introducing LISREL : A Guide foe the Uninitiated**. London: Sage.
- Dixon, Albert. (1982). The Relationship of Elementary Principal Leadership Performance to Reading Achievement of Student in Two Counties in California. **Dissertation Abstracts International**. 43(6), 1764-A.
- Eisenberg ; & Berkowitz. (1996). **Helping with Homework: A Parent.s Guide to Information Problem-Solving**.
- Ekeocha, Ethelbert Onwudiwe. (1986). “Correlates of Science Achiveement : A Study of U.S. 5 Grade Student”. **Dissertation Abstracts International**. 47(6), 2103 -A.

- Eysenck, H.J., Arnold, W and Meili, R. (1972). **Encyclopedia of Psychology Vol. 1**. London: Herder and Herder.
- Faul F, Erdfelder E, Lang AG, Buchner A.(2007). **Institut für Psychologie**, Christian-Albrechts-Universität Kiel, Kiel, Germany. ffaul@psychologie.uni-kiel.de. 39(2),175-91.
- Freedman, Leslie. (1996, July). Self-efficacy and Learning Strategy Use in a Computer-Based Instructional Setting. **Dissertation Abstracts International**. 57(01), 99-A
- Frust, Edward J. (1999). Validity of some objective scales of motivation for predicting academic achievement. **Educational and Psychological Measurement**. 36(4), 927-933.
- Good, C. V. (1973). **Dictionary of Education**. 2nd ed. New York: McGrawHill Book Company.
- Good, T. I. And Brophy, J. E. (1991). **Looking in the Classroom**. 5th ed. New York: Harper Collins Publisher.
- Goss, J. D.; & Leinbach, T. R. (1996). **Focus Group as Alternative Research**. PracticeArea.
- Guskey, T. R. (2000). **Evaluation professional development**. Thousand Oaks, CA: Corwin Pr.
- Hair, J. F.; Anderson, R. E.; Tatham, R. L.; & Black, W. C. (1998). **Multivariate Data Analysis**. 5th ed. Englewood Cliffs. New Jersey: Prentice Hall.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E. and Tatham, R. L. (2006). **Multivariate Data Analysis**. 6th ed, New Jersey. Pearson Education International. McGraw-Hill.
- Hermans, J.M. (1970). A questionnaire measure of achievement motivation. **Journal of Applied Psychology**. 54(8), 353-363.
- Hess, Patricia M. (2005). A Studies of Teachers' Selection and Implementation of Metacognitive Reading Strategies for Fourth / Fifth Grade Reading Comprehension From a Success for all Reading Program Perspective : Moving Beyond the Fundamentals. **Dissertation Abstracts International**. 65(07), 2542-A.
- Holt, Kenny. (2006). English Proficiency of Chinese Students and Strategies of Language Learning. **Dissertation Abstracts International**. 60(03), 2812-A.
- Homan, R. (1991). **Ethics in Social Research**. Harlow: Longman.

- Howerton, W. B., Ludlow, J., and Tyndall, D. A. (2002). **The influence of computer-assisted instruction in acquiring early skills in intraoral radiography.**
<http://www.jdentaled.org/cgi/reprint/06/10/1154.pdf>
- Hull, C. L. (1943). **Principle of Behavior.** New York: Appleton Century Croft.
- Hurock, Elizabeth Berger. (1967). **Child Psychology.** ed. Tokyo: Mc Graw-Hill Book.
- Ireland , R. Duane and others. (2009). **The Management of Strategy.** 8 th ed. Canada: Nelson Education,Ltd.
- Johnstone, J. N. (1981). **Indicators of Education Systems.** London: Unesco.
- Keng, Hsiao- Tseng. (1996). A Comparrative Study of Note-Taking, Outlining and Concept Mapping Learning Strategies on National Taipei Teacher College Students' Understanding of Heat and Temperature. **Dissertation Abstracts international.** 57, 05.
- Khan, S. B. (1969). Affective Correlates of Academic Achievement. **Journal of Educational Psychology.** 60, 216-221.
- Kitzinger, J. (1994). **The Methodology of Focus Group : The Importance of Interaction Between Research Participants.** Sociology of Health.
- Kitzinger, J. (1995). **Introduction Focus Group.** British Medical Journal.
- Kogan, Maurie., Moses Ingrid., and El-Khaws., Elaine. (1994). **Staffing higher education.** London: Meeting New Challenges Kingsley.
- Lingren, Clay Henry. (1969). **The Psychology of College Success: A Dynamic Approach.** New York: John Wiley and Sons, Inc.
- Loebl, Michele Kasson. (1993). A Causal Model of Variables Predicting Mathematical Achievement in First-Grade Children (Special Ability, Problem-Solving). **Dissertation Abstracts International.** 54(2), 462-A.
- Luna, M. H. (1999). **A study of the effects of computer assisted instruction on students at a specific south central Texas elementary school.**
<http://www.education.tamuk.edu/search/linaabstract.pdf>
- Maddox, Harry. (1965). **How to study.** London: The English Language Book Society.
- Maduas, G. F. Seriven, M. S. and Stufflebeam, D. I. 1983. **Evaluation and human services evolution.** Boston: Kluwer Nijhoff.
- Maneewan Chat-uthai. (1995). **The Perceptions of Excellence in Thailand's Undergraduate Education by Faculty and Administrators in Public and Private Universities.** Missouri: Degree Doctor of Philosophy. University of Missouri-Columbia.

- Marshall, S. P. (1995). **Schemas in problem solving**. New York: Cambridge university Prees.
- McClelland, D. C. (1963) Motivational patterns in Southeast Asia with special reference to the Chinese case. **Journal of Social Issues**. 19(1), 6-19.
- McClelland, David I., and William R. King. (1968). **System Analysis and Project Management**. Tokyo: McGraw-Hill Book Company.
- McClelland, David C. and other. (1969). **Motivating Economic Achievement**. New York : The Free Press.
- Mehrens, William. A.; and Lehman J. Irvin. (1975). **Measurement and Evaluation in Education and Psychology**. 2nd ed. New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc.
- Merton, R. K.; & Kendall, P. L. (1986). **The Focused Interview**. American Journal of Sociology. 9(1), 6-10.
- Mischel, W. (1974). **Process in Delay of Gratification in Advance in Experimental Social Psychology**. New York: Academic Press.
- Morgan, D. L. (1997). **Focus Group as Qualitative Research**. 2nd ed London: Sage.
- Morgan, D. L.; & Kreuger, R. A. (1993). **When to use Focus Groups and Why' in Morgan D. L. (Ed). Successful Focus Groups**. London: Sage.
- Mulla, M. A. (1978). Aptitude, Attitude, Motivation, Anxiety, Intolerance of Achievement in EEI by High School Science Major Seniors in Saudi Arabia. **Dissertation Abstracts International**. 40, 1521A.
- Myers. (1965). Risk taking and academic success and their relation to An object measure of achievement motivation. **Educational and Psychological Measurement**. 25(2), 355-363.
- Nam Jung, Yung Suk. (1996). Cultural and Contextual Influences on Goal Orientations and The Relationships among Goal Orientations, Learning Strategies and Achievement : A Study of Korean High School students Learning English. **Dissertation Abstracts International**. 57(06), 2345-A.
- Nisbet, John and Janet, Shucmith. (1986). **Leaning Strategies**. New York; Chapman and Hall.
- Oliver, Joseph Steve. (1987). A longitudinal Study of Attitude, Motivation and Self Concept as Predictors of Achievement in and Commitment to Science Among Adolescent Student. **Dissertation Abstracts International**.

- Olson, Michael L. (1979). **Barai clause junctures**: Toward a functional theory of interclausal relations. Australian National University.
- Oxford, Rebecca L. (1990). **Language Learning Strategies: What Every teacher Should Know**. New York: Newbury House.
- O'Malley, J.M., and Chamot, A.U. (1990). **Learning strategies in second language Acquisition**. Cambridge: Cambridge University Press.
- O' Malley and Chamot. (1993). **Learning Strategies in Second Language Acquisition**. 3rd printing. New York. Cambridge University Press.
- Park, J. E. (1997). **A case study analysis of strategic planning in a continuing higher education organization**. Unpublished doctoral dissertation. Pennsylvania State University. Pennsylvania.
- Powell, R. A.; & Single, H. M. (1996). **Focus Group**. International Journal of Quality in Health Care.
- Prescott, Daniel A. (1961). A Report of the Conference on Child Study. **Educational Bulletin**. Bangkok: Faculty of Education.
- Prevatt, F., Petscher, Y., Proctor, B.E., Hurst, A., and Adams, K. (2006). **The revised learning and study strategies : An evaluation of competing models**. Educational and Psychological Measurement. 66(3), 207-230.
- Race, K. E.; Hotch, D. F.; & Parker, T. (1994). **Rehabilitation Program Evaluation: Use of Focus Group to Empower Clients**. Evaluation Review. 18(6), 730-740.
- Raffini. (1970). The relationship between result achievement Motivation and college examination performant. **Dissertation Abstracts Internationnal**, 30(9), 1085-A.
- Rech, J.F. (1991). The Relationship between Mathematics Attitude, Self-Concept, learning Style, Socioeconomic Status, Gender, and Mathematics Achievement among Fourth and English- Grade Black Student. **Dissertation Abstracts International**. 52(2), 457-A.
- Rhone, Lorna Marie. (1990). Relations Between Parental Expectation, Mathematics Ability, Mathematics Anxiety, Achievement on Mathematics Word Problems, and Overall Mathematics Achievement in Black Adolescents. **Dissertation Abstracts International**. 50(12), 3902-A .
- Riding, Richard; & Rayner, Stephen. (1998). **Cognitive Styles and Behaviour**. London: David Fulton.

- Roger, J. E. (1995). **Adopting and Implementing a Corporate Environmental Chart.** Business Horizons. p.29-33.
- Rotter, J. B. (1966). Generalized expectancies for internal versus external control of reinforcement. **Psychological Monograph**, 80(1). whole issue.
- Rowntree, D. (1981). **A dictionary of education.** London: Harper and Row.
- Rubin, J.(1981). Study of cognitive Processes in second language learning. **Applied Linguistics**. 11(2), 118-131.
- Rubin, J. (1987). Learner strategies: Theoretical assumptions, research, history, and typology. In A. Wenden and J. Rubin (eds.), **Learner strategies in learner strategies in language learning.** Eaglewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Samuelstuen, M.S. (2003). Psychometric properties and Item-keying direction effects for the learning and study strategies inventory-high school version with norwegian students. **Educational and Psychological Measurement**. 63(3), 430-445.
- Schilling, (2001). **Plenary Address. Presented at the summer insitue on first-year Assessment.** Asheville. North Carolina.
- Sercek, L.J. (1992). Perceived Parental Influence, Accommodated Learning Style Preferences and Student's Attitude toward Learning as They Relate to Reading and Mathematics Achievement (Reading Achievement, Learning Attitudes). **Dissertation Abstracts International**. 53(2), 395-A.
- Shin, C.-C., Ingebritsen, T., Pleasants, J., Flickinger, K., and Brown, G. (1998). **Learning strategies and other factors influencing achievement via web courses** [Online]. Available from: Eric Education Resources information Centor.
- Shirai Tosaiki. (2009). **The Meaning of Being Predominantly Present Oriented in Middle Age and in Non – western Context**, biennial ISSBD conference Quebec city. <<http://www.eric.ed.gov>> June 5.
- Sion, M.A. (1993). The Relationship of College Student Attitudes, Motivation, and Anxiety to Second Language Achievement : A test of Gardner's Model. **Dissertation Abstracts International**, 53(12), 4239-A.
- Smith, J. A.; Scammon, D. L.; & Beck, S. L. (1995). **Using Patient Focus Groups for New Patient.** No Place.

- Song, Kae-kyum. (1970). Academic achievement motivation of student of agricultural education and its relationship to certain variables. **Dissertation Abstracts International**. 30(9) 2571-A.
- Stern, Mark E. (1966). **Marketing Planning: A System Approach**. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Stevens, T., and Tallent-Runnls, M.K. (2004). The learning and study strategies inventory-high school version: Issues of factorial invariance across gender and ethnicity. **Educational and Psychological Measurement**. 64(2), 332-346.
- Sumantei, M. (1985). School Achievement as the function of Parental Sex, Children's Sex and Parent Involvement in the Learning Process of Children on Mathematics. **Dissertation Abstracts International**. 45(9), 2792-A.
- Svrcek, Lawrence Joseph. (1992). Perceived Parental Influence, Accommodated Learning Style Reference and Student's Attitudes Toward Learning as Related to Reading and Mathematics Achievement (Reading Achievement, Learning Attitudes). **Dissertation Abstracts International**. 53(2), 395-A.
- Tawari, Mohinder Dev. (1980). The Use of Path Analysis for Determining the Relative significance of Selected Variables and Achievement on a basic Mathematics Course. **Dissertation Abstracts International**. 40(10), 5351-A.
- Tepper, M.E. (1984). Perdition of Academic Success-Co Failure of Algebra I Students. **Dissertation Abstracts International**. 44, 3345-4.
- Tuckman, B.W. (1999). **A Tripartite Model of Motivation for Achievement: Attitude/Drive/Strategy**.
- Vanvoorthis, F.L. (2003). Interactive Homework in Middle School: Effect on Involvement and Science Achievement. **Journal of Educational Research**. 96(6), 323-338.
- Vroom, Victor H. (1970). **Management and Motivation**. Harmondwort: Penguin Book Ltd.
- Weiner, B. (1972). Attribution theory achievement motivation and the education process. **Review of Education Research**. 42 (1), 203-215.
- Weinstein, C. E., and Mayer, R.E. (1986). **The teaching of learning strategies**. In M.C. Weinstein, C. E., and Palmer, D.R. (2002). **Learning and study strategies inventory (LASSI): User's manual**. 2nd ed. Clearwater. FL: H&H Publishing Company.
- Wenden, A. Learner Strategies. (1985). **TESOL Quarterly**. 5; 4-13.

- Wenden, A. (1987). Conceptual background and utility. In A. Wenden & J. Rubin (eds.), **Learner Strategies in language learning**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Whang, Patricia Ann. (1992). Cognitive Factors Influencing the Mathematics Achievement 4,5,and 6 Grade Chinese-American Students (Fourth-Grade, Fifth-Grade, Six-Grade). **Dissertation Abstracts International**. 53(5), 1437-A.
- Wittrock, M. C. (1986). Students thought processes. In M.C. Wittrock (ed.). **Handbook of research on teaching : A project of the American educational research association**. 3rd ed. New York: Macmillan.

GRAD VRU

ภาคผนวก

GRAD VRU

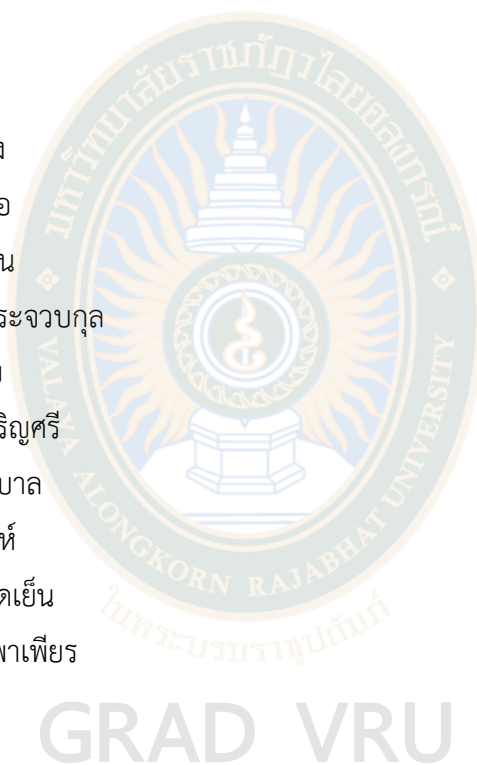
ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์

GRAD VRU

บัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมมนา

1. น.อ.กานต์ชนก หันหาบุญ
2. น.อ.วรชาติ ทองศิริ
3. น.อ.พิสุทธิพงศ์ ศรีชูรส
4. น.อ.หญิง ศิริอนงค์ เกื้อด้วง
5. น.ท.ผดุง โกมุทฉาย
6. น.ท.สุรพล ภู่ม้า
7. น.ท.เสน่ห์ ฎีกาวงศ์
8. น.ท.รุ่งกิจ กมลกลาง
9. น.ท.คมสัน ช้อยเครือ
10. น.ท.รังสรรค์ บุญจีน
11. น.ท.สุรศักดิ์ เรืองประจวบกุล
12. น.ท.นุกุลชัย สมชัย
13. น.ท.หาญ ปรีชาเจริญศรี
14. น.ต.ธีระพันธ์ ทองบาล
15. ร.อ.สาคร มาลาสิงห์
16. ร.อ.หญิง ชนิสา รอดเย็น
17. ร.อ.หญิง นิสราย์ พาเพียร
18. ร.ท.สุรพล มีวันดี
19. ร.ท.เนรมิตร ภูมิสูง
20. ร.ท.คณิต ไทรชมภู
21. ร.ต.สุธรรม บัวทอง

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์

GRAD VRU

แบบสัมภาษณ์

การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ
Causal Factors Influencing Learning Strategies of Air Technical
Training Students of Air Technical Training School

ผู้วิจัย ร.ท.โกซิก เฉลิมหมู่

แบบสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาสภาพกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ สำหรับสัมภาษณ์ผู้บริหารหรือนักวิชาการ หรือผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอนของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศอย่างน้อย 10 ปี

ผู้ให้สัมภาษณ์

เพศ เวลาการปฏิบัติงานในโรงเรียนจ่าอากาศ.....

ตำแหน่ง

ชั้นยศ วุฒิการศึกษา

เรื่องที่สัมภาษณ์ สภาพและปัญหาการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ
กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ผู้สัมภาษณ์ ร.ท.โกซิก เฉลิมหมู่

สัมภาษณ์เมื่อ วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เริ่มสัมภาษณ์ เวลา น.

เกริ่นนำ

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้บริหารหรือนักวิชาการ หรือผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอนของโรงเรียนจ่าอากาศ ท่านมีความคิดเห็นว่าการบริหารโรงเรียนในปัจจุบันนี้มีสภาพเป็นอย่างไร มีปัญหาอะไรบ้าง และท่านคิดว่ากลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ควรเป็นอย่างไร

ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย

1. สภาพปัญหากลยุทธ์บริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ควรประกอบด้วย

- 1.1 ด้านหลักสูตร
- 1.2 ด้านครู อาจารย์
- 1.3 ด้านบรรยากาศทางการเรียน
- 1.4 ด้านคุณลักษณะทางทหาร
- 1.5 ด้านการวัดและประเมินผล

► ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ท่านเห็นว่าเหมาะสมแล้ว หรือควรเพิ่มเติมอย่างไร.....

.....

ปัจจุบันกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ด้านหลักสูตรมีสภาพปัญหาอย่างไร.....

.....

.....

ปัจจุบันกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ด้านครู อาจารย์มีสภาพปัญหาอย่างไร.....

.....

.....

ปัจจุบันกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ด้านบรรยากาศทางการเรียนมีสภาพปัญหาอย่างไร.....

.....

.....

ปัจจุบันกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ด้านคุณลักษณะทางทหารมีสภาพปัญหาอย่างไร

.....

.....

ปัจจุบันกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ด้านการวัดและประเมินผลมีสภาพปัญหาอย่างไร.....

.....

.....

.....

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์บริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ควรประกอบด้วย

1) ปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียน ควรประกอบด้วย

1.1 ด้านความรู้ความเข้าใจ.....

.....

1.2 ด้านพฤติกรรม.....

.....

1.3 ด้านความรู้สึกหรืออารมณ์.....

.....

► **ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ**

ท่านเห็นว่าเหมาะสมแล้ว หรือควรเพิ่มเติมอย่างไร.....

.....

2) ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ควรประกอบด้วย

2.1 ด้านความคาดหวัง.....

.....

2.2 ด้านสิ่งล่อใจ.....

.....

2.3 ด้านการแสวงหาความสุข.....

.....

► **ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ**

ท่านเห็นว่าเหมาะสมแล้ว หรือควรเพิ่มเติมอย่างไร.....

.....

.....

3) ด้านรับรู้ความสามารถของตนเอง ควรประกอบด้วย

3.1 ด้านความยากของงาน.....

.....

3.2 ด้านการแผ่ขยายความสามารถ.....

.....

3.3 ด้านความเข้มแข็ง.....

.....

► **ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ**

ท่านเห็นว่าเหมาะสมแล้ว หรือควรเพิ่มเติมอย่างไร.....

.....

.....

4) ด้านการสนับสนุนของครู ควรประกอบด้วย

4.1 ด้านการชี้แนะ.....

.....

4.2 ด้านการมีส่วนร่วม.....

.....

4.3 ด้านการเสริมแรง.....

.....

4.4 ด้านการแก้ไขข้อบกพร่อง.....

.....

► **ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ**

ท่านเห็นว่าเหมาะสมแล้ว หรือควรเพิ่มเติมอย่างไร.....

.....

5) ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง ควรประกอบด้วย

5.1 ด้านการบริหารงานวิชาการ.....

.....

5.2 ด้านเอาใจใส่ในการเรียนของบุตร.....

.....

5.3 ด้านให้อิสระทางความคิดของบุตร.....

.....

5.4 ด้านยอมรับความคิดเห็นของบุตร.....

.....

5.5 ด้านมีส่วนร่วมตัดสินใจและกิจกรรมทางการเรียน.....

.....

5.6 ด้านวางใจในการทำกิจกรรมของบุตร.....

.....

► **ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ**

ท่านเห็นว่าเหมาะสมแล้ว หรือควรเพิ่มเติมอย่างไร.....

.....

.....

6) ปัจจัยด้านลักษณะมุ่งอนาคต ควรประกอบด้วย

6.1 ด้านความสามารถในการคาดการณ์ไกล.....

.....

6.2 ด้านการวางแผนหรือตั้งเป้าหมายในอนาคต.....

.....

6.3 ด้านการรู้จักรอคอยและมีความเพียรพยายาม.....

.....

► **ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ**

ท่านเห็นว่าเหมาะสมแล้ว หรือควรเพิ่มเติมอย่างไร.....

.....

.....

7. นอกจากปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัยนี้แล้ว ท่านคิดว่าน่าจะมีปัจจัยอื่น อีกหรือไม่ อย่างไรบ้าง

7.1

.....

7.2

.....

7.3

.....

7.4

.....

เลิกสัมภาษณ์เวลา น. รวมเวลาสัมภาษณ์ ชั่วโมง นาที

ภาคผนวก ค
การสนทนากลุ่ม

GRAD VRU

กำหนดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

การวิจัยเรื่อง

กลยุทธ์บริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ
(Strategies for learning management of Air Technical
Training School of Royal Thai Air Force)

วันอังคารที่ 23 กุมภาพันธ์ 2559 เวลา 18.00 – 12.00 น.

ณ ห้องประชุมกรมทหารอากาศโยธิน รักษาพระองค์

08.00 - 08.30 น.

เริ่มการประชุมสนทนากลุ่ม

ผู้ดำเนินการวิจัยแนะนำผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 9 ท่าน

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามขั้นตอนการวิจัย และนำเสนอร่าง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ของนักเรียนจ่าอากาศ

โรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

09.00 - 11.00 น.

เปิดอภิปรายเพื่อนำเสนอกลยุทธ์บริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ

กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ตามประเด็นข้อคำถาม

11.30 - 12.00 น.

สรุปผลการประชุมสนทนากลุ่ม

ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณพร้อมมอบของที่ระลึกผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม

.....

ภาคผนวก ง

ขื่อนำเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ
กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

GRAD VRU

ข้อเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ
กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ

วันที่อังคาร 23 กุมภาพันธ์ 2559

ณ ห้องประชุมกรมทหารอากาศโยธิน รักษาพระองค์ หน่วยบัญชาการอากาศโยธิน
ดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

การสนทนากลุ่มโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ เพื่อการจัดทำเป็นร่างข้อเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ โดยพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด ได้แก่ ด้านเจตคติทางการเรียน โดยนำร่างข้อเสนอกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ ดังตาราง

ข้อนำเสนอมที่มีการปรับปรุงแก้ไข จากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้านเจตคติทางการเรียน
<p>เป้าหมายที่ 1 พัฒนาหลักสูตรการส่งเสริมพฤติกรรมของนักเรียนจ่าอากาศ โรงเรียนจ่าอากาศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>กลยุทธ์ที่ 1</p> <p>พัฒนาหลักสูตรให้มีการคัดเลือกจัดส่งนักเรียนจ่าอากาศไปศึกษาหลักสูตร ณ ต่างประเทศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>ตัวชี้วัด นักเรียนจ่าอากาศมีความพอใจ ความพร้อมที่จะสอบแข่งขันไปเรียนต่างประเทศ เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง กองทัพ และประเทศชาติ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>กลไกเชิงนโยบาย</p> <p>ควรส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรประสานกับกระทรวงกลาโหม ในการจัดสรรงบประมาณจัดส่งนักเรียนจ่าอากาศ ไปศึกษาต่างประเทศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>
<p>เป้าหมายที่ 2 พัฒนาด้านครู เพื่อพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนจ่าอากาศ โรงเรียนจ่าอากาศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>ส่งเสริมครูให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถของครู ทั้งทางด้านวิชาการ และทักษะการ ปฏิบัติงาน โดยจัดส่งเข้าร่วมกิจกรรม ฝึกอบรม สัมมนา และศึกษาต่อในสถาบันการศึกษา หรือองค์กรของรัฐและเอกชน</p>

ตาราง (ต่อ)

ด้านเจตคติทางการเรียน
<p>ทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>ตัวชี้วัด ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่สมดุลครบทุกด้าน และมีความสุขกับกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เป็นไปตามหลักสูตรที่กำหนด</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>กลไกเชิงนโยบาย</p> <p>โรงเรียนจำอากาศ ส่งเสริมการฝึกงานตามสภาพจริง ในเหล่าทหารที่เรียนให้สามารถปฏิบัติงานได้</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>
<p>เป้าหมายที่ 3 พัฒนาระบบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนจำอากาศ โรงเรียน จำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>เร่งรัดการปรับปรุงและพัฒนาอุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอน ซึ่งรวมถึงห้องปฏิบัติการทางภาษาให้ สมบูรณ์ และทันสมัย</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>ตัวชี้วัด โรงเรียนจำอากาศมีอุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอน ซึ่งรวมถึงห้องปฏิบัติการทางภาษาให้ สมบูรณ์ และทันสมัย</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>กลไกเชิงนโยบาย</p> <p>โรงเรียนจำอากาศ สนับสนุนงบประมาณในการจัดเตรียมสภาพแวดล้อม การจัดวัสดุอุปกรณ์และสื่อต่าง ๆ สำหรับการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>
<p>เป้าหมายที่ 4 กลยุทธ์หลักด้านคุณลักษณะทางทหารเพื่อพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนจำอากาศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>ส่งเสริมให้ครูพัฒนาแนวคิด วิจัยงาน ทัศนคติ และอุปนิสัยของนักเรียน ปรับเปลี่ยนตนเองให้มี คุณลักษณะพึงประสงค์ของกองทัพอากาศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>

ตาราง (ต่อ)

ด้านเจตคติทางการเรียน
<p>ตัวชี้วัด นักเรียนจำอากาศ มีลักษณะท่าทางและจิตใจกล้าหาญเข้มแข็ง อดทน รักหมั่นคุณะเคารพในระบบ อาวุโส</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>กลไกเชิงนโยบาย</p> <p>ควรส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมนักเรียนให้มีทักษะทางทหารในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีเทคนิคต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน มีความชำนาญงานเฉพาะด้านตามเหล่าทหารที่เรียน</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>
<p>เป้าหมายที่ 5 กลยุทธ์หลักด้านการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนจำอากาศ โรงเรียน จำอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กองทัพอากาศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>ส่งเสริมครูให้ใช้การวัดประเมินผลที่หลากหลาย ด้วยความยุติธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีมาตรฐาน</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>ตัวชี้วัด ครูมีมาตรฐานการวัดประเมินผลด้วยความยุติธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>กลไกเชิงนโยบาย</p> <p>ส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลผู้เรียนให้มีคุณภาพและเหมาะสมกับเหล่าทหารของ นักเรียนจำอากาศ</p> <p>ข้อเสนอแนะ.....</p>

ภาคผนวก จ

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม

GRAD VRU

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม

ข้าพเจ้า เรืออากาศโท โกษิก เฉลิมหมู่ รหัสประจำตัว 53B74650112 นักศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรม
ราชูปถัมภ์ อยู่ระหว่างหาคุณภาพเครื่องมือของวิทยานิพนธ์เรื่อง : ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์
การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียน
จ่าอากาศที่ได้เข้ารับการศึกษานในโรงเรียนจ่าอากาศมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าสอดคล้องกับนิยามศัพท์
0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์
-1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้	ความสอดคล้อง		
		1	0	-1
	กระบวนการบริหารกลยุทธ์ การปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างเหมาะสม และการประเมินผลกลยุทธ์ของผู้บริหารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ			
1.	ด้านหลักสูตร หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจ่าอากาศเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน รูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ที่ใช้ วิธีการวัดและการประเมินผลผู้เรียน โดยที่ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารจัดการวางแผน แนวทางปฏิบัติต่าง ๆ			
	1. โรงเรียนมีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน..... ข้อเสนอแนะ			
	2. มีการแจ้งรายละเอียดหลักสูตรของโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนผู้ปกครองได้ทราบ..... ข้อเสนอแนะ			
2.	ด้านครู อาจารย์ หมายถึง การกำหนดมาตรฐานในการทำงานของครู เพื่อให้ครูปฏิบัติงานอย่างตั้งใจเพื่อให้การจัดการศึกษาเกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุด ทั้งแก่ผู้เรียนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา			

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้	ความ สอดคล้อง		
		1	0	-1
	3. ครูได้พัฒนาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ทางวิชาการของสถานศึกษาให้นักเรียนทราบเสมอ..... ข้อเสนอแนะ			
	4. มีการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน..... ข้อเสนอแนะ			
3.	ด้านบรรยากาศทางการเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ผู้เรียน ครู ผู้บริหาร และบุคลากรอื่น ๆ ที่อยู่ภายในโรงเรียนจำอากาศทั้งอาคารสถานที่และตัวบุคคล มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนสามารถรับรู้และพัฒนารการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี เป็นสิ่งที่ช่วยให้ครูและนักเรียนสามารถเรียนรู้และจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้			
	5. มีการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนการสอนและให้เป็นแหล่งการเรียนรู้..... ข้อเสนอแนะ			
	6. มีการปรับปรุงอาคารเรียน ห้องต่างๆให้อยู่ในสภาพที่ดี มีความปลอดภัยสะอาด..... ข้อเสนอแนะ			
4.	ด้านคุณลักษณะทางทหาร หมายถึง การที่นักเรียนจำอากาศลักษณะท่าทางและจิตใจเป็นทหาร มีความกล้าหาญเข้มแข็ง อดทน รักหมู่คณะ เคารพในระบอบอาวุโส และมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย			
	7. โรงเรียนจำอากาศฝึกให้นักเรียนมีลักษณะท่าทางและจิตใจเป็นทหาร..... ข้อเสนอแนะ			
	8. โรงเรียนจำอากาศปลูกฝังให้นักเรียนมีความกล้าหาญเข้มแข็ง อดทน..... ข้อเสนอแนะ			
5.	ด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง การประเมินและการติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน เป็นขั้นตอนในการวัดสิ่งที่สถานศึกษาจัดให้กับนักเรียนว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด รวมถึงเป็นการประเมินครูผู้สอนด้วยว่าการจัดการเรียนการสอนนั้นมีจุดบกพร่อง ตรงไหนเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น			

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้	ความ		
		สอดคล้อง		
		1	0	-1
	9. โรงเรียนมีการประเมินผลการเรียนของนักเรียน..... ข้อเสนอแนะ			
	10. มีการรายงานผลการเรียนของผู้ที่จบหลักสูตรแต่ละสาขาวิชา..... ข้อเสนอแนะ			

GRAD VRU

ข้อที่	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียน จำอากาศ	ความ สอดคล้อง		
		1	0	-1
	ด้านเจตคติทางการเรียน หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศ เกี่ยวกับเจตคติต่อ การเรียนรู้ที่มีต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ด้วยความรู้ ความเข้าใจ พฤติกรรม และความรู้สึกรหรืออารมณ์ ประกอบด้วย			
1.	ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับความรู้ ความ เข้าใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียน เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็นความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินกิจกรรมการเรียน			
	1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียน ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ ด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ข้อเสนอแนะ			
	2. นักเรียนสามารถสรุปความ ในแต่ละรายวิชาต่าง ๆ แล้วเกิดความมั่นใจ เป็นการ ช่วยในการประเมินกิจกรรมการเรียนทำให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดี ข้อเสนอแนะ			
2.	พฤติกรรม หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับความพร้อมที่จะประพฤติ ปฏิบัติตน หรือตอบสนองกิจกรรมการเรียนในทิศทางที่จะสนับสนุน หรือคัดค้านขึ้นอยู่กับ ความเชื่อของนักเรียนจำอากาศ ที่ได้จากการประเมินผลพฤติกรรมที่แสดงออกมา จะมีความสอดคล้องกับความรู้สึกร			
	3. นักเรียนมีความพร้อมที่จะประพฤติปฏิบัติตน ในกิจกรรมการเรียน โดยการตั้งใจฟัง ครูอธิบายและสนใจร่วมกิจกรรมตลอดคาบการเรียน..... ข้อเสนอแนะ			
	4. นักเรียนรับรู้ว่าการแสดงออกมา เป็นไปตามความรู้สึกของตนเอง เช่นการ อ่านหนังสือ นักเรียนขีดเส้นใต้คำหรือข้อความสำคัญเพื่อสะดวกในการทบทวน..... ข้อเสนอแนะ			
3.	ความรู้สึกรหรืออารมณ์ หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศ เกี่ยวกับความรู้สึกร หรืออารมณ์ที่มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียน มาจากการที่นักเรียนประเมิน กิจกรรมนั้น			
	5. นักเรียนมีความรู้สึกรภาคภูมิใจที่ได้เรียนในโรงเรียนจำอากาศ..... ข้อเสนอแนะ			
	6. นักเรียนมีความพึงพอใจกับการเรียนหลักสูตรจำอากาศ เพราะทำให้นักเรียนเป็นที่ ยอมรับของครอบครัวและญาติพี่น้อง ข้อเสนอแนะ			

ข้อที่	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียน จำอากาศ	ความ สอดคล้อง		
		1	0	-1
	ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศ เกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความคาดหวัง สิ่งล่อใจ และแรงจูงใจจากการแสวงหาความสุข ประกอบด้วย			
1.	ความคาดหวัง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงผลการกระทำของตน หรือความกล้าที่จะทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จได้ตามที่ตนได้ตั้งใจไว้ แม้ว่าจะมีอุปสรรคก็ยังไม่ทำให้เกิดความย่อท้อ ยังคงสามารถทำสิ่งนั้น ๆ ต่อไป โดยมีความมั่นใจว่าตนสามารถที่จะกระทำสิ่งนั้นให้สำเร็จได้ด้วยความถูกต้อง			
	1. นักเรียนมั่นใจในการทำงานของตนให้สำเร็จได้ตามที่ตั้งใจไว้ แม้ว่าจะมีอุปสรรคก็ยังไม่ทำให้เกิดความย่อท้อ ยังคงสามารถทำสิ่งนั้น ๆ ต่อไปจนสำเร็จ..... ข้อเสนอแนะ			
	2. นักเรียนมีความพร้อมว่าตนสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความถูกต้องไม่ว่านานเพียงใด			
	ข้อเสนอแนะ			
2.	สิ่งล่อใจ หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับความพึงพอใจที่ได้รับจากการทำงาน เป็นความพึงพอใจตามที่ตนคาดหวังถึงความสำเร็จ			
	3. นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนของตนเอง และปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น..... ข้อเสนอแนะ			
	4. ความสำเร็จการศึกษาของนักเรียนเป็นความหวังการรับราชการในอนาคต..... ข้อเสนอแนะ			
3.	การแสวงหาความสุข หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับการกระทำ การใดสำเร็จแล้วตนย่อมได้รับความสุข หรือได้รับการยกย่องชมเชยจากผู้อื่น เป็นความพึงพอใจกับการกระทำแล้วตนเองมีความสุข			
	5. นักเรียนมีความพึงพอใจและมีความสุข ที่ได้แต่งเครื่องแบบนักเรียนจำอากาศ..... ข้อเสนอแนะ			
	6. การได้เป็นนักเรียนจำอากาศ ทำให้นักเรียนมีเกียรติยศและศักดิ์ศรีในสังคม			
	ข้อเสนอแนะ			

ข้อที่	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียน จำอากาศ	ความ สอดคล้อง		
		1	0	-1
	ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศ เกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ ประกอบด้วยตัว บ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ความยากของงาน การแผ่ขยายความสามารถ และความเข้มแข็ง ประกอบด้วย			
1.	ความยากของงาน หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับตนเองว่าจะ สามารถปฏิบัติได้เมื่อต้องแก้ปัญหาที่มีความยุ่งยากแตกต่างกัน			
	1. เมื่อเรียนเสร็จแต่ละวัน นักเรียนสามารถปฏิบัติงาน และความยากของงานได้..... ข้อเสนอแนะ			
	2. นักเรียนสามารถเรียนรู้ และแก้ปัญหาต่างๆที่ซับซ้อนได้..... ข้อเสนอแนะ			
2.	การแผ่ขยายความสามารถ หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับตนเอง ว่ามีความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่แตกต่างไปจากที่ตนเคยพบได้			
	3. เมื่อมีกิจกรรมที่นักเรียนไม่เคยทำมาก่อน นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า และปฏิบัติงานได้ ลุล่วง ข้อเสนอแนะ			
3.	ความเข้มแข็ง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับตนเองที่มีความมั่นใจ ที่จะเผชิญกับปัญหาได้			
	4. นักเรียนมีความมั่นใจในความสำเร็จของการฝึกทางทหารควบคู่กับการเรียน..... ข้อเสนอแนะ			
	5. นักเรียนมีความมั่นใจและอดทนทำงานที่ต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ได้..... ข้อเสนอแนะ			
	ด้านการสนับสนุนของครู หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับการ สนับสนุนของครูที่มีต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การ ชี้แนะ การสอนแบบมีส่วนร่วม และการเสริมแรง ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความ เข้าใจและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง ประกอบด้วย			
1	การชี้แนะ หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับการที่ผู้สอนบอก จุดประสงค์ของการเรียนการสอนอย่างชัดเจน			

ข้อที่	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียน จำอากาศ	ความ สอดคล้อง		
		1	0	-1
	1. ผู้สอนบอกจุดประสงค์ของการเรียนการสอนอย่างชัดเจนแก่นักเรียน..... ข้อเสนอแนะ			
2	การสอนแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับการที่ ผู้สอนพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน			
	3. ครูพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เช่น จัดนิทรรศการวิชาการ และให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานแต่ละด้าน..... ข้อเสนอแนะ			
	4. ครูให้นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ที่ได้จากการเรียนกับเพื่อน ๆ			
	ข้อเสนอแนะ			
3.	การเสริมแรง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับการที่ผู้สอนชมเชยและ กล่าวสนับสนุนเพื่อเพิ่มความถี่ของพฤติกรรมที่ปรารถนาของผู้เรียนให้สูงขึ้น			
	4. ครูกล่าวชมเชย เมื่อนักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้อง..... ข้อเสนอแนะ			
	5. ครูบอกถึงประโยชน์ของการเรียนกล่าวสนับสนุนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรียน มากขึ้น..... ข้อเสนอแนะ			
4.	การแก้ไขข้อบกพร่อง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับครูผู้สอน วินิจฉัยและแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงข้อบกพร่อง หรือส่วนที่ยังไม่บรรลุประสงค์และมี การแก้ไข โดยมีการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยดูจากข้อมูล ย้อนกลับนั้น			
	6. ครูผู้สอนวินิจฉัยและแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงข้อบกพร่องและการแก้ไข โดยให้ นักเรียนได้รู้จักฝึกปฏิบัติและปรับปรุงแก้ไขตนเอง..... ข้อเสนอแนะ			
	7. ครูมีการประเมินนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อแจ้งผลให้นักเรียนทราบทุกครั้ง..... ข้อเสนอแนะ			
	ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับการ สนับสนุนของผู้ปกครองที่มีต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ เอาใจใส่ในการเรียนของบุตร ให้อิสระทางความคิดของบุตร ยอมรับความคิดเห็นของ บุตร มีส่วนร่วมตัดสินใจ และวางใจในการทำกิจกรรมของบุตร ประกอบด้วย			

ข้อที่	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียน จำอากาศ	ความ สอดคล้อง		
		1	0	-1
1.	เอาใจใส่ในการเรียนของบุตร หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับการที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนจำอากาศ เอาใจใส่สนใจในการเรียนของบุตร จัดหาหนังสือที่ดีมีประโยชน์เหมาะสมสำหรับวัยอุปกรณ์การเรียนที่จะเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนให้แก่บุตรอย่างเพียงพอ และให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียน			
	1. ผู้ปกครองเอาใจใส่สนใจในการเรียนของนักเรียน โดยให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียนเมื่อนักเรียนประสบปัญหาในการเรียน ข้อเสนอแนะ			
	2. ผู้ปกครองจัดหาหนังสือที่ดีมีประโยชน์เหมาะสมสำหรับวัยอุปกรณ์การเรียน ที่จะเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนให้แก่เรียนอย่างเพียงพอ..... ข้อเสนอแนะ			
2.	ให้อิสระทางความคิดของบุตร หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับการที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองของตน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความอิสระเคารพสิทธิในการเลือกกิจกรรมของลูก			
	3. ผู้ปกครองให้นักเรียนเลือกเรียนเหล่าทหารที่นักเรียนชอบ..... ข้อเสนอแนะ			
	4. ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความอิสระ..... ข้อเสนอแนะ			
3.	ยอมรับความคิดเห็นของบุตร หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับการที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนจำอากาศให้ความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจ ลูกอย่างเพียงพอ ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุตรในการตัดสินใจของบุตรทั้งเรื่องการเรียนรู้ และเรื่องอื่น			
	5. ผู้ปกครองให้ความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจนักเรียน..... ข้อเสนอแนะ			
	6. ผู้ปกครองยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนในการตัดสินใจของนักเรียนทั้งเรื่องการเรียนรู้และเรื่องอื่น ข้อเสนอแนะ			
4.	มีส่วนร่วมตัดสินใจ หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับการที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความสนใจและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ร่วมกัน			

ข้อที่	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ของนักเรียนจำอากาศ	ความ		
		สอดคล้อง		
		1	0	-1
	7. ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนสม่ำเสมอ ข้อเสนอแนะ			
	8. ผู้ปกครองร่วมตัดสินใจการมีส่วนร่วมและการทำกิจกรรมของนักเรียน..... ข้อเสนอแนะ			
5.	วางใจในการทำกิจกรรมของบุตร หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศเกี่ยวกับ การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองเห็นความสำคัญของกิจกรรมทางการเรียน และ ไว้วางใจนักเรียนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนสังเกตว่าเด็กที่อยู่ในความปกครอง ชอบทำกิจกรรมอะไรพยายามหาสิ่งที่มีประโยชน์			
	9. ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของกิจกรรมทางการเรียน และไว้วางใจในการทำกิจกรรมต่าง ของนักเรียน..... ข้อเสนอแนะ			
	10. ผู้ปกครองส่งเสริมให้ทำกิจกรรม และพยายามหาสิ่งที่มีประโยชน์ให้ทำตามที่ นักเรียนชอบ..... ข้อเสนอแนะ			
	ด้านลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนจำอากาศ เกี่ยวกับลักษณะมุ่ง อนาคตที่มีต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความสามารถ ในการคาดการณ์ไกล การวางแผนหรือตั้งเป้าหมายในอนาคต และการรู้จักระคอง และมีความเพียรพยายามของนักเรียนจำอากาศที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ประกอบด้วย			
1.	การคาดการณ์ไกล หมายถึง ความสามารถในการคาดคะเนแนวโน้มของเหตุการณ์ ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เห็นความสำคัญของอนาคต และตัดสินใจเลือกการ กระทำอย่างเหมาะสม ได้แก่ การนึกถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนตระหนักถึง อนาคตของตนเองทางการศึกษา มีการเตรียมพร้อมก่อนเรียน และทำงานมีการ วางแผนด้านการเรียน อาชีพ และการทำงานในอนาคต			
	1. นักเรียนมีความคาดหวังประสบความสำเร็จทางการเรียนเพื่ออนาคตของตนเอง..... ข้อเสนอแนะ			
	2. นักเรียนตระหนักถึงอนาคตของตนเองทางการศึกษา มีการเตรียมพร้อมก่อนเรียน และทำงานมีการวางแผน สร้างความมุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จ..... ข้อเสนอแนะ			

ข้อที่	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์กลยุทธ์การบริหารจัดการการเรียนรู้ของ โรงเรียนจำอากาศ	ความ สอดคล้อง		
		1	0	-1
2.	การวางแผนหรือตั้งเป้าหมาย หมายถึง การกำหนดเป้าหมายต่าง ๆ ในอนาคตเพราะ เชื่อว่าการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้นั้นเกิดขึ้นกับตัวเองได้ เช่นเดียวกับที่เคยเกิดขึ้นกับผู้อื่น จึงมีการตั้งจุดหมายในการเรียน และทำงานเพื่อให้ เรียน และงานนั้นเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน เป็นขั้นตอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้ง ไว้ได้แก่ การวางแผนด้านการศึกษาหรืออาชีพ มีการจัดตารางเรียน และการทำงาน การจัดระบบเพื่อป้องกันข้อผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นเกี่ยวกับการเรียน และการทำงาน			
	3. นักเรียนการกำหนดเป้าหมายต่าง ๆ ในความสำเร็จของตนตามเป้าหมายที่ตั้งไว้..... ข้อเสนอแนะ			
	4. นักเรียนมีการวางแผนด้านการทำงาน เช่นการจัดตารางการเรียน และตารางการ ทำงาน..... ข้อเสนอแนะ			
3.	การรอคอยและมีความเพียรพยายาม หมายถึง ความสามารถในการตระหนักรู้ และ เห็นความสำคัญของผลการกระทำอย่างสม่ำเสมอไม่ลดลงจากเดิม ได้แก่ การรู้จัก อดทนรอสิ่งที่ต้องการ การรู้จักเรียงลำดับสิ่งที่ต้องทำให้ประสบผลสำเร็จตาม เป้าหมายที่วางไว้ไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดได้ในอนาคต			
	5. นักเรียนปฏิบัติตามแนวคิดที่ว่า“ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น”..... ข้อเสนอแนะ			
	6. นักเรียนมีความมุ่งมั่นเรียนให้สำเร็จ แม้การเรียนในบางวิชาจะยาก เพียงใดก็ตาม..... ข้อเสนอแนะ			

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียน
จำอากาศ

ด้านที่	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการการเรียนรู้ของ โรงเรียนจำอากาศ	ความ สอดคล้อง		
		1	0	-1
1	ด้านเจตคติทางการเรียน.....			
2	ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....			
3	ด้านลักษณะมุ่งอนาคต.....			
4	ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง.....			
5	ด้านการสนับสนุนของครู.....			
6	ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....			

(ลงชื่อ)

()

...../...../.....

GRAD VRU

ภาคผนวก ฉ

ตารางสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

GRAD VRU

สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญประเมินความตรงเชิงเนื้อหา

ข้อที่	รายการของความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					สรุปรวม (ค่า IOC)
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	
1.	องค์ประกอบของกลยุทธ์การเรียนรู้						
1	นักเรียนมีวิธีการเรียนที่ต้องศึกษาเพื่อทำความเข้าใจกับภาระงาน โดยมีการกำหนดเป้าหมาย และตัวบ่งชี้เพื่อความสำเร็จในอนาคต	1	1	1	1	1	1.00*
.2	นักเรียนมีการคิดเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ ที่เรียนให้สัมพันธ์กับเหตุการณ์เรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้น	1	1	1	1	1	1.00*
3	นักเรียนมีเทคนิควิธีการ และกำหนดเวลาที่ใช้วางแผนในการเรียน เพื่อให้ภาระหรือปัญหาของการเรียนลดลง โดยจัดตารางการอ่านหนังสือในแต่ละวันเพื่อจะได้ไม่ต้องเร่งอ่านตอนใกล้สอบเพื่อให้การเรียนสำเร็จ ลุล่วงได้ตามต้องการ	1	1	1	1	1	1.00*
4	นักเรียนมีการจัดแบ่งเวลาในการทำการบ้าน ได้เหมาะสมกับทุกวิชาเพื่อให้การเรียนสำเร็จ ลุล่วงได้ตามต้องการ	1	1	1	1	1	1.00*
5	นักเรียนพยายามทดลอง เพื่อหาคำตอบ และข้อค้นพบต่าง ๆ ของปัญหา ในการแก้ปัญหาของตนเองในการเรียนได้	1	1	1	1	1	1.00*

ข้อที่	รายการของความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					สรุปรวม (ค่า IOC)
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	
6	นักเรียนมีวัตถุประสงค์ของการเรียนที่ต้นตงไว้ หลังจากเรียนเสร็จในแต่ละวัน	1	1	1	1	1	1.00*
7	นักเรียนต้องประเมินเบื้องต้น ในการทำกิจกรรมที่สนับสนุนการเรียน อาทิ การอ่าน การทำกิจกรรมเสริมความรู้ โดยนักเรียนมีการกำหนดเวลาอย่างเหมาะสม	1	1	1	1	1	1.00*
8	นักเรียนมีกระบวนการเรียนในแต่ละขั้นตอนของกิจกรรมการเรียน โดยการทบทวนและฝึกหัดทำข้อสอบ	1	1	1	1	1	1.00*
9	นักเรียนพิจารณาปรับปรุงแก้ไขผลการเรียนของตนที่ได้จากการประเมินเบื้องต้นหากผลการเรียนไม่ดี นักเรียนหาสาเหตุและแก้ไขทันที	1	1	1	1	1	1.00*
10	นักเรียนมีการวิเคราะห์เพื่อคาดคะเนคำตอบใหม่ หรือปรับเปลี่ยนเป้าหมายของกิจกรรมการเรียนใหม่อีกครั้ง เพื่อนำไปสู่การเรียนจนสำเร็จ	1	1	1	1	1	1.00*
11	นักเรียนทดสอบตนเอง ด้านผลการเรียนเป็นครั้งสุดท้าย ในการทำข้อสอบในแต่ละวิชาเรียบร้อยแล้ว นักเรียนมีการตรวจสอบความถูกต้อง และข้อผิดพลาดของตนเอง ในการทำข้อสอบ	1	1	1	1	1	1.00*
12	นักเรียนมีกระบวนการปฏิบัติงานในการเรียนของตนเอง เช่นทำให้เร็วขึ้น ทำผิदन้อยลง	1	1	1	1	1	1.00*

		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	สรุปรวม (ค่า IOC)
1.1	ด้านเจตคติต่อการเรียน						
13	นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียน ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น	1	1	1	1	1	1.00*
14	นักเรียนสามารถสรุปความ ในแต่ละรายวิชาต่าง ๆ แล้วเกิดความมั่นใจ เป็นการช่วยในการประเมินกิจกรรมการเรียนทำให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดี	1	1	1	1	1	1.00*
15	นักเรียนมีความพร้อมที่จะประพฤติปฏิบัติตน ในกิจกรรมการเรียน โดยการตั้งใจฟังครู อธิบายและสนใจร่วมกิจกรรมตลอดคาบการเรียน	1	1	1	1	1	1.00*
16	นักเรียนรับรู้ว่าพฤติกรรมที่แสดงออกมา เป็นไปตามความรู้สึกของตนเอง เช่นการอ่านหนังสือ นักเรียนขีดเส้นใต้คำหรือข้อความสำคัญเพื่อสะดวกในการทบทวน	1	1	1	1	1	1.00*
17	นักเรียนมีความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เรียนในโรงเรียนจำอากาศ	1	1	1	1	1	1.00*
18	นักเรียนมีความพึงพอใจกับการเรียนหลักสูตรจำอากาศ เพราะทำให้นักเรียนเป็นที่ยอมรับของครอบครัวและญาติพี่น้อง	1	1	1	1	1	1.00*
1.2	ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์						
19	นักเรียนมั่นใจในการทำงานของตนให้สำเร็จได้ตามที่ตั้งใจไว้ แม้ว่าจะมีอุปสรรคก็ยังไม่ทำให้เกิดความย่อท้อ ยังคงสามารถทำสิ่งนั้น ๆ ต่อไปจนสำเร็จ	1	1	1	1	1	1.00*

ข้อที่	รายการของความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					สรุปรวม (ค่า IOC)
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	
20	นักเรียนมีความพร้อมว่าตนสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความถูกต้องไม่ว่านานเพียงใด	1	1	1	1	1	1.00*
21	นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนของตนเองและปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น	1	1	1	1	1	1.00*
22	ความสำเร็จการศึกษาของนักเรียนเป็นความหวังการรับราชการในอนาคต	1	1	1	1	1	1.00*
23	นักเรียนมีความพึงพอใจและมีความสุข ที่ได้แต่งเครื่องแบบนักเรียนจำอากาศ	1	1	1	1	1	1.00*
24	การได้เป็นนักเรียนจำอากาศ ทำให้นักเรียนมีเกียรติยศและศักดิ์ศรีในสังคม	1	1	1	1	1	1.00*
1.3	ด้านลักษณะมุ่งอนาคต						
25	นักเรียนมีความคาดหวังประสบความสำเร็จทางการเรียนเพื่ออนาคตของตนเอง	1	-	1	1	1	0.80*
26	นักเรียนตระหนักถึงอนาคตของตนเองทางการศึกษา มีการเตรียมพร้อมก่อนเรียน และทำงานมีการวางแผน สร้างความมุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จ	1	1	1	1	1	1.00*
27	นักเรียนการกำหนดเป้าหมายต่าง ๆ ในความสำเร็จของตนตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	1	1	1	1	1	1.00*
1.4	ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง						
28	นักเรียนมีการวางแผนด้านการทำงาน เช่นการจัดตารางการเรียน และตารางการทำงาน	1	1	1	1	1	1.00*
29	นักเรียนปฏิบัติตามแนวคิดที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น”	1	1	1	1	1	1.00*

ข้อที่	รายการของความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					สรุปรวม (ค่า IOC)
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	
30	นักเรียนมีความมุ่งมั่นเรียนให้สำเร็จ แม้การเรียนในบางวิชาจะยากเพียงใดก็ตาม	1	1	1	1	1	1.00*
31	เมื่อเรียนเสร็จแต่ละวัน นักเรียนสามารถปฏิบัติงาน และความยากของงานได้	1	1	1	1	1	1.00*
32	นักเรียนสามารถเรียนรู้ และแก้ปัญหาต่างๆที่ซับซ้อนได้	1	1	1	1	1	1.00*
33	เมื่อมีกิจกรรมที่นักเรียนไม่เคยทำมาก่อน นักเรียนได้ศึกษา ค้นคว้า และปฏิบัติงานได้คล่อง	1	1	1	1	1	1.00*
34	นักเรียนมีความมั่นใจในความสำเร็จของการฝึกทางทหารควบคู่กับการเรียน	1	1	1	1	1	1.00*
35	นักเรียนมีความมั่นใจและอดทนทำงานที่ต้องเผชิญกับปัญหา ต่าง ๆ ได้	1	1	1	1	1	1.00*
1.5	ด้านการสนับสนุนของครู						
36	ผู้สอนบอกจุดประสงค์ของการเรียนการสอนอย่างชัดเจนแก่นักเรียน	1	1	1	1	1	1.00*
37	ครูพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เช่น จัดนิทรรศการวิชาการและให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานแต่ละด้าน	1	1	1	1	1	1.00*
38	ครูให้นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ที่ได้จากการเรียนกับเพื่อนๆ	1	1	1	1	1	1.00*
39	ครูกล่าวชมเชย เมื่อนักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้อง	1	1	1	1	1	1.00*
40	ครูบอกถึงประโยชน์ของการเรียนกล่าวสนับสนุนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00*

ที่	รายการของความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					สรุปรวม (ค่า IOC)
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	
41	ครูผู้สอนวินิจฉัยและแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงข้อบกพร่องและมีการแก้ไข โดยให้นักเรียนได้รู้จักฝึกปฏิบัติและปรับปรุงแก้ไขตนเอง	1	1	1	1	1	1.00*
42	ครูมีการประเมินนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อแจ้งผลให้นักเรียนทราบทุกครั้ง	1	1	1	1	1	1.00*
1.6	ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง						
43	ผู้ปกครองเอาใจใส่สนใจในการเรียนของนักเรียน โดยให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียนเมื่อนักเรียนประสบปัญหาในการเรียน	1	1	1	1	1	1.00*
44	ผู้ปกครองจัดหาหนังสือที่ตีพิมพ์มีประโยชน์เหมาะสมสำหรับวัยอุปกรณ์การเรียนที่จะเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนให้แก่เรียนอย่างเพียงพอ	1	1	1	1	1	1.00*
45	ผู้ปกครองให้นักเรียนเลือกเรียนหลากหลายที่นักเรียนชอบ	1	1	1	1	1	1.00*
46	ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความอิสระ	1	1	1	1	1	1.00*
47	ผู้ปกครองให้ความรัก ความอบอุ่นความเข้าใจนักเรียน	1	1	1	1	1	1.00*
48	ผู้ปกครองยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนในการตัดสินใจของนักเรียนทั้งเรื่องการเรียนและเรื่องอื่น	1	1	1	-	1	0.80*
49	ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนสม่ำเสมอ	1	1	1	1	1	1.00*
50	ผู้ปกครองร่วมตัดสินใจการมีส่วนร่วมและการทำกิจกรรมของนักเรียน	1	1	1	1	1	1.00*

ที่	รายการของความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	สรุปรวม (ค่า IOC)
51	ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของกิจกรรมทางการเรียน และไว้วางใจในทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน	1	1	1	1	1	1.00*
52	ผู้ปกครองส่งเสริมให้ทำกิจกรรม และพยายามหาสิ่งที่มีประโยชน์ให้ทำตามที่นักเรียนชอบ	1	1	1	1	1	1.00*

ข้อที่	รายการของความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	สรุปรวม (ค่า IOC)
	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจำอากาศ						
1	ด้านเจตคติทางการเรียน	1	1	1	1	1	1.00*
2	ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	1	1	1	1	1.00*
3	ด้านลักษณะมุ่งอนาคต	1	1	1	1	1	1.00*
4	ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง	1	1	1	1	1	1.00*
5	ด้านการสนับสนุนของครู	1	1	1	1	1	1.00*
6	ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	1.00*

* หมายถึง องค์กรประกอบและข้อคำถามขององค์กรประกอบย่อยที่นำไปใช้เป็นแบบสอบถามได้

ภาคผนวก ช
แบบสอบถามการวิจัย

GRAD VRU

แบบสอบถามประกอบการวิจัย
เรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ
กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงตามสภาพของท่านในปัจจุบัน

1. การศึกษาก่อนเข้าเป็นนักเรียนจ่าอากาศ

1. ม.3

2. ม.6 หรือเทียบเท่า

2. เหล่าทหารที่เรียนในโรงเรียนจ่าอากาศ

1. เหล่าทหารแพทย์

2. เหล่าทหารสารวัตร

3. เหล่าทหารอู่

4. เหล่าทหารสรรพาวุธ

5. เหล่าทหารช่างอากาศ

6. เหล่าทหารอากาศโยธิน

7. เหล่าทหารสื่อสาร

8. เหล่าทหารต้นหน/บังคับการบิน

3. สถานภาพของครอบครัว

1. บิดามารดาอยู่ร่วมกัน

2. บิดามารดาหย่าร้าง

3. มารดาถึงแก่กรรม

4. บิดาถึงแก่กรรม

5. มารดาและบิดาถึงแก่กรรม

4. อาชีพของผู้ปกครอง

1. รับจ้าง/เกษตรกร

2. ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว

3. พนักงานเอกชน

4. รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดระดับความรู้ของนักเรียน

คำชี้แจง : ขอให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความที่มีความคิดเห็นตรงกับความรู้ของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียวเท่านั้น คำตอบที่ได้จะนำไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา แบบสอบถาม เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า(Rating scale) ชนิด 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ	ความรู้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	โรงเรียนมีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน					
2	มีการแจ้งรายละเอียดหลักสูตรของโรงเรียนเพื่อให้นักเรียน ผู้ปกครองได้ทราบ					
3	ครูได้พัฒนาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ทางวิชาการของสถานศึกษาให้นักเรียนทราบเสมอ					
4	มีการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนต่อคุณภาพการสอนของครู/อาจารย์ ผู้สอน					
5	มีการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนการสอนและให้เป็นแหล่งการเรียนรู้					
6	มีการปรับปรุงอาคารเรียน ห้องต่างๆให้อยู่ในสภาพที่ดี มีความปลอดภัยสะอาด					
7	โรงเรียนจ่าอากาศฝึกให้นักเรียนมีลักษณะท่าทางและจิตใจเป็นทหาร					
8	โรงเรียนจ่าอากาศปลูกฝังให้นักเรียนมีความกล้าหาญเข้มแข็งอดทน					
9	โรงเรียนมีการประเมินผลการเรียนของนักเรียน					
10	มีการรายงานผลการเรียนของผู้ที่จบหลักสูตรแต่ละสาขาวิชา					
	ด้านเจตคติทางการเรียน					
13	นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนทำให้นักเรียนได้รับความรู้ด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น					

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ	ความรู้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14	นักเรียนสามารถสรุปความ ในแต่ละรายวิชาต่าง ๆ แล้วเกิด ความมั่นใจ เป็นการช่วยในการประเมินกิจกรรมการเรียนทำให้ นักเรียนสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดี					
15	นักเรียนมีความพร้อมที่จะประพฤติปฏิบัติตน ในกิจกรรมการ เรียน โดยการตั้งใจฟังครูอธิบายและสนใจร่วมกิจกรรมตลอด คาบการเรียน					
16	นักเรียนรู้ว่าพฤติกรรมที่แสดงออกมา เป็นไปตามความรู้สึก ของตนเอง เช่นการอ่านหนังสือ นักเรียนขีดเส้นใต้คำหรือ ข้อความสำคัญเพื่อสะดวกในการทบทวน					
17	นักเรียนมีความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เรียนในโรงเรียนจ่าอากาศ					
18	นักเรียนมีความพึงพอใจกับการเรียนหลักสูตรจ่าอากาศ เพราะ ทำให้นักเรียนเป็นที่ยอมรับของครอบครัวและญาติพี่น้อง					
	ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์					
19	นักเรียนมั่นใจในการทำงานของตนให้สำเร็จได้ตามที่ตั้งใจไว้ แม้ว่าจะมีอุปสรรคก็ยังไม่ทำให้เกิดความย่อท้อ ยังคงสามารถทำสิ่งนั้น ต่อไปจนสำเร็จ					
20	นักเรียนมีความพร้อมว่าตนสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความถูกต้องไม่ว่านานเพียงใด					
21	นักเรียนสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ รู้ว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด ยอมรับ ผลการกระทำของตนเองทั้งที่เป็นผลดีและผลเสีย					
22	นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนของตนเอง และปรับปรุงตนเอง ให้ดีขึ้น โดยไม่หวังการยกย่องชมเชยจากผู้อื่น					
23	นักเรียนกระทำสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ เอาใจใส่มานะพากเพียรต่อสิ่ง ที่ท้าทาย ย้ำคุณค่าความสามารถของตน ตามแนวคิดที่ว่า“ ความ พยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น”					
24	นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน จนเกิดความรู้สึกว่าได้ ทำงานสำเร็จลุล่วงไปได้					

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ	ความรู้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านลักษณะมุ่งอนาคต					
25	นักเรียนมีความคาดหวังประสบความสำเร็จทางการเรียนเพื่ออนาคตของตนเอง					
26	นักเรียนสามารถแก้ไขความผิดพลาดของตนเอง ด้วยความพยายามซึ่งเป็นแรงเสริมที่ช่วยสร้างความมุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จ					
27	นักเรียนเห็นตัวแบบของบุคคลอื่นนำมาพิจารณาความสามารถของตน จากที่นักเรียนสังเกตเห็นผู้อื่นทำงานที่ยากสำเร็จ					
28	นักเรียนคาดหวังว่าตนเองสามารถทำงานที่ยากนั้นได้ ถ้าตั้งใจและพยายาม					
29	นักเรียนได้รับคำแนะนำชักจูงของผู้อื่นมาเป็นข้อมูลเพื่อพิจารณาความสามารถของตน ทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่าตนมีความสามารถที่จะทำงานได้สำเร็จ					
30	นักเรียนมีกำลังใจ และความมั่นใจ ในการทำงานจนประสบความสำเร็จ					
31	นักเรียนรู้สึกตื่นเต้นจากที่ตนได้วางแผนเป้าหมายการทำงานไว้ โดยพยายามหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้าในการทำงาน					
32	นักเรียนได้วางแผนในอนาคตของตน ต้องมีความเพียรพยายาม ขยันขันแข็ง ต่อการทำให้สิ่งต่างๆ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการทำงานตามเป้าหมายที่วางไว้					
	ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง					
33	เมื่อเรียนเสร็จแต่ละวัน นักเรียนสามารถปฏิบัติงาน และความยากของงานได้					
34	นักเรียนสามารถเรียนรู้ และแก้ปัญหาต่างๆที่ซับซ้อนได้					
35	เมื่อมีกิจกรรมที่นักเรียนไม่เคยทำมาก่อน นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า และปฏิบัติงานได้ลุล่วง					
36	นักเรียนมีความมั่นใจในความสำเร็จของการฝึกทางทหารควบคู่กับการเรียน					

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ	ความรู้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
37	นักเรียนมีความมั่นใจและอดทนทำงานที่ต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ได้					
	ด้านการสนับสนุนของครู					
38	ผู้สอนบอกจุดประสงค์ของการเรียนการสอนอย่างชัดเจนแก่นักเรียน					
39	ครูพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเช่น จัดนิทรรศการวิชาการและให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานแต่ละด้าน					
40	ครูให้นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ที่ได้จากการเรียนกับเพื่อนๆ					
41	ครูกล่าวชมเชย เมื่อนักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้อง					
42	ครูบอกถึงประโยชน์ของการเรียนกล่าวสนับสนุนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น					
43	ครูผู้สอนวินิจฉัยและแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงข้อบกพร่องและมีการแก้ไข โดยให้นักเรียนได้รู้จักฝึกปฏิบัติและปรับปรุงแก้ไขตนเอง					
44	ครูมีการประเมินนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อแจ้งผลให้นักเรียนทราบทุกครั้ง					
	ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง					
45	ผู้ปกครองเอาใจใส่สนใจในการเรียนของนักเรียนโดยให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียนเมื่อนักเรียนประสบปัญหาในการเรียน					
46	ผู้ปกครองจัดหาหนังสือที่ตีพิมพ์ประโยชน์เหมาะสมสำหรับวัยอุปกรณ์การเรียนที่จะเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนให้แก่เรียนอย่าเพียงพอ					
47	ผู้ปกครองให้นักเรียนเลือกเรียนเหล้าทหารที่นักเรียนชอบ					
48	ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความอิสระ					
49	ผู้ปกครองให้ความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจนักเรียน					

ข้อที่	กลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ	ความรู้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
50	ผู้ปกครองยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนในการตัดสินใจของนักเรียนทั้งเรื่องการเรียนและเรื่องอื่น					
51	ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนสม่ำเสมอ					
52	ผู้ปกครองร่วมตัดสินใจการมีส่วนร่วมและการทำกิจกรรมของนักเรียน					
53	ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของกิจกรรมทางการเรียนและไว้วางใจในทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน					
54	ผู้ปกครองส่งเสริมให้ทำกิจกรรม และพยายามหาสิ่งที่มีประโยชน์ให้ทำตามที่นักเรียนชอบ					

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนจ่าอากาศ

3.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเจตคติทางการเรียน.....

.....

3.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....

.....

3.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคต.....

.....

3.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง.....

.....

3.5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสนับสนุนของครู.....

.....

3.6 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	เรืออากาศโท โกซิก เฉลิมหมู่
วัน เดือน ปีที่เกิด	3 มิถุนายน 2507
สถานที่เกิด	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ที่อยู่ปัจจุบัน	22/1 หมู่ที่ 2 ตำบลกะพุ่ม อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2553	ศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2530	รองผู้บังคับหมู่ 3 กองร้อยต่อสู้อากาศยาน 1 กองพันทหารต่อสู้อากาศยาน 1 กรมทหารต่อสู้อากาศยาน กรมอากาศโยธิน
พ.ศ. 2553	ผู้บังคับหมวด 3 กองร้อย 3 กองพันทหารอากาศโยธิน 3 กรมทหารอากาศโยธิน รักษาพระองค์ หน่วยบัญชาการอากาศโยธิน
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้บังคับหมวด 3 กองร้อย 3 กองพันทหารอากาศโยธิน 3
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	กรมทหารอากาศโยธิน รักษาพระองค์ หน่วยบัญชาการอากาศโยธิน

GRAD VRU